

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

4

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

04 Temmuz 2014 Cuma

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONU

GÖRÜŞME TUTANAKLARI

04 Temmuz 2014 Cuma

---0---

K O N U

Sayfa

İş Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde
Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı Alt Komisyon Raporu ve
metni (Devam)

1:134

İ Ç İ N D E K İ L E R

Sayfa

BİRİNCİ OTURUM

1:42

Madde 85 (Devam)

1

Adnan KESKİN

(Denizli)

1:5, 36

İzzet ÇETİN

(Ankara)

5:13

Vahap SEÇER

(Mersin)

13:18

Süreyya Sadi BİLGİÇ

(Isparta)

18:21

Mehmet GÜNAL

(Antalya)

21:24, 30:31,
40:42

Mustafa ŞAHİN

(Malatya)

24:30

Rahmi Aşkın TÜRELİ

(İzmir)

31:35

Cahit BAĞCI

(Çorum)

36:40

İKİNCİ OTURUM

43:66

Erkan AKÇAY

(Manisa)

43:46

Bülent KUŞOĞLU

(Ankara)

46:48

Abdulkerim GÖK

(Şanlıurfa)

48:49

Mustafa ŞAHİN

(Malatya)

49:50

İzzet ÇETİN

(Ankara)

50:52

Musa ÇAM

(İzmir)

52:57

Hasip KAPLAN

(Şırnak)

57:59

Abdulkerim GÖK

(Şanlıurfa)

59

Rahmi Aşkın TÜRELİ

(İzmir)

59:63

İsmet YILMAZ (Milli Savunma Bakanı)

(Sivas)

60, 63:66

ÜÇÜNCÜ OTURUM

67:101

Müslim SARI	(İstanbul)	67:78, 87:89
Recai BERBER	(Manisa)	78:84, 86
Abdülkerim GÖK	(Şanlıurfa)	84:86
Erkan AKÇAY	(Manisa)	89
Önerge		90
Bülent KUŞOĞLU	(Ankara)	90
İzzet ÇETİN	(Ankara)	90:93
Vahap SEÇER	(Mersin)	93:94
Ayşenur İSLAM (Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı)	(Sakarya)	94:95, 95
Erkan AKÇAY	(Manisa)	95
Adnan KESKİN	(Denizli)	96:97
Musa ÇAM	(İzmir)	97:98
Müslim SARI	(İstanbul)	98
Ahmet AKSU (Özelleştirme İdaresi Başkanı)		98:99
Madde 40 (Devam)		100
Önerge		100
DÖRDÜNCÜ OTURUM		102:103
BEŞİNCİ OTURUM		104:134
Önerge		104:105
Bülent KUŞOĞLU	(Ankara)	105:106
Musa ÇAM	(İzmir)	106
Abdullah Nejat KOÇER	(Gaziantep)	107
Ekrem ÇELEBİ	(Ağrı)	107
İzzet ÇETİN	(Ankara)	107:109
Vahap SEÇER	(Mersin)	109:111
Av. Nuray OKAR (Sos.Güv.Kur.1.Hukuk Müşaviri V.)		111:112
Av. Ekim ERGÜN (Türkiye Barolar Birliği Temsilcisi)		112
Yeni madde ihdasına ilişkin önerge		115
Yeni madde ihdasına ilişkin önerge		116
Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Temsilcisi		116:117
Yeni madde ihdasına ilişkin önerge		117
Cevdet CEYLAN (SGK Başkan Yrd.)		117:118, 118, 119
Müslim SARI	(İstanbul)	118
İzzet ÇETİN	(Ankara)	118:119
Bülent KUŞOĞLU	(Ankara)	119
Yeni madde ihdasına ilişkin önerge		119:120
Uğur SANCARBABA (Maliye Bak. Dai.Bşk.)		120
İzzet ÇETİN	(Ankara)	120, 121:122
Mehmet Ali KUMBUZOĞLU (Devlet Personel Başkanı)		120:121, 122
Halil ETYEMEZ (Çalışma ve Sos.Güv.Bakan Yrd.)		121
Vahap SEÇER	(Mersin)	122
Yeni madde ihdasına ilişkin önerge		123
Hayrettin GÜNGÖR (Türkiye Belediyeler Birliği Genel Sek.)		123
Gerekçe		123:124
Yeni madde ihdasına ilişkin önerge		124
Erkan AKÇAY	(Manisa)	124
Musa ÇAM	(İzmir)	124:125
Hayrettin GÜNGÖR (Türkiye Belediyeler Birliği Genel Sek.)		125
Av. Ekim ERGÜN (Türkiye Barolar Birliği Temsilcisi)		125, 126
Ekrem ÇELEBİ	(Ağrı)	125:126

Remzi ÇİFTİEPİNAR (TBMM Bütçe Bşk. Bşk.Yrd.)	126
Yeni madde ihdasına ilişkin önerge	127
Gerekçe	127
Musa ÇAM	(İzmir) 127:128, 129, 133
Av. Ekim ERGÜN (Türkiye Barolar Birliği Temsilcisi)	128
Maliye Bakanlığı Temsilcisi	129, 130
Bülent KUŞOĞLU	(Ankara) 129
Müslim SARI	(İstanbul) 130
Ayşenur İSLAM (Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı)	(Sakarya) 131
Sadık BADAK	(Antalya) 132
Mehmet MUŞ	(İstanbul) 133
Vahap SEÇER	(Mersin) 133:134

Açılma Saati: 14.42

Kapanma Saati: 02.31

4 Temmuz 2014 Cuma

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 14.42

BAŞKAN: Recai BERBER (Manisa)

BAŞKAN VEKİLİ: Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)

SÖZCÜ: Vedat DEMİRÖZ (Bitlis)

KÂTİP: İlkur DENİZLİ (İzmir)

----- 0 -----

BAŞKAN – Komisyonumuzun saygıdeğer üyeleri, Sayın Bakanım, kamu kurum ve kuruluşlarımızın kıymetli bürokratları, yazılı ve görsel basınımız ile sivil toplum kuruluşlarımızın değerli temsilcileri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Komisyonumuzun 49'uncu Birleşimini açıyorum.

Gündemimizde İş Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı Alt Komisyon Raporu ve metni bulunmaktadır.

Değerli arkadaşlar, dün 85'inci madde üzerindeki görüşmelerde kalmıştık. Şimdi söz talepleri var. 85'inci maddeyle ilgili görüşmelere devam edeceğiz.

İlk söz talebi Adnan Bey'in.

Buyurun Sayın Keskin.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, Komisyonumuzun değerli üyeleri, bürokrasinin ve basının seçkin temsilcileri; tümünüzü selamlıyorum. Güzel bir gün geçirmenizi diliyorum.

Toplumların ekonomik, sosyal, siyasal yaşamlarında etkin değişiklikler öngören düzenlemelerin devreye sokulduğu süreçlerde yapılan düzenlemelerin topluma ne getirip ne götüreceği, olumlu olumsuz nasıl bir etki yapacağı, toplumun hangi kesimlerine olanak sağlayıp hangi kesimine yük getireceği, hangi sosyal tabakaya gözyaşı döktürecek, hangi kesime mutluluk ve moral verecek pek anlaşılmaz. Bu tür kararların etkilerini anlamak için belli bir sürenin geçmesi gerekir. Ülkemizde de bu tür süreçler yaşanmıştır. Örneğin, 24 Ocak ekonomik kararları bunun somut örneğini oluşturur. Alındığı zaman diliminde ideolojik boyutlu propagandalarla, Türkiye insanının ekonomik sorunlarını çözerek insanımızın refah içinde yaşamasına katkı yapacağı iddiasıyla uygulamaya aktarıldı. İnsanların umutla, heyecanla beklediği kararların Türkiye insanına getirdiklerini kavramak için belli bir zamanın geçmesi gerekti. Uluslararası finans kuruluşlarıncı düzenlenen çözüm reçeteleri ile Türkiye'nin ulusal sorunlarına çözüm...

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, biraz sükunet...

ADNAN KESKİN (Denizli) – Milletvekillerinden vazgeçtik, personel isyan ediyor herhâlde Sayın Başkan.

BAŞKAN – Personel de, arkadaşlarımız da... Biraz dikkat ederseniz arkadaşlar.

Buyurun Sayın Keskin.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Otursunlar yerine. Böyle çalışma düzeni olur mu Sayın Başkan?

BAŞKAN – Onlar dışarı çıkıyorlar da onun için.

ADNAN KESKİN (Denizli) – E, çıkıyorsa çıksın Başkanım. Konuşma başladıktan sonra sohbet ediyor. Ne hakla bunlar böyle dolaşıyor buralarda?

BAŞKAN – Yok, önergelerle ilgili çalışma yapıyorlar.

Buyurun Sayın Keskin.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Türkiye'nin ulusal sorunlarına çözüm üretmeyi öngören, Türkiye ekonomisinin rotasını üretim yönünden döviz ve faiz eksenine çeviren kararlar, çalışan insanlar için eza, yoksulluk kaynağı, sermaye için mutluluk, banka cüzdanındaki rakamları artıran bereket formülü oldu.

Bunun bir tipik örneğini sizlerle paylaşmak istiyorum. Sigara ithalatına müsaade edilmesine, izin verilmesine ilişkin yasa tasarısının Parlamentodaki gelişme sürecinde yapılan tartışmalar çok ilginç. Arkadaşlarım fırsat bulursa tutanaklardan o görüşmeleri

okuyup izlerse sanırım onlar için de çok ilgi çekici hâle gelecektir. Rahmetli Özal'ın Başbakanlığı döneminde sigara ithaline izin verecek bir yasa düzenlemesi Parlamente'ye getiriliyor. Gereğesinde de Türkiye'de iç pazarda ciddi bir şekilde kaçaktan gelen sigaranın satıldığını, dolayısıyla devletin, kamunun alması gereken vergileri alamadığını, eğer ithalata müsaade edilirse resmî yollardan girecek sigaralardan alınacak vergilerle memurlar için sosyal konutlar yapılacağı, birtakım yoksul insanların da ihtiyaçlarının giderileceği teziyle yasa önerisi getiriliyor. Bu teze karşı çıkan milletvekillerinin eleştirilerine karşılık da ithalattan sonra Türkiye'deki sigara fabrikalarında yapılacak teknik yerleşmelerden sonra ithal edilen sigara kalitesinde sigara üretileceğine, o tarihlerde 3.500 ton yabancı sigara tüketilirken Türkiye'nin sigara fabrikalarında yapacağı teknolojik yenilemelerden sonra bu miktarın daha da aşağı çekileceğine ilişkin günün Gümrük ve Tekel Bakanı savunma yapıyor. Bir müddet sonra yasa Parlamento da kabul ediliyor, yürürlüğe giriyor. Sigara ithalatına müsaade edilmesinden sonra Türkiye'de götürülen ciddi bir şekildeki propagandalarla, kentlerin girişinde atın sırtındaki kovboy görüntüsü, devinin resminin yer aldığı afişlerle Türkiye'de ciddi bir reklam kampanyası yürütülüyor. Köylerde, kırsal kesimlerde bile bakkal dükkanlarının kapılarında, pencerelerinde Parliament sigarasının afişleri göze batmaya başlıyor. Aradan çok kısa bir zaman geçtikten sonra Türkiye'deki yılda tüketilen 140 bin tonluk sigara tüketiminin yarısından fazlası yabancı sigaraların hâkimiyetine geçiyor. İnsanların ağırlıklı bir bölümünün dudakları ve damakları yabancı sigara içmeye kaydırılıyor.

Sonradan da Türkiye'deki tütün dikimiyle ilgili düzenleme devreye giriyor. Tütün bir anlamda Türkiye için stratejik ürün konumunda idi. Ekiminden sanayideki ambalaj aşamasına kadar 3,5 milyona yakın insan buradan geçimini sağlıyordu ama sigara ithalatına müsaade edildikten ve tütün dikimiyle ilgili gerekli düzenlemeler yapıldıktan sonra fabrikalar elden çıktı. Şu an Türkiye'de tütün dikim alanları maalesef tütün dikilmez hâle geldi. Yerine başka bir ürün ikame etme şansı da olmadığı için, tütün dikilen araziler genellikle verimsiz, kıraç araziler olduğundan, tütün dikerek yaşamlarını sürdüren insanlar açlığa talim etmek mecburiyetinde kaldılar.

Bu tipik bir örnektir. Bugün herhâlde fabrikalarda çalışan, ekim işinde uğraşan 2,5-3 milyon insanımız başka yerlerde geçimini sağlayacak iş bulmanın mücadelesini sürdürmektedirler.

Kamu iktisadi teşebbüsleri, "Sübvansiyonlar Türkiye ekonomisinin kamburu", "Kamu bütçesine büyük yükler getiriyor." sloganlarıyla, yaşanan ekonomik olumsuzlukların sorumlusu olarak gösterildi. Günah keçisi yapılan KİT'lerle ilgili devreye sokulan "güzelleştirme" çalışmaları da bir başka somut örnektir. Sermaye birikiminin yok denecek kadar düşük düzeyde olduğu, nitelikli insan gücünün yerlerde sürüldüğü, kamuda çalıştırmak için Ankara Tren İstasyonu'nda okuryazar arandığı dönemlerde devreye giren kamu iktisadi teşebbüslerinin her geçen gün sayısı artarken siyasi iktidarlarca arpalık yapma işlevi de yeni boyutlar kazanıyordu. Bilinçli olarak teknolojik yenilemeden uzak tutulan, yönetim biçimine ekonominin gerekli kıldığı esneklikler getirilmeyen KİT'lerle ilgili olumsuzluk algısı toplumun en üst noktalarına kadar ulaştırıldı, gerekli alının hayata geçirilmesinin arkasından dikensiz gül bahçesine çevrilen kamu üretim ve hizmet üniteleri "güzelleştirilerek" yabancı ve yerli sermayenin hizmetine, beğenisine sunulmaya başlandı. Hem de dünyadaki uygulamalara hâkim olan, amaçlara, hedeflere uyum göstermeyen yaklaşımlarla gerçekleştirildi bu "güzelleştirmeler" ve sat-devret-yandaş kayır anlayışı "güzelleştirme"lerin itici gücü oldu. Yapılan yanlışlıklara karşı çıkanlar da o zamanki yandaş, günümüzün havuz medyasının kaleşörlerince vatan haini ilan edildi. Özelleştirmenin Kâbe'si olan ülkelerde özelleştirmeler teknoloji getirmek, döviz girdisi sağlamak, soğuk savaş döneminin ideolojik propagandasını etkisiz kılmak için yapılırken hiçbir ülkede bütçe açıklarını kapatmak, siyasi taraftar kazanmak, yandaş zengin etmek için özelleştirme işlemlerinin örneğini bulamazsınız.

Ülkemizde üretim üniteleri haraç mezzat satılırken fabrikalar kapatıldı, çalışanları sokaklara atıldı, sosyal tesislerin, fabrikaların arsaları konut ve iş yeri alanlarına dönüştürülerek fabrika bacalarının yerini son yılların modası olan alışveriş merkezlerinin yüksek katlı binaları aldı. Kamu üretim ve hizmet ünitelerinde çalışanlar işsizliğe, açlığa mahkûm edilirken yandaşların banka cüzdanındaki rakamlar şişirildi. Yurttaşın ödediği vergilerle doksan yılda yapılan sanayi tesisleri, limanlar, köprüler, kamu binaları, arsalar kapanın elinde kaldı. Televizyon ekranlarında "One minute!" gösterileriyle, iç politikada tüketime dönük savlar yapılırken Yahudi orijinli kuruluşlara kamunun hizmet ve üretim ünitelerinin satışında sakınca görülmedi. On yıl içerisinde TÜPRAŞ, Telekom, Erdemir, SEKA, Tekel, PETKİM, Sümerbank gibi tesisler başta olmak üzere, limanlar, 195 kamu tesisi, 2.629 arsa, bina ve lojman satıldı. Satılanların bir bölümünü sunacağım şimdi. 2003 yılında SEKA'nın Balıkesir, Afyon, Kastamonu, Aksu ve Çaycuma işletmeleri; Arçelik, TOFAŞ, Ünye Çimentodaki kamu hisseleri, 277 taşınmaz, 103 arsa, 90 lojman; 2004 yılında Tekelin alkolü içkiler bölümü bu tesisi ilk satın alanlarca 1 milyon dolara bir başka kişiye satıldı, yeni alan kişi de 2 milyon dolara bir başkasına sattı. Eskişehir, Bursa doğal gaz şirketleri, Kütahya, Amasya şeker fabrikaları; Bursa İnegöl Kibrit Fabrikası, Ankara ve Samsun feribotları, Türk Havayollarının 126 milyonluk hissesi ile 375 adet taşınmaz; 2005 yılında Türk Telekom Lübnanlı bir şirkete, Tekelin sigara bölümü, Konya Seydişehir Alüminyum Fabrikası, İstanbul Hilton Otel, 161 parça gayrimenkul; 2006 yılında TÜPRAŞ, Erdemir, Başak Sigorta,

Tekelin ikiz kuleleri, Büyük Ankara Otel, Kızılay'daki Emek İşhanı, İzmir Büyük Efes Otel, İstanbul Tarabya Otel, 350 adet gayrimenkul; 2007 yılında Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları Mersin Limanı, Sümer Holding, Bursa Çelik Palas Otel, 245 gayrimenkul; 2008 yılında PETKİM Petrokimya Holding satıldı; 2009 yılında TEDAŞ, Başkent Elektrik Dağıtım Anonim Şirketi; 2010 yılında Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryollarının Samsun ve Bandırma limanları, 205 adet gayrimenkul; 2011 yılında İskenderun Limanı, Trakya Elektrik Dağıtım Şirketi, 195 adet gayrimenkul; 2012 yılında Halkbankasının yüzde 24 hissesi, PETKİM'in kalan yüzde 10 hissesi, Sivas Kangal Termik Santrali, Seyitömer Linyitleri, TEDAŞ'ın tüm dağıtım şirketleri "güzelleştirildi."

Saydıklarım satılanların bir bölümü. İşin ilginç yanı, doksan yıllık cumhuriyetinin birikimlerini mirasyedi evlat gibi elden çıkaranlar, eşe dosta peşkeş çekenler, havuz medyasına kaynak oluşturanlar, yapanları, yapılmasında emeği olanları, bırakınız, hayır duasıyla anmayı, kemiklerini sızlatacak sözcüklerle küçümsemeyi, suçlamayı ihmal etmediler. Devriiktidarında devreye soktukları bir iki üniteyi tantanalara açanlar, binlerce tesisi yaptırılanları bir çivi çakmamakla itham etmekten geri durmadılar. AKP iktidarı döneminde yapılan satışlar özelleştirmeden öte "güzelleştirilerek" havuzculara kıyak çekmeyi hedeflediği için, açılan davalarda "güzelleştirmelerin" ipliği pazara çıkarken sonuçlara ulaşıldı.

Özelleştirme işlemi yürütülen bazı davalarla ilgili bilgi sunmak istiyorum: Eti Alüminyum Tesisleri. Seydişehir Eti Alüminyum Tesislerinde bulunan kamu hisselerinin tamamı 17/6/2005 tarihinde fabrika arsası, sosyal tesisleri, Oymapınar Hidroelektrik Santrali, üretime esas boraks maden rezervi, tesisin Antalya'daki mal varlıkları ve limanı ile birlikte blok satış yöntemiyle CEKA yani Cengiz İnşaat -son zamanlarda ismi sık sık bazı işlemlerin içerisinde geçen kişinin şirketi- Grubuna 305 milyon Amerika Birleşik Devletleri dolarına satılmıştır ve satış işlemi 27/7/2005 tarih 2005/84 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu Kararı'yla onanmıştır. Özelleştirme Yüksek Kurulu kararının iptali için Danıştayda dava açılmıştır. Danıştay 13. Dairesi 29/5/2006 günlü 2005/7873 sayılı Kararı'yla Eti Alüminyum Anonim Şirketinin yüzde 100 oranındaki kamu payının satılmasına ilişkin Özelleştirme Yüksek Kurulunun kararının ve ihale sürecinin durdurulmasına karar veriyor. Yürütmenin durdurulması kararının kaldırılması için yapılan itiraz Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca 2006/1048 sayılı Karar'la reddediliyor. 13. Daire 27/11/2007 tarihinde "güzelleştirme" işleminin iptaline karar veriyor, İdari Dava Daireleri Genel Kurulu 13. Dairenin iptal kararını da 3/6/2006 günlü kararıyla onaylıyor. İdare, yürütmeyi durdurma ve iptal kararlarını uygulamıyor, yargı kararına karşı işlemlerini sürdürüyor. Şirketin sahibinin ortaya çıkan becerilerini, özellikle Türkiye insanıyla ilgili söylediklerini dikkate alırsanız yargı kararlarını neden uygulamadığını daha iyi bir şekilde kavrama şansını elde ederiz.

Dünkü oturumda bu konuda bilgi veren Sayın Başkan, süreler çok uzadığı için, mahkeme kararları özelleştirme işleminden çok sonra verildiği için uygulanma şansının bulunmadığını söylemişti. Sanırım, Seydişehir Eti Alüminyum tesisleriyle ilgili verilen mahkeme kararının tarihini dikkate aldığımızda, mahkeme kararlarının uygulanmaması için gösterilen gerekçenin sudan bir gerekçe olduğunu daha iyi bir şekilde kavrayabiliriz.

Yürütmenin durdurulması kararına yapılan itiraz Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun 2006/1048 sayılı Karar'ıyla itirazın reddine, 3/6/2010 günlü kararıyla da 13. Dairenin iptal kararını onaylamıştır, Dava Daireleri de onaylıyor. Özelleştirme İdaresi Başkanlığı ne yürütmeyi durdurma ne de iptal kararının uygulanmasının gereklerini yerine getiriyor. Ortada yargı kararı yokmuşçasına hukuka aykırı özelleştirme uygulamaları sürdürülmüştür, öte yandan özelleştirme işlemlerinin şartnamesinde boksit madeninin işlenmeden ihracının yasaklanmasına karşın boksit madeni işlenmeden satılmıştır.

SEKA Balıkesir Kâğıt Fabrikası... Bunun da özelleştirmesi gerçekten dikkat çekici. Özelleştirme işlemindeki yapılan usulsüzlükleri tartışmasız bir şekilde gün ışığına çıkaran tipik bir uygulama. Balıkesir Kâğıt Fabrikasının 18/3/2003 tarihinde pazarlık usulüyle yapılan özelleştirme ihalesine Albayrak Turizm, Seyahat, İnşaat, Ticaret Anonim Şirketi tek firma olarak katılmış ve firmanın katıldığı ihale 25/3/2005 tarihinde sonuçlandırılarak Balıkesir Kâğıt Fabrikası, 1.800 dönüm arsa, 185 lojman ve sosyal tesisler, diğer varlıklarıyla birlikte 1 milyon 100 bin Amerika Birleşik dolarına ihale edilmiştir. Herhâlde bu parayla sosyal tesisleri bugün almaya kalksanız yarısını temin edemezsiniz. 1.800 dönümlük arsa, fabrika bedavadan sanki belli kişilerin emrine tahsis edilmiş gibi bir uygulama.

Türkiye Selüloz İş Sendikasının özelleştirme ihalesinin iptali için açtığı davada, Bursa 2. İdare Mahkemesinin 28/7/2003 tarih ve 2003/791 sayılı Karar'ıyla, o günkü piyasa değeri 51 milyon 200 bin Amerika Birleşik doları olan SEKA Fabrikasının işletmesinin güzelleştirilmesi için pazarlık usulüyle yapılan ihale sonucunda 1 milyon 100 bin dolara satılmasına ilişkin dava konusu işlemi kamu yararına -özelleştirmenin amacına uygunluk- ve özelleştirmeye uygun bulunmadığı gerekçesiyle yürütmenin durdurulmasına; 5/10/2003 tarihinde de esas 2003/791 sayılı Karar'la Özelleştirme Yüksek Kurulunun kararının iptaline karar

verilmiştir. Bu karara karşı, bölge idare mahkemesi ve Danıştaya yapılan başvurular da reddedilerek idare mahkemesinin kararı kesinleşmiştir. Şimdi de güzelleştirme ihalesinden dört ay sonra yürütmeyi durdurma, yedi ay sonra da iptaline ilişkin verilen yargı kararı varken işlemler nasıl devam edebiliyor? Dört ay sonra yürütmenin durdurulması kararı var bu uygulamada, yedi ay sonra da işlemin tümü hukuka aykırı olduğu gerekçesiyle iptal ediliyor. Yani, bu tesisleri elden çıkarmak için o kadar çok acele var ki özelleştirme isteminde pazarlık usulüyle bu tesisleri alan kişinin soyadı belleklerdeki bazı anıları ve hatıraları tazelerse niye bu kadar acele edildiği çok iyi anlaşılır.

TÜPRAŞ... 2004 yılında TÜPRAŞ'ın yüzde 65,76'sı 1 milyar 300 milyon dolara Zorlu Grubuna satıldı, Ankara 10. İdare Mahkemesi bu satışı iptal etti. Ankara İdare Mahkemesinin kararı Danıştay 13. Dairesi tarafından onaylandı, satış durduruldu. Bu işlemten sonra Sayın Başbakanın, iptal kararı veren mahkemenin hâkimleri ve iptal kararını tasdik eden Danıştay dairesinde görev yapan yargıçlarla ilgili değerlendirmeleri hepimizin bilgisi içerisinde. O hâkimler hedef gösterildi, günah keçisi ilan edildi, yaptığı icraatların önüne takoz koymakla suçlandı. "Eğer siyaset yapmak istiyorsanız cübbelerinizi giyin, gelin karşımıza." diye, hepsi kamuoyunda günah keçisi ilan edildi. Daha sonra -bu işlem çok ilginç- Özelleştirme İdaresi Başkanlığı TÜPRAŞ'ın yüzde 14,76 hissesinin 4/3/2005 tarihinde başka hiçbir kuruluşa haber vermeden, davetiye çıkarmadan İsraili iş adamı Sami Ofer'e o günkü borsa değerinin altında bir fiyatla 569 milyon Amerika Birleşik dolarına satıldığı ortaya çıktı. Neden davet çıkarılmadığı, neden bir başka firmaya çağrı gönderilmediği herhâlde cevaplanması gereken bir soru olarak gündeminizdeki yerini tutmaktadır.

2006 yılında TÜPRAŞ'ın yüzde 51 hissesi özelleştirildi. Bu sefer yüzde 51 hisse 4 milyar 140 milyon dolara satıldı. Yüzde 65-76 hissenin 1 milyar 300 milyon liraya satılmasını öngören işlemi iptal eden yargıçlara ulusum adına teşekkür ediyorum, şükranlarımı sunuyorum. Onları günah keçisi ilan edip tekerinin önüne taş koymakla suçlayanların da vicdanlarıyla hesaplaşmalarını istiyorum. Yüzde 51 hissenin satış fiyatı dikkate alınarak hesaplamada yüzde 14,7 hissenin satışından kamunun 750 milyon dolar zarar etmesine neden olanları da ayıplıyorum, bu konuda kendilerinin yapacağı açıklamayı bekliyorum.

Kuşadası Liman İşletmesi hakkı da 28 Nisan 2003 tarihinde 36 milyon TL'ye LİMAŞ Anonim Şirketine ihale edildi. İhaleyi alan şirket, süresi içerisinde ihale bedeli yatırmayınca liman otuz yıl işletme hakkıyla 27 milyon Türk lirası teklif veren İsraili iş adamı Sami Ofer'in oğluna verildi. Bu işletmenin güzelleştirilmesine yönelik işlemlerin iptalini öngören mahkeme kararları da uygulanmadı.

Yargı kararlarının buharlaştırılarak uygulanmadığı yüzlerce örneği sıralamak olanaklı. Güzelleştirme işlemlerinin iptaline ilişkin kararların ortaya çıktığı süreçlerde, iktidar, kararları veren hâkimleri suçlayıp toplumun husumetini üzerlerine yönlendirirken torba yasalara Anayasa'ya aykırı maddeler ekleyip yargı kararlarının uygulanmasını engelleyici önlemler almaya kalktı. Anayasa'yı ihlal suçu işlenmeye devam edildi. Yargının güzelleştirme işlemlerini iptal eden kararlarına uyulmasını Bakanlar Kurulunun takdirine bırakan düzenleme Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edildiği için torba yasaya eklenen 85'inci maddeyle Bakanlar Kurulu devreden çıkarılarak mahkeme kararlarının uygulanması yasa yoluyla engellenmeye çalışılıyor.

Bu düzenlemenin içerdiği hukuki sakatlığın değerlendirmesini bir müddet erteleyerek yapılan özelleştirmelerin, güzelleştirmelerin Anayasa suçu işlenmesine karşılık uygulanmayan yargı kararlarına rağmen yapılan satışlardan cumhuriyetin doksan yıllık birikimlerinin usulsüz işlemlerle elden çıkarılmasının, eşe dosta peşkeş çekilmesinin Türkiye ekonomisine, Türkiye insanına bir iyilik ve güzellik getirmedeği rakamlarla ortadadır.

Bu Hükümetten önce 1950'yle 2002 yılları arasında görev yapan iktidarlar, 95 milyar dolar iç borç, 130 milyar dolar dış borç, 542 milyar dolar vergi, 8 milyar dolar özelleştirme geliri olmak üzere toplam 775 milyar dolar para kullanmışlardır. AKP iktidarı ise on bir yılda 116 milyar dolar iç borç, 243 milyar dolar dış borç, 50 milyar dolar özelleştirme geliri, 1 trilyon 286 milyar dolar vergi geliri olmak üzere toplam 1 trilyon 697 milyar dolar para kullanmıştır. 1946 ile 2000 yılları arasında Türkiye ekonomisi, ortalama 5,1 oranında büyümüştür. Önceki iktidarların elli iki yılda kullandığı paranın 2 katının fazlasını on bir yılda kullanan AKP iktidarları döneminde Türkiye ekonomisi ortalama yüzde 4,9 oranında büyümüştür. 1950'den 2002'ye kadar geçen elli iki yılda Türkiye'nin toplam cari açığı 43,7 milyar dolardı, 1923'ten 2002'ye kadar geçen yetmiş dokuz yılda Türkiye'nin toplam dış ticaret açığı 247 milyar dolar, AKP iktidarının 2003'le 2013 yılları arasında toplam cari açık, dış açık 9,1 kat artarak 399 milyar dolara ulaşmıştır. Bu rakamla Türkiye 2013 yılında en yüksek açığa sahip olan 5 ülkenin arasına girmiştir. Bu dönemde toplam dış ticaret açığı 2,8 artarak 687 milyar dolara merdiven dayadı. AKP iktidara geldiğinde Türkiye'de işlenen tarımsal alan 239 milyon dönümden "nurlu ufuklar" nutuklarıyla taçlandıran AKP iktidarında işlenen tarım alanı 33 milyon dönüm azaldı, tarımda kendi kendine yeten ülkeler arasında yer tutan Türkiye karnını doyurmak için Arjantin'den mısır, Ukrayna'dan buğday, Şili'den angus ithal etti, tarihinde ilk defa saman, sap ithal etme başarısı ve onurunu AKP iktidarında kavuştu.

AKP, Türkiye'yi yönetmeye başladığında vatandaşların toplam tüketici kredi borcu 2,3 milyar TL'ydi. 58 milyon kişi... Bankalara toplam kredi kartı borcu da 4,3 milyar TL'ydi. Kişi başına düşen dış borç ise 1963 dolar idi. 2013 yılı itibarıyla tüketicilerin bankalara kredi borcu 248,4 milyar TL, tam 109 kat artmış, kredi kartı borcu 19 kat artarak 83,8 milyar TL'ye ulaşmıştır. Kişi başına düşen dış borç miktarı ise 4.900 dolara çıktı. Vatandaşın çektiği sıkıntının devasa boyutlara ulaştığının bir başka kanıtı ise icra dosyaları ve protesto edilen senetlerin tutarıdır. AKP iş başına geldiğinde 2002 yılında icra dairelerinde 10 milyon takip dosyası vardı, 2012 yılında yüzde yüz artarak 21 milyona çıktı, 5 milyon 400 bin olan dava sayısı 6,5 milyona, protesto edilen senetlerin kapsadığı meblağ 816 milyon TL'den artarak 9,2 milyar oldu. Devletin 2002 yılında 95 milyar dolar olan iç borcu 2013 Eylül ayı itibarıyla 213 milyar dolara, 130 milyar dolar olan dış borcu 372,7 milyar dolara yükseldi. 1975 ile 2002 yılları arasında devlet toplam 251 milyar dolar faiz ödedi, sık sık faiz lobisinden bahseden AKP iktidarı döneminde ise 2003'le 2013 arasında devletin toplam faiz ödemesi 367 milyar dolar oldu. Yirmi sekiz yılda yapılan faiz ödemesinin 1,5 katını AKP on bir yılda yaptı. Türkiye'de 41 milyon kişi iki günde bir et veya tavuk yiyemiyor. 26 milyon kişi kendine yeni bir elbise alamıyor. 58 milyon kişi evinde eskiyen masa ve sandalyeyi değiştiremiyor. 62 milyon insan konut masrafının altında eziliyor, 42 milyon insan borçlarını ödemede zorlanıyor, 63 milyon insan evinden uzakta bir hafta tatil yapamıyor, 45 milyon insan ucu ucuna geçiniyor. Devlet bankasının genel müdürünün evinde ayakkabı kutularında dolarların yer aldığı bir ülkede insanlar açlıkla mücadele etmek zorunda kalıyor.

Şimdi, değerli arkadaşlarım "Türkiye büyüyor." diyor. Türkiye büyüyorsa halk nerede, neden Türkiye büyürken halk yoksullaşıyor, küçülüyor? Doksan yıllık cumhuriyetin birikimlerinin özelleştirerek satılmasının Türkiye'nin gelişmesine, halkın zenginleşmesine bir katkı yapmadığı gerçeğiyle yüz yüze kalıyoruz. Borçla elde edilen refah alanlarının bize ait olmadığı gerçeğini acı da olsa idrak ediyoruz. 24/11/1994 günlü 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun'a eklenen 5'inci madde, Anayasa Mahkemesinin 2012/73 esas 2013/107 karar sayılı 3/10/2013 günlü kararı ile iptal edildi. Bu düzenlemede özelleştirme işlemlerinin iptaline ilişkin mahkeme kararlarının uygulanmasının takdiri Bakanlar Kuruluna bırakılmıştı. Anayasa Mahkemesi, "İdarenin mahkeme kararlarını yerine getirmesi Anayasa'nın 138'inci maddesinde öngörülen bağlayıcılık ilkesi gerçeği temel bir ödevi olup kararları uygulamama gibi bir tercih hakkı bulunmamaktadır. Açıklanan nedenlerle Anayasa'nın 2, 125 ve 132'nci maddelerine bu düzenlemenin aykırılığı tartışmasız açıktır ve iptali gerekir." diyerek 5'inci maddeyi iptal etmiştir. Bu iptal kararından günümüze dokuz ay tam bir gün geçmiş yani dokuz ay önce daha önceki yapılan düzenleme Anayasa'ya aykırı olduğu için iptal edilmiş şimdi, iptal edilen o düzenlemeden sadece bir fark getiriliyor, Bakanlar Kurulunun takdir yetkisi ortadan kaldırılıyor, direkt yargı kararlarının uygulanması mahkeme kararıyla durduruluyor. Anayasa'nın sayılan maddelere aykırılığı açık, bu düzenlemenin de Anayasa Mahkemesi tarafından iptali herhâlde tartışmasız bir gerçektir, Anayasa'nın 125'inci, 138'inci, 2'nci maddelerine aykırı olarak yeniden bir düzenleme getirmesinin sebebini anlamak mümkün değil yani Anayasa ihlal edilerek kamunun görev yapması, işlem yapması hangi mantıkla tekrar gündeme getirilebiliyor? Anayasa'ya aykırılığın mahkeme kararıyla tespit edildiği bir düzenlemenin benzerine yakın bir düzenlemenin tekrar getirilmesi doğru bir yaklaşım değildir. Bu düzenlemenin geri çekilmesini talep ediyorum.

Hepinize teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Keskin.

Sayın Çetin, buyurun.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli arkadaşlar, değerli basın mensupları, değerli kamu görevlisi arkadaşlarım; ben de hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Değerli arkadaşlar, esas özü bir kez daha –belki sona yaklaştık ama- belirtiyim ki artık Soma'daki faciada 301 işçinin yaşamını yitirmiş olması ve de azgınlaşan taşeron sisteminin frenlenmesi amacıyla gündeme gelmiş olan bu torba kanun tasarısının asıl amacının Soma'da yaşamını yitiren işçilerin üzerinden Türkiye'de 17 Aralıktan bu yana açığa çıkan ne kadar irin varsa onları temizleme olduğu bu tasarının son maddelerine gelindiğinde çok net bir biçimde ortaya döküldü. Öyle anlaşıyor ki bir yandan kamu çalışanlarının da güvencesi kaldırılarak çalışma yaşamı iyice güvencesizleştirilip çalışma koşulları kötüleştirilecek, öte yandan belediyelerin ellerindeki ve çok değerli varlıklar istenilen kişi ya da kuruma bedelsiz ya da düşük bedelle devredilebilecek. Şu ana kadar otuz yıla yaklaşan zamandan bu yana Osmanlıdan günümüze Türkiye'nin kalkınması, gelişmesi, işsizliğin yok edilmesi ve çalışanların refah seviyesinin yükseltilmesi, ülkemizin "Yerli malı, yurdun malı, herkes onu kullanmalı." felsefesinden yola çıkarak hem iç tüketimi ve kendi ürününü kendi üretme, kendi malını, kendi sanayisini kendi üretme, hatta ihraç etme politikalarının ters yüz edileceği bir dönemi geride bırakmış gibi bir noktaya geldik. Gerçekten talan ekonomisinin yarattığı hırsızlığın, yolsuzluğun ve bunları gerçekleştirenlerin suçlarının örtbas edilmek istendiği bir kanun tasarısı bize Soma kanunu ya da Soma işçilerinin kanı üzerinden içirilmeye çalışılıyor.

Buna hiç kimsenin hakkı yok. Nefretle kınıyorum, şiddetle kınıyorum bu özelleştirmecilerin de, bu kamu çalışanlarını böyle bir noktaya taşıyanların da Soma işçisi üzerinden yürümeye kalkışmalarını. Ayırın dedik size. Hiç olmazsa ayırsaydınız da bu pislikleri ayrı görüşseydik.

BAŞKAN – Sayın Çetin...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Var arkadaşlar...

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Ama bu madde böyle bir madde yani başka ifade edilemiyor Başkan, ya!

İZZET ÇETİN (Ankara) – Dur, geleceğim. Bir dakika...

BAŞKAN – Eleştirmek başka bir şey, yalnız, eleştirmek başka bir şey...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ayırsaydınız. Ben işçilikten geliyorum. İşçinin, 301 madencinin üzerinden böyle lekeleri bize temizletmeye kalkmayın.

BAŞKAN – Siz görüşlerinizi söyleyin.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ben görüşlerimizi söyleyeceğim elbette.

BAŞKAN – Lütfen ya...

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Pislik de yani...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Tabii, irin, canım, ortada kokuyor.

Tabii, sessiz kaldık, suskun kaldık, basın yeteri kadar ilgi göstermedi.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Yazıklar olsun ya! Sen ne yaptın ya!

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bütün bunlar size özelleştirmenin, özelleştirme sonunda yargı kararlarını uygulamama yetkisi vermiyor.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – İzzet Bey, sana söylüyorum biraz düzgün konuş.

BAŞKAN – Mustafa Bey, lütfen...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Size kamu çalışanlarını hallaç pamuğu gibi atılması yetkisini veremez.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Hep suskun kaldık. Allah'tan korkun ya! Utanma yok, sıkılma yok ya!

İZZET ÇETİN (Ankara) – Değerli arkadaşlar, evet, sizden önce de özelleştirmelerde pek çok şaibe gerçekleşti. Bakın ben bunu on yıl önce hazırladım, sadece sizin döneminiz değil, bunlar sizden önceki dönemler. Bunların da dosyasını tutuyoruz. Sayın Özelleştirme İdaresi Başkanı, belki siz diyebilirsiniz ki: "Onlar bizden önceydi." Hangi özelleştirilen işletmede bir şaibe varsa onların suç dosyalarını tek tek tutuyoruz. Bilgilerinize...

Bu dönem geçmiş olsa bile bu dönemi böyle ibret vesikası yasalarla temizlemeye kalsalar, güçleri yetse bile bunlar bir gün yargı önüne çıkacak. Ta sizden önce, 1985'te başlayan Kars Süt Mamullerinin satışıyla başlayan, Kütahya Manyezit İşletmesi, sayayım, Afşin-Elbistan Santrali, TESTAŞ Aydın İşletmesi, Et ve Balık Kurumunun tesisleri, POAŞ, Et ve Balık Kurumu Ankara Kombinası, YEMSAN, Antalya Limanı, SEK İşletmeleri, ORÜS İşletmeleri, yine Et Balık: bunlar 1990'lı yılların satışları. Mesela, bunların içerisinde çok ilginç satışlar var. SEKA Fabrikaları. Bunların içerisinde her birisi ayrı ayrı birer...

BAŞKAN – Sayın Çetin, Kardenir yok mu orada? 1 liraya...

İZZET ÇETİN (Ankara) – ...suiistimal, birer kara dosya ama hiç olmazsa o dönemlerde yargıyı kullanarak "Yargının vermiş olduğu karar beş yıl geçmişse işlem tesis edilemez." denilmemiş, hukuka saygılı olunmuş. Şimdi bakıyoruz verdiğiniz dosyaya. Diyorsunuz ki bize: "Özelleştirme konusunda –çok masumane- yargı geç karar vermişse bu geç kararı biz uygulamayalım."

Değerli arkadaşlar, dün de söyledim, alın size, beş yıl geçmemiş. Bana bunun hesabını verin. Balıkesir SEKA yandaş Albayraklara Ankara'da bir daire fiyatına verildi ve bu üç yılda yargı kesinleşti, her şeyiyle bitti. Niye on yıldan bu yana geri almadınız da şimdi bunu kapatmaya kalkışıyorsunuz?

Seydişehir Alüminyum Fabrikası. 2005'te dava açıldı, 2008'de kesinleşti. Niçin geri almadınız, mahkemelere, adli yargıya intikal ettirerek on yıl uzatıyorsunuz? Bunların yanındaki millete küfreden müteahhide kamu malını peşkeş çekiyorsunuz, arkasından da yargıyı kullanarak aklanmaya kalkışıyorsunuz.

Yine aynı şekilde Kuşadası Limanı, Deniz İşletmelerine ait diğer limanlar, Çeşme Limanı, TÜPRAŞ'ın yüzde 14,76'sı. Bütün bunlar şaibeli, bütün bunlara yargı "Satışta kamu yararı yoktur, satış şaibelidir, satış değerinin altındadır." gerekçeleriyle... Ben dosyayı tek tek okumayayım, Sayın Adnan Keskin bu konuda ayrıntılı dokümanını tek tek sundu. Şimdi, bütün bunlardan sonra kalkıp da bunu bir maddeyle düzeltmeye kalmak Özelleştirme İdaresi Başkanı olarak siz "Ben kamu görevlisiyim." diyebilirsiniz ama bir

hükümet üyesi bakana da yakışmaz, kimseye de yakışmaz. “Yargı kararını uygulamıyorum.” deme hakkı ne bakana ne Başbakan’a ne de hiç kimseye böyle bir yetki tanınmamıştır. Herkes Anayasa’nın 138’inci maddesine de, 125’inci maddesine de, 2’nci maddesine de uymak zorunda, yargı kararlarına uymak zorunda. Yargı böyle karar veriyse sen onun gereğini yerine getirmek yerine kalkıp aklanmak için özel madde düzenleyeceksin. Dün de söyledim, Hitler Almanyası’nda benzer yasalar yapıldı ama onlar yasaydı, hukuka uygun yasalar değildi. Siz de kanun yapabilirsiniz çoğunluğunuzla ama bunlar kanun olur ama hukukun genel kurallarına, evrensel ilkelerine aykırı kanun yapmak sizin yargılanmanıza, ileriki bir zamanda çoğunuzun çocuğunuzun, torunlarınızın sizin adınızı anamayacak konuma düşmenize engel olamaz. Bu bir kamu malı, 76 milyonun hakkı var bunda.

Şimdi, efendim, alamazmı? Ya, kardeşim demiş ki yargı: “Yüzde 14,76’ sının özelleştirilmesinde kamu 750 milyon dolar zarar etti.” PETROL-İŞ Sendikasının o 2003-2004 yıllarındaki Genel Başkanı hâlen görevde. Türkiye o Genel Başkan’a çok şey borçlu. Adresi bile belli olmayan, ne zaman kurulduğu belli olmayan, şaibeli bir Rus firmasına 1 milyar 300...

BAŞKAN – İsrail değil miydi, Ofer?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Yok, İsrail değil.

1 milyar 300 milyon dolara sattığınız TÜPRAŞ, sattığınız Efremov firması satış işleminden on beş gün sonra kuruldu, kurulduğu ilan edildi. Verdiği adrese gidildiğinde –o zaman ben yine milletvekiliydim- adresi yoktu, adresi yoktu Türkiye’de, Rusya’daki adresi de meçhuldü. Meçhul bir firmaya 1 milyar 300 milyon dolara sattınız. PETROL-İŞ Sendikası iptal ettirdi 6576’lık satışı, o arada siz 1476’ yı işte orada Ofer’e verdiniz. Kamu malının zararının 750 milyon dolar olduğunu mahkeme tespit etti ve size dedi ki: “Bunu geri alın.” Almadınız bugüne kadar. Bu zararlar size rücu edecek tabii ki. Görevi ihmal ettiniz, görevi suistimal ettiniz, hâlen de ediyorsunuz.

BAŞKAN – Sayın Çetin -yani müdahale etmek istemiyorum- dün herhâlde burada Başkan bir açıklama yaptı “Yargıtay kararı, bunu geri alamazsınız...”

İZZET ÇETİN (Ankara) – Burada Anayasa Mahkemesinin kararını...

BAŞKAN – Bir de Yargıtay kararından bahsetti Özelleştirme İdaresi Başkanı.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Tamam, bahsetti. Buradaki yasanın hükümlerinin neden uygulanmadığını ben sorguluyorum.

Değerli arkadaşlar, bu dosyayı ben Özelleştirme İdaresinden aldım. Yargı böyle karar vermişse “Ugulamıyoruz.” demeye hakkı olabilir mi?

BAŞKAN – Yargı veriyor “Ugulayamazsın.” diyor.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Yargının verdiği kararı neden idare uygulamıyor, ben onu soruyorum.

BAŞKAN – Ben de diyorum ki yargı karar verdi “Ugulayamazsın.” diye.

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Siz öyle diyorsunuz ama bu yasaya niye ihtiyaç var Sayın Başkan?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bakın, SEKA Balıkesir arkadaşlar, ben dün yanlış söyledim; ilk değer tespiti 133 milyon dolar demiştim, maalesef düzeltiyorum, 197 milyon dolar, ilk değeri. 1,1 milyon dolara veriliyor. Kime? Albayraklara. Albayraklar kim? Yandaş. Eti Alüminyum, 305 milyon ABD dolarına -yanındaki bonusları Sayın Adnan Keskin söyledi, ben tekrar etmek istemiyorum- veriliyor. Kamu zararı tespit ediliyor, satış iptal ediliyor hem de beş yıl da geçmiyor üzerinden; 2005’te verilmiş, 2008’te iptal edilmiş, kesinleşmesi de 2010. Niye alınmıyor geriye? Kime satılmış? CE-KA’ya. CE-KA kim? Cengiz İnşaat. O kim? Millete küfreden müteahhit, havuza para atan adam. Arkadaşlar, el insaf, yapmayın! Bu milletin malına uzanan elleri iktidar gücü kullanarak kırmak varken, şimdi kalkıp da onlara karşı yargı kararını aklamayıp, Plan ve Bütçe Komisyonuna ve Türkiye Büyük Millet Meclisine kanun getirip -adına kanun diyorsunuz, lanet olsun öyle kanunlara- bunları meşrulaştıracaksınız, aklayacaksınız. Buna hakkınız yok.

Değerli arkadaşlar, gerçekten özelleştirme bir masal gibi başladı Türkiye’de. Transformasyon, değişim, dönüşüm gibi böyle süslü kavramları Merhum Özal 1986’lı yıllarda kullanınca “Ne bilge adam. Ne de söylüyor, ne de güzel konuşuyor.” dedi herkes, düşüler peşine. Başladı satışlar. Türkiye üretimden koptu geldiğimiz noktada.

Ben 1987 yılında Şube Başkanırken açık grevi yapmıştık sendikamızın önünde çünkü 12 Eylülün baskıcı rejimi karşısında 12 Eylüldeki 100 liramız Türkiye ortalamasında 42 liraya gerilemişti. İşçiler geçinemiyordu ve sendikacılar olarak bir açık grevi yaptık. Hiç unutmuyorum, astığımız tabelada “İş yerlerinde tükenen yaşama karşı 1 milyon 200 bin kamu emekçisi açık grevindeyiz.” demiştik. Gelinen noktada, bugün kamuda çalışan kadrolu işçi sayısı 200 bin dolayına düştü, kadrolu, 1 milyona yakın da taşeronlarınızda var, köle şimdi onlar.

Geldiğimiz nokta, özelleştirmenin geldiği nokta işçilerin yoksullaşması, sendikaların bitirilmesi, sendikacılığın bitirilmesi. Kamuda, özelde bu düzenlemelerle sendikaların da burnuna birer halka geçirdiniz. Küçük bir baraj sorunu için, bu tasarıyla birlikte “alt işveren” dediğiniz, canavarlaşmış taşeron sistemini meşrulaştırıyorsunuz ve Özelleştirme İdaresinin karşısında özelleştirmeye karşı direnen Yatağan işçilerine atla, itle saldıran polisi oradan seyrediyorsunuz, şimdi de gelip “Bunun kanununu burada yapacağız, bunu düzelteceğiz.” diyorsunuz. Böyle bir şey hak olamaz arkadaşlar.

Bu ülkede işsizlik yüzde 10’ların inmez konuma gelmişse, çalışanların yüzde 48’i asgari ücrete mahkûm olmuşsa, kayıt dışı ekonomide çalışanlar asgari ücrete bile hasret konuma düşürülmüşse, bu, otuz yıldan bu yana allayıp pullayıp ortaya koyduğunuz özelleştirme sonucunda Türkiye’nin geldiği noktadır. Özelleştirme bu ülkelere ve bütün ülkeye acı vermiştir, ızdırap vermiştir, yoksulluk vermiştir. Albayraklar, Cengiz İnşaatların patronları ve birtakım türedi zenginler zenginleşirken elbette namusuyla yaşayan yurttaşlar fakirleşecek. Değerli arkadaşlar, bu konuda çok yanlış yaptı Türkiye, en büyük yanlış da şimdi yapıyor; bir kanunla, bir yasayla, bir maddeyle yargıyı hiçe sayıyor, Anayasa Mahkemesi kararlarını hiçe sayıyor.

Değerli arkadaşlar, tabii, siz iktidar olduğunuzda IMF’ye borcumuz vardı, dış borçlarımızın düzeyi belliydi gerçekten. Yani, geçtiğimiz yıl başında Başbakan “IMF’ye borcumuzu ödedik.” dedi. Neyle ödediniz IMF’ye borcunuzu? Özelleştirmeyle ödediniz. Döneminizde yapılan özelleştirmelerden elde edilen gelirler IMF’ye ödediğiniz borcun 2 katı ama ilk 2002’de iktidar olduğunuzda Türkiye’nin toplam iç ve dış borcu 257 milyar dolardı, şimdi nerede bu iç ve dış borç toplamı? IMF’ye ödediğiniz 23,6 milyar dolar borcu özelleştirmeyle ödediniz, kabul, peki bu 257 milyar dolar iç ve dış borcu 600 milyar dolara çıkarırken hiç aklınıza gelmedi mi: “Yahu, biz bu millete yalan söylüyoruz, illüzyon yapıyoruz, 23 milyarı ödedik ama iç ve dış borç toplamını 2 kattan fazla artırdık...”

BAŞKAN – Sayın Çetin, Hazineden yetkililer var burada, biraz sonra rakamları veririz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Var, tabii, ben de tabloları var, merak etme.

BAŞKAN – Öyle bir iç borç, dış borç yok da onun için yani.

İZZET ÇETİN (Ankara) – İşte bende de tabloları var bak.

BAŞKAN – Sizin söyledikleriniz de biraz...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Yok, bende de rakamları var, benimki de resmî rakam; buradan aldım, az önce aldım rakamı, tablosu da burada daha.

BAŞKAN – 600 milyar dolar...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Yani, iç ve dış borç toplamından söz ediyorum, Hazine garantili borçlarınız var ya hani, hâlâ da şey yapan.

BAŞKAN – Hepsi dâhil. Biraz sonra Hazineden alınız.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Değerli arkadaşlar, özelleştirme için harcanan paranın büyük bir bölümü... Dün ben sordum Başkana “Ne kadar masraf ettiniz?” Tabloyu getirdi. Tabloya bakarsanız 1 milyar dolar bile harcanmamış, 200-300 milyon dolar reklam vesaire gider kalemi gözüktüyor ama bunun içerisinde bunları, kurumları allayıp pullamak için harcanan paralar var mı? Yok, onlar yok içinde.

Şimdi, bir de bir şey var. Orada gerçekten bir kamu mantığını gözler önüne sermek istiyorum arkadaşlar.

Bir kamu kurumu bir belge verdi. Belgeye baktığımda, devletin fonksiyonları burada -bu, Özelleştirme İdaresinin anlayışı mıdır yoksa gerçekten sizin kamu anlayışınız mıdır, bilmiyorum- hemen dikkatimi çekti, 4046 sayılı Kanun’da “Özelleştirmenin Ana Felsefesi” başlığıyla: “Devletin asli görevleri olan adalet ve güvenliğin sağlanmış yolundaki...” Arkadaşlar, adalet ve güvenliği sağlamak elbette devletin asli görevlerinden ama bunun yanında eğitim ve sağlık gibi, devleti olmazsa olmaz kılan görevleri yok mu kamunun, oralarda durum ne şimdi? Özelleştirmediğiniz ne kaldı, satmadığınız ne kaldı? Şimdi belediyelere verdiğiniz o yetkiyle Sayın Başkan “arsa” yerine “taşınmaz” diyerek şehirleri yabancılara bile belediye başkanları aracılığıyla satmanız mümkün hâlâ geldi. Ne yaptığınızın farkında değilsiniz. Adalet ve güvenliği de özelleştirdiğiniz zaman, arkadaşlar, rahatlayacaksınız gerçekten, rahat edersiniz, özelleştirin. Vergi toplamıyorsunuz, her yıl vergi affı; bu tasarının içinde de var, her yıl vergi affı ve prim affı. Mademki toplayamıyorsunuz vergi dairesini de özelleştirin, vergi toplama işini, işler kolaylaşır.

BAŞKAN – Sayın Çetin, biraz önce Adnan Bey toplanan vergi rakamlarının cumhuriyet tarihiyle karşılaştırdı, onun 2 katı dedi de yani biraz çelişki oldu.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Şimdi, değerli arkadaşlar, yani yaptığımız düzenlemenin farkında mıyız bilmiyorum. Yani, yaptığınız düzenleme doğru bir düzenleme değil. Ya, ben satışın üzerinden beş yıl geçmiş ise yargı kararını dinlemem. Bizim

yasalarımızda hangi hakların ne kadar süreyle kullanılabilceği hemen hemen bütün kanunlarda yazılı. “Zaman aşım” denen bir kavram var. Bir işlemin üzerinden... Kategorize etmiştir yasalar. Örneğin; bir işçi alacağı, bir kıdem tazminatı alacağı on yıllık zaman aşımına tabidir. Siz diyebilirsiniz ki bir yerde “Özelleştirme işlemleri için herhangi bir şekilde bu işlem şu kadar sürelik bir zaman aşımına tabidir.” Onu anlarız ama nasıl anlarız? Temiz bir ortamda anlarız, arkada şaibe yoksa, o zaman anlarız. Hukuktaki zaman aşımı orada dururken kalkıp da siz özelleştirme için özel bir düzenleme getirirseniz orada irin vardır arkadaşlar, koku vardır orada çirkinlik vardır. Ona bizi alet etmeyin, ona bu Medisi alet etmeyin. Bu yürütmenin...

Bakın, değerli arkadaşlar, çok güzel bir tablo sunmuş arkadaşlar, hazırlamışlar, teşekkür ediyorum. Gerçekten Özelleştirme İdaresinin Toplu Konut ve Kamu Ortaklığı İdaresi olarak başlayıp Özelleştirme İdaresine geçiş şemasını vermişler. Özelleştirme Yüksek Kurulu...

Şimdi, Sayın Başbakan, gerçekten, dün baktım ben, mal varlığını... Vallahi, bugün cuma, acaba Medisin önüne bir beyaz mendil sersem -Başbakan Cumhurbaşkanı aday- sadaka yahut da bağış toplasam mı diye düşündüm. Böyle bir baktığım zaman, hakikaten... Ne oğullarının üzerinde küçük gemiler var ne yalılar var ne başka şeyler...

BAŞKAN – Sayın Çetin...

EKREM ÇELEBİ (Ağrı) – Türkiye Cumhuriyeti devleti Başbakanıyla ilgili “sadaka” gibi bir ifade çok ayıp ya!

İZZET ÇETİN (Ankara) – Yahu, çok fakirlermiş arkadaşlar, ben fakir gördüm.

BAŞKAN – Sayın Çetin, ama siz şimdi özelleştirme... Maddeyle ilgili...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Maddeyle ilgili, bu maddeyle ilgili.

BAŞKAN – Neresi ilgili?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bu madde Türkiye’deki kirlilikle ilgili.

BAŞKAN – O zaman herkes cumhurbaşkanı adaylarıyla ilgili konuşsun burada.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bu kirlilikle ilgili. (Gürültüler)

Değerli arkadaşlar...

BAŞKAN – Ama bununla ilgili, kalkıp burada polemik yapmak... Sayın Çetin, bunun...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Arkadaşlar, peki, 99 milyon 999 bin 990 dolar nerede? O yok.

BAŞKAN – Sayın Çetin...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bilal oğlanın hesabında.

EKREM ÇELEBİ (Ağrı) – Geri al, lafını geri al.

BAŞKAN – Arkadaşlar...

Sayın Çetin...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Arkadaşlar, peki, tamam. İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı aday olduğunda bir sergi açılışında tüm mal varlığının bir alyanstan ibaret olduğunu söylemişti. Şimdi, dün Sözcü gazetesine baktınız mı?

BAŞKAN – Sayın Çetin, siz bakın ama kalkıp da burada şimdi bununla ilgili... O zaman burada bütün cumhurbaşkanı adaylarıyla ilgili polemik yapılacak. Herkes bir başkasıyla ilgili...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Başbakanlık maaşıyla geçinemediğini söylüyordu.

BAŞKAN – Lütfen... Amacınız polemik çıkarmaksa söyleyin.

Şimdi, değerli arkadaşlar, Özelleştirme Yüksek Kurulu Başkanlığından...

BAŞKAN – Maddeyle ilgili açıklama?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Tamam.

Özelleştirme Yüksek Kurulu Başkanlığından...

BAŞKAN – Lütfen ya! Böyle bir şey olmaz yani. Sayın Çetin, bakın, burada bir aydır sabırla teknik bir çalışma yapıyoruz. Dünden beri de bu maddeyle ilgili teknik bütün bilgiler paylaşıldı.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ama niye en sona bıraktın 85’i, kendi sırasında görüşmedin? En kirliyi de en sona bıraktın.

BAŞKAN – Hayır, siz istediniz, onun için bıraktık, siz isteniz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Hayır, en kirli maddeleri en sona bıraktınız, üç tane...

BAŞKAN – Burada mutabakatla bıraktık onu.

İZZET ÇETİN (Ankara) – En kirli üç maddeyi...

BAŞKAN – Mutabakatla bıraktık. Lütfen görüşlerinizi söyleyin.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Değerli arkadaşlar...

BAŞKAN – Teknik olarak bütün yetkililer burada. Ondan da bilgi alırsınız. Lütfen, çok ayıp oluyor ya.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Hiç de ayıp değil. Yani bu özelleştirmelerin Türkiye'yi getirdiği nokta burada. 1,1 milyon dolara Balıkesir SEKA gibi bir fabrika verilmişse...

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Başkanım sözünü geri alsın...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ne söyledim de geri alacağım, söyle bakayım.

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Hayır, niye geri alsın kardeşim.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Yalan bir şey mi söyledim?

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Bu kadar iddia varken susalım mı? Böyle bir...

BAŞKAN – Arkadaşlar, bakın...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Neyi geri almamı istiyorsun sen? Söyle.

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Böyle bir baskı yapılmaz ama.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bir dakika, bir dakika... (Gürültüler)

BAŞKAN – Arkadaşlar, lütfen...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Neyi söyledim?

BAŞKAN – Sayın Çetin...

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Biz de sizin adaylarınızla ilgili, genel başkanlarınızla ilgili şeyler...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ne söyledim? Söyle, geri almamı gerektirecek...

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Böyle bir pislik varsa söyleyin siz de.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bir dakika...

Benim geri almamı gerektiren sözcük ney?

BAŞKAN – Arkadaşlar, bakın... (Gürültüler)

Sayın Çetin, eğer burada böyle bir polemige girilirse bu teknik bir çalışma olmaktan çıkar. Lütfen...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Arkadaşlar, özelleştirmeden söz ediyoruz ya.

BAŞKAN – Özelleştirmeden söz edin ama...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Güzellemekten söz ediyoruz.

BAŞKAN – Neresi özelleştirme bunun, Cumhurbaşkanlığı adaylığının?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ofer'le Bilkent Otelin arka kapısından girip üst katlarda görüşerek bu TÜPRAŞ'ı vermedi mi?

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Hakaret etmenin sistemle ne alakası var ya!

BAŞKAN – Bakın, Sayın Çetin, toparlar mısınız lütfen.

İZZET ÇETİN (Ankara) – TELEKOM'u o şekliyle satmadılar mı?

BAŞKAN – Lütfen toparlar mısınız.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Hangi mal değerini buldu, değerinin üzerinde...

Değerli arkadaşlar, şimdi, bakın, değerinin altında satış yapılmış. Ben size...

BAŞKAN – Sayın Çetin, toparlar mısınız lütfen.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Toparlıyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Kesmek durumunda kalmayayım. Lütfen...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Kesemezsin benim görüşümü Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Eğer böyle, adaba uygun konuşmazsanız keserim.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Böyle tehditkâr yaklaşamazsın. Ben o zaman sizi bilgilendirmek için bir iki şeyi tam olarak okuyorum.

Bakın...

BAŞKAN – Teknik bilgilendirmeyi arkadaşlarımız yapar size.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Teknik bilgiyi ben veriyorum, bu iş benim uzmanlık alanım.

BAŞKAN – Size Özelleştirme İdaresi...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ben Özelleştirme İdaresine karşı KİGEM’i kurmuş, yirmi iki yıldır da onlara karşı kamu işletmeciliğini savunan bir insanım. Ve hâlen de KİGEM’in mali sorumluluğunu üstlenmişim, vakfın. Devam ediyorum ben özelleştirmeye karşı mücadeleye Mümtaz Soysal Hocayla birlikte. Yani bu iş... Onlar ne kadar özelleştirmeciye ben de o kadar, resmî olarak özelleştirmenin karşısında bir kişiyim.

EKREM ÇELEBİ (Ağrı) – Ya, siz bu ülkede, “sendika, sendika” diye getirdiniz, bu ülkenin anasını ağlattınız.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Anasını ağlatan sizsiniz. Soydunuz, soğana çevirdiniz. (Gürültüler)

BAŞKAN – Arkadaşlar...

EKREM ÇELEBİ (Ağrı) – ...ne getirdiniz?

Üçüncü köprüye karşı çıkarsın, Kanal İstanbul’a karşı çıkarsın.

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Elbette ki...

BAŞKAN – Arkadaşlar...

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – ...katil projeler.

EKREM ÇELEBİ (Ağrı) – Ne iş yaparsınız siz ya?

BAŞKAN – Arkadaşlar...

İZZET ÇETİN (Ankara) – ...işletme hakkının devrini öngören Özelleştirme Yüksek Kurumunun...

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Cumhuriyet kurduk, daha ne yapalım be!

EKREM ÇELEBİ (Ağrı) – Sen mi kurdun?

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Savaş yaptık be! Kurtuluş Savaşı yaptık...

EKREM ÇELEBİ (Ağrı) – Ne getirdiniz?

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – O zaman sen mi yaptın üçüncü köprüyü? Benim vergimle yaptın.

EKREM ÇELEBİ (Ağrı) – Sen kim, cumhuriyeti kurmak kim!

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Ben Kurtuluş Savaşı’nı kuran partiden geliyorum. (AK PARTİ sıralarından “Oy, oy... Vay, vay...” sesleri)

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Rica ediyorum ama. Böyle bir üslup olur mu ya!

BAŞKAN – Sizin üslubunuz ne olacak. Herkes burada... Böyle bir şey olmaz ki.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Lütfen ya, arkadaşlar.

Sayın Çetin...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Tamam.

Sayın Başkan, yani arkadaşların öfkelenmesine gerek yok.

BAŞKAN – Öfkelenmiyor ama siz öfkeleniyorsunuz, çok ayıp yapıyorsunuz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – İlk cümlede söyledim: Cumhuriyetten bugüne kadar, atalarımızın, dedelerimizin; tek partili dönem, çok partili dönem; AKP iktidar oluncaya kadar bu ülke için yapılanları sata sata bitiremediniz ya. Bir de dem vuruyorsunuz.

EKREM ÇELEBİ (Ağrı) – Siz de yiye yiye bitiremediniz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bana istihdam yarattığınız bir tek yatırım söyleyin.

EKREM ÇELEBİ (Ağrı) – İş Bankası orada, yıllardır yiye yiye bitiremediniz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bakın arkadaşlar, sakın sakın ben size...

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Böyle bir konuşma olur mu ya.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Arkadaşlar sizlerden de rica ediyorum... (CHP sıralarından gürültüler)

BAŞKAN – Arkadaşlar...

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Sayın Erdoğan, siz söylerseniz, işitmek istemediklerinizi duyarsınız.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Arkadaşlar, tutanaklara...

BAŞKAN – Arkadaşlar...

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – O yüzden, rahatsız olacağımız şeyler söylemeyeceksiniz rahatsız olacağınız şeyler duymamak için.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ya, arkadaşlar, bir dakika.

Sayın Erdinç...

BAŞKAN – Çok doğru şeyler söyleniyor.

Arkadaşlar, kimin doğru kimin eğri söylediğine burada kimse karar vermeyecek. Lütfen...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bak, ben resmî olarak yapılması gerekeni söyleyeyim: Bakın, Seydişehir Eti Alüminyum Tesislerinde bulunan kamu hissesinin tamamı 17 Haziran 2005 tarihinde CE-KA grubuna 305 milyon ABD dolarına satıldı. Satış işlemi 25/7/2005 tarih ve 2005/84'le Özelleştirme Yüksek Kurulu kararıyla onandı. Daha sonra bunun 2006 yılında, 3/6/2010 tarihinde Danıştay en son kararı verdi ama 78/96 sayılı kararla iptaline karar verildi. Özelleştirme İdaresi Başkanlığı ne yürütmeyi durdurmayı ne iptal ne de onama kararlarını uygulamadı. Hiçbir şey olmamış gibi davranarak hukuka aykırı özelleştirmenin uygulamasına devam etti. Şartnamede beş yıl içinde en az 110 milyon dolar yatırım yapılması, üretimde kullanılan boksit madeninin işlenmeden ihracatının yasaklanması, Oymapınar Hidroelektrik Santrali'nin otoproduktör lisansı dışında kullanılmaması ve elektrik üretiminin en fazla yüzde 25'inin diğer kullanıcılara satılabilmesi şartları bulunmasına rağmen bu şartların hiçbirine uyulmamış, yatırım olarak göstermelik bina tadilatları yapılırken boksit madeni ise işlenmeden satılmıştır.

BAŞKAN – Sayın Çetin, uyulmadığını... Kurum burada, bilgi alalım ya.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ya, arkadaşım, Anayasa Mahkemesi kararı okuyorum ya, Anayasa Mahkemesi kararı!

BAŞKAN – Uyulup uyulmadığını... Kurum burada.

İZZET ÇETİN (Ankara) –Metalürji Mühendisleri Odası da bu konuda şey yapmış.

Kuşadası Limanı; otuz yıllık işletme hakkı 28 Nisan 2003 tarihinde 36 milyon fiyat veren Kuşadası'nda kurulu çok ortaklı LİMAŞ'a verilmiş. 8/3/2011 gün, Aydın İ. İdare Mahkemesi Kuşadası Liman Özelleştirme İhalesi'nin iptal kararını onamış. Öte yandan, söz konusu konsorsiyum şartnamede yer almamasına karşın limana 56 adet iş yeri yapmış, iş yerlerine ilişkin imar planları ise idare mahkemelerince iptal edilmiş, verilen ruhsatlar geçersiz sayılmış. Ona rağmen yine işlem yapılmamış. Çeşme Limanı aynı şekilde, Balıkesir SEKA, yine aynı şekilde -tekrar tekrar Balıkesir SEKA'yı söylemek istemiyorum ama- TÜPRAŞ'ın yüzde 14,76'sı, bütün bunlar, arkadaşlar, ayrıntılarıyla Anayasa Mahkemesi kararında var.

Anayasa'nın 138'inci maddesinin son fıkrasını bir kez daha okuyorum: "Yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır; bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez." Buna rağmen Özelleştirme İdaresi Başkanlığı kendisini bir patron gibi görmüş ve kendisine yargı organlarıncı verilen görevleri yerine getirmeyerek kurum olarak suç işlemiştir. Bunun altını çiziyorum. Yani biz adaleti de sağlayan kurumlara güvenmeyeceğiz, onların kararlarına uymayacağız da toplumsal düzeni nasıl sağlayacağız? İnsanların temel hak ve özgürlüklerini kullanmasını engelliyoruz. Bir kanun yapıyoruz "Seni atarım istediğim yere, iki yıl süre sesini çıkaramazsın. Atayan adam hakkında da mahkemeye gidemezsin." diyorsun. Özelleştirilen şaibeli kuruluşlarda sebepsiz zenginleşmeler var, Anayasa Mahkemesi kararında da bunlar var hem de yerli yabancı demeden bu tür yaklaşımların hepsi tespit edilmiş ve bugün benim ülkemde pek çok varlık yabancıların eline geçmiş değerli arkadaşlar. Bugün ülkemizdeki varlıkların büyük bir bölümü, satılan kamu malları yabancıların eline geçmeye başladı. Yarın dirlik düzenimiz iyice bozulacak.

Bakın, şu anda özelleşme ve satış yolu ile yabancıların eline geçen firmalardan bir kısa başlık okuyayım size.

BAŞKAN – Sayın Çetin, toparlar mısınız lütfen.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Çok kısa arkadaşım, bir dakika.

Özelleştirmedeki sakatlıkları söylüyorum.

VAHAP SEÇER (Mersin) – On beş dakika sürer mi?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Yok, üç dakika.

Eczacıbaşı İlaç Çeklerde, Fako İlaç İzlandalılarda, Deva İlaç Lüksemburglularda, Münir Şahin İlaç İngilizlerde, Biofarma İlaç ABD-İngiliz...

BAŞKAN – Onlar özel sektörün zaten.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bunlar özel bak, geliyorum aşağı doğru, dur.

İzmir Limanı Hong Kongluların, Kuşadası Limanı İsraillilerin, Turkcell'in yarısı Finli, yarısı Rus, Avea Lübnanlının, Telsim İngiliz'in, TÜRK TELEKOM Araçların, araç muayene istasyonları Almanların, Başak Sigorta Fransızların, İETT Garajı Dubailinin, PETKİM Ermenilerin, rakı Amerikalıların, Garantinin yarısı Amerikalının, Finansbank Yunanlıların, Oyak Bank Hollandalının, Deniz Bank Belçikalının, Türkiye Finans Kuveytlinin...

BAŞKAN – İyi de Oyak Bankı biz mi verdik yani?

İZZET ÇETİN (Ankara) – ...Türk Ekonomi Bankası Fransız'ın, City Bank İsrail'in, C Bank İsrail'in, MNC Bank Lübnanlının, Alternatifbank Yunanlının, Dışbank Hollandalının, Şekerbank Kazak'ın, Yapı Kredi'nin yarısı İtalyanların, Adabank Kuveytliğin, Beymen'in yarısı Amerikalının, Enerjisanın yarısı Avusturyalının, İzcam Fransız'ı, TGRT Fox Amerikalının, Süper FM Kanadalının, Demir Döküm Alman'ın, Döktaş Fransız'ın, POAŞ Avustralyalının. Yani değerli arkadaşlar, bütün bunlar...

BAŞKAN – Onların hepsi özel sektör.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ya, neresi özel?

BAŞKAN – OYAK devletin miydi? Ya, yapmayın!

İZZET ÇETİN (Ankara) – Peki, İzmir Limanı, Kuşadası Limanı, Başak Sigorta, TÜRK TELEKOM.

BAŞKAN – Saydıklarının yüzde 80'i özel sektör zaten yani.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Yani Sayın Başkan, bütün bunlar...

BAŞKAN – Neyse, teşekkür ederiz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Yok, teşekkür etmene gerek yok, bunları ben satmadım, bana teşekkür etme.

BAŞKAN – Bilgilendik, onun için diyorum, çok detaylı bilgilendik.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ha, bilgilendin. Biraz daha bilgiye ihtiyacımız var.

Sayın Başkan, bu 85'inci madde çok boyutlu bir biçimde Türkiye'nin varlıklarının iç edilmesine, hırsızlığın, yolsuzluğun meşrulaşmasına ve bundan sonra herkesin hırsızlık yapma, kamu malını zarara sokma hakkı da doğuracak kadar tehlikeli bir düzenleme.

Yani ne demek, "Üzerinden beş yıl geçmişse yargı kararını uygulamam." Böyle bir hukuk düzeni olabilir mi? Böyle bir demokraside böyle bir hukuk sistemine "Evet." denilebilir mi? Onun için Sayın Başkan, bu düzenlemeyi lütfen geri çekiniz.

BAŞKAN – Peki, teşekkürler.

ÖNDER MATLI (Bursa) – Hukuk sistemi gelişmiş ki yabancılar Türkiye'ye gelmiş.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sen al o hukuk sistemini başına çal, senin olsun o.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

ÖNDER MATLI (Bursa) – Hukuk sistemi gelişirse ülkeye yabancı sermaye gelir mi?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Yani yok böyle bir şey. Yabancılar Türkiye'ye zevk için gelmiyor, seni sömürmeye geliyor değerli arkadaşım.

Bakın, "Bir millet herhangi bir şeye özgürlüğünden daha fazla değer veriyorsa özgürlüğünü kaybedecektir. Kaderin cilvesine bakın ki değer verdiği şey rahatlık ya da para ise o zaman onları da kaybedecektir." diyor bir ünlü düşünür. Onun için, sizin özgürlüğünüzden daha çok parayı seviyorsunuz ama bunları kaybettiğinizde o para da elinizden çıkacak, onu da mutluluk içerisinde harcayamayacaksınız.

Sayın Başkan, bu maddeyi geri çekmenizi rica ediyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Seçer, buyurun.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Sayın Başkan, bu taraftan da söz isteyenler var. Yani olmaz ki böyle.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Önce o taraf konuşsun.

BAŞKAN – Sırayla.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Konuşmanın da bir süresi olur Başkanım yani.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Sayın Berber, gerekirse oradan ver bir arkadaşına, sonra ben alayım.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Yani söz hakkı sadece muhalefetin mi?

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Söyleyecek sözü olanlar istedikleri kadar konuşabilir arkadaşlar, buyurun. Varsa söyleyecek sözünüz, sonuna kadar dinleriz.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Söyleyecek çok sözümüz var.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Dinleriz, saatlerce dinleriz, sabırlıyız biz, dinliyoruz.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Tabii, tabii, konuştuğumuzda sabrınızı görüyoruz.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Sonuna kadar dinleriz, buyurun.

BAŞKAN – Sayın Seçer, buyurun.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Başkanım, arkadaşlara verin, konuşsunlar.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Ben söyledim, verebilir yani.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Hayır, konuşsunlar efendim.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bak, bu, özelleştirmenin kara kaplı dosyası. Sizden öncekiler de var. Şaibeler burada.

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Siz neredesiniz, o şaibelerin neresindesiniz Sayın Çetin?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Biz hiçbir yerinde yokuz.

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Tam göbeğinde...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Hiçbir yerinde yokuz.

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Göbeğinde...

BAŞKAN – Ya...

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Ne “ya” sı Sayın Başkan? Biz bir şey söyleyince “ya” diyorsunuz bize. Biz de inelim, aşağıdan konuşalım.

BAŞKAN – O zaman konuş, geç, tabii tabii.

Ben buradan konuşmuyorum da oradan konuşacaksınız arkadaşlar, bu kadar basit.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Evet, başlayabiliriz herhâlde.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Seçer.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli arkadaşlarım; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Şimdi, özelleştirme konusunun bir siyasi boyutu var, bir hukuki boyutu var. Bir iktidar, bir yöntemdir ekonomide, özelleştirme yapabilir ama bunun yöntemleri, sonuçları vardır. Siyasi olarak bu tartışılabilir. Bir de yapılan özelleştirmelerin hukuki boyutu tartışılır. Şimdi, aslında bu düzenleme özelleştirmenin hukuki boyutuyla ilgili.

Bakın, şimdi ben olayın siyasi boyutuyla başlıyorum. Bir gün Sayın Başbakanın çok yakınında olan bir isim, 2005 yılında ve 2007 yılında özelleştirmeye ilişkin değerlendirmeler yapıyor. Bu arkadaşımız özelleştirmeye karşı değil, o dönemin yöntemini eleştiriyor, şöyle diyor: “İşte en basit birkaç olay ve ortada kalan ‘şeffaf olma, bilginin eşit dağılımı’ gibi kavramlar... Nelere karşısınız? TÜPRAŞ’ın yüzde 14,76’sının gece yarısı operasyonu ile satılmasına, bu satış yapılırken diğer kurumlara haber verilmeden bir kurumun öne çıkmasına –bir yöntem eleştirisi- seçilmişlerin iş adamı gibi kamunun malları hakkında pazarlığa girip, kriterleri neye göre belirlendiği belli olmayan satışlara imza atmasına Kuşadası Limanı’nı sadece liman olarak özelleştirip yani kısıtlı bir amaç belirlenip sonrasında Ege Denizi’nin alıcıya kiralanarak doldurulmasına, bu da yetmezmiş gibi özel kanuni düzenleme yapılmasına. Bu noktada bir hatırlatma, eleştirdiğimiz nokta deniz üstüne dükkân yapılması bile değil, ticari faaliyet yaratacaksa yapılsın ama diğerleri de bunu yapabileceğini bilsin.” Yani bir ayrıcalık yaratıldığını söylüyor.

“İstanbul Belediyesinin ihalesiz, kamu kurumlarına ait malları devretmesine veya proje planlamalarına dâhil etmesine.

Sevgili dostlar, yukarıda saydığım noktalara karşı olanlar ne yabancı sermaye düşmanıdır, ne de sermaye ırkçısı.”

Yani “Ben özelleştirme karşıtı değilim, yabancı sermaye karşıtı değilim ama bu yöntemler yanlış yöntemler.” diyor. “Bunlara karşı durup, yazıp çizenler, gerçek bir ekonomik gelişmenin, eşit bir paylaşımın sadece ve sadece şeffaflıktan ve fırsat eşitliğinden geçtiğini bilenlerdir.” Yani diyor ki: “Buralarda şeffaflık yok, fırsat eşitliği yok.” ve devam ediyor, Fransa örneğini veriyor: Stratejik kurumların özelleştirilmesinin yanlış olduğuna burada vurgu yapıyor, diyor ki: “Bugün 1,5 milyar dolar gayrisafi millî hasıla üreten dünyanın demokrasi beşiği ülkesinde istenmeyenlerin 2’nci vatani olarak adlandırılan Fransa’nın Petrol Ofisi, TÜPRAŞ’ı, TPAO’su olan şirket tamamen devlete ait ve özelleştirilmesinin tartışılması dahi söz konusu değil. Bu örnekten yola çıkarak şunu söylemek çok yanlış değil: Bu ülke, bu halk son yirmi beş yılda çok yol aldı ama daha fazlasını hatta dünya genelinde eşit olmayı kuralları hiçe sayarak zorlayıp tepki gelince de milleti yok yere suçlamayın.” diye Hükümeti uyarıyor.

Şimdi, Telekom’a ilişkin yine bir yazı kaleme alıyor, bu arkadaş bugün TÜRK TELEKOM’da yönetim kurulu üyesi ve Sayın Başbakanın da ekonomiden sorumlu başdanışmanı. Diyor ki: “Bir devlet elindeki varlıkları neden özelleştirir? Cevap: O varlıkların vatandaşları üstündeki külfetini ortadan kaldırmak ve vatandaşlara verilen hizmetlerin kalitesini artırmak için. Bir devlet elindeki varlıkları neden özelleştirir? Cevap: O vatandaşların vatandaşların üstündeki külfetini ortadan kaldırmak ve vatandaşlara verilen hizmetlerin kalitesini artırmak için. Devam edelim, hiç borcu olmayan ve dünya genelinde altyapı, abone sayısı, teknoloji gibi kriterler ile incelendiğinde gerçek bir değer TÜRK TELEKOM neden özelleştirildi? TELEKOM’un halkın üstünde bir külfeti mi vardı? Yoktu,

kâr eden bir kuruluştur. Veya özelleştirildi de halkın aldığı hizmetin kalitesi mi yükseldi? O da olmadı, tam tersi tarifeler değişti ve aynı hatta daha sınırlı hizmete daha fazla ödeme yapmaya başladık. Peki, anlamadığımız için bir daha soralım: TELEKOM neden özelleştirildi?

Sizler yukarıdaki sorulara cevap ararken TÜRK TELEKOM'un yaptığı indirimden bahsetmek ve 'Halkın menfaatine birileri fiyatları düşürüyor.' algılaması altında aslında meydana gelen ayarlamayı detaylandırmak istiyorum. İlk etapta durumu yani 'indirim' diye aktarılan eylemi tarif edelim: TÜRK TELEKOM 1 Mart 2007 tarihinden geçerli olmak üzere yeni telefon görüşmeleri fiyat tarifelerini açıkladı. Söz konusu tarife çerçevesinde, TÜRK TELEKOM toplam ses trafiğinin yüzde 80'ine denk gelen şehir içi görüşmeler kısmına zam, yüzde 20'sine denk gelen şehirlerarası, milletlerarası GSM kısmına indirim yaptı. Lütfen, gözden kaçırmayın, toplam trafiğin yüzde 80'ine denk gelen kısma zam yapılıyor, yüzde 20'lik bölümünde de indirim yapılıyor. Daha açıkçası, yapılan indirim gibi görünen aslı fiyatın artırımı olan bir eylem. Peki, bu eylem TELEKOM'a daha doğrusu, sahibi olan şirkete ne kazandırıyor? Uzmanlardan doğrulattığım verilere göre, TELEKOM bu eylem ile yıllık cirosunu...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Sayın Başkan, bir uğultu var.

VAHAP SEÇER (Mersin) - ...mevcut ses trafiği değerleri dikkate alındığında ve pazardaki büyüme dikkate alınmadan...

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, biraz sessiz olun.

VAHAP SEÇER (Mersin) - ...yaklaşık 800 milyon dolar civarında artırmayı hedefliyor. Bir başka ifade ile yıllık kârı yaklaşık 1 milyar dolar olan TÜRK TELEKOM, bu işlem ve atacağı başka adımlar ile -yeni acayip uygulamalar gündemde- birlikte kârını neredeyse 2 katına katlayarak 2 milyar dolara yakın bir noktaya çekmek istiyor. Hemen bir soru daha soralım: Bu nasıl bir özelleştirme, halkın cebinden daha fazla para çıkıyor?

Olayın sahip yani Oger ile ilgisine gelince... Olay bu kadar da basit değil. Elde edilen kârın yüzde 55'i yani yaklaşık 1 milyar dolara yakın bir kaynak, kâr payı olarak yüzde 55'in sahibi olan Oger'e aktarılacak yani Oger'in alacağı para da neredeyse katlanacak. Peki, Oger neden buna ihtiyaç duydu? Zaten satıştan hemen sonra ve son olarak yaklaşık birkaç hafta önce 'Peşin ödeyeceğim.' açıklaması yapmadı mı? Doğru. Hatırlarsanız, Oger satıştan hemen sonra 'Peşin ödeyeceğiz.' açıklaması yaptı, olmadı, bir süre sonra, 'Üç ay içinde yurt dışından kredi alarak ödeyeceğiz.' açıklaması geldi, yine olmadı. Son olarak, geçtiğimiz ay içinde 'Yabancı bankaların oluşturduğu konsorsiyumdan kredi alıp, halka arz yapacağız.' dediler. Geldiğimiz nokta da ortada yine bir şey yok.

Sonuç, durum çok açık. Oger'in TÜRK TELEKOM'un satın alma bedelini ödeyecek parası yok. Danıştayın verdiği kararlar doğrultusunda sadece işletmeci olduğu, sahibi olmadığı TÜRK TELEKOM ile ilgili bir arz yapması da hukuken mümkün değil. Böyle bir yapı içinde Oger'in tek çıkışı var ve onu yapıyor. Yaratacağı ilave kâr ile kendine düşecek payı artırmak ve Türk devletine olan borcunu ödemek. TÜRK TELEKOM'un işletme tecrübesi ve mali durumu yeterli olmayan Oger Telekom'a satılması ve yaptığı sayısız 'Peşin öderiz, kredi alırız.' açıklamalarına rağmen ortada hâlâ bir şey yok, olmaması özelleştirme tarihindeki -buranın altını çiziyorum- en büyük skandaldır diyor. İlgilenenlere duyurulur."

Bu, yöntem eleştirisi ve bugün bu eleştiri yapan, o günkü özelleştirmelere yönelik eleştiri yapan Sayın Başbakanın başkanışmanı ve eleştirdiği TÜRK TELEKOM'un, özelleştirilmesini eleştirdiği şirketin de yönetim kurulu üyesi bir arkadaşımız.

Şimdi, değerli arkadaşlar, dün Özelleştirme İdaresi Başkanımız Türkiye'de 1985 yılından bu yana yani özelleştirmeye başladığı tarihlerden bu yana, yaklaşık olarak bir 60 milyar dolarlık özelleştirme yapıldığından bahsetti ve bunun da 52 milyar dolarlık kısmı sizin devriktidarınız döneminde gerçekleşen bir miktar. Buna yönelik eleştiriler arkadaşlarımız da yaptı. Gerçekten, burada karşı olduğumuz durum işin hukuki boyutuna biraz sonra geleceğim ama... Bu birikimler cumhuriyetin doksan yıllık birikimleri. Burada, bu ülkede yaşayan, bu ülkede vergisini ödeyen, bu ülkede vatandaşlık görevini yerine getiren her yurttaşın payı var. Bizim karşı çıktığımız nokta şu: Bu ülkenin bu değerleri haraç mezat satılmasın, bu ülkenin değerleri siyasi iktidara yakın iş adamlarına peşkeş çekilmesin. Bizim itirazımız bu ülkenin değerleri, tüyü bitmemiş yetimin hakkı hak etmeyenlerin ceplerine pompalanmasın.

Şimdi, olayın hukuki boyutuna gelelim. Bugün, yaptığımız düzenleme, 85'inci madde Cumhuriyet Halk Partisinin 26/04/2012 günlü 6300 sayılı Bazı Kanunlar ile Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'de Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunu'nun 10'uncu maddesi ile 24/01/1994 günlü 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun'a eklenen ek 5'inci maddeye yaptığı yürütmeyi durdurma ve iptal kararı başvurusuna ilişkin Anayasa Mahkemesinin vermiş olduğu iptal kararından sonra ortaya çıkan bir ihtiyaç. Nedir 26/04/2012 tarihli 6300 sayılı Kanun? Orada 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun'a bir ek madde ekleniyor ve orada, ek madde 5'te: "Tabii afetler nedeniyle zarar gören çiftçilerin özelleştirme kapsam ve programındaki Türkiye Şeker Fabrikaları AŞ'ye olan

borçlarının vade farkı alınmaksızın ertelenmesi veya vadelerendirilmesi ile özelleştirme uygulamaları sonucunda kuruluşların nihai devir sözleşmelerinin imzalanarak devir ve teslim işlemlerinin tamamlanmasından sonra özelleştirme işlemlerinin bütün sonuçlarıyla birlikte tamamlanmış bulunması, söz konusu kuruluşları devralanlar tarafından üretim, yatırım, modernizasyon, istihdam ve bunlara bağlı her türlü hukuki, ticari ve mali tasarruflarda bulunulması nedeniyle oluşacak fiili imkânsızlık karşısında geri dönülemeyecek bir yapının ortaya çıkması hâlinde yargı kararlarının uygulanmasına yönelik olarak, Bakanlar Kuruluna tesis edilecek iş ve işlemler konusunda karar almaya yetkilidir.” Yani, bir özelleştirme yapılmış, idari mahkemeye yürütmeyi durdurma ya da işlemin iptaliyle ilgili bir dava açılmış, mahkeme karar veriyor ve devir teslim yapılmış. Burada üzerinden eğer beş yıl gibi süre geçmiş ise telafi edilemeyecek bir durum ortaya çıkacak, fiilî imkânsızlık karşısında bir durum ortaya çıkacak. Dolayısıyla, bu mahkeme kararını uygulama yetkisini Bakanlar Kuruluna veriyor. Doğru mu söylüyorum? Biz bunun Anayasa’ya aykırı olduğu savıyla Anayasa Mahkemesine itiraz ediyoruz, diyoruz ki: “Bu kanunu iptal edin, yürütmesini durdurun ve iptal edin.” Anayasa Mahkemesi de bu itirazımızı haklı buluyor ve bu maddeyi iptal ediyor. Şimdi Anayasa Mahkemesi bunu niye iptal ediyor?

Dün 82’nci madde de bu Komisyonla tartışılan konu Anayasa’ya aykırılıktı, hukuku hiçe saymanızı yani anlayış şu: Bize göre ihtiyaç olan –Hükûmet için söylüyorum– bir düzenleme yapacağız. Bu Anayasa’ya aykırı da olsa, hukuka aykırı da olsa, içtihatları aykırı da olsa, muhalefet buna karşı da çıksa “Bizim dediğimiz dediktir, çaldığımız düdüktür. Biz doğru bildiğimizi okuruz.” Anlayış bu. Düünden beri burada tartışılan aslında yapılan düzenlemelerin teknik tartışmaları değil. Teknik tartışmalar olsa iktidar fikrini söyler, muhalefet söyler, asgari müşterek de birleşilir ve düzenleme yapılır ama burada anlaşılmadığımız konu şu: Sizin yönetim anlayışınız, sizin hukuk anlayışınız, sizin demokrasi anlayışınız, sizin Anayasa anlayışınız. Şimdi burada uyuşmadığımız konu bu Sayın Bilgiç.

Şimdi, Anayasa Mahkemesi niye böyle bir karar vermiş? Şöyle diyor kararda: “Dava konusu kuralda özelleştirme uygulamaları sonucunda kuruluşların nihai devir sözleşmelerinin imzalanarak devir ve teslim işlemlerinin tamamlanmasından sonra özelleştirme işlemlerinin bütün sonuçlarıyla birlikte tamamlanmış bulunması durumunda, söz konusu kuruluşları devralanlar tarafından üretim, yatırım, modernizasyon, istihdam ve bunlara bağlı her türlü hukuki, ticari ve mali tasarruflarda bulunulması nedeniyle oluşacak fiilî imkânsızlık karşısında geri dönülemeyecek bir yapının ortaya çıkması hâlinde, yargı kararlarının uygulanmasına yönelik olarak, Bakanlar Kurulunun tesis edilecek iş ve işlemler konusunda karar almaya yetkili olduğu belirtilmiştir.” Yani, diyor ki: Burada yargı kararlarının uygulanıp uygulanmayacağına Bakanlar Kurulu yetkili kılınmıştır. “Böylece, iptale konu düzenleme ile özelleştirme işlemlerinin bütün sonuçlarıyla birlikte tamamlanması suretiyle özelleştirme uygulamaları sona eren kuruluşlar hakkında verilen yargı kararlarının uygulanması konusunda yürütme organına yetki verilmesi öngörülmektedir.”

Anayasa’nın 2’nci maddesine atıfta bulunuyor, diyor ki: “Türkiye Cumhuriyeti, bir hukuk devleti olarak nitelendirilmiştir. Hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasa’ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasa ve hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayıp yargı denetimine açık olan devlettir.”

Anayasa’nın 138’inci maddesine atıfta bulunuyor, son fıkrasına: “Yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır; bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez.”

Mahkeme kararlarının değiştirilememesi, yasamanın ve yürütmenin kesinleşmiş yargı kararlarıyla oluşmuş hukuksal durumlara dokunamaması ya da ortadan kaldıramaması hukuk devletinin temel ilkelerindendir. Aksi hâlde, yargılama sürecinde taraflara tanınan anayasal güvencelerin varlık nedenlerinin kaybedildiğinin kabulü gerekir.” Tekrar okuyorum, “Aksi hâlde, yargılama sürecinde taraflara tanınan anayasal güvencelerin varlık nedenlerinin kaybedildiğinin kabulü gerekir.”

Devam ediyor: “Hukuk devleti ilkelerinin yerine geldiğini bilmek, hukukun üstünlüğü prensibinden doğar. Devlete ve adalete olan inancı, güven duygusunu ve de saygıyı pekiştirir. Adalete erişim ve hak arama hürriyetini korur.

Adalete olan inancın ve güven duygusunun sarsıldığı hâller, Devletin temeli sayılan adaleti koruyan ve sağlamakla görevli yargı organını işlevsiz hâle getirecek, kararının bağlayıcılık ifade etmemesi algısı yaratıldığında ise idareye keyfi davranış sergileme imkânı verilmiş demek olacaktır.

Bir uyuşmazlığı mahkeme önüne götürme, mahkemeye verilen kararın uygulanmasını isteme, yargılamanın sonuç doğurmasını sağlayan hak arama hürriyetinin olmazsa olmaz koşuludur. Mahkemeye erişim hakkı, yargılama sonucunda verilen kararın etkili bir şekilde uygulanmasını da gerektirmektedir. Mahkeme kararlarını uygulanamaz hâle getiren düzenlemeler, mahkemeye erişim hakkını da anlamsız kılacaktır.

Kişilerin, Devlete güven duymaları, maddi ve manevi varlıklarını geliştirebilmeleri, temel hak ve özgürlüklerden yararlanabilmeleri ancak hukuk güvenliği ve üstünlüğünün sağlandığı bir hukuk düzeninde gerçekleşebilir. Hukuk güvenliği ve hukukun üstünlüğünün sağlanabilmesi için ise Devletin her türlü işlem ve eyleminin yargı denetimine açık olması gerekir. Nitekim, Anayasa'nın 125. maddesinin birinci fıkrasının ilk cümlesinde "İdarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolu açıktır." denilmek suretiyle bu husus anayasal güvenceye kavuşturulmuştur. Ancak, hukuk güvenliğinin ve hukukun üstünlüğünün sağlanması için Devletin işlem ve eylemlerine karşı yargı yolunun açık tutulması yeterli olmayıp yargı mercileri tarafından verilen kararların gecikmeksizin uygulanması da gerekir. Bir işlemin hukuka aykırı olduğu yapılan yargısal denetim neticesinde tespit edilmesine rağmen işlemin iptali yönündeki yargısal kararın uygulanmaması, Devletin işlem ve eylemlerine karşı yargı yolunun açık tutulmasını anlamsız hâle getirir. Zira, hukuk güvenliği ve hukukun üstünlüğü sadece hukuka aykırılıkların tespit edilmesiyle değil, bunların tüm sonuçlarıyla ortadan kaldırılmasıyla sağlanabilir."

Şimdi burada Anayasa Mahkemesi iptal gerekçesini açık seçik şekilde ifade etmiş.

(Oturum Başkanlığına Sözcü Vedat Demiröz geçti)

BAŞKAN – Toparlıyor musunuz? Arkadaşlarınız da sizi bekliyor.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Yok, acelemiz yok bizim.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Aceleleri yok, aceleleri yok.

BAŞKAN – Ama yani sağlığınıza zarar veriyorsunuz.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Yok, yok vermez, vermez.

BAŞKAN – İnan, sağlığınıza zarar veriyorsunuz.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Şimdi önemli bir konu konuşuyorsunuz, tabii ki...

BAŞKAN – Ses telleri arıza yaparsa Allah muhafaza.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – İftara kadar toparlar, acelemiz yok.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ne kadar çok düşünüyorsun bizi, gözlerim yaşardı.

BAŞKAN – Çok düşünürüm, Sayın Seçer'i severim ben.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Haziran ayında bundan sonraki özelleştirme işlemlerine ilişkin bu yargı kararlarının ortaya çıkardığı olumsuz sonuçları ortadan kaldırmak için ivedi yargılama usulüne ilişkin bir düzenleme yapıldı, 18/6/2014 tarihli bir düzenleme.

BAŞKAN – Ona da önergelerde devam edebilirsiniz.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Şimdi o düzenlemede Sayın Bekir Bozdağ söz almış ve şunları söylemiş, demiş ki: "Geçmişte özelleştirme yapılmış, burayı satın alan yatırımı yapmış, verdikleri paradan daha çok harcamış. Aradan beş, altı, yedi, sekiz yıl geçiyor, Danıştay özelleştirmenin iptaline karar veriyor. Ne yapacağız şimdi? İşlemi iptal etmek durumundayız. İptal etmesen ortada mahkeme kararı var. Bu insanlar tazminat davası açıyor, devlete önemli yükler geliyor." Bozdağ sonra da şu önemli vurgulamayı yapıyor: "Yargılama zamanında bitse bu haksızlıklar, mağduriyetler ortaya çıkmayacak. Şu anda Türkiye'de maalesef mahkeme kararlarını hukukun ve fiilen yerine getiremediğimiz olaylar var. Kararın gereğini yerine getirdiğimizde ülkenin uğrayacağı zarar daha artıyor."

Şimdi bu düzenlemelere ilişkin yorum yapıyor, diyor ki: Mahkeme burada ağır davranıyor, yargı Türkiye'de ağır işliyor, dolayısıyla ortaya bir sonuç çıkıyor. Biz bu mahkeme kararını yerine getirsek devlet çok farklı yüklerin altına girecek. Dolayısıyla, bizim bu düzenlemeleri yapmamız gerekiyor ama Sayın Bozdağ yargının geç işlediğine gönderme yapıyor ama aslında zamanında ya da öyle çok, beş yıl, altı yıl, yedi yıl, sekiz yıl gibi bir süre geçmeden çıkan mahkeme kararını da idarenin uygulamadığı yönünde de bir eleştiride ya da bir tespitte bulunmuyor. Bakın, Seydişehir Alüminyumun mahkeme sürecine ilişkin bir değerlendirme var. Seydişehir Alüminyum özelleştirme tarihi 17 Haziran 2005 doğru mu Sayın Başkanım?

BAŞKAN – Dokuz seneyi geçmiş.

VAHAP SEÇER (Mersin) - 3005 milyon dolara özelleştirme yapılıyor ve bu da 25 Temmuz 2005'te Özelleştirme Yüksek Kurulunca da onaylanıyor. Daha sonra dava açılıyor, Danıştay 29 Haziran 2006 günü yani yaklaşık bir yıl sonra yürütmeyi durdurma kararı veriyor ve 27 Aralık 2007 günü de özelleştirmeyi iptal ediyor. Danıştay kararına itiraz ediliyor, 3 Haziran 2010 günü de bu itiraz reddediliyor. Şimdi, bu süre içerisinde yani öyle bir beş yıl falan bir süre geçmemiş, yürütmeyi durdurma kararı bir yıl sonra veriliyor idare buna uymuyor.

BAŞKAN – Ona mutlaka itiraz vardır.

VAHAP SEÇER (Mersin) – 2010’da sonuçlanıyor söyledim Sayın Başkan, tarihini de tekrar söyleyeyim size, 3 Haziran 2010 günü bu itiraz da reddediliyor ve bu özelleştirmede ihaleyi kazanan firma pek çok sözleşme hükmüne de uymuyor. Muhalefet bunu dile getiriyor, baskılar oluyor ve Özelleştirme İdaresi Başkanlığı harekete geçiyor. Bunu kendiliğinden de yapmıyor, baskı sonucu yapıyor. Özelleştirme İdaresi Başkanlığı Ankara 4. Asliye Mahkemesinde 2008/160 esas sayılı dosyayla sözleşmenin feshi ve hisselerin geri devri için de dava açıyor Sayın Bakan. Aynı Özelleştirme İdaresi Başkanlığı aynı yıl içerisinde davayı geri çekiyor. Şimdi, buna bir anlam veremiyorum herhâlde açıklama yapacaksınız. O dönemde Özelleştirme İdaresi Başkanlığına tazminat davası da açılıyor ve bu dava da kaybediliyor, 27 Mart 2012 günü kararıyla bu davayı da kaybediyor. Şimdi, buna benzer birçok örnek var. Az önce İzzet Bey de çok detaylı açıklamalarda bulundu.

Şimdi, bir tarafta bu düzenlemeleri yapma gerekçesi olarak Türkiye’de yargı kararını geç veriyor. Dolayısıyla, üzerinden süre geçtiği için özelleştirmeyi alan firma verdiğimiz kuruma yatırımlar yapıyor, yeni istihdamlar yaratıyor, birçok alanda para harcayarak yenileştirme yapıyor, vesaire. Dolayısıyla, bu süre sonunda yargı kararları yani yedi yıl sonra, sekiz yıl sonra karşımıza çıktığı zaman bunu tekrar almamız idare olarak mümkün değil, fiiliyatta da mümkün değil. Dolayısıyla, bunun çıkış yolunu bu düzenlemeleri yaparak bulmaya çalışıyoruz diye bir argümanla karşımıza geliyorsunuz.

Diğer taraftan, örnekte de söylediğim gibi, bu süreç içerisinde özellikle sizin döneminizde 2002’den bu yana açılan davaların aslında çok gecikmeden yargı kararları çıkmış, yürütmeyi durdurma kararı çıkmış, iptal kararları çıkmış ama sanki bilinçli olarak idare bu yargı kararlarını yerine getirmemiş, bilinçli olarak sanki. Şimdi, burada bir çelişki söz konusu. Yani sizin ortaya koyduğunuz argümanla ortadaki örnekler birbiriyle örtüşmüyor. Dolayısıyla, biz bu düzenlemeyi doğru bir düzenleme olarak görmüyoruz. Bu konuda Anayasa Mahkemesinin iptal kararı var. Bu açıkça Anayasa’ya aykırı, ne Anayasa’ya uygun ne hukuka uygun ne adalete uygun ne insafa uygun. Dolayısıyla, bu düzenlemenin kanun metninden çıkartılmasını istiyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Seçer.

Buyurun Sayın Bilgiç.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Hani sırayla gidiyordun.

BAŞKAN – Bir kere sırayı bozduk.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Sataşma var.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – İstese verirdin de emrivaki var.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Sataşma var. “Sayın Seçer dedi ki: Sayın Bilgiç biz sizinle temel konular üzerinde anlaşamıyoruz.” değil mi Sayın Oral Bakanım.

SÜMER ORAL (Manisa) – Olabilir.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Tabii, yani, bizim sizinle demokrasi anlayışımız farklı, siyasete bakış açımız farklı, rejime bakış açımız farklı, insan hak hukukuna, özgürlüklere bakış açımız farklı, vesayet sistemlerine bakış açımız farklı, devletçiliğe bakış açımız farklı, özelleştirmelere uygun bakış açımız farklı, milliyetçilik anlayışımız farklı. Yani o yüzden zaten biz farklı siyasi partileriz.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Böyle diye diye işte insanları kategorize ediyorsunuz.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Kategorize etmiyoruz, ben sizin söylediğinize aynen...

VAHAP SEÇER (Mersin) – Ben 3 örnek söyledim, siz 23 alana girdiniz.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Tabii ki.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Milliyetçilik, vesayetçi her yere...

BAŞKAN – Sayın Seçer, tamamlasın konuşmasını.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Çünkü hepsinde bakış açılarımız farklı, farklı bakıyoruz.

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Biz de bunlardan gurur duyuyoruz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Kafamız farklı.

BAŞKAN – Karşılıklı konuşmayın, bak, Sayın Seçer konuşurken bir çıt çıkmadı, lütfen yani.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Mesela siz bir yandan sürekli olarak böyle... Mesela burada konuşuyoruz, yasamanın yargı üzerindeki, işte, ne bileyim, kurmak istediği bir vesayete ilişkin birtakım sözler söylüyorsunuz. Biz de diyoruz ki: Siz bunları

söylerken verilen yargı kararlarıyla yasamanın, Türkiye Büyük Millet Meclisinin iradesine yargı tarafından yapılan tecavüzleri göremiyorsunuz diyoruz bakış açımız farklı.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Yargı keyfi mi karar veriyor Anayasa'ya göre mi? Yani yargıçlar kendi keyfine göre mi karar veriyor?

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Sizin bakış açınız Hüsamettin Cindoruk Bey yani Eski Meclis Başkanımız, işte, eski parti genel başkanı, hukukçu. Mesela 367 kararı çıktığında Anayasa Mahkemesinden, şöyle bir açıklama yapmıştı, dedi ki, bir hukukçu olarak: “Hukuken yanlış ama faydalı bir karar.” Sizin bakış açınız duruma göre değiştiği için aynen bu tarife uyuyor.

Değerli arkadaşlar, kusura bakmayın.(Gürültüler)

Müsaade eder misiniz. Efendim, siz niye rahatsızlık duyuyorsunuz?

Arkadaşlar, bakın, siz o kadar çok, neler söylediniz, bir sürü şey, yani biz bunların hepsini sabırla dinliyoruz, siz de sabırla dinleyeceksiniz.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Kime hitap ediyorsunuz, CHP'ye mi, MHP'ye mi hitap ediyorsunuz?

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Mesela, değerli arkadaşlar, burada tartıştığımız, özelleştirme değil, burada fiilî olarak devir işlemleri tamamlanmış olan özelleştirmelerde, bu işlemler, devir işlemleri tamamlandıktan sonra gelen yürütmeyi durdurma kararlarıyla ilgili olarak nasıl bir işlem tesis edilebileceği konusunda bir düzenleme ya da nasıl bir sistem tesis edilmeyeceği konusunda bir düzenleme burada söz konusu. Ama, bu düzenlemeyi neden buna ihtiyaç duyulduğunu, bunun neden ortaya çıktığını tartışmak yerine arkadaşlarımız dünden beri yapmış oldukları konuşmalarda özelleştirmeyi, özelleştirme uygulamalarını tartışmaya açıyorlar. Özelleştirme uygulamalarını tartışmaya açmanın şu anda faydası yok. Yani, Türkiye'de özelleştirme yapılınsın ya da yapılmazsın şeklinde bir düzenleme yok. Fiilî olarak yapılmış ve sonuçları itibarıyla devirleri tamamlanmış özelleştirmelerle ortaya çıkan yürütme durdurma kararları karşısında ne yapılması gerektiğine ilişkin bir durum söz konusu.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Yöntem ve hukuki sonuçlarını tartışıyoruz. Özelleştirmeyi tartışmıyoruz sonuçlarını tartışıyoruz.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Bununla ilgili olarak gerek Maliye Bakanı gerekse Özelleştirme İdaresi Başkanımız defaatle hukuki prosedür olarak yapmaları gerekeni kendileri üzerine düşeni yaptıklarını, açılması gereken davaları açtıklarını, bunların devam ettiğini defaatle anlattılar. Ama, bazı şeylerde şunu görüyorum ki arkadaşlar hakikaten görmek istediklerini görmekten, anlamaları gerekeni anlamaktan kaçınıyorlar. Bizim tartıştığımız burada, özelleştirmeye karşı olabilirsiniz.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Talana karşıyım, özelleştirmeye karşı değilim.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Sayın Çetin oradan bağıırıyordu “Ben özelleştirmeye karşıyım.” Olabilir.

MUSA ÇAM (İzmir) – Karşıyım.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Sayın Çam diyor, olabilir, bir şey demiyorum ama konumuz bu değil.

Bakın, değerli arkadaşlar, Yüksek Planlama Kurulu ve Bakanlar Kurulu kararlarıyla ilgili, Bakanlar Kurulu prensip kararlarıyla ilgili bir iki tane örnek ben size söylemek istiyorum: Mesela, 7 Mart 1990 Yüksek Planlama Kurulu kararı, (90/1) karar numarası:

Şimdi, bu Çitosan'a ait 5 çimento fabrikasının Societe des Ciments Français (SCF) firmasına satışına ilişkin olarak bir yürütmeyi durdurma kararı çıkıyor. Buna diyor ki, bakın Yüksek Planlama Kurulu kararında “Satış sözleşmesi gereğince devir, teslim ve tescil işlemlerinin ikmal edildiği, buna göre; mevcut hukuki ve fiilî imkânsızlık karşısında hisseleri satın almış olan ve davada taraf bulunmayan üçüncü şahıs durumundaki firmaya karşı yürütmenin durdurulması kararı doğrultusunda geriye veya ileriye yönelik yeniden işlem tesisine imkân bulunmadığına karar verilmiştir.” deniliyor ve dönemin Başbakanı Yıldırım Akbulut.

Bakın, devam ediyorum, Bakanlar Kurulu prensip kararı; o da farklı yaklaşıyor. Yine aynı şey, yine bu çimento özelleştirmeleri ve o da şunu söylüyor, diyor ki: “İç hukukumuzu olduğu kadar dış hukuku da ilgilendirecek boyutlara ulaşması ve anılan yargı kararının uygulamaya konulması hâlinde Türkiye ile yabancı şirketler ve giderek ülkeler arasında yeni hukuki sorunların doğmasının kuvvetle muhtemel bulunması.” Devam ediyor... “Ülkemizin diğer devletler ve milletlerarası kamuoyu nezdindeki itibarı ve çıkarları ile milletlerarası münasebetlerimizin gerektirdiği istekler çerçevesinde değerlendirilmesinin daha uygun olacağına şüphe yoktur; hukukun temel prensipleriyle bağdaşmayacak farklı şekilde davranmanın...” diyor. “Devletlerin müşterek iradelerinin mahsulü olan bir tasarrufun bir iç hukuk organı vasıtasıyla iptal edilemeyeceği esası...”

Bakın, Bakanlar Kurulu prensip kararından bahsediyor ve sonunda geliyor “İptal hükmü, idari işlemi idarece verildiği andan itibaren ortadan kaldırmış sayılmakta ise de, iç hukukumuz bakımından geçerli olan bu kuralın, milletlerarası boyut kazanmak suretiyle

devletler hukuku alanına dâhil olmuş bir olay hakkında ne derece uygulanabileceği meselesi de tartışmaya açıktır. Anılan satış işlemleri konusunda geriye veya ileriye yönelik şekilde yeniden işlem tesisine hukuken imkân bulunmadığına Bakanlar Kurulunca 27 Nisan 1992 tarihinde karar verilmiştir.” Başbakan Süleyman Demirel, Başbakan Yardımcısı Sayın Profesör Doktor Erdal İnönü.

Devam ediyorum, Özelleştirme Yüksek Kurulu kararı, mahkeme şunu söylüyor: Birtakım şeyler var, mesela Deniz Nakliyat Ticaret AŞ ile ilgili örnek veriyor, Ereğli Demir Çelik fabrikalarını söylüyor, bunlarla ilgili “Özelleştirmenin yürütmenin durdurulmasına yönelik kararları devir teslim sözleşmeleri yapılmadan önce yapıldığı için mahkeme kararı doğrultusunda bu işlemlerin tescil edilmesi.” diyor, yani bu şeyin durdurulması.

Devam ediyor sonra “Ancak, Sümer Holding AŞ’ye ait Eskişehir ve Şanlıurfa işletmeleri, ORÜS-Orman Ürünleri Sanayi AŞ’ye ait Vezirköprü, Bafra, Pazarköy, Ayancık işletmeleri, Türkiye Denizcilik İşletmelerinin Hopa Limanı” bir sürü şeyi sayıyor ve “Verilen yürütmenin durdurulması veya iptal kararları ise bu kuruluşların nihai devir sözleşmeleri imzalanıp devir ve teslim işlemleri tamamlanarak devredilmesinden sonra Özelleştirme İdaresi Başkanlığına tebliğ edilmiştir.”

Sonra da şunu söyleyeyim en son, sonuç kısmına geliyorum: “Özelleştirme işlemlerinin bütün sonuçlarıyla birlikte tamamlanmış bulunması, söz konusu kuruluşları devralanlar tarafından üretim, yatırım, istihdam ve bunlara bağlı her türlü ticari ve mali tasarruflarda bulunulması ve böylece devir tarihi ile yürütmenin durdurulması ve iptal kararlarının Özelleştirme İdaresi Başkanlığına tebliğ edildiği tarih arasında önceki duruma göre fiilen geri dönülemeyecek bir yapı ortaya çıkması nedenleriyle oluşan fiilî imkânsızlık karşısında, bu kuruluşları devralmış olan üçüncü şahıs durumundaki gerçek ve tüzel kişilere karşı yürütmenin durdurulması ve iptal kararlarına ilişkin geriye veya ileriye yönelik işlem tesisine imkân bulunmadığına karar verilmiştir.” Bu sefer de Başbakan Mesut Yılmaz, Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Bülent Ecevit.

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Yanlış, kim imzalamışsa yanlıştır.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Efendim, sonra Danıştay kararlarını söyleyeceğiz ama bunların hiçbir tanesi fark etmiyor.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Söyle, söyle sen söyle! Anlat.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Bu kararlar çıkmış olabilir ama netice itibarıyla şunu söylüyorum:

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Uygulamaların sonuçlarıyla ilgili bunlar, sonuç bunlar.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Arkadaşlar, burada, özelleştirmeyi tartışmıyoruz. Burada tartıştığımız özelleştirme uygulamaları doğrudur, yanlıştır, bunlarla ilgili hiçbir tartışma, bunlara ilişkin bir tartışma sürdürmüyoruz. Burada yüzlerce yapılmış olan ihalede değişik saiklerle onlarca şey var ki burada Sayın Demirel’in altında imzası olduğu karara bakarsanız hakikaten orada gerçek bir ironi var. Yürütmenin durdurulmasıyla ilgili olarak Doğru Yol Partisi Genel Başkanı iken mahkemeye müracaat eden ve ilk imzayı atan Sayın Süleyman Demirel, ondan sonra, 1991 seçimlerinden sonra, gelip Başbakan olduktan sonra da kamu yararı, uluslararası hukuku ortaya koyarak Bakanlar Kurulunun prensip kararıyla bu yürütmenin durdurulması kararının uygulanmaması kararının altına imza atan da yine Sayın Demirel.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Dün dündür!

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Değerli arkadaşlar, yok dün dündür, bugün bugündür değil canım, onun yanında da Sayın İnönü’nün imzası var.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Hemşehrini sayılır yapma! Ağabeyin sayılır!

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Sayın Mesut Yılmaz’ın imzasının yanında da Sayın Bülent Ecevit’in imzası var. Değerli arkadaşlar, yani onları da mı reddediyorsunuz?

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Biz kişilere kapılanmış insanlar değiliz. Kim yanlış yapmışsa o yanlıştır ya! Biz kimseye kul olmayız, olmadık ki!

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Son cümle olarak ben şunu ifade etmek istiyorum:

Burada tartıştığımız bizim özelleştirmeler değil, burada bir fiilî durum söz konusudur. Fiilî durum söz konusudur burada, bu devirler tamamlanmıştır. Ben açıkçası şunu da ifade edeyim, beklî sizler biliyorsunuzdur ama ben bunun hangi kurumları kapsayıp kapsamadığını da bilmiyorum arkadaşlar onu da ifade edeyim.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Nasıl bilmiyorsun?

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Ben söyleyeyim.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Ha Sayın Bakanımız “Ben söyleyeyim” diyor, hakikaten onu da bilmiyorum arkadaşlar yani.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Nasıl bilmiyorsun yani 5 tane kurum var.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Bilmiyorum arkadaşlar yani, bilmiyorum. Bilmiyorum ama ben temel prensip itibarıyla, burada tartıştığımızın özelleştirme değil, burada yapılmış özelleştirmeler karşısında yürütmeyi durdurma kararları sonrasında beş yılı geçen sürelerle karşılaşılan fiilî durumda nasıl bir tavır alınması gerektiği ve bunun ilk defa da olmadığını, bunun pek çok benzer örneklerinin de olduğuyla ilgili olarak bir şey.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Ver, kurtul!

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Yani kanun mu çıkmış? Kanun çıkmış mı?

BAŞKAN - Teşekkürler Sayın Bilgiç.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Sayın Kuşoğlu, bakın ben sizi dinliyorum, herhangi bir rahatsızlık ben duymuyorum.

BAŞKAN – Tamam, söz Sayın Günal’da.

Buyurun.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Teşekkür ederim Başkanım.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Anlaşmıyoruz sizinle.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Sayın Bilgiç, benim söyleyeceklerimi kaçırmayın, yani lazım olacak.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Biz hiçbir kişiden referans göstermedik.

BAŞKAN – Yok, destekleyici açıklamalarda bulunacaktır.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Cevapları eksik olan bilgileri tamamlayayım diye.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Yani siz herhâlde son bir aydır söylediklerinize, şöyle bir tutanaklara bakarsanız ne gösterdiniz referans mı, nedir, ne değildir anlarsınız.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Sayın Bilgiç, göstereceğim resmî referansları kaçırmayın lazım olur, yani sonra hani eksik bilgiyi tamamlayayım diye.

Sayın Bakana sonra döneceğim.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Eksik ya da doğru ben...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Hayır, hayır yani söylediklerin doğru...

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Doğruluyor musun? Ha, teşekkür ederim.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Devamını söyleyeceğim; hep böyle maddenin başını okuyup sonunu okumuyorsunuz ya onun için, aynısını önce... Sonra, Sayın Bakanla ilgili kısmına geleceğiz, siyasi kısmına.

BAŞKAN – Buyursunlar.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Değerli arkadaşlar, Sayın Bilgiç’in bu söyledikleri gece yarısı operasyonu ile Nisan 2012’de bu kanun geçirilirken Sayın Bekir Bozdağ ve Sayın Nurettin Canikli tarafından da ileri sürüldü. Sürekli temcit pilavı gibi çıkarıp bunları sürüyorlar amma velakin kendisine demin de söyledim, bunların sözünü ettiği ve Sayın Bilgiç’in söylediği 27/4/1992 tarihli Bakanlar Kurulu kararını Danıştay 10. Dairesi Anayasa’nın 2’nci, 125’inci, 138’inci maddeleriyle, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu’nun 28’inci maddesine aykırı olarak 28/5/2004 tarih, esas 2002/4061 ve 2004’e 5219 sayılı kararıyla iptal etmiştir.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Bakanlar Kurulu kararıyla değil mi?

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Evet, evet.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Çok güzel.

MEHMET GÜNAL (Antalya) - Yani aynı şekilde 2012’de çıkardığınız Bakanlar Kurulu kararını ve kanunun ilgili maddesini de Anayasa Mahkemesi burada oy çokluğuyla, birkaç tane şeyin itirazına rağmen oy çokluğuyla Anayasa Mahkemesi ikisini de iptal etmiştir.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Siz ne yaptınız? Bunları söyleyin. Danıştayın kararı var, onu refere aldınız mı onu söyleyin siz bana?

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Sen dediğimi dinle de gerisini konuşursun.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Aldınız mı? Niye almadınız madem Danıştayın kararı var?

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Burada diyorum ki Danıştay iptal etmiş mi? Etmiş. Şimdi, aldı almadı. Söylediklerimizin doğru, yanlış olduğunu... Biz seninkine “doğru” dedik ve biz de devamını anlatıyoruz.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Ben de doğruyu teyit ediyorum.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Bu ilgili kararı Danıştay iptal etmiş. Ha onun üstüne yeniden bir daha sonuç olmuş, yeniden bir daha sonuç, uğraşmış.

Şimdi, işin siyasi boyutunu ayrı konuşacağız, bunlar mahkeme kararları. Ama bunun ötesinde başka şeyler var Sayın Bakanım. Enteresan şekilde o gün Genel Kurulda konuşulurken bir anda şekerle ilgili bir şeyin ekini aynı madde tak gece yarısı konuldu Nisan 2012, 25-26 Nisanda ama o da olmadı.

Şimdi, arkadaşlarımız şunu söylüyor, çok uzatmadan birkaç şeyi söyleyeceğim. Sizinle ilgili kısmı bir birde, benimle ilgili kısmı, o ne diyeceksiniz?

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Yasa gerekti de çıktı değil mi Sayın Kuşoğlu?

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Şimdi Sayın Bilgiç, lütfen ben bir konuşayım da. Ben o kadarını söyledim fazla polemiğe girmek...

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Sayın Kuşoğlu'nun sorusuna da cevap verdiniz.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Polemiğe girmek istemiyorum ama o çıkan şeyi, bilgiyi söyledim. Bilginin ötesinde, işin polemik kısmını sizinle değil, Sayın Bakan cevap verirse onunla ilgili kısmında ve beni ilgilendiren kısmı, yanında Oymapınar' da gittiği için Seydişehir'in, onlarla ilgili iki örnek vereceğim.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Yani beni muhatap almıyorsunuz öyle mi? Rencide oldum!

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Sayın Bakanım, şimdi diyor ki arkadaşlarımı, Sayın Bilgiç'in söylediği de şu: Kardeşim, fiilî bir durum var, daha önce bunu da yapmışlar, “imkânsızlık var.” diyor, imkânsızlık olduğu için de ne olmuş? Arkadaşlarımız diyor ki: “Biz görevimizi yaptık, Sayın Başkan burada. Mahkeme karar alınca bir yazı yazdık iade için, onlar da bize dediler ki ‘İadesi imkânsız.’” Şimdi, olayı böyle anlatayım ki, onların anlattığını anladığımı söylemek için ifade edeyim. “‘Fiilen iadesi imkânsız.’ Bunun üzerine onlar bize bu yazıyı yazınca da biz de kendilerine gidip mahkemeden iadesi için dava açıyoruz. Davalar devam ediyor, hatta birisini Yargıtay aleyhimize karar verdi.” diyor. Güzel, şimdi, buraya kadar arkadaşlarımız anlatıyor, teknik bilgi. “Yargıtay aleyhimize karar verdiği için bunları da böyle uygulayamayacağız.” Ben de diyorum ki: “Öbür tarafta Anayasa Mahkemesi kararı var, Danıştay kararı var, onlara niye uymuyorsunuz, onlar mahkeme değil mi?” Birincisi.

İkincisi de çok önemli bir şey var, sizi de ilgilendiriyor, iyi ki buradasınız çünkü sürekli bakanlar değiştiği için size sormadan tekrar şey yapmayalım. Sayın Başbakan bunlarla ilgili bir şeyler söylemiş ama. Sayın Bakanım, MİLGEM ihalesiyle ilgili konu var. Ben buradan nereye gelmek istiyorum yani sizi ilgilendiren kısmını soracağım ama... Sayın Başbakanın açık “Kardeşim, bu ihaleyle ilgili yazılı şikâyetle bulunun, BİMER'e de gönderin, ben de Teftiş Kuruluna raporu açtırırım.” dediği ve bununla ilgili de şeyleri kendisi bizatihi konuşurken “Ne var bunda, bana şikâyetle bulunulursa ben de incelerim.” dediğini biliyoruz ve hatta “İsmet Bey de görüşmelerde bulunacak.” diye de tapeler de yer alıyor. İddiasını söylüyorum ama olayı Sayın Başbakanın doğruladığını hepimiz sesinden dinledik. “Şikâyet olabilir.” demiş ama maalesef, Sayın Başbakan, buna göre BİMER'e yazı yazdırıp ihaleyi iptal etmişti. Şimdi, tarihleri alt alta koyduğum zaman -şunu ifade etmeye çalışıyorum uzatmadan, isterseniz tek tek söyleyebilirim, siz de biliyorsunuz- Sayın Başbakanın konuştuğu tarih, ihalenin iptal edildiği tarih, ihalenin tekrar başka bir şirkete verildiği tarihleri yan yana koyarsak, sizin de üyesi olduğunuz Savunma Sanayii İcra Komitesinin basın açıklamalarına da baktım, tarihlerine de baktım, acaba, bazen oluyor çünkü yanlış bilgi gelebiliyor ama resmî olarak Savunma Sanayii Müsteşarlığının sitesinde de o tarihlerde iptal ve ihalenin başka bir firmaya verildiğine ilişkin kararlar var.

MİLLÎ SAVUNMA BAKANİ İSMET YILMAZ (Sivas) – İçeriğiyle ilgili...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Hayır, hayır, şeyi söylüyorum, tarihler uyuyor demek istiyorum. İçeriğini siz söyleyebilirsiniz, sizi ilgilendiren kısmında sadece diyor ki: “İsmet Bey de görüşmede olacak.” orasından başka üye olmanın dışında sizin bir şeyinizi söylemiyorum ama diyor ki orada adı geçen, “Sayın Kalkavan” olduğu söylenen kişiye: “Siz bunlara bakın, ayarlamak yapılacak.” Şimdi, bununla şunu söylüyorum: Sayın Bakanım, böyle bir ortamda Sayın Başbakanın doğruladığı bir şekilde, diyor ki: “Ben buna müdahale edebilirim.” Peki ben şimdi nereden bileyim mahkemeye kalkıp... Burada sadece Özelleştirme İdaresinin veya ilgili bakanın iyi niyetine güvenemem ki. Sayın Başbakanın yol gösterdiği bir ortamda, mahkeme kararı çıktı, siz bize “İade edemeyiz diye bir yazı yazın, biz de mahkemeye verelim, zaten beş sene geçer, beş sene sonra da kanun iptal eder.” derse ne olacak? Yani, fiilî

imkânsızlık bir sene geçmeden alınmış, bakın burada var, 2005, 2006, 2007 içerisinde hepsi kesinleşmiş karar var. Yani, burada zaten iade diyor ki: "Arada bir kayıp ve kazanç var." Hisse senedini iade etmese de bir kamu zararı var mı? Var. Kamu zararı olduğuna göre biz bunu nereden tazmin edeceğiz, bu kamu zararına yol açan kişiyi fiilî imkânsızlık yok diye eleştirmeyecek miyiz? Diyoruz ki, burada bakın çok enteresan bir şey var, yani çok vaktinizi almadan iki tanesini okuyayım. Hakikaten enteresan şekilde... Seydişehir Alüminyum ile ilgili arkadaşlarımız söyledi. Tamam, güzel, bununla ilgili "Yok, yanında santral de lazım, şu da lazım. Oymapınar zaten oradaydı..." güzel de arada bakıyoruz, adam ihale şartnamesine uymadan, sözleşmeye uymadan kalkıp satış yapıyor, sonra da diyorlar ki "Efendim, biz onun zaten fazla kısmını aldık." Yani, herhangi bir tespit olmasa, şikâyet olmasa ne olacak? Yani, arada bir kayıp var, bir kamu zararı var; bununla ilgili de yürütmeyi durdurma kararı pat diye gelmiş 2006'da, 2007'de de esastan karar vermiş. Peki, niye yargı kararını hemen uygulamıyorsunuz, aradan beş sene, on sene geçiyor? Öyle beş sene falan geçmiş, gecikmiş bir şey yok Sayın Bakanım, arka arkaya kararlar verilmiş. Bakıyorsunuz, 138'inci madde aynı şekilde burada o zaman... Ha, bunlarla ilgili bir de tazminat davası 10 bin lira mıydı bu ÖYK üyeleriyle ilgili? Bir de tazminata hükmedilmiş yani, "Yapılan işlemlerde hata var." diye, ÖYK üyeleriyle ilgili tazminata hükmedilmiş. Bir bakıyor arkadaşlarımız, diyor ki o gün konuşurken -tutanaktan aldım, 2012'deki tutanağa tekrar baktım, Sayın Canikli ne demiş, Sayın Bozdağ ne demiş, arkadaşlarımız ne demiş, Sayın Kalaycı, Komisyonumuzun eski üyesi o maddede konuşurken söylemiş- "211 milyar dolar yatırım yaptı bu adam, bunu nasıl ödeyeceğiz?" demişler. Mesela, sonra bakıyoruz, aynı şekilde 210 milyon liralık da adam zaten satış yapmış. Bunun 70 milyonu muydu neydi geri aldığımız, herhâlde şey usulü yani EPDK'nın sınırının üstünde sattığı için alıyor kamuya da enerjiyi satıyor, biz de diyoruz ki: "Ya, bu kendisine lazım, onun için verdik."

Şimdi, bunlar, mahkeme hemen karar verdiği için geriye gelmesi gereken şeyler. Fiilî imkânsızlığı eğer, siz demin söylediğim gibi, Sayın Başbakanın yaptığı gibi yaparsanız, o zaman ya hukuken bu çok mümkün. O yazı yazar, siz dava açarsınız, onlar gider, siz Yargıtaya gidersiniz, onlar gider, bu zaten yıllarca sürer. Ben daha önce de söyledim, birisinin binasının üstüne bir kat fazla olduğu zaman, yirmi küsur kat olanı bile uymadı diye İstanbul'da yıkmaya kalkıyor mu kamu? Yıkıyor. Polis gücüyle, zabıtayla gidip yıkım makinalarıyla yıkıyor mu? Yıkıyor. Fiilî imkânsızlık var mı? Var. Adam üzerine yapmış mı? Yapmış. Ne yapmanız gerekir? Onun o zaman ilave vergisini, algısını, cezasını, ruhsatını neyse yapmanız lazım o zaman, eğer fiilî imkânsızlıkla... Otel yapılmış, çatı katına bir şey koymuş veya zemin katındaki tesisat odasını da sonradan otele dönüştürmüş, ruhsata uymamış. Cezasını yazıyor veya yıkmaya kalkıyor bu sefer, eğer projeye uygun değilse, başka bir şey varsa, ne bileyim yani. O zaman, kamu gücünü böyle vatandaşa kullanıp bu sefer bu kadar milyarlarca dolarlık satışlarda "Efendim, fiilî imkânsızlıkla..." Peki, bu hatayı yapandan biz nasıl hesap soracağız? Fiilî imkânsızlığı kabul ettik diyelim ki, kanunu da çıkardık. Yani, peki, bu zarara yol açan... Örnek, şimdi, şunu biz söylesek belki arkadaşlarımız kızar ama... Yani, bunların arka planda olduğunu bile bile özellikle TÜPRAŞ'taki olayı hâlâ anlayamıyorum. "Fiilî imkânsızlık, efendim, hisse el değiştirmiş." Ya, parası belli, fiyatı belli, adamın mali mülkü belli, başka yerde ortaklıkları var yani aradaki kazanç belli.

Sayın Abdüllatif Şener diyor ki: "O dönemde basın mensupları Başbakan'a Sami Ofer'ı görüp görmediğini sordu. -Sami Ofer yüzde 14,76 hisseyi alan Yahudi iş adamı.- Önce hiç görmediğini söyledi, sonra da görüştüğü anlaşılınca açmaza da çıkacağını anladı ve Davos'ta bir kez görüşüğünü söyledi, Ankara'da hiç görüşmediğini belirtmişti. Şunu soruyorum diyor: 'Galataport ihalesi verdiğiniz Ofer'le kaç kez görüştiniz, beş mi, altı mı? Ankara Bilkent Otelinde partinin kuruluş yıl dönümü kutlanırken otelin erzak kapısından Ofer'ı aldınız mı almadınız mı?' diye soruyor. Biz değil, Özelleştirme Yüksek Kurulunun üyesi, özelleştirmeden sorumlu o zamanın Bakanı soruyor. Ee, şimdi, ben bunu nasıl masum diye algılayayım Sayın Bakanım, lütfen bizi de anlamaya çalışın?

Şimdi, teknik olarak bir şeyin olması, yazışmaların olması, gecikmenin olması başka bir şey, burada bir kanunla bunun üstünü örtmek... Kim varsa, Sayın Bilgiç oradan okuyor, Demirel varsa o da yargılsın. Bakın, otuz küsur sene sonra 97 yaşında 12 Eylülcüler yargıladık diye hava atıyorsunuz. Ya, ne var yani kimin suçu varsa herkes gelir... Yani, kim varsa, bilemem, benim babamın oğlu da olsa, usulsüzlüğe karıştıysa cezasını bulsun veya siyasi olarak bir şey varsa faturasını ödesin, ekonomik bir şey varsa da rücu edilsin, o kayıplar telafi edilsin. Burada bir gariban memur yanlış bir imza atıyor, dalgınlıkla, bir mahsup fişinde bir yanlış çıkıyor, Maliyeciler gider döner sermayeli adamın, hemen saymanın yakasına yapışır. Ya, o anda işin yoğunluğundan dalmıştır, 10 yazacağına 100 yazmıştır, bulamaz nereye gittiğini, kasada açık çıkar, peşine düşerler, rücu ederler o zararlarla ilgili.

Onun için, burada aleni bir şey var Sayın Bakanım yani arada 755 milyonluk bir satış kârı, daha doğrusu kamu zararı olduğunu görüyorsak, ya, bunun üstüne nasıl bir bardak su içmemizi beklerseniz yani, açıkçası onu söylemeye çalışıyoruz. Burada gelip bize Özelleştirme İdaresinin teknik açıklaması... Tamam, anladım yani biliyorum ama bir Manavgatlı olarak Oymapınar Barajı'nın adamlara verilmesini ve adamların alıp oradan satmasını hem de fazla satmasını... Tespit edilmezse adam kâr etmeye devam ediyor. Biz

onu kâr etsin diye mi verdik yanında? Tesisi işletirken gerekli enerjiyi kullansın. Tamam, sözleşmede var, bilmem ne var ama şimdi, ona da gönlümüz bu şekliyle razı olmuyor. Bozarken de gerekçeleri var, okumayayım, zaman almayayım diye söylüyorum. En önemlisi, birisi sizinle ilgili, birisi benimle ilgili diye ondan söylüyorum. Yani çocukluğumun geçtiği, kenarından, suyundan içtiğim, yüzdüğüm yerlerde böyle adam da oradan faydalaniyorsa, bir kamu yararı olmadan hatta kamu zarara uğratılıyorsa yapılan fiyat belirlemelerinde... Diyorlar ki: "Efendim, o zaman şöyleydi, bu böyle." Ya, güzel de zaten her şey kendi zamanındaki fiyatla satılır. Ama piyasada oluşan fiyatı ile satılan hisse fiyatı bu kadar fark olursa o piyasa şartları değil buna manipülasyon diyorlar, buna ihaleye fesat karıştırma diyorlar, buna "insider trading" diyorlar: Yani birtakım hileli yollarla o zaman İhale Kanunu'na fesat karıştırmış oluruz veya Özelleştirme Kanunu'na veya her neyse yaptığımız işlem.

Dolayısıyla bunların hepsini dikkate alarak bu konuyu değerlendirmemiz lazım. Çok fazla örnek verebilirim, uzatmıyorum ama bu hakikaten deminki konu sizi de ilgilendirdiği için ve hâlâ kafamda bir sorudur. Siyasi hırslarla burada bizim hukuk yapma şansımız yok. Velew ki Başbakanın dediği gibi Gezi olaylarının tahrik edicisi de olsa, velew ki faiz lobisi de olsa onun cezasını siyasi olarak değil, ekonomik olarak yaptığı bir yanlış varsa onu da bulup vermek lazım. Yok, işte, geçen gün konuştuk vergiyle ilgili. Pat diye arka arkaya 5 tane, 6 tane Koç şirketine vergi cezası gelirse... Bizim babamızın oğlu değil, herkes vergisini verecek, herkes kanuna uyacak ama arka arkaya bunlar gelirse, ihale iptali gelirse o zaman... Biz de böyle her zaman TÜSİAD'ın şeyine öyle pek katılmıyoruz. Açıkçası Milliyetçi Hareket Partisi olarak kaç sefer kavga ettik, koysunlar davranışlarını. Ama hukuk herkese lazım; yarın Sayın Başbakana da lazım, Allah göstermesin, yargılanırsanız size de lazım. Biz sizin hukukunuzu da korumak zorundayız. Bugün ona geldi, yarın buna geldi, öyle bir şey olmaz. Bugün neyse yarın da odur, öbür gün de o... Gelişmeler olur, teknik gelişme olur, teknolojik birtakım bir şeyler olur, ona göre kanunu yenileriz. Yani teknolojik gelişmenin yanı sıra uluslararası gelişmeler, onlara da bakınız, Avrupa Birliği'ne üye olursak onlara da bakınız ama esas itibarıyla hukuk nosyonunu bozmadan bunları yapmamız lazım. Alışkanlık hâline geldiği zaman da sıkıntı oluyor Sayın Bakanım.

Şimdilik, söyleyeceklerim bu kadar. Daha fazla şey var ama zaman almamak açısından burada kesiyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın GÜNAL, teşekkür ediyoruz.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Sayın Bakanım, bir şey söyleyecek gibi sanki Vedat Bey.

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Konu kapanmadan önce söyleyeyim yani.

BAŞKAN – Sayın Şahin, buyursunlar.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Teşekkür ederim.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Yani bence konu kapanmadan önce şu MİLGEM'e bir açıklık getirsin de üstünde kalsın Sayın Bakanın. Ben de merak ediyorum gerçekten. Yok, yok yani diğerlerine cevap vermeyebilir de...

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Değerli Bakanım, değerli bürokratlar...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Sayın Başkanım, ya, yapma da bak...

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – ...değerli arkadaşlar...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Tamam, o zaman, ben de farklı konuşayım. Bak, dedim ki ben kesiyorum, örnekleri vermiyorum dedim yani bir...

BAŞKAN – Herkese karşılıklı cevap verecek diye bir şey yok.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Ben diyorum ki vereceği cevaba göre ben başka bir şey söyleyeceğim.

BAŞKAN – Böyle bir şey yok ya.

Sayın Şahin...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Peki, o zaman, benden günah gitti, tamam. Gelin, daha önerge de var, görürsünüz o zaman yani görürsün o zaman. Ben diyorum ki bak, örnekleri okumuyorum, söyleyeceklerimi söylemiyorum. Sayın Bakan da orada söz istiyor.

BAŞKAN – Sayın Şahin...

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Sayın Başkanım, benden taraf rahat olsunlar, konuşsunlar, bir şey olmaz.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Tamam, verme, eyvallah, o zaman ben gerisini de söylerim.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Hayır, hayır, alın cevabınızı, bir şey olmaz Sayın GÜNAL.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – O zaman ben gerisini anlatırım şimdi.

BAŞKAN – Mustafa Bey, devam edin.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Değerli arkadaşlar, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Yaklaşık -yanılmıyorsam, otuz günü dün aştık- otuz günden bugüne kadar, gerçekten “alt komisyon” dendi, alt komisyona gönderdik. Akabinde bayağı oradaki uzun görüşmelerin neticesinde bütün arkadaşlarımız eminim eteklerindeki bütün taşları ne kadar varsa dökmeye çalıştılar. Ayrıca oradan buraya geldi, tekrar Komisyonumuzda, yanılmıyorsam dördüncü haftadır yine devam etmekteyiz. Ama bu süre içerisinde özellikle muhalefet tarafındaki üye olan arkadaşlarımızda da, misafir olarak gelen kardeşlerimizde de şu üslubu hiç beğenmedik... Yani biz gerçekten, bugüne kadar, belki bu Komisyonun çatısı altında görüşmüş olduğumuz torba yasa veya diğer normal bütçe görüşmelerinde bile bu kadar hakarete uğramamıştık. Yani biz gerçekten elimizden geldiğince... Şu ana kadar, ben bir aydır hiç konuşmadım ve bu süre içerisinde arkadaşlarımızda da genelde “Aman ha, itidali bozmayalım...” Elbette ki karşıdaki arkadaşlarımızın, muhalefetin mutlaka bu konudaki görüş ve düşünceleri bizim için önemlidir. Demokrasinin bütün kurum ve kuruluşlarıyla yaşandığı memleketlerde elbette ki muhalefetin de en az iktidar kadar bir sorumluluk bilincinin olduğunu biz bilmekteyiz. Ancak bunu karşıdaki muhataplarına özellikle bizim kutsallarımıza hakaret ederek, birtakım yaftalar yapıştırarak söylemeye hiç kimsenin hakkı yoktur. Yani dün arkadaşlarımız anlatırken hadislerle örnekler verdiler. Peygamber Efendimiz diyor ki: “Annenize babanıza küfredmeyiniz.” “Ya Resulullah, küfür olur mu anneye, babaya?” diyor “Evet, olur, eğer siz başkasının annesine, babasına küfrederseniz, onlar da sizin kutsallarınıza, annenize, babanıza küfrederekler.”

Şimdi, Başbakanımıza, Allah aşkına, diktatörlüğü, Hitler benzetmesini söylemeyen vekilimiz kalmadı aşağı yukarı ya. Yani bu insan, on iki yıldır bu ülkede Başbakanlık yapıyor. 1994 yılında İstanbul Büyükşehir Belediyesine geliştinden itibaren, ta o şiiri okuyarak, yine sizin şu anda sahiplenmiş olduğunuz o yargı tarafından bir şiir bahane edilerek, millî eğitimin yayınlamış olduğu şiir olmasına rağmen, derdest edilerek...

VAHAP SEÇER (Mersin) – Biz yargıya değil hukuka sahip çıkıyoruz.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Dinleyeceksiniz. Beyefendi, dinleyeceksin, beni tahrik etme.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Sen zaten tahrik olmuşsun.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Biz size hiç karışmadık.

BAŞKAN – Devam edin.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Evet, kutsallarımıza küfrediyorsanız biz sizin kutsallarınıza küfredemeyeceğiz.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Küfür yok, küfür yok.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Diktatör, diktatör...

MUSA ÇAM (İzmir) – Hangi kutsal?

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Dinle bir dakika...

ADNAN KESKİN (Denizli) – Ne küfür arkadaş?

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Diktatörlük eğer sizin hoşunuza gidiyorsa, arayın, tarihinize bakın.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Başbakan kutsal değil, Başbakan kutsal değil, kutsal bir şeyi yok.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Hitler’i benzetiyorsunuz, Hitler benzetmesi yapıyorsunuz.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Tapılacak bir şey değil.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Mehmet Günal, dinleyeceksin. Bir dakika, lütfen...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Kutsal değil, kutsal değil Başbakan; gınahtan münezzeh değil, eleştiriden ari değil.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Öyle bir şey söylemiyor.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Dinleyeceksiniz. Onlar bizim değerlerimiz. Kutsal demiyorum ben size. Her şeyin belli bir sınırı var. Dinleyeceksiniz bir dakika.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Sizin kutsallarınız ile bizimkinin bir farkı yok, kutsallar hepimiz için aynı, düzeltsin diye söylüyorum.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Biz “kutsal” derken o anladığınız manada, bizim için bir değerdir.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Tahammül, tahammül.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Bunların tümüne mutlaka tahammül gösterdik şu ana kadar ama biraz önce arkadaşlarımız konuşurlarken, yine tekrarında “bizim suskunluğumuz, suskunluğumuz” diye bizi tahrik etti. Yani Allah aşkına suskun kalan siz misiniz

biz miyiz ya? Yani vermiş olduğunuz önergelerle... Önerge vereceksiniz elbette ki, muhalefetin görevi burada engellemekse onun da bir usulünün olması lazım. Ramazan ayı geldi, bugün bir haftadır biz ramazan orucu tutmaktayız; bütün arkadaşlarımız, kardeşlerimizin eminim çoğu tutuyor. Burada yapmış olduğumuz çalışmalara katkı sunmamız gerekirken süreyi uzatmaya matuf birtakım önergelerle Allah rızası için birbirimizi yormayalım.

MUSA ÇAM (İzmir) – Doğru değil.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Doğru değil...

MUSA ÇAM (İzmir) – Sizin söylediğiniz doğru değil, sizin söylediğiniz.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Evet, eğer çalışacaksak sabaha kadar çalışalım ama verimli çalışalım, verimli çalışalım.

Bakın, ben, kesinlikle, sizin söylemiş olduğunuz şeylerden bazılarını not aldım. Söylediğiniz bir iki cümleye bakayım. Ben bütün bunlara rağmen gerçekten... "Diktatörlük" diye suçluyorsunuz, niyet sorgulaması yapıyorsunuz. "Efendim, şu anda, getirmiş olduğunuz bu torba yasa yaklaşan Cumhurbaşkanlığı seçimlerine seçim yatırımı. Niye daha önce getirmediniz?" diyorsunuz. Allah aşkına, bunu yılbaşından önce getirseydik 30 Mart seçimlerinin yatırımı olacaktı, şu anda getirmezsek, Cumhurbaşkanlığından sonra getirsek 2015 seçimlerinin yatırımı olacak. Burada gelmiş olan maddelere bakıyoruz; Soma'yla ilgili var, itirazlarınız olabilir, katkılarınız oldu. Diğer taraftan, Sosyal Güvenlik Kurumuyla ilgili, bütün sıkıntıları bertaraf etme noktasındaki cezaların indirilmesi hem devletin kaybının hem de vatandaşlarımızın emekli olma noktasında beklentilerine çözüm bulacak olan bir yasa olmasına rağmen, A'dan Z'ye bunların tümünde, aşağı yukarı -ben topluyorum burada- muhalefetteki arkadaşlarımızın vermiş olduğu önergelerin inanın kahir ekseriyeti ilgili maddenin tasarıdan çıkarılması yani bunların tümünü elbette ki...

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Yok, hiç öyle değil yani.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Biz şu anda seçim döneminde eğer milletimize vermiş olduğumuz sözler varsa bu sözleri müsaade edin, sizin izninizle, sizin rızanızla verecek değiliz, yapacak değiliz. Bunu elbette ki biz yerine getireceğiz, bunlar içerisinde belki sizin de aynı maddeleri, aynı konuları vadettikleriniz kendi şeyleriniz de vardır. Ama bunlara biz baktığımız zaman... "Ananı al da git." diyorsunuz ha bire. Ya, Allah aşkına "Ananı al da git." dediğiniz şahıs, tanımayan, profesyonel bir kişi olduğunu bildiğiniz hâlde... Başbakanın burasına gelmiş. Gelmiş orada yine, daha önceki devlet büyüklerine yapmış olduğu söylemi Başbakana söyleyince, "Anamızı ağlattın." deyince o da "Al da ananı git, evinde ağlasın." demişse bunu başımıza...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Evinde ağlasın demedi.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – İyi mi demiş? Az bile demiş yani!

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Neyse ne dedi; siz ne anladıysanız öyle anlayın. Onunla ilgili söylüyorsunuz. Bizi hem tavuk yaptınız hem horoz yaptınız. Ya, biz tavuk muyuz, horuz muyuz, söyleyin de lütfen biz de kendimizi bilelim ya. Yani aynı grupta olan arkadaşlarım, -şimdi burada olmadığı için bir şey demek istemiyorum- aynı arkadaşlarımıza hem tavuk benzetmesi yapıldı hem horoz benzetmesi yapıldı. Yine biz sesimizi çıkarmadık. Yani yine sükûnetle, suhuletle gerçekten şeyi bozmamak için.

Sokaklarla tehdit ediyorsunuz. Ya, sokaklarda Allah aşkına eğer demokratik kuralara inanmış olan bir grup iseniz sokaklarla kimseyi tehdit etmeye hakkımızın olmadığını bilmemiz lazım. Yani Gezi eylemleriyle başladı, arkasından 17-25 Aralık sendromu yaşandı. Şimdi onunla bizi arkadaşlarımız suçluyorlar. Dün yine burada -ismini de almışım, ismini söylemeyeyim- "Efendim, siz 2002 tarihinde iktidara geldiğiniz zaman kesinlikle sizin devleti yönetecek nitelikte kadrolarınız olmadığı için işte bu paralel yapı mıdır, ne illetse onlara minnet ettiniz, onlardan yardım aldınız." dediler. Tamam, biz de öyle bir gaflete, delalete düştük, bir ihanete uğradık. Peki, o ihaneti bize yapan insanlarla siz şu anda sarmaş dolaş bir şekilde, Cumhuriyet Halk Partisi olsun, Milliyetçi Hareket Partisi, irili ufaklı, DSP'si, diğeri, berikisi derken, bir de Pensilvanya'yı dâhil ettiniz, onlarla beraber gidiyorsunuz. Peki, bizi dünküyle suçlarken siz bugün ne oldu da onlarla bir arada hiç bulunmamanız gerekirken bulunuyorsunuz. Bunları neyse söylemeye...

MUSA ÇAM (İzmir) – Öyle bir şey yok!

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) - Sınırsız güçten bahsediyorsunuz.

MUSA ÇAM (İzmir) – Yapmayın ya! Nerede var yani? Nerede var?

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Beyler...

MUSA ÇAM (İzmir) – Hizmet hareketiyle görüşen Sayın Bülent Arınç ya!

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Siz de Kılıçdaroğlu gitmedi mi?

MUSA ÇAM (İzmir) – Yapmayın!

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Genel Başkanına sor, genel başkanına. (Gürültüler)

BAŞKAN – Evet Sayın Şahin, devam edin.

Arkadaşı dinleyelim. Lütfen Hatibi dinleyelim.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Gitmedi mi?

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Dinleyin, dinleyin!

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Bir dakika beyler... Bir dakika ya... Bir dakika Başkanım...

BAŞKAN – Sayın Şahin, tamam, buyursunlar.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Başkanım özellikle polislerin yetki ve yetkisiyle alakalı bir sürü şeyler söylendi. Ya, biz iktidara gelmiş olduğumuz günden önceki polisin, kolluk kuvvetlerinin, karakoldaki insanların görmüş oldukları muamelelerin ne olduğunu herhâlde bizden iyi sizler bilirsiniz. O günkü yargının hangi kararları, kimlerin direktifleriyle verdiklerini çok iyi biliyorsunuz. Polise düşeniniz oldu mu, bilmiyorum ama gidin TEM’de on gün yatın, bakayım hele. Bağlanmadık telin, hiçbir organınıza değmedik bir telin kalmadığını görecektiniz. Ama akabinde ne oldu? Bugün, artık polis olsun, kolluk kuvvetlerimiz olsun sokakta geçerken bile kendi aracınızda para vermeden geçemediğiniz o kolluk kuvvetleri gerçekten kendi kardeşimiz kadar, kendi evladımız kadar bizlere yardımcı olmaya çalışmaktalar. Bunları gördüğümüz zaman elbette ki güleceksiniz. Ayrıca düşünebiliyor musunuz yargı... Ben Malatya’da 28 Şubatı iliklerine kadar yaşayan bir kentin evladıyım. O günün şartlarında yargılananlardan birisiyim. Burada ben sömürü yapmak da istemiyorum. Evet, 52-56 arkadaşımızı idamla yargıladılar. Sebep, gerekçe ne? Şu anda sizin de onay vermiş olduğunuz Meclis dâhil kamuda çalışan kızlarımızın, evlatlarımızın başörtüsü haklarını savunduğumuz için idamla bir yıl yargıladılar. Akabinde ne oldu? Örgüte soktular. Ne dediler? Dediler ki: “Efendim, şu anda her ne kadar böyle bir suç işlenmiş olmamakla beraber ileride suç işlemeye yönelik bir eylem içerisindeler.

BAŞKAN – 12 Eylülde her şey olabilir.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Evet...

MUSA ÇAM (İzmir) – Erdiñ, başörtüsünden dolayı idamdan yargılanır mı insan?

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – O sizin yargınız öyleydi işte. O sizin yargınız.

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Dinle ya, dinle!

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Yargılanıyor hâlâ.

MUSA ÇAM (İzmir) – İdamla?

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Dinle bir dakika Musa Bey.

MUSA ÇAM (İzmir) – Peki, dinliyoruz.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Aynen bana verdikleri tutanağın altında benim imzam yok. Mahkemede gördüm, mahkemedeki tutanağın altında bize okutmadıkları tutanağın altında “Örgütsel tavır sergilediğinden dolayı imzadan imtina etmiştir.” İşte sizin kolluk kuvvetleriniz, işte sizin yargınız buydu. Nereden nereye geldik!

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Bizim niye olsun kardeşim ya!

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – O gün iktidarda olanlara ben söylüyorum.

Şimdi, bunların tümüne baktığımız zaman arkadaşlarımız gerçekten bugün söz söylememesi gereken birisi varsa o gün iktidarda olan insanlardır. Diğer taraftan Başbakanımıza diktatör yakıştırmasını haberi vurguluyorsunuz. Ya, Allah aşkına bakın, ben biraz açtım, bir iki yerden kaynaklara bakıyorum. Şimdi bizim, Hitler’le uzaktan yakından hiçbir alakamız olmamış. Biz faşist de değiliz, Marksist de değiliz. Bizim çizgimiz belli. Kim, kime inanıyorsa, kimi rol model alıyorsa onların kılığından görünmeye çalışır, bir kompleks içerisinde olurlar. Onlara baktığınız zaman herhâlde ne dediğimizi anlıyorsunuz. Ben şuradan kısa bir şey...

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Sayın Erdoğan, dinleseydin, nereye gidiyorsun? Kaçma, bir gel, bitirsin.

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Beyefendi çok asabi. Dinlemek istiyorum da...

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Asabi demiyorum. Ben bir aydır konuşmadım, bir aylık şeyimi...

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Devam et, devam et.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Şimdi, arkadaşlar, demokrasinin bütün kurum ve kuruluşlarıyla yaşanmış olduğu memleketlerde muhalefetin en az iktidar kadar önemli olduğunu vurguladım. İktidarların yanlışlarını, eksik ve kusurlarını ikaz ve ona millete hizmet yolunda yol göstererek yardımcı olmak muhalefetin asli görevleri arasındadır ama bizde öyle mi? Bakıyorsunuz, bakın - burada ben kimseye hakaret etmek istemiyorum, kimseyi aşağılamak da istemiyorum- demokrasinin bütün kurum ve kuruluşlarıyla yaşandığı memleketlerdeki bu hâle baktığımızda, bizde muhalefet denince akla dünyanın hiçbir demokrat ülkesinde örneği görülmeyen,

mahut CHP gelir. Tek kelimeyle “yıkıcılıkla” özetlenebilecek bu denli muhalefet anlayışının temelinde kendisine “Millî Şef” dedirten, benim de hemşehrim olan, evet, İnönü gelir. Tek parti dönemindeki...

MUSA ÇAM (İzmir) – Gurur duymalısın, gurur.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Evet, gurur duyacağımız yerler de var, örnek almayacağımız yerler de var.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Ya, hiç olmazsa hırsız değildi.

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (ISPARTA) – Takdir ediyoruz ama takip etmiyoruz!

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Ceberut devlet anlayışıyla aynı minval üzere olan bugünkü uygulamalar yatmakta. Öyle ki başvekâlet makamına getirilişiyle birlikte, Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal Atatürk’ü bile devlet işlerinin dışında tutmaya cüret ederek bugünkü paralel yapının değişik bir versiyonu. Devletin bütün kurum ve kuruluşlarında kadrolaşmaya giderek bunu başaran İnönü’dür. Evet...

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Allah aşkına, şu millete karşı bir saygınlığın var mı? Yazık ya!

BAŞKAN – Lütfen... Sayın Erdoğan... Sayın Erdoğan, onu sen tespit etme, bırak. Hayır, “saygınlık” lafını... Yok...

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Paradaki deseni...

BAŞKAN – Sen ölçme onu. Söylediğin o cümle yanlış.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – İyi de paralel yapı Başbakanı karşı oluyor, Cumhurbaşkanına karşı değil.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Dinle bir dakika... Bir dakika dinle...

Nitekim Atatürk’ün ölümünden sonra kayıp olduğu o ortama çıkarak, kendisine “Millî Şef” denilerek, Cumhurbaşkanlığı makamına oturan, Atatürk tarafından kayıp bilenen İnönü’nün Türkiye Büyük Millet Meclisinin etrafını tanklarla çevirerek Cumhurbaşkanlığı makamına çıkarması demokratik kurallar içerisinde mi olmuştur? Gelin, şekline siz karar verin, ben vermiyorum.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Böyle bir şey olmamış, şahsına ilişkin.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Olmamıştır. Okursanız bütün kaynaklardan bakalım, evet.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Nerede yazıyor? Papağanlık yapma ya! Nerede belgesi?

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Ara, bul ya! Ara da bul gel.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Okuyacaksın, öğreneceksin. Yaşın 70 ama daha fazla bir şey bilmiyorsun.

Evet, hemen her...

Dinleyin beyler!

ADNAN KESKİN (Denizli) – Nerede belge?

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Sen hangi belgeyle konuştun?

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Mehmet, bir dakika Mehmet. Mehmet bir dakika...

Hemen her kademede, bürokrasinin her şubesindeki bu kadrolaşma demokrasi devrinde de hangi parti iktidara gelirse gelsin iktidarda kalan yine CHP olmuştur ve iktidarda olmadığı hâlde gerçekten bürokraside iktidarda kalarak bütün şeylerini uygulayan ender partilerden birisi. Öyle ki bakın, darağacına itmekte olan merhum Başvekil Adnan Menderes “Allah bu milletin iktidarlara CHP gibi bir muhalefet daha göstermesini!” diye böyle bir dua etmiştir.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Şahin, bu konuşmayı Malatya il kongresinde mi yaptınız, ne yaptınız?

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Tam tam çal Sayın Çam!

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Bunu ben...

MUSA CAM (İzmir) – Malatya il kongresinde yaptınız herhâlde.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Bunu her yerde yapıyorum beyler, her yerde yapıyorum. Bizde yalalaklık yok. Yalalaklık yok. Yani bununla ilgili...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Sayın Başkan, ben konuşacağım.

(Oturum Başkanlığına Kâtip İlknur Denizli geçti)

BAŞKAN – Bitirsin de sıra Sayın Kuşoğlu’nda.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Arkadaşlar, ben size bir şey daha söyleyeceğim. Geçenlerde yine yanılmıyorsam, burada konuştum, CHP’li arkadaşlarım kızdılar. Bakın, 1950 senesinde iktidara gelen Demokrat Parti döneminde, Kasım Gülek -yanılmıyorsam genel sekreteriniz- o gün çıkıp yapmış olduğu konuşmada aynen ifadesi şu. Takdir ediyorum. Diyor ki: “Beyler, bugüne kadar bize

iktidar görevini veren yüce milletimize hizmet noktasında eğer iktidarın getirmiş olduğu, milletin hayrına görmüş olduğumuz, lehine gördüğümüz icraatları onaylamaktır. Ama aleyhine görmüş olduğumuz kısımları ise reddetmektir.”

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Ben konuşacağım Sayın Başkan.

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Sayın Türelî, dinleyin ya!

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Sen ne karışıyorsun, Başkanla konuşuyorum.

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) – Ama hatip konuşuyor.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Arkadaşlar, sözünü kesmek için konuşmadım. Başkana başka bir şey söyledim.

BAŞKAN – Arkadaşlar, lütfen konuşmacının konuşmasını tamamlamasını bekleyelim. Lütfen... Lütfen arkadaşlar, sırasıyla ondan sonra konuşmalarımızı yapalım.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Evet, Menderes’in iktidara gelmiş olduğu 1950 seçimlerinde aynen, Kasım Gülek böyle diyor. Diyor ki: “Evet, bizim muhalefet anlayışımız iktidarın getirmiş olduğu, milletin lehine gördüklerimizi onaylamak, aleyhine gördüklerimize ise karşı durmaktır.” ve o gün yine hemşehrim çıkıyor, Millî Şef “Hayır, beyler, olmaz.” diyor. “Biz eğer muhalefet görevi yapıyorsak Hükümetin getirmiş olduğu bilaistisna -ister lehinde ister aleyhinde milletin- neyi varsa bunların tümüne karşı çıkmaktır.” diyor. Şimdi bugün siz aynısını yapıyorsunuz. Kusura bakmayın. Yani bu tavrımızı değiştirmek zorundayız. Eğer bu Meclis çatısında altında haktan, hukuktan, adaletten bahsediyorsak, burada çalışan insanları aylarca burada gerçekten boş yere oyalamamızın bir manası yok. Katkı sunalım.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Aynen öyle, boş yere oyalıyorsunuz iki madde için.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Katkı sunalım. Bakın, Genel Kurulda da aynı şeyi yapıyorsunuz, burada da aynı şeyi yapıyorsunuz. Bizim, şimdi, gerçekten, Mevlânâ’nın şu sözünü hep okudukça içime attım, diyor ki:

“İçimden çıkan lafların etrafı yangın yerine çevireceğini düşününce kilit vuruyorum dilime.

Sonra yan, yan, yan diyorum ve atıyorum içime.

Sadece sen yan ve dayan diyorum gönlüme.

Yeter ki muhalefet –ben bunu ekliyorum- mutlu olsun sen de dayan diyorum.”

Yani biz hep dayandık kusura bakmayın.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Az daha dayan. Bayrama kadar sabret.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Yok, sabrımızın, her şeyin belli bir usulü var, belli bir şeyi var. Ama bizdeki adalet anlayışı...

Bakın, arkadaşlarımız şu anda görüşmüş olduğumuz maddeyle alakalı “beş yıl” olması istenmiş, başka türlü... Sahada karşılaşmış olduğumuz sıkıntılara bizim burada ne yapmamız lazım? Yasal bir zeminde mutlaka vatandaşlarımızın, kahir ekseriyetin çekmiş olduğu sıkıntıları bizim gidermemiz lazım. Ve burada eğer bir kişi, bir arkadaş...

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Vatandaşın kahir ekseriyeti yok, 3 tane şirket var orada.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Bir kişiyi bir arkadaşımız koruyorsa ve bir kişinin...

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Mehmet Cengiz var orada.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Bakın, biz “kul hakkı” denilen şeyin ne kadar önemli olduğunu bilen, ona inanan insanlarız.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Bir örnek ver. Bir tane örnek ver.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Neyin mesela? Hangisini söylüyorsunuz?

ADNAN KESKİN (Denizli) – Kul hakkı yemediğinize dair.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Peki, yediğimize dair gösterebilir misiniz?

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Çok...

ADNAN KESKİN (Denizli) – Çok...

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Ya sen yemediğine dair göster. Yirmi senedir buradasınız. Yuh ya! (Gürültüler)

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar... Değerli arkadaşlar...

ADNAN KESKİN (Denizli) – Ne demek yuh!

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Bir dakika Mehmet...

BAŞKAN – Hatip arkadaşımız lütfen konuşmasını tamamlasın.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Ukala, ne demek yuh!

BAŞKAN – Lütfen arkadaşlar, lütfen...

ADNAN KESKİN (Denizli) – Sayın Başkan, yuh çekiyor banal

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Bu Komisyonun en genç üyesisin. Ayıp değil mi yani!

BAŞKAN – Mustafa Bey, buyurun lütfen.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Başkanım, biz oradayken konuşanları hep sükûnetle dinliyoruz.

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) – Tahammül yok.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Şimdi, bakın, bizim “diktatör” dediğiniz Başbakanımız 4 bin partilimizi topladı ve burada gerçekten...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Siz de mi öyle diyorsunuz bizim dediğimiz gibi?

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – ...yapmış oldukları bütün istişareler neticesinde açıkladı. Allah aşkına kendi Cumhurbaşkanınızı bile -“diktatör” dediğiniz kişi böyle yaparken- bunu televizyonlardan öğrenen bir partinin bu Meclisteki katkısı, kendi Genel Başkanlarının dışında başkasının sözüne itibar etmeden ne yapabilirsiniz?

Bizim, kesinlikle, zulme ve haksızlığa uğramış olan kimse hakkını alıncaya kadar güçlü demektir. Gerçekten zulme uğrayan birisi varsa bunların hakkını almak bizim de boynumuzun borcu.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Anlamadım ama...

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Bir daha söyleyiniz.

Kuvvete dayanmayan adaletin âciz, adalete dayanmayan kuvvetin de zalim olduğunu biliyoruz.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Hah, işte o zalim dediğini anlamadım. Bir daha oku diye orayı söyledim.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Adaletin kuvvetli, kuvvetlinin de adil olması lazım. Yani sizin o devlet anlayışınızdan, devlet yönetimindeki anlayışınızdan bizim üniversitelerdeki kız çocuklarımızın ne çektiğini çok iyi biliyorsunuz. Yani o süre içerisinde adalet, yargı nereden brifing alıp da esas duruş gösteriyordu, bugünkü yargı ne yapıyor.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Ne yapıyor?

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Yani bunlara baktığımız zaman söz söylememesi gereken birisi varsa o da, lütfen, sizlersiniz.

Onun için, ben, özellikle bundan sonraki süreç içerisinde arkadaşlarımızı incitmemek için, kalplerini kırmamak için, özellikle burada elimizden geldiğince, inanın, katkı sunmaktan ziyade olayı mutlaka muhalefet cephesinden gelen katkıya bizim de bir şeyler eklemeye çalıştığımızı görmemiz lazım.

Yani biraz önce arkadaşlarımız duymamışlar, bize diktatör diye bir yaffayı yapıştırmış olduğunuz Başbakanımızın, Cumhurbaşkanlığı adaylığını açıklama sürecini biliyorsunuz. Kaç aydır yapmış olduğumuz çalışmalar neticesinde, geçen ATO’nun merkezinde yapmış olduğu açıklamada binlerce insanımızın, basın önünde bunları açıklarken, ama bakıyorum “çatı aday” dediğiniz tabandan gelmeyen, birilerinin siparişiyle gelen adayı, bu partili arkadaşlarımız genelde televizyon kanallarından öğrendiler.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Metnin dışına çıkma. Metnin dışına fazla çıkma.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Kim sipariş etmiş?

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Tabii, o da sizin kendi tercihiniz ben bilemiyorum.

Sayın Başkanım, gerçekten...

BAŞKAN – Mustafa Şahin, teşekkür ederim, sağ olun.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Cenab-ı Allah bir daha bize böyle bir zulmü göstermesin diyeceğim.

BAŞKAN – Katkılarınız için teşekkür ediyoruz efendim.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Amin, bir daha bize bu zulmü göstermesin.

BAŞKAN - Arkadaşlar, şöyle bir şey var: Birinci sırada Sayın Kuşoğlu var, sonra Sayın Çam var, Sayın Akçay var, sonra siz varsınız.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Bir şey söylemek istiyorum.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Sayın Demiröz’ün bıraktığı mirasın ne olduğunu biliyor musunuz?

BAŞKAN – Sözümü bitirebilirsem...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Ben yarım bıraktım sözümü Sayın Bakan cevap verecek ona göre konuşacağım diye. Sayın Demiröz baskıcı bir şekilde -demin dediği gibi- diktatöryal ve zulümcü bir şekilde, Sayın Şahin'e söz vereceğim diye...

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) - Helal olsun!

BAŞKAN – Sayın Demiröz asla öyle bir şey yapmaz.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Gerçekten Sayın Başkan.

BAŞKAN – Sayın Türel...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Siz oraya oturdunuz, ihaleyi size bırakıp kaçıyor...

BAŞKAN – Hayır efendim, ihale filan olmaz. Öyle bir şey olur mu? Burası Divan sonuça.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Böyle bir iddia var, sizin adınız geçiyor, o kısmını genişçe söylemiyorum, sizin cevabınıza göre açıklama yapacağım, kesiyorum dedi. Sayın Bakan da söz istedi, Sayın Demiröz “Sonra konuşsun.” dedi. Şimdi, o zaman, benim konuşma hakkım devam ederken başkasına...

BAŞKAN – Şimdi, Sayın Günel...

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Sayın Günel, siz böyle konuştuğunuzda Sayın Demiröz'e olan hayranlığımız arttı.

BAŞKAN – Bir saniye efendim... Bir saniye...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Konuşmayacaksa, hepsini sorarım öyle cevap versin.

BAŞKAN – Hayır, ben sonuça hepsini toparlayalım...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Benim söz hakkım yarım kaldı.

BAŞKAN – Sizin söz hakkınızı tekrar vereceğim ama bütün soruları ve değerlendirmeleri alalım ondan sonra Sayın Bakan...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Siz ne sorduğumu biliyor musunuz?

BAŞKAN – Efendim, neyi sorduğunuzla ilgisi yok bunun.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Kendisiyle ilgili şahsi bir şey sordum.

BAŞKAN – Biliyorum efendim, biliyorum. Olabilir.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – O cevabı eğer beni tatmin ederse bir şey söylemeyeceğim, yoksa burada başka iddialar var...

BAŞKAN – Efendim, sonuça toptan bir cevap verildiğinde ya da değerlendirme yapıldığında sizi tatmin etmediğinde ben size yine söz veririm Sayın Günel, hiçbir problem yok.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – O zaman ben devam edeyim, hepsini dinlesin hepsine cevap versin yani. O zaman bir anlamı yok.

BAŞKAN – Yarım kaldığını mı düşünüyorsunuz?

Buyurun efendim, buyurun. O zaman size söz veriyorum, konuşmanızı tamamlayın lütfen.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Aşkın Bey usulle ilgili cevap verecek...

BAŞKAN – Buyurun.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Teşekkür ederim.

Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli arkadaşlar; bakın, Sayın Şahin'in yaptığı konuşma buram buram siyaset kokan bir konuşma.

BAŞKAN – Diğerleri gibi.

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Oo!

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Bir dakika, bir dakika... Söyleyeceğim ama ne olduğunu. Bir bitireyim.

Bak ben hiç konuşmayı kesmedim. Bir ara Başkanla konuştuk. Onun dışında hiç konuşmayı kesmedim, sonuna kadar dinledim. Siz de sonuna kadar dinleyin.

Şimdi, bu kanun tasarısında bazı hükümler var, bunlar teknik. Bunlarla doğal olarak teknik anlamda, ne getiriyor ne götürüyor, kapsam nedir, ilgili kurumun görüşü nedir...

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) – Tutanakları getirtelim öyle diyorsanız.

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Aynen İzzet Bey'in konuştuğu gibi.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Bir dakika... Bir dakika...

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, lütfen, konuşmacının sözünü kesmeyelim.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Alışyorsunuz...

BAŞKAN – Sayın Günel, arkadaşınız konuşuyor efendim, lütfen.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Şimdi, bir kısmı böyle ama onun dışında siyasetle, hukukla ilgili olan konular var. Cumhuriyetin temel niteliklerinden biri olan hukuk devleti değil mi Türkiye Cumhuriyeti?

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Evet, sizin yok ettiğiniz.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) - Buna ilişkin olarak yargı bağımsızlığını ortadan kaldıran, güçler ayrılığını ortadan kaldıran birtakım hukukla ilgili, demokrasiyle ilgili, rejimle ilgili konular var burada. Önümüze getirdiğiniz maddeler var Sayın Bakan, Hükümet olarak. Bunları konuşuyoruz.

Tabii konuşacağız, tabii siyaset yapacağız. Yani doğal olarak bunun içinde siyaset bulunacak, eleştiri de yapacağız. Bu maddeyle ilgili, geldiği zaman, hem yargı kararlarını, hukuku eleştireceğiz hem de özelleştirmeye ilişkin görüşlerimizi söyleyeceğiz. 82'nci maddede söyleyeceğiz.

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Ne alakası var?

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – “Burada bunları söylüyorsunuz.” diyor Sayın Şahin. Öyle değil, tabii söyleyeceğiz. Bir dakika, bitirmedim. Bu daha ilk husus.

İkincisi: “İktidarı eleştiriyorsunuz.” diyorsunuz. Tabii iktidarı eleştireceğiz arkadaşlar. Bakın, demokrasi bir rejimin adıdır ama dünyada sadece demokrasiler yoktur. Otoriter rejimler, totaliter rejimler, diktatörlükler bunların içindedir. Bunlar da vardır. Demokrasi sadece sandık değildir.

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Usulle ilgili...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) - Sadece biçim ve şekil şartı değildir. Demokraside en az onlar kadar önemli olan hukuk devletidir, muhalefetin konuşabilmesidir, özgür bir basındır. Bunları olduğu zaman demokrasi zenginleşir ve var olur. Bugün bunları demek mümkün mü? Yani, baktığınız zaman, muhalefetin hiçbir eleştirisine tahammül edemeyen, ağzına geleni söyleyen, toplumsal kesimlere küfür eden, hakaret eden siyasetçiler, devlet adamları, politikacılar varsa, bunları eleştirmek bizim görevimizdir. Eleştirmek zorundayız. Doğru olan demokrasidir. Türkiye'yi otoriter, totaliter rejimlere çekmeye, Türkiye'yi diktatörlükle yönetilen bir ülkenin konumuna düşürmeye hiç kimsenin hakkı yok.

VEDAT DEMİRÖZ (Bitlis) - Yok öyle bir şey.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) - Bir dakika... Bir dakika...

BAŞKAN - Bütün siyasiler için söylüyor herhalde.

VEDAT DEMİRÖZ (Bitlis) - Yok öyle bir şey.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) - Bütün yabancıların yaptığı, Avrupa Birliği, Birleşmiş Milletler, hepsinin yayınladığı...

Arkadaşlar, dünyada bir tek biz yaşamıyoruz, gözünüzü kapatmayın. Eskisi gibi değil.

MEHMET MUŞ (İstanbul) - Ne yayınlıyorlar?

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) - Bakarsın hepsine. Tek tek veririm sana.

MEHMET MUŞ (İstanbul) - NATO Asamblesi üyesiyim...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) - Bir dakika sözümü kesme lütfen.

Bunların hepsine ilişkin, sınır tanımayan gazetecilerden bin tane, uluslararası insan hakları örgütlerine kadar, Avrupa Birliği ilerleme raporlarına kadar hepsinde Türkiye'nin nasıl eleştirildiğini, yargıya ilişkin bugün uygulanan yöntemlerin, siyasal alandaki çeşitliliğin kısıtlanmasını...

BAŞKAN - Sayın Türel...

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) - Sayın Aşkın, usule bir gel.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) - Usul değil. Bunu konuşuyorum.

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) - Usule gel.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) - Bir dakika... Bir dakika... Konuştu burada. Ona cevap vereceğim.

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) - Ne usul? Sen ona cevap vermek için söz almadın.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) - Cevap vereceğim. Sen ne karışyorsun benim konuşmama?

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) - Usul altında usulsüzlük yapıyorsun şimdi. BAŞKAN - Sayın Bilgiç...

Buyurun efendim. Usulle ilgili, toparlarsanız sevinirim.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) - Sataştı.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) - Usulsüzlük bu. Usulle ilgili söz aldın.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) - Ya bırak!

VAHAP SEÇER (Mersin) - Siz konuşurken biz sözünüzü kestik mi?

BAŞKAN – Usulle ilgili konuşuyorlar.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – E usul işte, sataşma var burada...

BAŞKAN – Sayın Bilgiç, usulle ilgili konuşmasını tamamlıyor efendim. Lütfen...

ADNAN KESKİN (Denizli) – Başkanlık Divanına bakan arkadaşımız müdahale ediyor, sen de oradan gülerек seyreliyorsun manzarayı. Ayıp!

BAŞKAN – Siz de çok müdahale ediyorsunuz efendim. Tek taraflı bir şey değil bu Sayın Keskin.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Şimdi, diğer taraftan Sayın Şahin...

Bir dakika Sayın Başkan, lütfen... Ben konuşmamı bitireyim, ondan sonra...

BAŞKAN – Ben beklerim efendim sizin konuşmanızı tamamlamanızı.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Sayın Keskin, usule ilişkin konuşma bu mudur? “Sataşma var, cevap vereceğim.” der, tamam konuşur ama usule ilişkin söz alıp da böyle konuşamazsın.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Sayın Bilgiç, sen mi belirliyorsun?

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Bir dakika arkadaşlar, lütfen. Ben “usul” demedim zaten, konuştuk.

BAŞKAN – Sayın Türel, Sayın Bilgiç...

Sayın Seçer, buyurun efendim.

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Doğru söz alacaksınız Sayın Seçer.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Yani sen mi öğreteceksin bize şimdi Sayın Bilgiç? Oluyor mu, yakıştı mı yani şimdi?

Niye böyle bir şey yapıyorsun?

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Ama sizin yaptığınız da yakışmıyor.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Olur mu? Bak, burada söyledim. Deminden beri, Vedat Bey’e de dedim ki...

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, bakın...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Hayır, söyledim burada. Başkanla konuştuk.

BAŞKAN – Sayın Türel, lütfen usulle ilgili...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Çık, çık, sen yukarı çık, aşağısı sana yaramıyor.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Sen devam et.

BAŞKAN – Sayın Seçer...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Devam ediyorum... Bir dakika arkadaşlar...

Ondan sonra diktatörlük hızınızı alamadınız, ta tek parti dönemine, İsmet Paşa’ya, millî şeflere geldiniz.

Bakın arkadaşlar, 1946 yılına kadar bu ülkede tek parti vardı ve bütün siyasetçiler oradan yetiştii. Atatürk de, İsmet Paşa da, Celal Bayar da, Adnan Menderes, hepsi...

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Daha önce açılan diğer partiler kapatılmıştı.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – O ayrı, onları sonra... Bir dakika, hepsi içinde onların.

1945 yılında dörtlÜ takirle ayrılanı kadar kimler vardı? Hepsii içindeydi. Adnan Menderes de içindeydi, Refik Koralıan da içindeydi...

SÜREYYA SADİ BİLGİÇ (Isparta) – Yok, ben Serbest Fırkayı falan söylüyorum, kapatılanlar...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Arkadaşlar, bakın, o yüzden, bu yüzden böyle kendinizi buradan alıp da böyle “tek parti, bilmem ne” bu şekilde bunu kurtaramazsınız.

Ayrıca, bizim ağızımızdan hiç geçmişte bunlar... Geçmişte ülkeyi yöneten, hizmet eden insanlar. Doğruları vardır, yanlışları vardır. Bunları yargılamak artık tarihin işidir. Biz oturup bu konuları açıyor muyuz? Yok, şu dönemde böyle oldu, bu dönemde böyle oldu diyor muyuz? Bunlar tarihin işidir. Bunlar siyasi, güncel, siyasi polemiklerin malzemesi olamaz. Siz bunu malzeme yapıyorsunuz, Başbakan da malzeme yapıyor. Söylediği için bunun üzerinden gidiyor. Hâlbuki bu doğru bir tartışma zemini değil, bunlar siyasetçiler.

Tarih içinde yapmışlardır, herkes gelir, kendine göre olumlu, olumsuz yapar, bunu ayrıca eleştirir, konuşuruz ama bugün konuştuğumuz bağlam bu değil.

“Paralel” diyorsunuz...

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Onun hemşehrisi, hemşehrilere arasına girilemez.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Bir dakika, paralele yakın zamana kadar canciğer kuzu sarmasıydınız, şimdi aranızda problem oldu, tasfiye etmeye çalışıyorsunuz. Bizimle hiç ilgisi yok. Bizim baştan beri paralele ne işimiz oldu ne bundan sonra işimiz olur. Biz her zaman Cumhuriyet Halk Partisi olarak düşüncemizi açık ve net olarak söyledik. Geçmişte bütün bu devletin içindeki kadrolaşmaları, siyasi kadrolaşmaları en sert eleştirenler Cumhuriyet Halk Partililerdir, aynı şekilde diğer muhalefet partileri de eleştirdi.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Şimdi, su yüzüne çıktı.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Şimdi mi yani bir anda hepsi değişti de bunun içinde birdenbire yakın zamana kadar birlikte hareket ettiğiniz, her şeyi birlikte yaptığınız insanlarla yabancılaştınız, onları şimdi tasfiye etmeye çalışıyorsunuz, cezalandırmaya çalışıyorsunuz? Bizim öyle bir şeyimiz yok. Biz, hukuk devletinden yanayız. Çıkmış olan kurallar herkes için geçerli, sadece bugün değil, yarın da geçerli olacak bunlar.

O yüzden, hukuk devletine hâlâ getirmeyelim. Hepimizin güvencesi, herkesin güvencesidir bu. Bugün bir kanun çıkartırız, yarın iktidardan gittiğiniz zaman sizin için de aynı şey uygulanır. Hiç kimseye olmamalı yani hukuk devleti kuralları içinde demokrasiyi bu şekilde oturtmak zorundayız. Demokrasi sadece dediğim gibi -bir de Sayın Bilgiç dedi, onu biraz sonra aslında konuşmamda söyleyecektim, kısaca söyleyeyim- işte millî irade sadece seçim değildir. Demokrasi içinde yasama, yürütme, yargı, ayrıca da anayasal kurumlar vardır, Anayasa'nın tanımladığı kurumlar vardır. Bunlar gücü...

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Atladın...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Atlamadım... Ya, sözümü kesiyorsun. Bak, sözümü kesme, sonra konuş, ben de tekrar konuşayım.

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Millî irade ayrı bir başlık...

BAŞKAN – Sayın Türel, lütfen toparlar mısınız.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Bitireceğim, bitiriyorum...

Anayasa'nın 9'uncu maddesi ne diyor? “Yargı yetkisi Türk milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılır.” O yüzden, sadece yasama değildir, yürütme değildir gücü kullanan. Bu gücü kullanan yargıdır, başka anayasal kurumlardır ve bunların arasında bunların birbirini kontrol etme mekanizmasıdır. Sağlıklı demokrasi o şekilde olur. Bunlar birbirlerini kontrol edecek, dengeleyecek, frenleyecek. Bütün demokrasilerde dünyanın her yerinde... Sayın Bakan, bilirsiniz, denge ve fren mekanizmaları diye bunlardan bahsedilir. Şimdi, siz bu getirilen düzenlemelerle 82-85'te yargının fren mekanizmasını, kontrol mekanizmalarını ortadan kaldırıyorsunuz. Sıkıntımız bu.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Ne fren kaldı ne vites kaldı ne şanzıman kaldı...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Son olarak bir husus söyleyeyim: Bakın arkadaşlar, demokrasilerde sadece iktidar yok, muhalefet de var. Tahammül bir erdem değildir, tahammül mutlaka olması gerekir. Demokrasilerde tahammül tabii ki olacak ama onun ötesinde uzlaşma olacak. Biz buraya baştan beri geldiğimizde birçok önergelerimiz var, hangisini kabul ettiniz? Bütün maddeler geçiyor.

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Hangisinin ayağı yere basıyor?

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Hepsinin ayağı yere basıyor.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Allah, Allah...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Yani BAĞ-KUR'unun problemi problem değil mi? Çiftçinin problemi problem değil mi? Hangisi sorun değildi ki sorun şey yapmadınız? Sayın Bilgiç, lütfen...

BAŞKAN – Toparlar mısınız...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Getirdik, hepsini reddediyorsunuz, ondan sonra da diyorsunuz ki... Bakın, bu yasanın gelişinden itibaren böyle bir torba kanun içine alıp her şeyi doldurdunuz, onun sonucunda da işte bugün gelinen noktaya geldi.

BAŞKAN – Sayın Türel, toparlar mısınız lütfen.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Toparlayacağım...

Biz baştan beri bunu söylüyoruz.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Pamuk hararı gibi oldu.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – O yüzden de yani burada geliyor maden önümüze, konuşacağız, konuşacağız hep beraber bunları. Siz de tahammül edeceksiniz, biz de konuşacağız, eleştireceğiz, iktidar olarak tahammül edeceksiniz.

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Siz de tahammül edeceksiniz bizim söylediklerimize.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Siz de tahammül edeceksiniz, onu da söyleyin.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Ediyoruz, biz de ediyoruz. Biz de ederiz...

BAŞKAN – Sayın Erdinç... Arkadaşlar...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Tabii, ederim. Siz de söyleyin. Biz düşüncenize bir şey demiyoruz.

BAŞKAN – Bakın, değerli arkadaşlar...

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Ama tahammülün de bir sınırı var, sövmeyeceksiniz, hakaret etmeyeceksiniz...

VAHAP SEÇER (Mersin) – Biz sövmeyiz.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Arkadaşlar, “sövme” diye bir şey yok, sövmemiz yok.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Kim hakaret ediyor? Bir zamanlar sen bana “Terbiyesiz.” dedin.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Bir dakika... Bir dakika...

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar... Değerli arkadaşlar...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hakaret eden kim? Sen misin, ben miyim? Sen diyorsun “Terbiyesiz.” diye.

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar... Değerli arkadaşlar...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Bir dakika, bundan sonra...

BAŞKAN – Sayın Sarı... Sayın Türel, lütfen bitirir misiniz?

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Bitireceğim, söyleyeceğim, toparlayacağım... Bir dakika...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Sen diyorsun “Terbiyesiz...”

BAŞKAN – Sayın Sarı...

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Kulağın duyuyor mu?

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Kulağım duyuyor benim, senin kulağın duymuyor.

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Ağzından çıkanı kulağın duyacak.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Senin duysun! “Terbiyesiz.” diyen sensin.

BAŞKAN – Süreyya Bey, lütfen...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Arkadaşlar, bundan sonra da yani karşılıklı olarak, iktidarı muhalafetiyle hepimiz daha özenli dil kullanalım. Yani bu şekilde yürütelim hepimiz diyorum. Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Aynen... Değerli arkadaşlar, bakın, herkese aynı şekilde daha...

MUSA ÇAM (İzmir) – Temiz bir dil...

BAŞKAN – ...dil kullanma konusunda özen göstermeye davet ediyorum.

Bakın, bu, bugünün meselesi değil, birkaç gündür bu tür konuşmalara tanık oluyoruz. Lütfen, özen gösterirsek...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Hepimiz daha dikkatli olalım.

BAŞKAN – Burası Plan ve Bütçe Komisyonu. Üç gün sonra burada bütçeyi konuşacağız, başka kanunları konuşacağız. Lütfen, teknik bir çalışma yapıyoruz. Bugün böyle sınırlar gerilebilir ya da birtakım sıkıntılar olabilir ama yarın bambaşka şeyleri konuşacağız. Sizden ricam, lütfen, dil konusunda biraz daha özenli olalım hep birlikte diye düşünüyorum.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Sayın Başkan, satışmadan söz istiyorum.

BAŞKAN – Size mi satışıldı efendim?

ADNAN KESKİN (Denizli) – Partiye ve grup arkadaşlarıma...

BAŞKAN – Bir saniye arkadaşlar...

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Sayın Başkan, iki saattir bekliyoruz.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Sayın Başkan...

ADNAN KESKİN (Denizli) – Bir saat... Bir saat...

BAŞKAN – Sayın Keskin... Sayın Keskin, şimdi şöyle yapacağız: Ya önümüzdeki numaralara bakıp arkadaşlarımıza böyle söz vereceğiz...

VAHAP SEÇER (Mersin) – Ama satışma oldu Sayın Başkan. Partimizin genel sekreterliğini yapmış Adnan Bey.

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Olur mu efendim? Grup sözcünüz satışmaya cevap verdi.

BAŞKAN – Cevap verdiler efendim.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Sayın Başkan, benim sözüm yarım kaldı.

BAŞKAN – Sizinki de yarım, biliyorum.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Sayın Bakanın cevabını tamamlayacağım ya...

ADNAN KESKİN (Denizli) – Bir saat suçladınız ya...

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Allah, Allah... Verdi Sayın Türel'i cevabını.

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, Sayın Türel'i gereken...

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Ya Aşkın, artık yapma Allah'ını seversen yahu!

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Ben konuştum...

BAŞKAN – Siz grup adına cevabı verdiniz Sayın Türel'i.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Ne demek yahu! Adam yuh çekti...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Verdim...

BAŞKAN – O zaman keşke arkadaşınız kendisine satışıldığını söyleyip söz hakkını o alsaydı o zaman Sayın Türel'i ama.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Bir kişi mi konuşmak zorunda yani?

BAŞKAN – Hayır, ama bakın...

ADNAN KESKİN (Denizli) – Sayın Başkan, kimseyi tahrik etmeyeceğim, bir cümle söyleyeceğim.

BAŞKAN – Tamam efendim. Buyurun, efendim, bir cümle...

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Size de vereceğim efendim. Herkese söz vereceğim gidebildiği yere kadar.

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Ben kimseye söz vermeyeceğim.

BAŞKAN – Buyurun efendim.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Sayın Başkan, değerli arkadaşlar; Cumhuriyet Halk Partisiyle ilgili değerlendirmeniz kendinize aittir. Tarihe bakın, güçle gelip de rızasıyla iktidarı devreden bir başka parti yoktur, bir tek Cumhuriyet Halk Partisi var.

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Nasıl oldu o?

BAŞKAN – Ondan sonrakiler?

VAHAP SEÇER (Mersin) – 1950' de...

ADNAN KESKİN (Denizli) – Bize şimdi örtüden, türbandan bahsedip...

Sayın Bilgiç, susarsanız...

BAŞKAN – Sayın Bilgiç, dinleyelim Sayın Keskin'i.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Bizim inançlarımızı sorgulamaya kalkan arkadaşma bir şey hatırlatıyorum: Hazreti Muhammed'in bir hadisi vardır, "Ölenleri hayırla yâd edin." der. Arkadaşıma bu hadisi hatırlatıyorum. İnşallah, üslubunu bundan sonra bu hadise göre düzeltir.

Teşekkür ederim.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Ben hakaret içerikli bir şey konuşmadım.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum.

Sayın Şahin, teşekkür ederim.

Sayın Bağcı, buyurun lütfen.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Vereceğim... Hayır, bu konu açıldı. Değerlendirme yapmak isteyen...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Sayın Başkan, konuyla ilgili Sayın Bağcı normal söz istiyor, satışmayla ilgili bir şey yok.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Sayın Başkan, söz istiyorum. Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Arkadaşlar...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Lütfen benim sıramı kaydırmayın.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Müsaade eder misiniz... Müsaade eder misiniz arkadaşlar...

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar... Değerli arkadaşlar...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Ayağa kalkıp konuşuyorum o zaman.

BAŞKAN – Oturun yerinize lütfen bence...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Ayakta konuşurum...

BAŞKAN – Bence oturun siz.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Oturtacak bir babayiğit varsa gelsin.

BAŞKAN – Hayır, yapmazsınız böyle bir şey de ondan...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Bir dakika dinleyin yahu!

(Gürültüler, karşılıklı laf atmalar)

BAŞKAN – Sayın Günel, siz çok zarif birisiniz.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Benim söyleyeceğimi dinlediniz mi?

BAŞKAN – Dinliyorum, peki. Hayır ama bunu yerinizde de söylersiniz siz.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Sayın Günel, ben size söz verildiği zaman hiçbir zaman sözünüze gülmedim.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Ben sözümü bitirmedim, dedim ki: Sayın Bakan, bunlara cevap verecek, ona... Hayır, en sonsa benim...

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Sayın Günel...

BAŞKAN – Arkadaşlar, bir kere beni dinler misiniz?

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Sayın Günel, bak, ben size söz verildiği zaman hiçbir zaman...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Sayın Demiröz söz vermedi, yarım kesti, ben konuşmamı tamamlamak istiyorum.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Ama bana söz verdi Sayın Günel, yani yaptığınız ayıp ya!

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Sonra isteyen konuşsun, bana ne ya! Sabaha kadar konuşsunlar, o benim işim değil.

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, bakın...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Ben sıramı vermiyorum arkadaşım. Arkadaşımız satışmadan...

BAŞKAN – Sayın Günel, bir şey söyleyebilir miyim? Bir şey söyleyebilir miyim?

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Söyleyin.

BAŞKAN – Şimdi, satışmayla ilgili söz istediğini düşündüm, onun için verdim.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Ya, satışmalık, Sayın Bağcı'yla ilgili bir şey yok ki.

BAŞKAN – Dedim ki: Satışmayla ilgili söz isteyen herkese de söz vereceğimi söyledim. Öncelikli olarak onların sözlerini birer cümle, ikişer cümle alalım, sonra sizin sözünüzü vereceğim efendim.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Aldınız, Sayın Bağcı "Satışmadan değil." diyor, duymuyorsunuz.

BAŞKAN – Satışmadan dolayı değilse, Sayın Bağcı, satışmadan dolayı söz isteyen arkadaşlarımız...

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Satışmadan istiyorum Başkanım.

BAŞKAN – Peki, buyurun.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – İzzet Çetin Bey saatlerce hakaret etti partimize, grubumuza, Başbakanımıza, zatlimize, herkese satıştı.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Ben de satışmadan istiyorum önce o zaman, ben de satışmadan istiyorum.

BAŞKAN – Çünkü öyle istediğini söylediler de onun için.

Buyurun lütfen.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Tamam, ben de satışmadan istiyorum.

BAŞKAN – Herkese söz vereceğim efendim, hiç önemli değil.

Buyurun.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Sayın Günel, lütfen, bakın, ben yedi yıldır burada hiçbir genel başkana, hiçbir milletvekiline ne bir satışım ne bir hakaret ettim; hep genel madde üzerinde, mümkün olduğu çerçevede tasarı, teklif, önerge üzerinde görüştüm ama bugün... Yeter artık, yeter arkadaşlar! Tehdit ediyorsunuz.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ne yeter?

ADNAN KESKİN (Denizli) – Ne yeter?

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Neyi yeter Sayın Keskin? Bir aydır tehdit ediyorsunuz ya, böyle bir şey olabilir mi?

ADNAN KESKİN (Denizli) – Olur mu öyle bir şey? Konuşmayacak mıyız?

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Biz, bakın, kapatma davasında 500 bin kişi, AK PARTİ’li 500 bin kişinin hapsilere, kapalı spor salonlarına alınacakları tehdidiyle karşılaştık.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Nerede ya?

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Sizin bugün eğer elinizde bir liste varsa, bizi yargılamak istiyorsanız, asmak istiyorsanız, yazın, beni başa yazın.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Ne demek ya, ne demek! Allah, Allah!

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Beni başa yazın.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Allah Allah!

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Yeter ya, böyle bir şey olur mu?

VAHAP SEÇER (Mersin) – Kim kimi asıyor Sayın Bağcı?

ADNAN KESKİN (Denizli) – Kim söyledi? Böyle bir laf yok ki ya!

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Sayın Çetin, hazırlattığınız fezleke taslaklarına yazın, dönemin milletvekili diye beni.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Tutanakları çıkarın, böyle bir şey mi var ya?

ADNAN KESKİN (Denizli) – Böyle bir laf söylemedi, yapma Allah aşkına!

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Yok böyle bir şey, arkadaşlar yeter ya! Yedi yıldır ben burada bu Komisyonun üyesiyim.

RAHİMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Öyle bir şey yok ki Sayın Bağcı.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Var, tutanaklar ortada, Sayın Çetin elinde gösterdi, “Bunların hepsinin altına imza atan herkesi yargılayacağız.” dedi.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Yargılamak başka bir şey, asmak başka bir şey.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Yargılayın, kaçmıyoruz, onurumuzla biz burada siyaset yapıyoruz, yasa yapıyoruz. Lütfen, arkadaşlar, tahammül ediyoruz, evet, ama hakaret etmeyin, haksızlık etmeyin, iftira etmeyin. Biz doğru bildiğimiz bir şeyin altına imza atıyoruz -önergemize de, yasaya da, her şeye de- geri de çekmeyeceğiz.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Çekmeyin.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Ben bir madenci çocuğuyum, sendikacılığın ne olduğunu hepimizden daha iyi biliyorum. Sendika nedir bizim orada? Sendikaya gidin, gelin beraber gidelim Sayın Çam, beraber gidelim Dodurga’ya.

MUSA ÇAM (İzmir) – Gidelim, gidelim.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Sayın Keskin, gel, beraber gidelim Çorum Dodurga’ya.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Gidelim.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Sendika nedir?

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Kaldı mı, sendika diye bir şey kaldı mı?

CAHİT BAĞCI (Çorum) – “Sendika kebab, rakı ve dansözdür.” bizim çocukluğumuzdaki algımız.

MUSA ÇAM (İzmir) – Ne alakası var?

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Evet, aynen öyle.

MUSA ÇAM (İzmir) – Vardır, onu yapanlar da vardır, yapanlara lanet olsun!

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Aynen öyle.

MUSA ÇAM (İzmir) – Yapanlara lanet olsun ama herkesi aynı şeyle suçlayamazsınız.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Gelin, beraber gidelim. Benim çocukluğumdaki sendika algısını söylüyorum size.

MUSA ÇAM (İzmir) – Siz onu arka bahçe yaptığınız sendikacılar söyleyin.

BAŞKAN – Sayın Çam... Sayın Çam, lütfen...

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Benim kardeşlerimin, amcamın çocuklarının, herkesin, okul arkadaşlarımla çalıştığı maden 2001’de özelleştirildi. Niye özelleştirildi?

MUSA ÇAM (İzmir) – Neden?

CAHİT BAĞCI (Çorum) – 800 kişi çalışan madene her sendika seçiminde “300 kişi, 500 kişi alacağız.” diyen sendikacılar yüzünden iflas etti.

MUSA ÇAM (İzmir) – Soma’da yaptıklarınız da öyle işte, Soma AŞ’de yaptıklarınız da.

BAŞKAN – Sayın Çam... Sayın Çam...

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Hayır, ben Dodurga'dan bahsediyorum, ben yaşadıklarımın bahsediyorum size.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sendika yönetimini siz seçtirdiniz, siz yaptınız!

BAŞKAN – Sayın Çam... Sayın Çam...

MUSA ÇAM (İzmir) – 301 kişinin katili sizlersiniz.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Ben yaşadıklarımın bahsediyorum size.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sendika orada görevini yapmadı....

BAŞKAN – Sayın Çam... Sayın Çam...

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Sendikacılık...

MUSA ÇAM (İzmir) – Müdahale ettiniz, bunların hepsini siz seçtirdiniz...

BAŞKAN – Sayın Çam...

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Sonrasını söyleyeyim size...

MUSA ÇAM (İzmir) – Müdahale ettiniz onların hepsine.

BAŞKAN – Sayın Çam... Sayın Çam...

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Hayır, konuşacağım...

BAŞKAN – Bir saniye arkadaşlar, lütfen...

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Başkanım, sözümü kesmeyin, konuşacağım.

2001'de kapatıldıktan sonra, bir TKİ linyit madeni kapatıldıktan sonra ne oldu arkadaşlar? İşçinin, emeğin savunuculuğunu yapanlar o işçilerin o madenlerdeki demirleri hurda niyetine traktörlere yükleyerek satışına niye engel olmadılar? Kabloları, çerçeveleri, bütün her şeyi sattı, işçiler talan etti devletin malını, milletin malını. Neredeydi sendikanız?

MUSA ÇAM (İzmir) – O, sarı sendika, sarı, sarı!

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Neredeydi sendikanız?

MUSA ÇAM (İzmir) – Sarı sendika onlar!

CAHİT BAĞCI (Çorum) – TÜRK-İŞ'ti, TÜRK-İŞ, ne sarı sendikası, TÜRK-İŞ'ti!

MUSA ÇAM (İzmir) – AKP'yi TÜRK-İŞ'in odalarında kurdunuz.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Bırakın, bırakın Allah aşkına!

MUSA ÇAM (İzmir) – DEMİRYOL-İŞ'in odalarında kurdunuz...

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Ekmeksiz bıraktınız milleti, ekmeksiz, 2001'de, kimdi iktidar?

MUSA ÇAM (İzmir) – AKP'yi TÜRK-İŞ'in odalarında kurdunuz, toplantı odalarında kurdunuz.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Kimdi iktidar?

MUSA ÇAM (İzmir) – Mustafa Kumlu'nun DEMİRYOL-İŞ'in toplantı odalarını kullanarak AKP'yi orada kurdunuz.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Üçlü koalisyon hükûmetiydi. Bırak sen, bırak, bırak!

MUSA ÇAM (İzmir) – AKP'yi orada kurdunuz.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – İşinize gelmiyor çünkü.

MUSA ÇAM (İzmir) – Orada kurdunuz.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Başka bir örnek vereyim, yaşadığım, Van'dan. Van'dan örnek vereyim, Et Balık Kurumundan.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Ya, arkadaşlar, siz sendikayı niye tartışıyorsunuz şimdi?

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Özelleştirmeyi tartışıyorum Sayın Keskin, işinize gelmedi çünkü. Özelleştirme, 2001 öncesi özelleştirme, Van'dan.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Sataşmadan söz almıştı, konuya girdi. Ben söz hakkımı istiyorum.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Et kombinasını aldılar, daha sonra arsasına, Van'ın en güzel, değerli arsalarına emlak yaptılar, konut yaptılar. İşte sizin özelleştirmeniz.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Ya, işte biz de buna karşıyız Sayın Bağcı.

MUSA ÇAM (İzmir) – Biz de buna karşıyız işte, biz de buna karşıyız.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Aynı şeyi söylüyoruz.

(Oturum Başkanlığına Başkan Vekili Süreyya Sadi Bilgiç geçti)

BAŞKAN – Arkadaşlar, söz isteyen herkese söz vereceğim. Lütfen, önünüzdeki düğmelere basın.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Arkadaşlar, bakın, dün de söyledim, eğer bir özelleştirmeye itiraz varsa bu itirazı yargı beş yıl içinde sonuçlandırın; biz bunu istiyoruz. Beş yıl içerisinde... Olabilir, itiraz olabilir, aykırılık olabilir, kamu yararı görülmemiş olabilir ama istediğimiz, bunu beş yıl içerisinde yargının öncelikle sonuçlandırmasıdır. Bundan daha masum bir şey olabilir mi?

VAHAP SEÇER (Mersin) – Sonuçlandırmış, idare bir şey yapmamış, örneklerini veriyoruz.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Eleştirdiğiniz her şeyin olmaması için bu beş yıl şartı burada önemlidir, biz bunu söylüyoruz.

BAŞKAN – Sayın Bağcı, teşekkür ediyoruz.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Teşekkür etme Başkanım, söyleyeceklerim var daha.

BAŞKAN – Satışmadan tekrar söz vereceğim, bu satışmadandı...

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Hayır, maddeyle ilgili ve satışmayla ilgili konuşuyorum Başkanım.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Maddeyle ilgili ayrıca söz verecekmış.

BAŞKAN – Maddeyle ilgili ayrıca söz vereceğim.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Yeter Başkanım, ben doldum, söyleyeceğim.

Eğer, arkadaşlar, bu özelleştirmeler olmasaydı limanlarda iş makineleri arızalı diye, para gelmedi diye tek bir konteyner kaldırılamazdı. Özelleştirme bu ülkenin ekonomisinin çarklarını döndürmüştür, istihdam olmuştur, bugün beğenmediğiniz Türkiye 3 katı büyümüştür. Beğenmediğiniz Türkiye 3 katı büyümüştür. İktidara geldiğimizde... Ben Mustafa Bey'in konuşmasını dışarıdan dinledim. Ben sadece şunu söylüyorum: 2002'de cezaevinin dışında iki yerde daha koğuş vardı; biri hastanede, biri de öğrenci yurtlarında. Beğenmediğiniz Türkiye'de koğuş sistemini... Türkiye bunu bu büyümeyle sağladı.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Biz Türkiye'yi beğeniyoruz, nasıl beğenmiyoruz?

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Evet, beğenmiyorsunuz.

Değerli arkadaşlar, eleştiri yapabilirsiniz, özelleştirmeye karşı çıkabilirsiniz; biz bunları anlayışla karşılıyoruz ancak bütün bunları yaparken neden bizi tehdit ediyorsunuz? Niye bize hakaret ediyorsunuz? Niye bizi bu işin...

MUSA ÇAM (İzmir) – Eleştirilerimizi tehdit olarak algılama ya, yapma bunu bize.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Hayır, niye bize bu işin bir parçasıymış gibi veyahut da tanıdığımızı, yandaşımıza bu işi aktarıyormuşuz, veriyormuşuz gibi bir ithamda bulunuyorsunuz? Bizim kabullenmediğimiz bu.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Hırsızları savunmayın kardeşim.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Biz mi çıkardık Cengiz İnşaatı?

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Siz de milletvekiliisiniz, biz de milletvekiliyiz.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Sizin şahsınızla ilgili değil zaten bu konuşmalar...

BAŞKAN – Sayın Bağcı, siz devam edin lütfen.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Sayın Keskin, bakın... Sayın Keskin, ben sizin konuşmanızla ilgili herhangi bir değerlendirme yapmıyorum, son derece de dikkatle dinledim, dinliyorum ama iki arkadaşımız, Sayın Çam da, Sayın Çetin de aylardır, alt komisyondan beri bize "yandaş" vesaire tarzında ithamlarda bulunuyorlar; ben bunu kabul etmiyorum, hiçbir şekilde üstüme de almıyorum, bir parçası da değilim.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Anladım ama sizin şahsınıza, milletvekili arkadaşlarımıza bir tek söz söylemedik.

CAHİT BAĞCI (Çorum) – Bugüne kadar bir işçi çocuğu olarak ücretli olarak hayatımı kazandım, bundan sonra da böyle olacak. Hiçbir yerde bir şirketim de yok, varlığım da yok, krediyle aldığım bir evimin dışında bir varlığım da yok. Onun için, beni bu pis ithamlarınızın parçası yapmayın.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Günal...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Sayın Başkanım, teşekkür ediyorum ve görüyorum ki siz galiba bu kanunu çıkarmak istemiyorsunuz Sayın Bakan. Arkadaşlarımızla Sayın Bilgiç'in tahrikleriyle başlayan, böyle, karşılıklı bir şey var, anlayamadım. Yani çok medeni bir şekilde soru sordum. Sayın Demiröz başlattı, dedim ki... Sayın Bakana da çok kibarca, ithamların büyük bir kısmını okumadan, kendi üslubunca cevap verirse diye giriş kısmını söyleyip bıraktım. Onun üzerine "Yok, söz vermeyeceğim, o konuşsun."

Sayın Bilgiç oradan... Arkadaşlar, çıkarmayacaksınız söyleyin, kavga etmeye gerek yok, kapatıverelim çekelim yani Medisi kapatma yetkisi sizde. Yani kavga mı çıkarmaya çalışıyorsunuz, anlamadım. Yani üslup, tamam, sıkıntı olabilir, tartışırız da, ayağa da kalkarız, hepsi olabilir. Daha ne bekliyorsunuz? Otuz gün süren şeyde getirip dayatacaksınız, 2 madde için paralel de paralel diyeceksiniz, başka da hiçbir amacı yok. Siz kalkıp da bize sendikaydı, madendi, Soma'yı anlatmayın bunları. Onlar, şimdiye adamlar parasını almış olacaktı, millet başvuruyor olacaktı yeniden yapılandırma için, getirdiğimizde söylediğimizi tutsaydınız. Bunun buraya geleceğini söyledik baştan. Yani demin de söyledim, benim bunların üstüne nasıl su içmemi bekliyorsunuz? Şimdi, "Burada bir sürü şey var, okumadım." diyorum size. Başkan bana teknik bilgi veriyor, mahkeme yazmış, getirmiş, "Kardeşim, sen ihaleye çıkmadan önce, bu işlere başlamadan önce Oymapınar Barajı Seydişehir'in aktifinde değildi. 'Seydişehir zarar ediyor.' dediğinde elektrik maliyetlerinden dolayı zarar ediyorsun. Sen getirdin Oymapınar'ı Seydişehir'in aktifine kattın, sonra satıyorsun. Niye bunu bana getirmiyorsun da böyle satıyorsun?" diye iptal ediyor. Şimdi, bunun hesabını sormayalım mı? Kim getirmedi, kim mahkemenin istediği ara kararına o analizi yapıp vermedi Sayın Başkanım? Ben bunu soracağım, sen haklı olabilirsin, sen de söyleyeceksin. Var, orada bir tespit var. Sen diyorsun ki: "Zarar ediyor." Neden zarar ediyor? Senede 40 milyon, bilmem kaç milyon, neyse... "Efendim, enerji maliyeti fazla, sübvansiyona rağmen yüzde 40..." Oymapınar'ı koyduktan sonra o enerji maliyetini düşür de Seydişehir Alüminyumun bana bilançolarını göster bakalım. Şimdi, ben bunun hesabını sormayayım mı? Sen üstüne koy, "Onu koyduk, zarar ediyor." diye sat, zaten koyduğunda kâra geçmiş olsun. Ortada bir kamu zararı var. Bunun hesabını ben kimden soracağım?

Sayın Bakana söyledim yani arkadaşlarımız kızmasın, ses kaydını Sayın Başbakan inkâr etmedi dedim. Ne var? "Ben de bunun üzerine araya girebilirim." diyor. Bakın, değerli arkadaşlar, bu çok vahim bir şey. Kibarca söylüyorum, siz diyorsunuz ki: "Hakaret ediyor." Ya, nasıl hakaret ediyorum? Bu gündeme geldi, bunun hepsi arada geldi. İlk şey, 16 Nisanda Başbakan arıyor, "Sen buraya müracaat etmedin mi? Ya, mübarek niye yazılı müracaat etmedin?" diyor. "Hata yaptık, başvuru yapmadık, sözlü itiraz yaptık." diyor. Arkasından da "Siz yine de 'Tam rekabet oluşmadı.' diye bununla ilgili Başbakanlık Teftiş Kuruluna bir yazı yazın, ondan sonra bu yazının bir tanesini de BİMER'e, bir tanesini de benim özel kaleme bildirin." "Efendim, siz bu çeşitte bir karar verdiniz mi acaba?" sorusuna da "O olacak." diyor. Şimdi, arkasından da "Seni malum yerden arayabilirler..." Yani arada müsteşarın adını veriyor Sayın Bakana...

Şimdi, bunları o kadar kibarca soruyorum, hâlâ arkadaşlar kaprisli. Ben anlamadım, hakikaten bugün amacımız bir kavga çıkarmak mı arkadaşlar, yoksa yorulduk, ondan mı oluyor, tam çözemedim, kusura bakmayın yani. O kadar da yumuşak üslupla söylüyorum bunları. Burada bir sürü iddia var, okumaya kalksam üç gün sürer. Sadece özelleştirmeyle ilgili, işte, burada sadece Oymapınar'ın dosyasında istenen belgeleri, verilen ara raporları konuşmaya kalksak... Amacımız o değil ki yani amacımız burada bir sorumlu bulmak, fiilen imkânsızlık olsa bile bunun siyasi faturasını birisinin üstlenmesi lazım diyoruz Sayın Başkanım. Onun için, yani "Az sonra geliyorum." dediniz ama herhâlde o şey geçti gibi. Kürsüye oturmak için mi yaptınız mahsus? Ha, bir de böyle bakanlar gibi...

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – O söz onaydı, size değildi.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Yok, işte, biraz yani Vedat Bey bir şey yapıyor...

Bir de bu şeyin de tadı kaçtı yani bakanlar geliyor, değişiyor da başkanlar da iki dakikada... Biri uzatıyor, birinin söz sırası, birinin satışması, buna da bir düzen koyalım yani. Başkan olmak istiyorsanız arada oradan bağırıp tekrar yukarı çıkmak da olmuyor yani Vedat Bey de karıştırdı, gitti, ondan sonra şimdi İlknur Hanım ortalığı yatıştırın diye bekliyorlar.

Bakın, ramazanın belli bir şeyi geçti yani daha bir sürü madde var, "Bize şöyle yapıyorsunuz, böyle yapıyorsunuz." demenin anlamı yok Sayın Bakanım. Topu topu 3-4 tane madde vardı, bunları çekseniz hiçbir sorun kalmayacaktı. Onları çıkarıp yine bunları istiyorsanız sonra getirirdik, nasıl olsa beş sene beklemiş, ekime kadar bir daha bekleyeydi. Şimdi, bunu haziran ayında getirip temmuzda devam ettirsek kusura bakmayın yani bu olacak. Şimdi, "Tahammül edelim." diyorsunuz ama sinirler gerilince karşılıklı farklı şeyler söylenir, onun için ayağı kalktım.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Sayın Günal, ramazan ayında da bunu konuşursak biz, tahammülü zor olabiliyor.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Hayır, söylüyorum zaten bak, şimdiye kadar söylediğimde bir şey yok Mustafa Bey yani diyorum ki: Sinirler gerildikçe karşılıklı şeyler fazla geliyor. Doğal olarak siz ısrar ediyorsunuz "Çıkaracağız." diye, biz de bunun yanlış olduğunu söylüyoruz. Biz de söyleyeceğimizi söylemek zorundayız, bazen sert olur, bazen yumuşak olur, karşıdaki tavra bağlıdır bu. Onun için, amaç hakikaten "Ya, biraz daha sürüncemede kalsın, kapatalım." ise bizim hemen kapatılmasına itirazımız yok ama o zaman millete "Bakın, biz Soma'yı çıkaracaktık, muhalefet çıkartmıyor, kapandı." falan demeyin. Hemen götürüldü yarından pazartesiye kadar

ilgili kısımları yazalım -zaten 61 maddede bir şey yoktu, daha önce de size ilettik- eğer öyle bir şey varsa çıkaralım, yoksa eğer Sayın Bakan vermiyorsa, dediğim gibi ben yine okumuyorum başka kısımlarını, vazgeçtim ama arkadaşlar öyle yaparsa burada konuşulacak o kadar çok şey var, o kadar dosya var, her biri bir saatten aşağı bitmez, onu iletmış olayım.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Birleşime 18.00'e kadar ara veriyorum.

Kapanma Saati: 17.45

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 18.03

BAŞKAN: Recai BERBER (Manisa)

BAŞKAN VEKİLİ: Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)

SÖZCÜ: Vedat DEMİRÖZ (Bitlis)

KÂTİP: İlkunur DENİZLİ (İzmir)

(Oturum, Başkan Vekili Süreyya Sadi Bilgiç tarafından açıldı)

----- 0 -----

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, 49’uncu Birleşimin İkinci Oturumunu açıyorum.

Sayın Akçay...

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, değerli milletvekilleri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Dün, tabii Özelleştirme İdaresine, Hükûmete bazı sorular sorduk, sadece “Türkiye’de Özelleştirme” diye bu çalışmayı, İnternet’te olanı getirdi. Oysa dedik ki: “Bu geçici madde 26’nın kapsamında özelleştirilen, bu kapsama giren kaç işletme var, bunlar hangileridir, kaç özelleştirilmiştir, verildiği zaman durumu neydi, şimdi ne?” Gerekirse bu, fotoğraflarla, görselliklerle anlatılsın. “Tamam, tamam” deyip geçirildi. Ya, bu Komisyona hiç saygı veya ciddiyet yok mudur Sayın Başkan? Bunların bilgileri ne zaman verilecek?

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Verilir, verilir.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Ne zaman Sayın Bakan?

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Şimdi ben veririm.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Ama biz bir aydır tartışıyoruz, eli defa söylenildi bunlar. Yani bunlar zaten söylenilmeden verilmesi gereken hususlar Sayın Bakanım. Yoksa bu İnternet’e biz de bakarız. Teşekkür ederiz, bunlar da belli bilgiler ama şu görüşme safahatında bunları bizim inceleme, bakma fırsatımız yok. En az 10 arkadaşımız aynı taleplerde bulundu.

1980’lerin ikinci yarısından bugüne kadar, Özelleştirme İdaresinin verdiği bilgiye göre de 58 milyar dolarlık özelleştirme yapılmış ve bunun da 50 milyar dolardan fazla bir tutarı da AKP döneminde gerçekleşmiştir ve AKP döneminde yapılan özelleştirmelerde kamu yararının gözetilmediği ve pek çok usulsüzlüklerin olduğu kamuoyuna yansıdığı gibi bu aynı zamanda yargı kararlarıyla da ayan beyan ortaya konulmuştur.

53 milyon dolarlık Balıkesir SEKA, 1,1 milyon dolara yandaşlara satılmıştır. TÜPRAŞ’ın yüzde 14,76’sı kapalı kapılar ardında ihalesiz olarak Ofer Grubuna satılmıştır. Danıştay bu satıştan devletin 750 milyon dolar zarar ettiği yönünde karar vermiştir.

Hükûmet, yargının iptal kararlarını uygulamak yerine 6300 sayılı Kanun’la mahkeme kararlarını iptal edebilmek için yetki almıştır. Bu yetkiye dayanarak 12 Haziran 2012 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanan 2012/3240 sayılı Bakanlar Kurulu kararıyla Eti Alüminyum, SEKA Balıkesir, TÜPRAŞ, Kuşadası ve Çeşme Limanı’nın özelleştirme işlemleri konusunda yargının verdiği iptal kararları geçersiz kılınmıştır. Yargı kararları, Bakanlar Kurulu kararıyla yok edilmiş, özelleştirme işlemleri yargı denetimi dışına çıkarılmıştır. Hukuk devleti ilkesine, Anayasa’nın 125 ve 138’inci maddelerine uygun olmayan bu düzenleme iptal edilmiştir.

26 Eylül 2004 tarihli 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu’nun 235’inci maddesine göre kamu kurum veya kuruluşları adına yapılan mal veya hizmet alım veya satışlarına ya da kiralamalara ilişkin ihaleler ile yapım ihalelerine fesat karıştıran kişi beş yıldan on iki yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılmakta; ihaleye fesat karıştırma sonucunda ilgili kamu kurumu veya kuruluşu açısından bir zarar meydana gelmişse ceza yarı oranında artırılmaktaydı.

11 Nisan 2013 tarihli yine Türk Ceza Kanunu’nda değişiklik yapan 6459 sayılı Kanun’la Ceza Kanunu’nun 235’inci maddesi değiştirilerek kamu kurum veya kuruluşlarının yaptığı ihalelere fesat karıştıran kişilere verilen hapis cezalarının alt ve üst sınırını beş ila on iki yıldan üç ila yedi yıla indirmiştir. İhale sonucunda ilgili kamu kurumu veya kuruluşu açısından bir zarar meydana gelmişse cezanın yarı oranında artırılacağına ilişkin hüküm de kaldırılmıştır. Dolayısıyla, ihaleye fesat karıştıranlara verilen cezalar azaltılarak yolsuzluklar âdeti teşvik edilmiştir.

Bu tasarının 85’inci maddesiyle Özelleştirme Kanunu’na bir geçici 26’ncı madde ekleniyor. Bu geçici 26’ncı maddeye göre, bu maddenin yayımı tarihi itibarıyla devir ve teslim işlemlerinin tamamlanmasının üzerinden beş yıl geçmiş olan özelleştirmeler

hakkında verilmiş olan yargı kararlarıyla ilgili olarak sözleşmelerinde belirtilen hâller dışında bu kuruluşların geri alınması yönünde herhangi bir işlem tesis edilemeyecektir. Yani bu düzenleme Adalet ve Kalkınma Partisi iktidarının yolsuzluklarına ve yandaşlara yapılan özelleştirme peşkeşlerine mahkeme yolunu kapatmaktadır. Şüphesiz bu düzenleme, Anayasa'nın 125'inci maddesinde düzenlenen "İdarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolu açıktır." hükmü ile 138'inci maddedeki "Yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır; bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez." hükümlerine açıkça aykırılık taşımaktadır.

Sayın milletvekilleri, değerli arkadaşlar; şimdi, bu düzenlemenin bir gerekçesi: "Efendim, bunlar özelleştirilmiş, geri alınmasında da bir fiilî imkânsızlık var." deniyor. Fiilî imkânsızlık diye bir şey olmaz, hukukta imkânsız diye bir şey olmaz.

Değerli arkadaşlar, idare hukuku, ceza hukuku vesaire tartışırız fakat ben ilginç bir yaklaşımla sizlere yazılı, mantık niteliğinde olan, genel, soyut ve olayları... Yani, sorunların çözümünde olaylar ne kadar karmaşık olursa olsun hukukun bu soyut, genel ve değişmez ilkelerinde ifadesini bulan mantığı en güzel ifade eden Mecelle'nin o 100 ilkesinden yola çıkarak düşüncelerimi ifade etmeyi tercih edeceğim. Bu 99 ilke, aynı zamanda hukukun evrensel ilkelerini de bünyesinde taşımaktadır ve insanda hukuk fikrinin kökleşmesine, derinleşmesine hizmet eder ve birçok hadisenin hükümlerini tayin etmede hukukçulara da birer rehber niteliğindedir ki bizler de meslek hayatımızda çeşitli muktezalar verirken görüşler ve yorumlarda bulunma mecburiyetinde kaldığımızda müracaat ettiğimiz bir rehber olmuştur hukuk mantığını oturtma bakımından.

Değerli arkadaşlar, buradan bazı hatırlatmalar yapıyorum. Mesela, bunun 7'nci maddesi, ilkesi derki: "Zarar çok eskiden de kalmış olsa zarardır. Zararın eskisi yenisi olmaz." "Baştan itibaren hükümsüz olan şey zamanın geçmesiyle iyileşmez. Yani gayrimeşru, yani hukuka aykırı olarak yapılmış olan şeylerin eskiliğine itibar olunmaz, değer verilmez. Zararı mucip olduğunda süratle izale edilir yani zarar verdiği takdirde giderilir." "Şüphesiz öncesi bilinmeyen teamül hâline gelmiş zarar yoktur ve olamaz. Hukuka aykırı bir eylem, bir işlem, bir olay eski yani zararın ne zaman başladığını bilen bir kimse kalmamış olsa dahi hukuki bir sonuç, bir hak, bir talep yaratmaz, zarar zarardır ve zararın giderilmesi gerekir. Zarar giderilir." diyor 20'nci ilkede. "Zarar tazmin borcu yaratan bir eylemdir, bir bakıma zararla tazmin eş anlamlıdır."

Diğer hatırlatmak istediğim de önemli. 53'üncü ilkesi diyor ki: "Aslın yerine getirilememesi hâlinde bedel ödenir." Gayet açık. Yani, "Fiilî imkânsızlık var. Aslını yerine getiremiyoruz." diyorsanız, bedelinin ödenmesi gerekir. "Sözleşme veya haksız fiil nedeni ne olursa olsun bir hukuki işlem veya eylemden doğan borçların aslının yerine getirilememesi hâlinde şüphesiz bedeli ödenir. Bu, temel ve hatta evrensel diyebileceğimiz bir hukuk kuralıdır. Burada tartışılması gereken sözleşmeden doğan borçlarda şüphesiz taahhüdün, aslının ifasının kabil olmaması durumunun niteliği, nesnel olup olmamasıdır." Bizim hukukumuzda da, günümüz hukukunda da olduğu gibi nedenleri farklı olmakla beraber geçersiz sözleşmeler, taahhütler vardır. "Alacak verilen bir zarardan doğmuş olabilir. Zarar aynen karşılanabileceği gibi bedeli ödenerek de karşılanabilir. Aynen ifa mümkün değilse bedeli ödenerek karşılanabilir." deniyor.

Değerli arkadaşlar, şimdi, sizlere Adalet ve Kalkınma Partisi iktidarının döneminden bazı temiz hikâyeler anlatmak istiyorum. Şimdi, bunlar birer örnektir, saatlerce okunabilir. Şimdi, Gemlik Gübre Fabrikası Devlet Denetleme Kurulu Raporu'na göre... Ondan evvel Manisa Pamukludan bahsedeyim. 1954 yılında kurulan ve 2004 yılında kapatılan Manisa Pamuklu Mensucatın 90 dönüm arazisi Özelleştirme İdaresi tarafından 13 Haziran 2005'te Manisa Ortak Girişim Grubu'na 3 milyon 750 bin dolara satıldı. Bu ortak girişim grubunun yüzde 95 hissesi de 47 kişiye aittir. Ticaret sanayi odası, borsa vesaireydi, dün Özelleştirme Başkanı da bunları özellikle vurguladı, "Tabii, işte Manisa'nın seçkin insanları, Ticaret odası, Borsa, Özel idare, Esnaf Sanatkar ve Belediye..." dedi ama bu işlerdeki manipülasyonu da maalesef bir iki kişi yaptı o dönemin belediye başkanıyla birlikte. Bunu da hatırlatmam gerekiyor.

Manisa Mensucatın özelleştirilmesinin durdurulması yönünde Danıştay 13. Dairesinde dava açıldı. Çünkü bu 90 dönümden 55 dönümlük bölüm alışveriş merkezi yapılmak üzere Kipa Tesco şirketini satılmıştı. Danıştay 13. Dairesi bu talebi reddetti. Danıştay Dava Daireleri Genel Kurulu, 4 Mayıs 2006 tarihli kararında Özelleştirme İdaresi Başkanlığının arsanın metrekare değerini 30 dolar olarak tespit ettiğini, satılan 55 bin metrekarede bu fiyatın metrekare birim fiyatının 250 dolar olduğunu, ihalenin açıklık ilkelerine uymadığını belirterek dosyayı 13. Daireye geri gönderdi. 29 Haziran 2006'da Manisa 2. Asliye Hukuk Mahkemesinin resen oluşturduğu bilirkişi heyeti, belediyenin arsa metrekare değerini 370 Türk lirası olarak bildirdiğini ve toplam tesis değerinin 47,7 milyon TL olduğunu da rapor etmiştir. Ayrıca, bu arada, parantez olarak belirteyim, bu bilirkişi, bizzat odasında öğretim üyesi, o ortak girişim grubunun 2 üyesi tarafından odası basılarak darp edilmiştir. Başka bir deyişle 370 lira olduğu bildirildi, toplam tesis değerinin 47,7 milyon lira olduğu rapor edildi ve Özelleştirme İdaresi Başkanlığı 48 milyon Türk liralık tesisi 4,5 milyon Türk liraya yani onda 1'i fiyatına satmış. Başbakanlık Teftiş Kurulu, 16 Mart 2007 tarihli raporunda usulsüzlük iddialarını yerinde görerek 6 Nisan 2007'de

Özelleştirme İdaresine Pamuklu Mensucat hisselerinin geri alınması talimatı verilmiş ve ortak girişim grubu hakkında vergi incelemesi başlatılmasını istemiştir. Özelleştirme İdaresi, Başbakanlıktan gelen talimatı bekletirken –dikkatinizi çekiyorum- 13 Nisan 2007’de Manisa Girişim Grubu 92.241 metrekare arsası 46,5 milyon TL’ye Hollandalı Redevco şirketine satmıştır. İşte, dün öğrendiğimize göre bu davalardan biri sonuçlanmış ama diğerlerinin de devam ettiğini biliyoruz.

İktidarın diğer bir temiz hikayesi: 292 milyon dolardan TEKEL’in 2 milyar 100 milyon dolara satılması. TEKEL’in alkollü içki bölümü 17 fabrika, ham madde, stok ve varlıklarıyla 2004 yılında 292 milyon dolara Nurol-Limak-Özaltın, Tütsab Ortak Girişim Grubu, Mey İçki Sanayi ve Ticaret AŞ’ye satılmıştır. Mey İçki de iki yıl sonra 2006 yılında bu kez 810 milyon dolara ABD’de kurulu bir ortak gruba, Tekxas Pasific Group’a satmıştır. 2011 yılında Amerikalılar Mey İçkiyi 2 milyar 100 milyon dolara dünyaca ünlü, içkide dünya devi olarak tanınan İngiliz Diego Şirketi’ne satılmıştır. Yargının ilk satışla ilgili durdurma kararları tozlu raflarda dururken Türkiye-ABD-İngiltere kaynaklı bu sermaye kârına kâr katmıştır. Kamunun yani toplumun malı olduğu hâlde peşkeş çekilerek kaybedilen değerler ve 4/C’yle yoksulluğa ve işsizliğe itilen çalışanlar.

Bir diğer örnek Gemlik Gübre Fabrikası, Devlet Denetleme Kurulu Raporu’na göre 2000 yılında belirlenen değer olan 140 ile 170 milyon dolar yerine, en çok 96 milyon dolar teklif verilmediği için satılmamış, AKP döneminde değer 84 milyon dolara indirilmiş ve fabrika 83 milyon dolara satılmıştır. En iyimser hesaplama 13 milyon dolar zarar vardır ama daha fazlasını da görmek lazım. Bu fabrikanın sadece arsası, içindeki 154 lojmanla birlikte 120 milyon dolar değerindedir. Limanıyla birlikte fabrikayı satın alan iş adamının basına yaptığı açıklama daha da ilginç: “İGSAŞ gübre 90 milyon dolara satıldı, içinde 60 milyon vardı. Eti Gümüş 33 milyon dolara satıldı, 20 milyon dolar nakdi vardı.” diyor.

Bir de AKP’nin âdeta bir yolsuzluk markası hâline gelmiş Ofer’i var. Hükûmet, yasalara aykırı olarak İsraili iş adamına altı ayda 755 milyon dolar kazandırmıştır. TÜPRAŞ’ın yüzde 14,76’lık hissesi, kapalı kapılar ardında yapılan pazarlıklarla yasa dışı olarak İsraili iş adamı Ofer’e 446 milyon dolara satılmıştır ancak altı ay sonra TÜPRAŞ’ın yüzde 51’lik hissesi ihaleyle satıldığında gerçek fiyatın bu rakamın çok üstünde olduğu anlaşılmıştır. Altı ay arayla yapılan biri ihaleli, diğeri ihalesiz iki işlem karşılaştırıldığında AKP Hükûmetinin Oferlere 755 milyon dolar kazandırdığı ortaya çıkmıştır. Danıştay ihalesiz satışın yasalara aykırılığını karara bağladı fakat yargı kararı yerine getirilmemiştir. Önce Ofer’i tanımadığını söyleyen Tayyip Erdoğan, daha sonra 1 kez görüşüğünü açıklamıştır ancak daha sonra da birden fazla görüşüldüğü ortaya çıkmıştır. Bu “Hiç görmedim, vallahi hiç tanımam.” sözünün Soma faciasından sonra da Soma Kömür Şirketi’nin patronuyla ilgili olarak da söylenildiğini şimdilik hatırlatmakla yetiniyorum.

Eski Maliye Bakanı Sayın Unakıtan, Kuşadası Galataport ve TÜPRAŞ ihaleleriyle ilgili olarak kapalı kapılar ardında Ofer ailesiyle pek çok görüşmeler yapmıştır. Ofer’in özel uçağıyla Hong Kong’a gitmiştir.

Derince arazi alımı: Özelleştirme İdaresi Yarımca Porselen arazisini 30,5 milyon dolara bir özel şirkete satmıştır. Erdemir, 82 milyon dolara aynı araziye bu sefer söz konusu özel şirketten satın almıştır. Kuşadası Limanı Global Ofer’e özel imtiyazlarla devredilmiştir. Çeşme limanı işletme hakkını devrine yargı iptal kararı vermiştir. Eti Alüminyum Tesisleri, 2005’te fiyatı olan 305 milyon dolara yani değerinin onda 1’ine Başbakan’a yakın CE-KA firmasına satılmıştır. Ana fabrikayla birlikte Oymapınar Hidroelektrik Santrali, üretimi esas olan boksit maden rezervi, tesisin Antalya’daki limanı ve mal varlıklarıyla sosyal tesislerin tamamı satış listesine dâhil edilmiştir. Üstelik şirketin kasasından bir kuruş çıkmamış, ödeyeceği para grubun Karadeniz otoyolu inşaatından alacağına mahsup edilmiştir. Yargı 2006’da yürütmeyi durdurdu -Oymapınar HES’in iadesine Hükûmet- 2007’de kamunun zarara uğratıldığı gerekçesiyle satışını iptal etmiştir. Hükûmet bu karara yedi yıldır uymamaktadır, direnmiştir. Bu arada, bu firmaya öylesine arka çıkılıyordu ki özelleştirme şartnamesine bile uymamakta beis görmemiştir.

Devlet Demir Yolları İzmir Limanı on beş yıllığına Reha Denizcilik adlı şirkete, toplam 2 milyar 100 milyon dolarlık iştir, ihalesiz olarak bir sözleşmeyle verilmiştir. Reha Denizcilik, sözleşme tarihinden sadece bir hafta önce kurulmuştur. Bu ballı işi ihalesiz alan şirketin büyük hisseli ortaklarından biri AKP’nin Bakırköy İlçe Başkanlığını yapmış olan bir kişidir. “Yolsuzluklarla mücadele edeceğim.” diyerek halka söz verip vatandaşın oyunu alan Hükûmet böylece yandaşlarını devletin imkânlarıyla beslemiştir.

Bir de “Hortumcudan pahalıya al, yandaşa ucuz sat.” politikası vardır. Tasarruf Mevduatı Sigorta Fon’u, Ceylan grubundan banka borcuna karşılık 52 milyon dolara Antalya’daki Deluxe Resort Oteli almıştır. Karşılığında da Ceylan grubunun 52 milyon dolarlık borcu silinmiştir. Devletin 52 milyon dolara aldığı otel, bir süre sonra 25 milyon dolara yine yandaş bir şirkete satılmıştır. Devletin bu ticaretten zararı 27 milyon dolardır. Bunun adı hortumcunun cebine devlet kesesinden para koymaktır ve halkın, milletin imkânlarını yok etmektir.

Gerçek değeri 53 milyon dolar olan, kaldı ki birinci ihale değeri tespiti 133 milyon, ikinci ihalede 56 milyon, üçüncü ihalede 53 milyon dolar değeri tespit edilen Balıkesir SEKA Kağıt Fabrikası 1,1 milyon dolara AKP yandaşı Albayraklar AŞ'ye satılmıştır. SELÜLOZ İŞ Sendikası, mahkemeden fabrikanın satışını iptal ettirdi ancak bu arada şirkette 12,7 trilyonluk bir varlık kaybı tespit edilmiştir. Bu rakam, stoktaki malların satılmasından ve alacakları tahsil etmesinden kaynaklanmıştır. Vergilerle kurulan birçok şirket, AKP yandaşlarına bu şekilde açıkça peşkeş çekilmiştir. Bunun adına da "özelleştirme politikası" demektedirler, oysa bu tam bir hortumlamadır.

Evet, değerli arkadaşlar, şimdi mümkün olduğunca örneklerle gitmeye çalışacağım çünkü o kadar çok ki. Derince arazi alımı, örneklerden birisi: Özelleştirme İdaresi Yarımcı Porselen arazisini 30,5 milyon dolara bir özel şirkete satıyor, Erdemir 82 milyon dolara aynı araziye bu sefer söz konusu özel şirketten satın alıyor.

Sayın Başkan, bu maddenin Anayasa'ya açıkça aykırı olması, milletin hakkını, hukukunu çiğnemesi ve verilen bilgilerin gerçeği yansıtmaması nedeniyle ve öyle fiilî imkânsızlık gibi... Kimin için fiilî imkânsızlık olabilir? Ortada bir zarar da var, ortada bir hukuk var, o nedenle bu madde geri çekilecek veya yargının dediği yerine getirilecek. Zarar varsa bunların müsebbipleri de sorumluluklarına katlanacaklar.

Şimdilik söyleyeceklerim bunlar.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Kuşoğlu...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Teşekkür ederim.

Sayın Başkan, değerli arkadaşlarım, Sayın Bakanım, değerli bürokratlar, değerli basın mensupları ve sivil meslek kuruluşlarının değerli temsilcileri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Torba kanunun 85'inci maddesini tartışıyoruz. Özelleştirme uygulamalarıyla ilgili 4046 sayılı Kanun'a bir geçici madde ilave ediyor ve diyor ki: "Bundan sonra bu maddenin yayımı tarihî itibarıyla devir ve teslim işlemlerinin tamamlanmasının üzerinden beş yıl geçmiş olan özelleştirmeler hakkında verilmiş olan yargı kararları ile ilgili olarak sözleşmelerinde belirtilen hâller dışında bu kuruluşların geri alınması yönünde herhangi bir işlem tesis edilemez." Bu konu çok açık bir şekilde Anayasa'ya aykırı. Konuyla ilgili olarak daha önce, 2012 tarihinde bir Bakanlar Kurulu kararı çıktı. Bakanlar Kurulu kararı kısaca şöyle diyor: "Özelleştirme İdaresince devir ve teslim işlemleri tamamlanmış olan özelleştirme işlemleri hakkında verilen yargı kararlarının uygulanmasında çıkan fiilî imkânsızlık nedeniyle, Eti Alüminyum AŞ'nin yüzde 100 hissesinin satış yöntemiyle özelleştirilmesi, Türkiye Denizcilik İşletmesinin Kuşadası ve Çeşme limanlarının işletme hakkı verilerek özelleştirilmesi, SEKA Balıkesir İşletmesinin varlık satışı yöntemiyle özelleştirilmesi ile Türkiye Petrol Rafinerileri AŞ'nin yüzde 14,76 hissesinin borsada satılmasını iptal eden yargı kararlarıyla ilgili olarak geriye ve ileri yönelik herhangi bir işlem tesis edilmemesi kararı verilmiştir." Bakanlar Kurulu kararı bu, 2012'de. Bunun üzerine, Danıştay 13. Dairesi de 25 Ekim 2013'te Bakanlar Kurulunun mahkeme kararlarını yok sayan bu kararına karşı bu düzenlemeyi iptal ediyor. Yani, Danıştay tarafından da, bir yargı organı tarafından da bunun Anayasa'ya aykırı olduğu, doğru olmadığı tescil edilmiş. Şimdi, bunu bile bile bunu getirmemizde çok önemli bir yanlışlık var.

Bununla ilgili, özelleştirmeyle ilgili devam edeceğim ama Mustafa Bey'in ve Cahit Bey'in söylemleri üzerine de bir şeyler söylemek istiyorum. Demek ki arkadaşlarımız epey dolmuşlar, sıkılmışlar ki kalktılar, işlerini boşalttılar, eteklerindeki taşları döktüler.

Sayın Şahin, keşke bir aydan beri siz de konuşsaydınız, keşke siz de bir şeyler söyleseydiniz de bu kadar dolmasaydınız. Şimdi, "Bizim kutsallarımız." dediniz, sadece Recep Tayyip Erdoğan'ı söylediniz. Tabii ki bizim kutsallarımız ortak. Elhamdülillah hepimiz Müslümanız. Bu mübarek günde farklı bir şekilde düşünemeyiz, birbirimizi de kıramayız. Ama siz de burada yasama erkinin bir üyesi olarak yürütmeyi eleştirseydiniz keşke. Şunları yanlış yaptınız deseydiniz. Tabii ki sadece kanunlarla ilgili değil, gelen kanunlar münasebetiyle biz ilgili kurumları burada eleştireceğiz. Biz hem yasama yapıyoruz yani kanun yapıyoruz hem de denetim yapıyoruz. Millî savunmayla ilgili bir kanun gelirse Millî Savunma Bakanlığının icraatlarını tabii ki masaya yatıracağız; şunlar doğruydu, şunlar yanlış, eksikti, fazlaydı diyeceğiz. Keşke bunları siz de söyleseydiniz ve bu diyalog olsa. Beraber yürütmeyi eleştirsek, onlara yön gösterebilsek, şunların doğru yapıldığını, şunların yanlış yapıldığını hatırlatsak kendilerine. Onlar da aslında böyle bir ihtiyaç içerisinde. Ama o yapılmayınca birbirimize karşı biliyoruz, birbirimize karşı kızıyoruz. Onun için, üzülüm hakikaten.

Şey konusuna gelince, rahmetli İnönü'yle ilgili eleştiri yaptınız. İnönü tabii ki kutsalımız değil ama büyük bir devlet adamıdır, saygı göstermemiz gerekir. Sayın Bakan da bildiğim kadarıyla, basından öğrendiğim kadarıyla ismini rahmetli İnönü'den

almıştır, ailesi İsmet ismini özellikle o devlet adamlığından dolayı vermiştir. Onun için, geçmişte kalan bu kişilere karşı hepimizin saygı göstermesi gerekir.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Şimdi bana cevap hakkı doğuyor ama demin söz istedim vermediniz. Böyle bir ufaktan toparlayıp...

BAŞKAN – Sayın Şahin, bitirsin Sayın Kuşoğlu, lütfen...

Buyurun Sayın Kuşoğlu.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Özelleştirmeye ilgili düzenleme bu şekilde. Yani, bu getirilen, Danıştay tarafından da tescil edilmiş bir şekilde... Bakanlar Kurulu kararı bu konuyla ilgili olarak çıkmış, arkasından, Danıştay bunu bir sene sonra iptal etmiş. Çok açık, Anayasa'ya aykırı bir düzenleme. Bunun gelmemesi gerekirdi ama geldi. Siz de görüşlerinizi ifade edin, bunun yanlışlığını, bunun buradan geçmemesini hep beraber düzenleyelim.

Ayrıca, özelleştirmeye ilgili olarak da bu vesileyle birkaç şey söylemek istiyorum. Maalesef, 1980'lerde başlayan özelleştirme fırtınası artık eskisi gibi hızlı değil biliyorsunuz. Özellikle, bu global krizden sonra daha farklı özelleştirme konusunda, devlet yönetimi konusunda, özel sektör-kamu sektörü ayrımı konusunda bütün ülkeler daha farklı düşünmeye başladılar. Yani, ben özelleştirmeye karşı birisi değilim, özelleştirmenin belli yerlerde yapılması taraftarıyım ama konjonktür yine çok değişti. Dolayısıyla, bu dönemde özelleştirmeye de farklı bakmamız lazım. Ayrıca, bizim özelleştirme uygulamalarımıza bakınca, maksadın çok fazla yerine gelmediğini de görüyoruz, eleştireceğimiz şeyler var. Amaçlarının birçoğu yerine gelmemiş. Mesela, kamu yükünün azaltılması söz konusu olmamış. Mesela, üretim ve mal çeşidi olarak özelleştirme çok fazla fayda getirmemiş. Mesela, Sümerbankta özelleşen 21 fabrikanın 16'sında üretim yapılmıyor.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Sorduk onları, inşallah cevaplayacaklar!

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – SEK'in 31 fabrikası özelleşmiş, 23'ünde üretim yok. ORÜS'ün, Orman Ürünlerinin 20 fabrikası özelleştirilmiş 16'sında üretim yok. Et ve Balıkta 16 kombina özelleştirilmiş, 9'unda üretim yok. Tabii, bunlar üretimi düşüren... Mesela, Et ve Balıkla ilgili bir özelleştirme sonucu bir et ithalatı geldi. Bu alanlarda eksik kalmışız. Yani, özelleştirmede çok başarılı olamamışız.

İstihdam azalmış özelleşen şirketlerde. Reel ücretler buralarda düşmüş. "Bu, olumlu." diyeceksiniz kamu açısından ama diğer açıdan, kişiler açısından da olumsuz bir gelişme. Özelleştirme kamu gelirlerinde de azalmaya yol açmış. Globalde bakınca, kamu gelirleri de azalmış. Bir döviz kaybı yaratmış. Çünkü, özellikle yabancı şirketler para getirmişler satın almak için ama daha sonra bütün tedariklerini, girdilerini dışarıdan temin etmeye ve kâr transferine başlamışlar ve altyapı yatırımlarında da sosyal fayda azalmış. Yani, özelleştirme amacına, hedefine ulaşamamış bu açıdan baktığımızda.

Şimdi, Sayın Şahin, burada oturup özelleştirmeyi beraber tartışmamız lazım, iyi yönlerini, kötü yönlerini. Ben belki muhalefette olduğum için kötü taraflarını anlatacağım, siz de diyeceksiniz ki "Şu açılardan iyi oldu, başarılı olduk.", Sayın Bakan da yürütmeyi temsil eden, Hükûmeti temsil eden birisi olarak bizlere cevap verecek. Yapılması gereken bu. Yasama organı olarak, bizim Plan ve Bütçe Komisyonu olarak yapmamız gereken bu. Sizin sessiz kalmanız doğru değildi, yanlış olan oydu. Bir aydan beri keşke sessiz kalmasaydınız, siz de bizimle beraber konuşsaydınız. İnanın, siz de konuşsaydınız, siz de eleştiride bulunsaydınız biz bu kadar konuşmazdık, bu kadar konuşmaya ihtiyaç hissetmezdik. Siz konuşmadığınız için bizler konuşma ihtiyacı hissediyoruz, bazı şeyleri anlatma ihtiyacı hissediyoruz. Sizin eleştirecekleriniz yok mudur? Cengiz Bey bugün burada değil, iyi bir özelleştirme uzmanıdır. Bu konuda da, özelleştirme sonuçlarıyla ilgili iyi bir çalışması da var. Keşke ondan istifade edebilseydik.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Geçenlerde burada konuştu Cengiz Bey.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) –Bakın, şu ana kadar 50'ye yakın farklı kanunla ilgili çalışma yaptık. Sizlerin de iktidar grubu olarak bu 50'ye yakın kanunla ilgili çok iyi mülahazalarınız, görüşleriniz olabilirdi ama genellikle girmediniz. "Vakit kaybetmeyelim, bir an önce bu kanun çıksın." Bir an önce bu kanun çıksın diye bir şey yok. Son anda hiç kimsenin buraya kanun getirmeye, bir şeyler ilave etmeye "Şunları da çıkarın." demeye hakkı yok. Burayı, Plan ve Bütçe Komisyonunu ya da Meclisi "Şunları da çıkarıverin bakayım." diye böyle küçük görmeye, aşağılamaya hakkı yok. Sizin de bunun taraftarı olmamanız gerekir, bizim de. Onu için biz daha fazla direniyor, onun için bunlara karşı geliyoruz. Bizim konuşmalarımızı "Bunlar ne gereksiz konuşuyor, ne lüzumsuz konuşuyor, vakit geçirmeye çalışıyor." diye değerlendirmeniz lazım. Sizin de oturup Hükûmeti, yürütmeyi eleştirmeniz lazım. Tabii ki Hükûmetin devamını istersiniz, güven oyu verirsiniz, kanunların çıkmasını istersiniz ama şu 105 madde içerisinde... Allah aşkına

söyleyin, vicdanınızla söyleyin, hepsi içinize siniyor mu? Ben buna yürekten destek oluyorum, yürekten el kaldırıyorum diyebileceğiniz kaç madde var?

BAŞKAN – 85.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Onun için, sizlerin de eleştirisini bekliyoruz. Siz eleştirmeyince biz eleştiriyoruz ve bir dengesizlik ortaya çıkıyor. Bu yanlışlığı lütfen yapmayın. Sizler de katılın, sizler de bu yasama görevinizi yerine getirin, biz de mümkün olduğunca gereksizliklerimizden kendimizi sakınlım.

Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Gök...

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Sayın Başkan, değerli arkadaşlar, Sayın Bakanım, kıymetli bürokratlar, kıymetli basın; ben de hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Tabii, ben fazla konuşmayacağım ama kayıtlar açısından, belki teorik anlamda sonraki süreçte de tartışılması gereken bir iki konuya dikkat çekmek istiyorum.

Bir tanesi “güçler ayrılığı” kavramı. Güçler ayrılığı kavramı tartışma konusudur yani yasama, yürütme ve yargı denilen bu kavramlar güç müdür, değil midir? Güç ve erk ayrı şeylerdir. “Erkler ayrılığı” olarak düşündüğümüzde demek ki güç sadece Türkiye Büyük Millet Meclisidir aslında baktığımızda. Demokrasinin idaresi noktasında baktığımızda veya bugün gelişmiş olan Avrupa ülkelerindeki demokratik idari yapı açısından değerlendirdiğimizde, güç, sadece parlamenter sistemde seçimle gelmiş olan o kutsal çatı yani Türkiye Büyük Millet Meclisi. Dolayısıyla, kendisini güç olarak addeden yargı... Belki biraz da tartışmalarımızın konusu oradan çıkıyor aslında. Yani, biz siyasetçiler “güçler ayrılığı” dedikçe orada devreye... Onlar da kendisini bir güç olarak görüyor. Bu bir tartışma konusu.

Diğer konu da: Tabii, özelleştirme konusu tarihte hep bir... Tartışmalar süregelirken dünyanın birçok yerinde aynı zamanda da ideolojik tartışmaları beraberinde getiriyor. Yani, siz özelleştirmeyi, dünyaya bakış açınız veya devlet idari yapınız veya kamu idaresinde sizin oradaki idari anlayışınızın dışında soyutlayarak bir tartışma yapamazsınız. Onun için bu da önemli, bu bakış açısı da önemli. Dolayısıyla, bizim ülkemizde özelleştirmelere baktığımızda, o günün koşullarıyla değerlendirmeyip bugünün bakış açısıyla bir özelleştirme tartışması yapıyoruz şu anda. Peki, hiç bahsedilmedi... İki gündür çok yoğun tartışmalar, güzel tartışmalar var, gerçekten seviyeli tartışmalar var her ne kadar gergin ortamlar olduysa da. Ama, özelleştirme konusunda özellikle de bizim zarar ettiğimizi mi yoksa gerçekten yüzde 100 kâr ettiklerimizi mi biz devre dışı ettik? Gerçekten, o günün koşullarında Türkiye ekonomisi açısından ülkemize, o tabiriyle, bir kambur muydu, değil miydi? Bunlar gerekli miydi? Bu açıdan da bunlara bakmak gerekir.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Bunlara bakmak lazım.

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – İkinci: Biz özelleştirmeyi yaptığımızda özelleştirme gelirlerini nerede kullandık, bunlara da dikkat etmemiz lazım. Yani, biz borcu borçla mı kapattık? Yani, biz özelleştirme gelirlerini elde ederken nereye realize ettik, nereye kanalize ettik?

Dolayısıyla, birçok konu başlığı var, burada bunları tartışabiliriz. İftar saatine doğru gidiyoruz, arkadaşlarımızın da sabrını zorlamak istemiyorum.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Yok, dinliyoruz, devam et.

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Ama, son derece önemli ve seviyeli tartışmalar içerisinde bizim ortaya koymamız gereken bir şey var. Biz, iktisadın tanımlamasında şöyle diyoruz: Kıt olan kaynaklarla, sınırsız ve değişken olan insan ihtiyaçlarının maksimum düzeyde karşılanmasıdır. Yani, kaynaklar önemli ama kaynakların idaresi aslında kaynaklardan çok daha önemli. Yani, 100 lira bir babanın elinde artılarla anlam ifade ederken, 100 lira bir babanın elinde eksilere kadar sizi düşürebiliyor. Bizim ülkemizde bizim temel politikamız ve iktidar olarak yapmış olduğumuz özelleştirme kapsamında biz IMF'ye borçlarımızı ödedik. Bunu nereden getirdik diye düşünmemiz lazım. Biz, bugün, Türkiye'nin ekonomik büyümesi ve kalkınması noktasında 2023 vizyonu ve bir iddia ortaya koyduk. Bunu nelerle sağladık? Biz ihracatımızı her geçen gün artırarak devam ettiriyoruz. Bütün bunlar dolaylı ve indirekt olarak birbirleriyle bağlantılı. Ondandır da yapılan bu özelleştirme kapsamı içerisinde... Tabii ki kısmen yüzde 51'i veya yönetimi kamu idaresinde, devlet idaresindeyken, bunların birçoğu ağırlıklı olarak da -arkadaşlarımız belki siyasal argümanla ifade ettiler ama- özel yapıdan kaynaklı olan bir özelleştirmeydi, yüzde 70-80'i. Bunları ayrı ayrı, firmalar bazında tartışabiliriz, konuşabiliriz. Ondandır dolaylı, özelleştirmeyi kapsamlı bir devlet politikası argümanı ile masaya yatırmakta fayda var. Hâlâ anlaşılan o ki “Özelleştirme gerekli

miydi, değil miydi?" bu kadar sıcak bir gündem oluşturabiliyorsa, bizim ülkemizde de özelleştirmenin mantığını, özelleştirmenin gerekliliğini, sürdürülebilirliğini tartışması gerekenler de yeterli düzeyde tartışmamış. Kimlerdir bu tartışması gerekenler? Daha çok akademisyenlerdir, daha çok teknokratlardır ve gerçekten bunları sağlıklı verilerle ortaya koymak gerekirdi.

MUSA ÇAM (İzmir) – Tarafları, mağdurları tartışmasını mı?

BAŞKAN – Ya, Sayın Çam, sıra sizde şimdi sözü vereceğim, 1 numaradasınız, vermeyeyim mi yani?

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Tabii ki tartışabilir, ben ona da katılıyorum, mutlaka tartışmalı ama asıl tartışması gerekenler belki yeterli tartışmadı anlamında ifade ediyorum.

Dolayısıyla, özelleştirmeyi kapsamlı bir şekilde, bizim temel politikalarımız içerisinde, AK PARTİ iktidarları olarak, siyasal iradenin ortaya koymuş olduğu bir adım veya tercih modeli olarak, biz özelleştirmenin gerekliliğine ve... Eksik yanlarımız olmasını kabul etmekle beraber, yeterli olmasa dahi başarıya yakın bir özelleştirme programı sürdürdüğümüzü söyleyebilirim. Bunu da rakamsal analizlerle uzun uzun... Bazı arkadaşlarımız elbette ki kendi düşünceleri doğrultusunda rakamları kullandılar. Sizin nereden baktığınızla ilgilidir koymuş olduğunuz rakamlar. Biz de -Özelleştirme İdaresi Başkanımız dün ifade etti ama- bu maddenin bize sağladığı, belki de bu tartışmaların sonlandırılması açısından önemli bir düzenlemeyi, önemli bir yasal düzenlemeyi gündeme taşıyoruz, diyoruz ki: İdare yapmış olduğu bir özelleştirme programı içerisinde eğer ki yanlışsa, bu yanlıştan da geri dönmeyi kısa zamanda sağlamasını hukuk istiyorsa, yargı istiyorsa bunu on yıla çıkarmasın, bunu yedi yıla çıkarmasın. Buna belki bugün için beş yıl diyoruz, belki bir iki yıl sonrasında da iki yıl içerisinde mahkeme en kısa zamanda bunu sonuçlandırsın diyeceğiz.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Onu zaten dediniz, doksan gün ivedi yargılama.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Bir şey kaldı mı?

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Dolayısıyla, hızlı bir şekilde mahkeme bunu sonuçlandırırsa aslında tarafları mağdur etmeyiz. Yani, en basit bir mantık yürütelim: Bir özelleştirme yapıyorsunuz, ondan sonra birisi bir karar veriyor, on yıl sonra diyor ki: "Siz tekrar bunu kamu idaresine devredeceksiniz." Hadi çıkın bunun içerisinde. Sürekli devam edecek... Tarafların mahkemeleri ne kadar baskı altına alıp geciken adalet dediğimiz boyuta ne kadar yıllarca sirayet edeceğini düşünün. Dolayısıyla, mahkemelerin yükünü de bir manada artırmış oluyoruz. Bu düzenleme bugün için tartışma konusu. Eminim ki arkadaşlarım bu beş yılı şu anda çok görüyorlarsa dahi, belki de birkaç sene sonra kendileri de diyecekler ki: "Hayır, bu beş yıl değil de iki yıl içerisinde olanları gündeme almalıyız."

Hepinize teşekkür ediyorum.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Başkanım, iki dakika söz alabilirsem memnun olurum.

BAŞKAN – Yeni bir satışmaya mahal vermeyecek şekilde lütfen.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Öyle bir niyetim de olmadı şimdiye kadar.

Kesinlikle deminki yapmış olduğum konuşmalardan dolayı... Özellikle ben toplantılarımızın biraz daha verimli geçmesi açısından bir giriş yapmıştım ama bu konuda vermiş olduğumuz örneklerle beraber, kutsallar noktasında söylemiş olduğumuz... Yani, bize "hırsız" diyen bir arkadaşımız... Hırsızlık, bir kişinin hakkını gasbetmek bizim için gerçekten kutsal olan değerlerdir. Kul hakkını yeme noktasında yine aynı sıkıntıları bize atfen söyleyen hiçbir arkadaşımızın bu konuda bir hakkının da, haddinin de olmadığını defalarca söylüyoruz. Elbette ki "diktatör" kelimesi bizim değerlerimiz olan... Yine devlet büyümüş olan, parti büyümüş olan, Başbakanlık yapan bir şahsa böyle her önüne gelen insanın atıfta bulunması... Gerçekten bugüne kadar eğer sustuysak, yine bu bizim bu topluluğa göstermiş olduğumuz nezaketin belki bir karşılığıdır. Onun için, bu konuda hiçbir zaman için geçmişimize küfredmeye yönelik de bir tek cümlem olmamıştır. Elbette ki biz saygı duyarız veya duymayız, severiz veya sevmeyiz ama geçmişlerimize, ölmüşlerimize... Onlar Hakk'ın huzurunda elbette ki orada hesaplarını iyiye de kötüye de mutlaka veriyorlar ama biz kimseyle bu konuda bir hesaplaşmaya gitmedik. Ancak, ilkeler noktasında yani şu anda CHP'nin o günün şartlarında yapılmış olunan birtakım eksiklerin yine tekrarı olmaması açısından söylemiştim, hem Aşkın Bey ona biraz vurgu yaptı hem de Adnan Bey söylediler. Onun için bizim aslında söylemiş olduğumuz şey, özellikle o günkü Cumhuriyet Halk Partisiyle bugünkü Cumhuriyet Halk Partisinin biraz daha şu ana kadar kazanımlarını devreye koymaları açısından o günkü yanlışların tekrar bugün tekrar edilmemesi açısından konuştum. Bunlarla alakalı söylemiştik.

Tabii küfürlerle... Gerçekten yine kutsallarımıza küfrediliyor, onu ben peşinen söyleyeyim. Yani, ben burada arkadaşlarımız satışırken bakın, ben hiç kalkmadım ayağa ama gerçekten bizim 80 öncesi gençlik yıllarımızda yapılan gibi bunları hâlâ buraya

taşımamızın bir manasının, bir mantığının olmadığını ben düşünüyorum. Mustafa Bey buradaysa konuşayım, yoksa konuşmayayım ama yani tencere tava çalma hesabını buraya taşımamızın buraya bir katkısı varsa hep beraber çalalım. Var mı bunun bir katkısı? Olmayacak.

MUSA ÇAM (İzmir) – Var, var, var.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Hayır, hayır.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Sabaha kadar çalışmanın da bir faydası varsa çalışalım yani.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Bakın, neyse yani o konuda...

MUSA ÇAM (İzmir) – Onun neticesinde, bizim saatimiz belli oldu: On iki. Yoksa öbür türlü keyfî bir uygulamaydı. Bir tek biz ortaya koyduk. Bu, aynı zamanda sizin hakkınızı da korumaktı.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Şimdi, bakın...

MUSA ÇAM (İzmir) – Kamu çalışanları ve basın emekçilerinin de hakkını korumaktı.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Ben özellikle burada, yine, şu anda arkadaşlar, bakın, özellikle ben iki örnek verip sözümü bitireceğim.

BAŞKAN – Çalışma saatleri günlük belirlenir, orada bir sıkıntı yok, buyurun.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Bizim şu ana kadar yapmış olduğumuz bu yasama çalışmaları içerisinde biraz geriye dönüp baktım, demin konuşacaktım, İzzet Bey yoktu, konuşmadım. İzzet Bey'in 2005 tarihinde, yanılmıyorsa, CHP Grubu adına 5302 sayılı bu yerinden yönetimler yasasıyla ilgili bir konuşması benim gözüme çarptı. O gün normalde biz yerinden yönetimler yasasıyla alakalı özel idarelerin mahallî idarelerden yetkilerinin alınıp oradaki yerel medislere verilmesi noktasında yapılan düzenlemede konuşmaları var, işte, açar okur muhakkak, kendisi de belki hatırlatır. O günün şartlarında yapmış olduğumuz bu düzenlemede "Üniter devlet yapısına bu şekilde bir zarar getiriyorsunuz, halel gelecek." Bir sürü şeyler söyleniyor. Ama geçen yıl, yine, 2013 Aralık ayında yanılmıyorsa, büyükşehir... Ki ilimiz, Malatya'ımız da bu konuda büyükşehir olan iller arasında- aynı konuşmaların aynısını bu sefer özel idaredeki veya il genel medislilerinin kaldırılmasıyla, büyükşehire yetkilerinin verilmesiyle, yine burada üniter devlet yapısına zararın verileceği söyleniyor. Yani, gelirken de aynı şeyi söylüyoruz, giderken de aynı şeyi. Yani, maksat muhalefet etmek ol mamalı.

BAŞKAN – Toparlar mısınız lütfen?

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – 2/B Yasası'nın getirilmesiyle, yine bakıyoruz, o günün şartlarında parti programında olmasına rağmen ama biz getirdiğimiz için buna karşı çıkmış. O günkü Cumhuriyet Halk Partisinin sözcüsüne sorulduğunda "Evet, bu parti programımızda var ama bunu siz orman köylüsüne veremezsiniz. Onların paraları yok çünkü." diyor.

ADNAN KESKİN (Denizli) – "Bedava verin." dedik.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – "Bedava verelim." diyorsunuz. Yani, böyle popülist politika yapmamızın... Ben bunların biraz gözden geçirilmesini ve ayrıca...

BAŞKAN – Toparlar mısınız Sayın Şahin.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Bitiriyorum Başkanım.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Hayır, siz de değiştirdiniz sonra.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Başkanım, ayrıca, bakın, Bülent Bey'in, Sayın Kuşoğlu'nun konuşmuş olduğu... Biz bugüne kadar konuşmadık. Arkadaşlarımız grup olarak... Zaten siz gerçekten bu konuşma hakkımızı fazlasıyla alıyorsunuz. Yani, sabaha kadar çalışıyoruz ama varın, konuşun.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Ya siz de alın, sıkıntı yok Mustafa Bey.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Sayın Günal, siz de ikide bir ayağa kalkıp da meydan okumayın.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Sıkıntı yok, rahat ol yani. Benim hakkımı da sen al.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Yani yeri geldiğinde biz konuşuruz. Bunu bakanlarımız da, grubumuzda, ilgili komisyonlarımızda arkadaşlarımız mutlaka katkı olması noktasında gereken katkılarını sunmaya çalışıyorlar.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Çam, buyurun lütfen.

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Benim hakkım sana feda olsun.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Benim bir cevap hakkım var Sayın Bilgiç.

BAŞKAN – Sayın Çam "Buyurun lütfen." dedim ama dinlemiyorsunuz herhâlde.

MUSA ÇAM (İzmir) – “Söz hakkım...” Yani bir satışma oldu, o nedenden yani. Böyle bir tolerans gösterebilirsiniz. Siz nazik ve kibar bir Komisyon Başkanıınız.

BAŞKAN – Sayın Çam, ondan sonra da “Söz sırası gelmiyor.” diyorsunuz. Acelemiz yok. Siz bitirince Sayın Çetin de söyleyeceğini söyler.

Buyurun.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Aşağı inme.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Aşağı inme. Orada daha nazik oluyorsun.

BAŞKAN – Sayın Çetin, Sayın Çam bitirdikten sonra sizin de söylemek istedikleriniz varsa söylersiniz. Kimsenin bir yere kaçtığı yok, herkes burada, sıkıntı yok.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Yok, ben Sayın Şahin’e bir cümle söyleyeyim. Ne olacak yani!

MUSA ÇAM (İzmir) – Sıcaklığına.

İZZET ÇETİN (Ankara) – 2005’te yapmış olduğum konuşmayla ilgili...

BAŞKAN – Buyurun.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Tabii, ben yaklaşık bir buçuk iki saatten bu yana bir başka program nedeniyle ayrılmıştım.

BAŞKAN – Bir cümle söyleyeceğim demiştiniz yani.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Tam olarak geçmişte ne olduğunu... Koptum ama.

Sayın Şahin, ben 2005 yılında yerel yönetimlerle ilgili yasada mı yapmışım o konuşmayı, yoksa Kamu Yönetimi Temel Kanunu’nda mı yapmışım? Kamu Yönetimi Temel Kanunu olmalı, o görüşmeler sırasında olmalı, dün gibi hatırlıyorum.

Tabii, birdenbire değiştiremiyorsunuz rejimi. Adım adım; memleketin çivilerini yerinden oynatarak, ordusunu, yargısını, üniversitesini, bütün kurumlarını çökerterek ve de arkasından bütün o cumhuriyetin değerlerini tahrip ederek ve arkasından varlıkları yok ederek, zayıflatarak, içini kemirerek, içini boşaltarak, adım adım yapacaksınız bu işi. Yani, dönüştürme işi, koskoca 75-76 milyonluk bir ülkeyi dönüştürme, bir günden ertesi güne gerçekleşmez. İnşallah ben yanılıyorum. Bak, yanılmayı yürekten istiyorum.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – O gün mü yanıldınız, iki gün önce mi yanıldınız?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Böyle bir değerlendirme yaptığım için, böyle bir değerlendirmeyi 2005’te yaptığım için yanılmayı yürekten istiyorum ama gün geçtikçe görüyorum ki Orta Doğu bataklığına öyle bir sürüklüyorsunuz ki...

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Hayır, bir sorum vardı. Sadece o gün mü yanıldınız?

BAŞKAN – Sayın Çetin, lütfen, toparlar mısınız?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bakın, şu kanunda bile memurları hallaç pamuğu gibi atacaksınız diyorum.

BAŞKAN – Sayın Şahin, Sayın Çetin, siz ikinizi dışarıya alıyım, dışarıda konuşun.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Şu kanunla “özelleştirme” adı altındaki yolsuzlukları örtbas etme girişiminiz var. Bütün mallara el koydunuz.

BAŞKAN – Sayın Çetin, teşekkür ediyorum.

Sayın Çam, buyurun lütfen.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Hayır, benim konuşmam bitmedi.

BAŞKAN – Hayır, olur mu öyle şey Sayın Çetin? Ben size yarım saat konuşma vermek zorunda değilim.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Satıştı, ben ona cevap veriyorum.

BAŞKAN – Canım ne satışması?

Buyurun Sayın Çam.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Başkan, böyle bir usul yok. Ben konuşacağım.

BAŞKAN – Sayın Çetin, bakın, eğer böyle konuşacaksanız çıkarsınız, dışarıda... Sizin burada karşılıklı konuşacağınız bir yer değil burası ya!

İZZET ÇETİN (Ankara) – Hayır, konuşma değil zaten, cevap veriyorum, satışmaya cevap veriyorum

BAŞKAN – Herkes herkesin söylediğine cevap verirse bu iş biter mi? Toparlayın lütfen, tamamlayın.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ama ismini söyledi, ismini, isim söyledi.

BAŞKAN – Ama ismini söyleme meselesi de “2 cümle” deyip de 18 cümlede toparlayamıyorsanız ben ne yapayım size?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Cevap hakkı var, burası teknik komisyon. Sayın Şahin’in bir yanlısını düzeltiyorum.

BAŞKAN – Efendim, teknik komisyon 2 cümlede toparlar. Siz 38 cümlede toplamıyorsunuz ki!

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sayın Başkan, benimle sen kavga etme. Orada Şahin’le biz kavga ederiz karşılıklı, sen karışma!

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Noktalı virgül oldu, noktalı.

BAŞKAN – Yahu söylesin de yani toplansın ya!

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Olsun, kesmeyin.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Ya böyle bir şey olur mu ya, yarım saat konuşulur mu?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sayın Aslan, onun için net olarak söylüyorum: 2005 yılında... Dün ne söylediysem bugün aynen arkasındayım.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Yarım saat konuşma hakkı mı veriyor?

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Yarım saat mi oldu? İki dakika oldu, iki dakika oldu.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Hiçbir dönemde kamu malları bu kadar iç edilmedi.

BAŞKAN – Sayın Badak, müsaade edin. Ben gerekeni yapıyorum Sayın Badak, müsaade edin.

Sayın Türelî, herkes kendini savunur.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Bu kadar istismar etmeyin ama yani.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Neyin istismarı?

SADIK BADAĞ (Antalya) – Yeter, istismar ediyorsunuz!

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Neyi istismar ediyoruz ya?

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Ona Divan karar verir, siz karar veremezsiniz.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Siz de karar veremezsiniz!

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Divan karar vermiş, biz Divanla konuşuyoruz.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Tamam, siz de karar veremezsiniz.

BAŞKAN – Evet, Sayın Çetin...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sayın Başkan, teşekkür ediyorum.

Yani, hiçbir dönemde, toplumu dönüştürme için toplum böylesine ayrıştırılmadı “benden olan, olmayan” diye ayrıştırılmadı, etnisiteye göre ayrıştırılmadı.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Yeter ya!

İZZET ÇETİN (Ankara) – Televizyonlara çıkıp da bütün etnik kökenlere hatırlatarak parçalanma yöntemine gidilmedi. Gene de yanılmak istiyorum.

Teşekkür ediyorum.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Millet karar verir ona.

BAŞKAN – Sayın Çetin, bunlara girersek içinden çıkamayız.

Sayın Çam, buyurun.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Badak laf atıyor oradan. Başlayacağım, başlayamıyorum.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Başlayın, dinliyoruz.

BAŞKAN – Bakın, Sayın Badak izin verdi. Başlayın, buyurun.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Müsaade edersen başlayacak.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Tamam, müsaade ediyorum.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Teşekkür ederiz.

MUSA ÇAM (İzmir) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Değerli milletvekili arkadaşlar, Sayın Bakan; hepinize iyi akşamlar diliyorum, selamlıyorum.

(Oturum Başkanlığına Sözcü Vedat Demiröz geçti)

BAŞKAN – Sayın Çam, sizi dinliyoruz. Sayın Çam’ı dinliyoruz, lütfen.

MUSA ÇAM (İzmir) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Özelleştirme, 85’inci maddeyi konuşuyoruz. Sayın Gök akademik bir konuşma ve ideolojik bir konuşma gerçekleştirdi. Ve özelleştirmeyle ilgili de ben de katılıyorum, özelleştirme bir ideolojik terim, politik bir terimdir. Dolayısıyla, bunu da ilk kez Adam

Smith ortaya attı. Önemli bir iktisatçı, liberal bir iktisatçı, neoliberal bir iktisatçı Adam Smith bunu ortaya attı, özelleştirmeyi. Sonra onun öğrencileri ve çok yakınlarından olan Peter Drucker da onu geliştirerek özelleştirmenin dünyada ne kadar faziletli, ne kadar güzel bir iş olduğunun altını doldurdu, onu ete ve kemiğe büründürdü ve yaklaşık elli yıldır, altmış yıldır dünyada ve birçok ülkede özelleştirme politikaları yaygın bir şekilde uygulanmaya devam ediyor.

Adam Smith ve Drucker bu tezin önemli nedenlerinden bir tanesinde diyor ki: “Devletin ekonomideki ağırlığının mutlaka azalması gerekiyor.” Tezi bu, iddiası bu. “Bu öyle olunca müthiş bir ülke olacak, kalkınacak, gelişecek, millî geliri artacak, o ülkelerde yoksulluk azalacak.” gibi birtakım tezleri var. Yine diyor ki: “İkinci Dünya Savaşı’ndan bu yana devlet programı ve uygulamaları başarısız olmuştur. Özelleştirme olmadığı için bu liberal ve pazar ekonomisi politikaları, serbest piyasa ekonomileri uygulanmadığı için, bundan dolayı birtakım başarısızlıklar söz konusu.” Yine “Vergilendirme yoluyla elde edilecek gelirin bir sınırı var.” diyor. Yine, ayrıca “Devletin gelir yaratma yeteneğinin sonuna geldiği bir noktadayız, bu nedenle bazı kamu iktisadi teşebbüslerinin elden çıkartılması ve satılması gerekir.” diyor.

Özelleştirme, 1970’li yıllarda dünyada yaşanan ekonomik kriz sonucunda çıkış arayan ekonomik politikalar sonucu ortaya çıkmış bir çözüm yöntemi olarak sunulmaya çalışılıyordu dünyada. 1930 krizinde çözüm ve kurtuluş olarak KİT’ler, kamu iktisadi teşebbüsleri görülmüş ve bütün dünyada, 1930’lu yıllarda, KİT’ler en önemli varlık olarak kabul ediliyor ve bütün ülkelerde KİT’lere ciddi anlamda ağırlık veriliyor. Ama, 1970 krizinde ise KİT’ler bu krizin nedeni olarak ilan ediliyor, tek suçlusu olarak ilan ediliyor ve “Mutlaka bunların tasfiye edilmesi gerekir.” nihai kararını veriyorlar.

Özelleştirmede geniş anlamda piyasa ekonomisinin uygulanabilmesi için kamusal ve hukuksal tüm engellerin mutlaka kaldırılması şartı orada yer alıyor yani mutlaka kamusal denetimlerin, devletin ağırlığının ve hukuksal engellerin ortadan kaldırılması gerekiyor. İşte, bugün getirilen bu 85’inci maddede de bu hukuksal denetim ve yargı yolları ortadan kaldırılıyor, tamamen ortadan kaldırılıyor. Bu daha 1970’li yıllarda bu işin teorisyenliğini yapan insanlar bunu söylüyorlar. Bizim ülkemizde de uzun yıllardır özelleştirme yapılıyor. Birçok yasa, kanun, Anayasa kararları olmasına rağmen, Danıştay, Yargıtay kararları olmasına rağmen maalesef bu yargı kararlarının hiçbirisi uygulanmıyor ve son, bugün de burada bir kertede bir darbe daha yapılıyor.

Ve, diyorlar ki: “Piyasanın işleyişi üzerindeki devlet denetiminin veya müdahalesinin ortadan kaldırılması, mutlaka bertaraf edilmesi gerekiyor.” Yapılan bu, yani devletin bu kurum ve kuruluşlardaki denetimi ve kontrol mekanizmasının mutlaka ortadan kaldırılması ve bertaraf edilmesi gerekiyor. Buna başka düzenleyici kurullar karar vermesi gerekiyor, devletin tamamen bu alandan çekilmesi gerekiyor. “Ve böylelikle de kimi kamu hizmetlerinin özel kesime tamamen terk edilmesi gerekir.” diyor. Bunu söylerken de diyorlar ki: “Ekonomide piyasa koşullarının işlerlik kazanması gerekir, ekonomik büyümeyi hızlandırmak gerekir, verimliliği artırır, sermaye piyasasının gelişmesini sağlar. Çalışanlara pay senedi verilerek üretimi ve verimliliği artırmak. Yabancı sermayeyi çekmek de devlete gelir sağlar.” deniyor. “Açık veren kamusal etkinliklerin devlet yükünü azaltır.” deniyor. “Gelir sağlamak, kamuda çalışanların sayısını azaltmak ve kamu kesiminde sendikaların gücünü zayıflatmak.” Şimdi, bu son söylediğim nokta da çok önemli. Gerçekten kamu kesiminde de ciddi anlamda bir sendikasılaşma... Kamuda artık çalışacak adam kalmadı çünkü her taraf ve her yer özelleştirildi.

Şimdi arkadaşlar, cumhuriyet kurulmuş, genç bir cumhuriyet. Cumhuriyet kurulmuş, özel sektör yok, özel sermaye yok, yatırım yapacak iş adamı yok, yok. Cumhuriyeti kuranlar oturmuşlar, Türkiye haritasını önüne koymuşlar, “Bizim giyinmeye ihtiyacımız var.” demişler, “Giyinmeye ihtiyacımız var.” demişler. “Ne yapmamız gerekiyor? Kumaş üretmemiz gerekiyor, elbise dikmemiz gerekiyor, giyinmemiz gerekiyor.” Sümerbank’ları kurmuşlar arkadaşlar, Sümerbankları kurmuşlar, daha 1933 yılında kurmuşlar Sümerbankları. Genç bir cumhuriyet, hiçbir özel sektör yok, yatırım yok, sermaye yok, birikim yok, Sümerbankı kurmuşlar. “Giyineceğiz. Çoluğumuz çocuğumuz, insanlarımız giyinecek, karda kışta çıplak kalmayacaklar.” demişler, Sümerbankı kurmuşlar ve öyle yapmışlar ki Türkiye’nin en stratejik illerine, getirip hepsini İzmir’e, İstanbul’a, Ankara’ya koymamışlar, Erzincan’a götürmüşler, Erzurum’a götürmüşler, Nazilli’ye götürmüşler, Trakya’ya götürmüşler, İç Anadolu’da ülkenin değişik yerlerine bu fabrikaları kurmuşlar arkadaşlar. Ve Sümerbank üretmiş, genç cumhuriyetin nesillerini giydirmiş, yeni filizler yaratmış.

Bakmışlar “Yememiz gerekiyor, yemeğe ihtiyacımız var, gıdaya ihtiyacımız var.” demişler, Et Balık, Süt Kurumunu kurmuşlar arkadaşlar, Et ve Balık, Süt Kurumunu kurmuşlar. Genç cumhuriyetin düşünürleri, yöneticileri, o büyük insanlar “Bizim giyinmeye ihtiyacımız var.” demişler Sümerbankı, “Yiyeceğe ihtiyacımız var.” demişler, Et ve Balık Kurumunu kurmuşlar, süt endüstrisini kurmuşlar arkadaşlar. Yine Türkiye’nin değişik yerlerinde –Sayın Seçer- ne kadar önemli kararlar vermişler. Oturmuşlar, Türkiye haritasını koymuşlar, o bölgenin ihtiyaçlarına göre hem o bölgeyi kalkındırmak, geliştirmek ve işsizlik sorununa çözüm olabilmek için oralara Sümerbankları kurmuşlar, Et, Balık ve Süt Kurumunu kurmuşlar. O bölgede bulunan insanlar ürettikleri,

yetiştirdikleri hayvanları, eti, sütü pazarlamak ve orada istihdam yaratmak için Et, Balık ve Süt Kurumunu kurmuşlar arkadaşlar, müthiş bir şey.

Babam hep anlatırdı, benim babam dört yıl askerlik yapmış, "Oğlum, biz şeker bulamazdık." dardi. "Baba, nasıl iiyordun ayı?" dedim, "mle, askerde mle, biz ayı yle ierdik." dedi. Allah Allah, enteresan. Ve o genç cumhuriyet, yine Türkiye'nin değişik illerine ürettikleri sebze ve tahıllara göre şeker fabrikaları kurmuşlar, Türkiye'nin değişik yerlerine şeker fabrikaları kurmuşlar arkadaşlar ve şeker üretimi arttı, yapmışlar bunu. Türkiye'nin, belki dünyanın en güzel, altın kıymetinde değeri olan tütünü yaratmışlar arkadaşlar, tütünü.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Sarı altın.

MUSA AM (İzmir) – Sarı altın. Ve arkadaşlar...

VAHAP SEÇER (Mersin) - şimdi tütün m kaldı Allah aşkına!

MUSA AM (İzmir) – İşte var ya, kürsüde oturuyor Bitlis tütünü. (Gülüşmeler)

Var değil mi, Bitlis var değil mi, Bitlis?

VAHAP SEÇER (Mersin) – O Adıyaman, Adıyaman.

MUSA AM (İzmir) – Adıyaman mı?

BAşKAN – "Virginia" türü tütün yetiştiriliyordu, evet, doğru söyledi.

MUSA AM (İzmir) – Var, var.

Arkadaşlar, düşünün, genç cumhuriyet...

ADNAN KESKİN (Denizli) – Amerika'ya olan aşkınız da onunla beraber pekiştirilmiş.

BAşKAN – Evet.

MUSA AM (İzmir) – Genç cumhuriyet sigara iicilerine çözüm bulmuş, TEKEL fabrikalarını kurmuş arkadaşlar. Tütün ve sigara üretmiş arkadaşlar, üretmiş bunların hepsini, yapmış.

şimdi, aradan elli yıl geçmiş, altmış yıl geçmiş. şunu söyleyebilirsiniz: "Dünyanın geliştiği ve dönüştüğü bir dünyada ya kardeşim, devletin hâlâ bu çağda, özel sektöründe bu kadar geliştiği, büyüdüğü, sermayenin olduğu bir yerde hâlâ daha devlet bez mi üretecek?" diyebilirsiniz, bu bir görüştür, bu bir görüştür, olabilir ama arkadaşlar bu fabrikalar sadece rekabet etmek için kurulmuş olan fabrikalar değil, kuruldukları o illerde bir sosyolojik olayı da gerçekleştiriyor ve o bölgenin kalkınmasına, o ilin kalkınmasına önemli derecede katkı yapıyor. Bugün, Güneydoğu'da Hakkrili, Diyarbakırlı -Sayın Kaplan da burada- en zengin iş adamları İzmir, İstanbul'da, Ankara'da, Antalya'da en güzel yatırımları yapıyorlar, en iyi geirlere sahipler ama yatırımlarını...

HASİP KAPLAN (şırnak) – Cumhuriyet bizim orada da fabrika kurmadı.

MUSA AM (İzmir) – Kurmuş, var, Et ve Balık kurumu var, süt endüstrileri var, Sümerbank var. şimdi, arkadaşlar, en önemli olaylardan bir tanesi, o bölgede önemli görevleri yapmış, yerine getirmiş arkadaşlar.

şimdi, Güneydoğu'ya, Doğu'ya özel sektör gitmiyor. Peki, zel sektör gitmeyince devlet "Ben bu alanlardan çekiliyorum." diyemez arkadaşlar, diyemez. O bölgenin kalkınması, gelişmesi için elinden gelen bütün çabayı ve gayreti göstermesi gerekiyor. Eğer ülkede barış ve kardeşlik olacaksa İstanbul'da olan, Kocaeli'de olan, orlu'da olan, İzmir'de olan, Antalya'da olan, Diyarbakır'da da olmalı, Hakkri'de de olmalı, şırnak'ta da olmalı, Cizre'de de olmalı, Van'da da olmalı, Patnos'ta da olmalı, Bitlis'te de olmalı, Ağrı'da da olmalı arkadaşlar. Eğer olmazsa o zaman oradaki insanla buradaki insanın yabancılaşması kaçınılmazdır arkadaşlar.

şimdi, kamu iktisadi teşebbüsleri yıllarca ktlendi ve aşağılandı arkadaşlar, her türlü hakaret yapıldı. Ama size bir şey söylemek istiyorum, son otuz yılda, son kırk yılda Türkiye'de marka olan KOÇ'ta, Sabancı'da, Tekfen'de, Akfen'de, Garanti'de, orada, burada ilk 500'e giren ne kadar firman varsa o firmaların yöneticileri, CEO'ları o kamu iktisadi teşebbüslerinde yetişti arkadaşlar çünkü orası bir okul, tıpkı Plan ve Bt Komisyonunun Türkiye Büyük Millet Meclisinin okulu olduğu gibi, Sayın Seçer. Burası bir okul, evet, arkadaşlar, burası çok önemli bir okul, katılanları da, izleyenleri de... Bütün komisyonlar önemli ama Plan ve Bt Komisyonu gerçekten çok önemli. Bir aydır bu torba yasayı görüşüyoruz, hepimizin kabul etmesi gerekir ki birbirimizden çok farklı şeyler duyduk ve çok farklı şeyler öğrendik arkadaşlar. Bu bizi geliştiriyor Sayın Bakan ve bizi büyütüyor ve "Ya, o hakikaten öyleymiş." gibi kafamızda soru işaretleri de oluyor ve açıp okumak ve incelemek zorunda kalıyoruz. Dolayısıyla, kamu iktisadi teşebbüslerinin, cumhuriyetin kurmuş olduğu bu değerlerin aşağılanmasını, onların hakarete uğratılmasını ve onların yok pahasına tasfiye edilmesini kabul etmek asla mümkün değildir arkadaşlar ve bunu hem cumhuriyete hem bu kamu iktisadi teşebbüslerini kuran büyüklerimize karşı

yapılan en büyük hakaret ve saygısızlık olarak telakki ederiz ki herhâlde bu salonda bulunanların öyle bir niyeti, amacı yoktur ama hukuk yoluyla bunu da tasfiye ettikleri de bir gerçektir arkadaşlar.

Yetmez, sağlık, eğitim... Evet, bizim ülkemizde de bir piyasa ekonomisi uygulanıyor. Türkiye’de özel okullar olabilir, özel sağlık hastaneleri olabilir, bir itiraz yok ama devletin -esas görevi, asli görevi- vatandaşın parasız eğitim ve parasız sağlık sorununu çözmesi gerekiyor. Sağlığın özelleştirilmesi söz konusu olamaz arkadaşlar, olmamalıdır; eğitimin de olmaması gerekiyor. Bugün Türkiye’de artık her tarafta pıtır pıtır özel okullar ve dersaneler... Gerçi şimdi dersanelere de “paralel” dediniz, onları da kapatmak için elinizden geleni yapıyorsunuz, ayrı bir konu, ama Türkiye’de temel yapı, eğitimin ve sağlığın da özelleştirilmemesi ve paralı hâle getirilmemesi gerekiyor.

Arkadaşlar, Sümerbank dedim, birkaç rakam söylemek istiyorum. Bakınız, Sümerbankta -demin Sayın Kuşoğlu da söyledi- 21 fabrikadan 16’sı kapatıldı arkadaşlar. Bunlardan biri İzmir’deydi, ben Çınarlı Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi Elektrik Bölümünde okuyordum, stajımı da orada yapmıştım, yaklaşık 3 bin kişi çalışıyordu arkadaşlar, 3 bin kişi. Fabrikayı kapattılar, kilidi vurdular, şimdi satacaklar arkadaşlar, özelleştirecekler ve o büyük arazili Sümerbank gidecek.

Şimdi, arkadaşlar, bakınız, tasfiye edilerek kapatılan Sümer Holdinge ait olan yerler: Türkiye Yapağı ve Tiftik AŞ, Diyarbakır Halı Fabrikası, Pertek Yün İpliği İşletmesi, Taşköprü Tekel, Bergama Pamuk İplik, Manisa Pamuklu Mensucat, AKSANTAŞ Akdeniz, Bursa Merinos, Antalya Pamuklu Dokuma, SİDAŞ Sivas Dokuma, Denizli, Taşköprü Jüt İplik, SAGEM, Sümer Halı, Isparta Yün İpliği, Pertek Yün İpliği, Kayseri Pamuklu, İzmir Basma Sanayi, Nazilli Basma Sanayi, Adana Çırçır Fabrikası dâhil olmak üzere dünya kadar fabrika kapatıldı.

Peki, ne oldu arkadaşlar, orada çalışan işçiler ne oldu? Bakın, Adana Pamuklu Sanayiden 810 işçi işten atıldı, Adıyaman Pamuklu Sanayiden 160 işçi, Afyon Sincanlı’dan 19 işçi, AKSANTAŞ Akdeniz Pamuktan 429, AKSANTAŞ’tan 268, Antalya Pamuktan 129, Bakırköy’den 666, Bergama İplikten 100, Bursa Merinostan -nerede Bursa Milletvekilimiz, gitti mi- 349, yine Bünyan Yünlüden 65, Denizli Pamuktan 248, Diyarbakır Pamuktan 95, Ereğli Pamuktan 504, Erzincan Pamuktan 328, Eskişehirden 529, Hereke’den 284, İzmir Basmadan 323, Karaman Pamuklu Sanayiden 565, Kayseri Pamukludan 91, Malatya Pamuktan 100...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Sayın Çam, sizden sonra Sayın Kaplan bekliyor, eğer böyle kırk beş dakika daha sürecekse Sayın Kaplan ara vereceğim için beklemesin. Yoksa yirmi dakikanız doldu. Ne kadar daha var?

MUSA ÇAM (İzmir) – Yirmi dakika daha kullanacağım, öyle düşünün.

Sayın Kaplan, çok özür dilerim, bilseydim önceliği size verirdim.

BAŞKAN – Sayın Kaplan, belki araya kadar devam edebilir, istiyorsanız beklemeyin ama dinliyorsanız mesele yok.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Dinliyorum, sorun yok. Arkadaşlar zaten her maddede konuşuyor, sorun yok.

BAŞKAN – Evet, yirmi dakikanız doldu, lütfen toparlayınız, bekleyen arkadaşların hakkını ihlal ediyorsunuz.

MUSA ÇAM (İzmir) – ...Manisa Pamuklu Mensucat AŞ’den 169, Nazilli Basma Sanayiden 123, Nevşehir Pamukludan 190, Şanlıurfa’dan 37, Sayın Gök, SİDAŞ’tan 42 olmak üzere toplam 7.117 kişi işini, aşını kaybetti. Bunları 4’le çarpın arkadaşlar, 28 bin kişilik bir aile işini, aşını, ekmeğini ve geleceğini kaybetti.

Şimdi, diyebilirsiniz ki: “Özelleştirme olabilir.” Arkadaşlar, elinizi vicdanınıza koyun. Sayın Denizli, Sayın Gök, Sayın Şahin, Sayın Erdoğdu, Sayın Feramuz Üstün, Sayın Zonguldak Milletvekilimiz, Kars Milletvekilimiz ve Sayın Badak, Bakırköy’de Sümerbankın 87 dönüm arazisi içerisindeki bir yer 44 milyon dolara özelleştirildi arkadaşlar. Denizin kıyısı, karşısı hemen arkadaşlar. Bunun 22 milyonu peşin, 22 milyonu da taksitle, arkadaşlar, Doğa Madencilik, Kemal Ayvacı diye birisi aldı arkadaşlar. Bakın, 44 milyona 87 dönüm arazi içerisindeki yer arkadaşlar. Bundan birkaç gün önce veyahut da kısa bir süre önce TOKİ bunun kadar kıymetli olmayan bir araziye aynı bölgede 2 milyara sattı arkadaşlar. Bir tarafta 2 milyar, bir tarafta da 44 milyon arkadaşlar. Şimdi elimizi vicdanımıza koyalım, bu Sayın Şahin’in de hakkı, Sayın Denizli’nin de, hepimizin, 75 milyonun insanın alın terinin olduğu bir yerdir arkadaşlar. Bu, yetim hakkıdır ve kul hakkıdır. Bunların hiç kimseye peşkeş çekilmemesi gerekiyor arkadaşlar. Bizim itiraz ettiğimiz ve isyan ettiğimiz...

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Sayın Çam, tarih ne acaba?

MUSA ÇAM (İzmir) – Bununla ilgili mahkeme kararları da var ayrıca. Sendikanın bu konuda...

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Yok o kısmı değil, tarih kaç?

MUSA ÇAM (İzmir) – Şu anda tarih elimde yok.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Yirmi sene önce mi, on sene önce mi? Kıyaslamak açısından soruyorum.

MUSA ÇAM (İzmir) – İki üç yıl önce, çok kısa bir süre önce, iki üç yıl oluyor.

ADNAN KESKİN (Denizli) – 2004' müş.

MUSA ÇAM (İzmir) – 2004, on yıl önce, 40 milyon ve bugünkü değeri, bakın, istihzasız, abartısız, 2 milyar arkadaşlar. Eğer bu devletin elinde kalmış olsaydı bugün 2 milyar lira Türkiye Cumhuriyeti devletinin kasasındaydı arkadaşlar. Niye elin oğlu kazansın, neden kazansın, niçin?

ADNAN KESKİN (Denizli) – Elin oğlu olur mu ya, bizim oğlan.

MUSA ÇAM (İzmir) – Ama bu bizim oğlansa o zaman söyleyecek bir şey yok arkadaşlar.

Buna benzer yine şeker fabrikaları aynı, Et ve Balık Kurumu da aynı. Bakın, arkadaşlar, söyledik. Sayın Gök, Şanlıurfa Et Kombinası, Elâzığ, Bursa, Kars, Tatvan, Suluova, Afyon, Malatya, Kastamonu, Bayburt, Ağrı, Ankara, Erzincan, Burdur, Gaziantep, Eskişehir, Sivas, Manisa, Samsun soğuk hava depoları ve et kombinaları hepsi, arkadaşlar, özelleştirildi.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Sayın Çam, yalnız, Malatya için onu söylemeyelim lütfen. Ben bilgi olsun diye söylüyorum onu rakam düşük olduğu için Başbakanlıktan direkt bizim vekiller olarak...

MUSA ÇAM (İzmir) – Tamam yani sonuçta böyle bir durumla karşı karşıya. Kapatılanlar: Trabzon, Zeytinburnu, Haydarpaşa. Devredilenler: Kızıltepe Et Kombinası, -stratejik bir yerde, Kızıltepe'de, Mardin Kızıltepe'deki bir kombina arkadaşlar- Yüksekova Et Kombinası, Fatsa Et Kombinası, Konya Et Kombinası, Kayseri Et Kombinası arkadaşlar. Yani, cumhuriyetin kurmuş olduğu bu güzelim tesisler yok pahasına elden çıkarılıyor veyahut da kapısına kilit vuruluyor. Peki, ne oluyor o zaman, o zaman ne oluyor arkadaşlar? Çiftçi, üretici birtakım insanların tekellerin, sermayenin kucağına teslim ediliyor. Ve hayvancılığı olan bir ülke iki kurban bayramıdır -mübarek kurban bayramında- bir kurban bayramında angus, bir kurban bayramında limuzin... Benim bildiğim limuzin bir araçtı, meğerse limuzin diye bir hayvan da varmış. Uruguay' dan mı Meksika' dan mı, nereden geliyor?

VAHAP SEÇER (Mersin) – Uruguay.

MUSA ÇAM (İzmir) – Uruguay, Meksika'dan ithal edilen bir hayvanı, arkadaşlar, kurban bayramında biz onu kurban ediyoruz.

Şimdi, arkadaşlar, Türkiye'de hayvancılık da böylelikle tasfiye edildi ve yok edildi; Şeker fabrikaları, yine öyle.

Malatya'da var mı Sayın Şahin şeker fabrikası?

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Hâlâ çalışıyor.

MUSA ÇAM (İzmir) – Ama, Muştakini özelleştirmek için ellerinden gelen bütün düzenlemeler... Hemen yanı başınıza komşu il de ona benzer olayla karşı karşıyadır arkadaşlar.

Şimdi, dolayısıyla, bu özelleştirmeyi kabul etmek, bunları onaylamak doğru bir politika değildir arkadaşlar. Bir şey söyleyeyim, elinizi vicdanınıza koyun arkadaşlar. Yanlışsa, deyin ki: "Yanlış söylüyorsunuz Musa Çam." İstanbul'da Zincirlikuyu'da Karayollarının arazisini gözlerinizin önüne getirin, Sayın Bakan siz de getirin, sık sık gidip geliyorsunuz. 800 milyon dolara özelleştirildi arkadaşlar Karayollarının arazisi. Zorlu aldı, toplam 102 bin metrekare arsa, inşaat alanı 232 bin metrekare. Alırken insanlar ihaleye giriyorlar, 102 bin metrekare arazi, inşaat alanı da 232 bin metrekare. Zorlu alıyor, 800 milyon dolara. Aldıktan bir süre sonra yapılan değişiklikle inşaat alanı 615 bin metrekareye çıkartılıyor arkadaşlar, 3 misli. E, şimdi, Sayın Gök, Sayın Muş, Sayın Berber, Sayın Şahin, Sayın Badak, Sayın Erdinç, Sayın Kars Milletvekilimiz, Sayın Bitlis Milletvekilimiz, Sayın Bakan, arkadaşlar elinizi vicdanınıza koyun arkadaşlar ya, böyle bir dünya var mı, böyle bir hayat var mı arkadaşlar, böyle bir şey olabilir mi?

AHMET ARSLAN (Kars) – Kalsaydı eğer 40 milyon bile etmezdi!

MUSA ÇAM (İzmir) – Yapmayın, etmeyin, arkadaşlar, biz sermayeye karşı değiliz, oraya gökdelen de dikilsin, oraya plaza da yapılsın, ne yapılsa yapılsın ama 75 milyon insanın emeğinin, alın terinin olduğu bu kamu arazilerinin yok pahasına birtakım insanlara... Ve maç başlarken kurallar farklı, ondan sonra kuralları değiştiriyorsunuz, kalenin yerlerini değiştiriyorsunuz, diyorsunuz ki: "İnşaat alanının yoğunluğunu bir anda 632 bin metrekareye çıkardım." Elinizi vicdanınıza koyun arkadaşlar. Ha, sonra ne oluyor, buna tenezzül mü edilmiştir? E, sonra, Başbakanın oğluyla kızı gidip orada dürümcü dükkânı açıyorsa, e o zaman bu konuşulur bir noktaya gelir arkadaşlar, bu doğru bir iş değil yani o kadar büyük bir devasa yerde Başbakanın oğluyla, kızı buna mı tenezzül etti?

BAŞKAN – Sayın Çam, son iki dakikanız.

MUSA ÇAM (İzmir) – Tabii ki değil ama bu konuşulur arkadaşlar, bu da konuşulur, konuşulmaması da mümkün değildir. Dolayısıyla, bu yapılanlar, bu özelleştirme adı altında yapılan bu politikalar Türkiye'yi ciddi anlamda sıkıntıya sokmuştur arkadaşlar.

Sayın Başkan, Sayın Özelleştirme Başkanı, yaklaşık olarak 50 milyar dolarlık özelleştirme yapıldı, doğru mudur rakam?

ÖZELLEŞTİRME İDARESİ BAŞKANI AHMET AKSU – Toplamda 60 milyar dolar.

MUSA ÇAM (İzmir) – 60, bunun kaç milyar doları hazineye gitti?

ÖZELLEŞTİRME İDARESİ BAŞKANI AHMET AKSU – 40 milyar dolar.

MUSA ÇAM (İzmir) – 40 milyar doları.

Şimdi, arkadaşlar, 40 milyar doları hazineye gitti, 300 milyar dolar olan iç ve dış borçlar toplam 600 milyar dolara çıktı ve 40 milyar dolar da o açıkları kapatmak için kullanıldı. O 41 milyar dolarla o özelleştirilen, kapatılan fabrikaların yerine yeni fabrikalar inşa edilmiş olsaydı, istihdam alanları yaratılmış olsaydı; genç bir nüfusa sahip olan ve Başbakanın “3 çocuk, 3 çocuk” diye tutturduğu ve nüfusun patladığı bir ülkede o yavrucaklara yeni istikbal alanları, yeni fabrikalar kurulmuş olsaydı söyleyecek bir sözümüz yok. Ama, daha fazla borçlan, daha fazla özelleştir ve özelleştirilen bu kaynakları da birtakım insanlara aktar!

BAŞKAN – Yarım saat olmasına on saniyeniz var.

Sayın Badak mı söylemişti sendikayla ilgili?

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Bağcı.

MUSA ÇAM (İzmir) – Bağcı söylemiştir.

Arkadaşlar, Sayın Bağcı'nın söylemiş olduğu kimi sendika yöneticilerin bar, pavyon, gece kulübü...

BAŞKAN – Sayın Çam, otuz dakikanız doldu, beş dakika daha vereceğim, başka bir şey yok.

MUSA ÇAM (İzmir) – Bitiriyorum.

Söylemiş olduğu doğrudur. Türk toplumunda, bizim toplumumuzda maalesef bu tip sendikacılar da olmuştur. Ama, sendikacıları da 76 milyondan ayırmak mümkün değildir.

Bir ülkenin Başbakanı oğluyla para sevkıyatı yapıyorsa ise, bir bakan oğluyla “Para geldi mi oğlum, ne kadar geldi?” diye konuşuyor ise, bir bakan vitrinde gördüğü kol saatini, 750 bin liralık saati talep ediyorsa, bir başka bakanın çocuklarının yatak odalarında para sayma makineleri ve para kasaları var ise, bir bankanın genel müdürünün yatak odasındaki ayakkabı kutularında milyon dolarlar var ise sendika başkanı da bunların içerisinde yetişen insanlardan biridir ve dolayısıyla hiç yapmaması gerekirken, etik kurallara uyması gerekirken -bazı insanlar- o tip ahlaksızlıklara da bulaşmış olabilir. Ama, bizde bir söz var, “İmam ne yaparsa cemaatte ona yakın şeyler yapar.” Bir ülkede de Başbakanımızla ilgili dinleme kayıtlarında -paraleldir, kimdir neyse- bu söylenenler hakikattir. Bunlar varsa maalesef bu tip olayları da yaşayacağız, cemaat de başka şeylere bulaşabilir diyorum.

İdeolojik olarak, günümüzde, özelleştirmelerin yapıldığı birçok ülke vardır. Fransa'da da, Almanya'da da, Hollanda'da da, Belçika'da da, Amerika'da da birçok yerde vardır ama o ülkelerde stratejik iş kolları, stratejik işletmeler, haberleşme, telefon, madenler, petrokimya gibi stratejik işletmeleri o ülkeler asla ve asla özelleştirmemişlerdir arkadaşlar. Ama, bizim ülkemizdeki bu stratejik işletmeler ve bankalar da dâhil olmak üzere önemli çapta yabancıların eline geçmiş ve yarın ülkenin bağımsızlığı çok daha tehlikeli bir noktaya gitmiştir diyorum.

Şimdi, bu düzenlemeyle, yargı marifetiyle Anayasa'nın Yargıtayın, Danıştayın vermiş olduğu bütün kararları rafa kaldırıp yok saymak... Eskiden 141, 142, 163 konuşulduğunda... Hukuk terimi neydi Adnan Ağabey?

ADNAN KESKİN (Denizli) – Tağyir...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Anayasa'yı tağyir, tebdil ve ilgaya...

MUSA ÇAM (İzmir) – İlgadır. Arkadaşlar, resmen ve açık, net bir şekilde Anayasa'yı ihlal ediyorsunuz.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Kaldırıyorsunuz.

MUSA ÇAM (İzmir) – Kaldırıyorsunuz arkadaşlar. Bu bir suçtur, biz size diyoruz ki: Bu suçu işlemeyin, günahınız büyük olur, vebaliniz büyük olur arkadaşlar.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Çam, teşekkür ederiz.

Sayın Kaplan, kusura bakmayın, arkadaşımızın diyeceği çoktu, sizi bekl ettik.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Yok, estağfurullah yani.

BAŞKAN – Buyursunlar.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Konuşmasını tamamlar arkadaşlar, biz de konuşuruz, hepimize vakit yeter, günler uzun, 3 Hazirandan beri bu işteyiz

Şimdi, ben, tabii bu konuda bir hukukçu olarak bir iki şey söylemek istiyorum, çok uzatmaya da niyetim yok.

Mahkeme kararları, Anayasa'nın gereği o, herkes uymak zorunda. Şimdi, tabii, böyle bir düzenleme getirip, bunu işte beş yıla kadar geçmiş özelleştirmelerle ilgili yeni bir kanun çıkarıp mahkeme kararlarını baypas etmek sonuç alıcı mı? Bence Anayasa'ya aykırıdır. Anayasa Mahkemesini gittiği zaman görüşülür, konuşulur ayrı bir konu ama ben şahsen bir avukat olarak, otuz yıl çalışmış bir avukat olarak, bu kanun sayesinde avukatlar işlerini bilse hem devletten hem sektörden dünyanın davasını kazanabilecek şeyler çıkarabilirler. "Niye?" diyeceksiniz. Çünkü, mülkiyet hakkı kutsal bir haktır. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi Ek 1, Protokol 1'inci madde, mülkiyet hakkının korunmasını koymuş. Yani, mülkiyet hakkı ihlalidir, devamlılık arz eden bir ihlaldir. Yani, bu nedenle yargı kararları ne olursa olsun sonuçta Anayasa Mahkemesine bireysel başvuru, ondan sonra Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine gidersiniz. Bu davalar hem burada sonuç alır hem Dünya Ticaret Merkezinin hakem heyetleri var, bilmem neleri var ama alır çünkü çok büyük limanlar var, TÜPRAŞ var, enerji var, şey var, çok ciddi büyük rakamları var. Yani, geri dönüşü problem, bu şekilde devamı problem, yani çok ciddi bir sulh olmazsa yani daha da sürecektir davalar... Türkiye'de yargı o kadar kolay işlemiyor, yani hızlı işlemiyor, makul sürede bir işleyiş yok. Bu açıdan baktığımız zaman, bu yasa bu şekliyle çıksa bile derde derman olmaz, yani benim ifade etmek istediğim, olmaz. Yani, mesela karşı tarafın avukatlarının bu karardan sonra yapacakları ilk iş, Anayasa Mahkemesine başvurmak, oradan da direkt Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine gitmek, yani çok fazla bir zaman kaybı olmaz ve bu tür davalar orada çıkar.

Çünkü, hani, ben şunu anlatmak istemiyorum artık; özelleştirme doğru mudur, yanlış mıdır? Biz, neoliberal politikaların sonucu, 94'te yasa çıktığından beri uygulanıyor, işte 80 milyara kadar eğitim, sağlık alanları, haberleşme, enerji, bütün bu alanlarda yapılan bir olay.

Fakat, benim Hükûmette şaşırıp gittiğim tek şey, bu kadar özelleştirmeyi seven bir Hükûmet, TOKİ'de, yapı işlerinde, demir perde gibi davranıyor yani. Çok garip bir durum değil mi yani bir tek TOKİ'de... Yani, milletvekili arkadaşlar buna dikkat çekmiyor ama bir tek TOKİ'de devlet yatırımı var. Yani, bu, ayrıca sorgulanması gereken bir durum, yani neoliberal politikaların tam tersi, sosyalist ülkelerin konut politikası olarak hayata geçirdikleri bir konu.

BAŞKAN – Evet, alt gelir gruplarını konut sahibi yapmak için...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Üst gelir gruplarına yapın siz!

BAŞKAN – 580 bini alt gelir.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Tabii, yani, şimdi, özelleştirmede satamadığımız şeyler vardır; TELEKOM'u satarsınız ama PTT'yi, posta dağıtım işleri kâr getirmediği için satamamışsınız yani elinizde kalmıştır.

Bütün bunlar bir yana, bu torba kanunlarla çözülecek kanunlar değil, yani bu başlı başına bilimsel bir konu, araştırılması gereken bir konu. Hatta hukukçuların, yargının çok ciddi olarak görüşünün alınması gereken bir konu. Bu sorunu böyle çözmez, bir Anayasa'ya aykırılık durumu var, mahkeme kararına, diyorsun ki: Ben, işte... İptal kararı vermişler, biliyorsunuz, Danıştay... Şimdi, idari yargılama usulü getirildi. Acele yargılama usulü var biliyor musunuz bu yeni yasada? Acele yargılama usulünde de bunlar var, yani bu tür özelleştirme işlemleri var. Yani, belli bir hızlandırma getiriliyor, birbiriyle bağlantılı, yani bu bağlantıyı ne kadar uyumlaştırır bilemeyiz ama ben olayın çok iyi farkındayım. Hakikaten, bir dava Danıştaya gidiyor, idare bölge mahkemesine gidiyor, temyizde üç sene, dört sene, beş sene bekliyor, ya bu tahammül alacak bir şey değil. Hele çok acı olan yerler için bu çok ciddi mağduriyettir, yani bu büyük acı olan işlerde yargının bu kadar yavaş işlemesi çok ciddi sıkıntılara yol açmıştır. İşte, görüyoruz, 20 milyarın üstünde verilen kararlar benim tahminim, yanlışlarsam, ben de bir döküm vardı... Rakamlar geldi bana TELEKOM'dan limanlara kadar, farklı, bu bir tek olay değil. Toplam özelleştirmelerde verilen iptal kararları, yürütmeyi durdurma kararları rakamları büyük.

Yani, şunu ifade etmek istiyorum: Gerçekten, yani bu durumu nasıl düzeltebiliriz? Düzeltemiyoruz. Düzeltemeyince bu sefer bu tür bir çözüm devreye giriyor ama özelleştirme konusunda tabii ki ülke ekonomik politikaları önemli bir konu, ayrı bir konudur. Yani, ben de yatırım açısından cazip imkânı olmayan işte Van Gölü'nü sodalı... Nijerya'da bir göl vardı sanırım soda fabrikasının kurulduğu, orada var, aynı, ama orada gelir getirici gözüküyor ama Van'da görülüyor. Özel sektör asla Van'da işletmek istemedi, yani istemedi. İstemedi, çünkü, orada soda fabrikasını kurduğu zaman bir yan, beraber işlem yaptığı bir azot mu vardı? O da Samsun'daymış. Bir de Adapazarı'nda mı? Yalova'da. Yani, öyle çapraz uzaklıklarda ekonomi getirmiyor ama mecburen bölgesel dengesizliği gidermek için bir şey yapmanız lazım. Bu Et Balık olayı, şeker olayı olarak geçmişte yatırımdı ama ben bundan geçtim. Aslında, Urfa milletvekillerimiz burada, GAP projesinin tarım endüstrisi olarak... Yani, GAP, aynı zamanda bir sulama projesi enerji projesinden çok, son boyutuyla Türkiye'de 5 milyon istihdam, artı, çok büyük bir rakamla tarım endüstrisinin merkezi olacak bir proje. Bunlara devlet hakikaten ne yapar, ayrı bir konudur. Biraz kafa yorarken belki karma sistemlerde faydalı olabilir, yani köşeli bakmak, tamam, neoliberal bakarsanız,

Doğu'da, Güneydoğu'da... Yalnız, o, Güneydoğu'yu konuşmak da doğru değil arkadaşlar; İç Anadolu, Karadeniz'in iç kesimlerinin Doğu'dan Güneydoğu'dan çok daha geri yerleri var. Yani Sivas'tan, Kayseri'den... Ben helikopterle gitmişim, bir saat bir ağacın olmadığı bir araziden geçmişim, Kayseri'den Sivas Divriği'ne giderken. Şimdi, yani gerçekçi olmak lazım, devlet oraya yatırım yaptığı zaman mecburen kamu yatırımı yapacak. Almanya, iki Almanya birleşti, Doğu Almanya'yı, dengesizliği gidermek için on yıllık vergi koydular.

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Devam ediyor hâlâ.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Ediyor. 15'e mi çıkardı? Ama mükemmelleştirdiler.

Bunları tabii konuşabiliriz ama, bu saatte, gecenin bu vaktinde artık çok fazla şey etmesini görmüyorum. Yani, bence bu çıkarılıp başka bir formül, uzlaştırıcı formülün aranması daha doğru olur, daha netice alıcı olur diyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Kaplan.

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Urfa Milletvekilinin bir şey...

Bir dakika...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Niye o kadarla sınırlıyorsun Sayın Başkan, konuşunlar arkadaşlar.

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Değerli arkadaşlar, şunun için aldım ben sözü: Tabii, tam tartışmanın aslında can alıcı noktasına geldik, o da şu: Şimdi, bakınız, bir mantığı bir arkadaşımız koyuyor: “O günün koşullarında özel sermaye yok, yeterli sermaye yok, devletin o yatırımları yapması gerekli miydi?” Evet, gerekliydi. Doğrudur. O günün koşullarında o atılımları devletin yapması gerekir. Kimdi? En güçlü olan devletti. Ama bugün, OECD ülkeleriyle karşılaştığımızda, devletin ekonomideki rolüne baktığımızda, aslında Türkiye'de devletin ekonomideki rolü çok büyümüş gibi görülüyor.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sonuncu Türkiye!

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Aslında değil, rakamsal olarak devletin ekonomideki rolü... Biz OECD ülkeleriyle kıyaslama yaptığımızda o büyüklükte değiliz. Peki, niçin öyle görülüyor? Şimdi, Harran Üniversitesinde dikilecek olan ağaç sayısını eğer merkezî otorite belirliyorsa o zaman devletin ekonomideki rolü o kadar büyük olur. Dolayısıyla devlet, eğitim, sağlık ve savunma alanında yapması gerekeni ihmal etmiş olur. Ondan dolayı da bugünün koşullarında TOKİ bugün için alt gelir gruplarına üretmesi gereken... Sosyal devlet olgusu içerisinde bunu yapması gerekir. Bakınız, o günün koşullarında devlet onları yapması gerekirken bugün için yeniden devletin o alanda olması gerekiyor. İşte, tartışma burada. Belki daha uzun uzun tartışabiliriz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Gök, teşekkür ederiz.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Sayın Gök, aslında burada özelleştirmeye karşı olan hiç kimse yok. Rica ediyorum, üretim ünitelerini kapatmamak koşuluyla bedava vermeye de razıyız. Kapatmayın Sümerbank'ı. Denizli Sümerbank Fabrikasına alışveriş merkezi dikildi.

BAŞKAN – Karşılıklı konuşmayalım.

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Ama bakınız Sayın Keskin, sadece şunu söyleyeyim: Bakınız...

BAŞKAN – Sayın Gök, bir dakika demiştin.

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Bitiriyorum.

O bakış açısı...

BAŞKAN – Soru soruyu açıyor.

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Peki, teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Sayın Türel...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Önemli bir şey söyledi.

İZZET ÇETİN (Ankara) – İlla senin bildiğin konuda mı konuşacağız?

BAŞKAN – Sayın Türel, buyurun.

RAHİM AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, değerli arkadaşlar; şimdi, tabii konu bu maddeyle ilgili olunca özelleştirmeye de kaydı, özelleştirme üzerine de doğal olarak teorik bir perspektif de ortaya konuluyor ve özelleştirmenin artıları, eksileri üzerinden yürütülen bir tartışma var. Ben o tartışmaya birkaç katkıda bulunmak istiyorum.

Şimdi, tabii, özelleştirilen kurumlara baktığımız zaman TEKEK var içinde, çimento fabrikaları, yem fabrikaları, şeker fabrikaları, Süt Endüstrisi Kurumu, Et Balık Kurumu, birçok maden işletmeleri, sanayi işletmeleri. Yani bunların ülke ekonomisi içinde de ciddi bir payı vardı ve özellikle bölgesel kalkınma açısından çok ciddi rolleri olmuştur bu kurumların, kamu kurumlarının, KİT'lerin, kamu iktisadi teşebbüslerinin ve diğer kurumların. Gene sanayinin ülkeye, ülke sathına yayılması, dengeli bir biçimde yayılması açısından önemli işlevleri olmuştur. Yani sonuç itibarıyla özel sektör kâr maksimizasyonuna bakar. Bir şey kârlıysa o sektörün içine girer ya da o yatırımı yapar ama kamu öyle değildir, kamu başka amaçlara bakar. Gelir dağılımının denkleştirilmesine bakar, istihdam sağlanmasına bakar, yoksulluğun azaltılmasına, işte sanayinin daha dengeli dağılması, tarım-sanayi arasındaki ilişkilerin sağlanması. Bütün bu imkânlar açısından baktığımızda, kamu kurumlarının, KİT'lerin çok önemli fonksiyonları olmuştur. Geçmişte olmuştur cumhuriyet kurulurken yani 1929 bunalımı sonrasında dünyada kamunun öncülük ettiği birtakım sanayileşme politikaları vardır, KİT'lerin temelleri orada atılmıştır ama sonraki dönemlerde de bunlar devam etmiştir ve baktığınızda, 2000'lere geldiğimizde 50'ye yakın KİT mevcut olmuştur.

Şimdi, bunların içinde elbette çok gereksiz olan, özel sektörün de benzer işi zaman içinde yaptığı sektörler, işletmeler olmuş olabilir. Ama bunların büyük bir çoğunluğunun da kamuda kalmasının, biraz önce söylediğim amaçlar açısından da gerekli olduğu bir durum da söz konusudur. Bu açıdan baktığımızda yani özelleştirme uygulamalarında "İlla özelleştirelim, kamu her alandan çıksın." gibi bir ideolojik yaklaşımı kabul etmek mümkün değil çünkü geniş bir amaç fonksiyonu var. Yani siz kamuya birçok amaç fonksiyonunda farklı amaçlara ulaşmayı verirsiniz amaç fonksiyonu içinde, o da doğal olarak onları yapar.

Bugün bir kamu kurumu zarar ettiği zaman, görev zararı olduğu zaman o bir zarar değildir. Kamu orada bir sübvansiyon yapıyordur, belli kurumlara gelir desteği, transfer yapıyordur belli şeylere. Ya onlara belli hizmetleri ucuza sağlıyordur ya onların ellerindeki ürünlerini satın alıyordur. Bu şekilde baktığınız zaman ülke ekonomisi açısından da çok önemli fonksiyonları vardır. O yüzden, işte "Birtakım kurumlar var, burada zarar eden de var." Bu açıdan böyle bir argüman çok geçerli değil.

İkincisi, Türkiye'de baktığımız zaman, özelleştirmede çoğu zaman kârlı kuruluşlardan başlandığını gördük. Yani zarar eden kuruluşların dışında kârlı olan kuruluşlar üzerinden özelleştirme doğru bir yaklaşım değil Sayın Bakan.

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Kârı da... Zarar edeni kim alacak? Kapatırsın zarar...

RAHMÎ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Anlatacağım. Kâr eden ediyorsa devlette de kâr ediyor.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – O zaman niye satıyorsun kâr edeni?

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Maliyeti vardır. Seni 2 lira kazandığın yerde özel sektör 10 lira kazanabilir. O 10 liranın topluma katkısı çok daha fazladır. Bir işletmeyi özel sektör mü yoksa devlet mi iyi çalıştırır bakın. Devlette marka olmuşlara bakın, bir de özel sektöre bakın.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Ne oldu Sayın Başkan? Demin bana cevap verirken açmıyordun.

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Peki, tamam.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Devam edin.

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Kapatıyorum, özür diliyorum.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Yok, size demiyorum.

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Sayın Başkan, kusura bakmayın.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Güzel oldu da ben Sayın Demiröz'e diyorum.

RAHMÎ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Şimdi, geniş amaç fonksiyonu var Sayın Bakan. Siz ona belli amaçları veriyorsanız yani "Ucuz hizmet sağla." diyorsanız o doğal olarak özel sektör kadar kâr yapamaz. Burada amaç kârlılık olmamalıdır, bunu söylemeye çalışıyorum, siz de beni teyit ediyorsunuz. Yani onun çok kâr yapması daha çok hizmet yaptığı anlamına gelmiyor. Yani hizmet aynı hizmet belki, belki daha bile düşük hizmet ama onun üzerinden kâr koyuyor. Nasıl yapıyor bunu? İşten adam çıkartıyor, maliyetleri düşürüyor, taşeron çalıştırıyor, bunun sonucunda bir kâr sağlıyor. Ama kamu onu öyle yapmıyor. Kamu kişisini çalıştırırken Sosyal Güvenlik Kurumuna tabi çalıştırıyor, belli bir ücret veriyor, belli politikaları uyguluyor. Bu açıdan, böyle bir özelleştirme argümanı doğrudur gibi bir yaklaşım çok anlamlı değil.

Diğer taraftan, tabii, hangi kurumlar özelleştirilmiyor? Demin onu söyledim. Birtakım kurumların kamunun elinde kalmasına ihtiyaç var. Stratejik kurumların, tarımsal KİT'lerin... Özellikle Türkiye'de tarım kesiminin çok ciddi problemleri var, kırsal yoksulluk çok had safhada.

2009 yılında TÜİK bıraktı, gıda ve artı gıda dışı yoksulluk hesabı yapıyordu. Türkiye genelinde yoksulluk oranı... Sonra devam etmedi ona, yeni rakamları bilmiyoruz, yüzde 18'di.

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Yeni rakamları ben vereyim Sayın Başkan.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – O bazda yok, başka bazda var.

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Yok, o da var.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Hayır, yok Sayın Bakanım. Yıllarca bunlara bakarak şey yapıyorum. O bazda gıda ve artı gıda... Şimdi ne var? 1 dolar üstü 1,15; 2,15; 4,30 gibi dolar şeyleri var onların. Bir de görelî yoksulluk hesabı yapılıyor. Baktığınız zaman Sayın Bakan, Türkiye genelinde yüzde 18, kırsal alanda yüzde 39 yani tarımsal KİT'ler önemli. Burada, diğer taraftan istihdam açısından da ciddi birtakım katkıları var.

Şimdi biz baktığımız zaman özelleştirmede bir kısım problemler ortaya çıktı. Bunların bir tanesi, bu özelleştirilen kurumların fiyatlamasından ortaya çıkan sorunlar. Biraz önce bütün arkadaşlarımız tek tek değindiler, örnekler vererek değindiler. Yani hangi kurumun normalde piyasa değerinin ne kadar altında satıldığını örnekleriyle verdiler çünkü sonra onun yeniden el değiştirdiği zaman daha yüksek fiyatlara gittiğini gördük. O açıdan fiyatlamada problemler var. İstihdam açısından problemler var. Biliyorsunuz, 4/C'li kategorisi öyle oluştu. Kamuda 4/C'liler var yani geçici işçi, işte o modeller, anketörler, seçimlerde çalışan insanlar, onlar var. Ama 23 bin şu anda bizim geçici, 4/C'li personel var, bunun 20 bini özelleştirilen kuruluşlardan gelen işçiler. İlk anda oldu, sonrasında da bunlar tekrar çıkartılmaya devam etti. Ciddi anlamda istihdam açısından problem oluyor.

Başka bir problem diğer taraftan, iç göçün artması Türkiye'de. Türkiye'de göç dinamiğini harekete geçiren bir olgu bu çünkü biraz önce de konuştuk arkadaşlarımızla. Türkiye'nin her tarafına dağılmış bir sanayi yapısı, fabrikalar, farklı farklı kurumlar var. Orada insanlar çalışıyor. Bir tek orası da çalışmıyor, orada çalışan insanlar değil. Onun dışında orada yan sanayisi oluşuyor, insanlar oraya gidiyor geliyor. Kamyonlar işliyor, nakliyesi oluyor. Baktığınız zaman, Doğu'nun, Güneydoğu'nun, İç Anadolu'nun, Türkiye'nin her tarafında çok ciddi işlevleri var. Şimdi, bunlara bakınca bu açıdan ciddi problemler ortaya çıktı. Göç artıyor. Göçün artması çok maliyetli bir şey. Sonuçta insanlar bir yerde, kendi kırsal alanında, yerinde yaşıyor. Evi var, elektriği suyu bağlanmış, işte çocuğunu okula gönderiyor, okul var, sağlık ocağı var ama göç olduğu zaman, bunların hepsini yeni göç ettiği yerde yeniden yapmak zorundasınız bütün altyapı, üstyapı yatırımlarını. Ayrıca, göç ettiği yerde kalanların hepsi de bütün kentsel altyapısı, üstyapısı atıl kalıyor. Çok yüksek maliyetler bunlar.

Yani bir gelişme stratejisinde bölgesel kalkınma açısından sanayinin dengeli dağılmasına, sanayi-tarım ilişkileri açısından KİT'lere, kamu iktisadi teşebbüslerine ihtiyaç var. O yüzden, özelleştirelim, alalım, bir para gelsin. Bu, altın yumurtlayan tavuğu kesmeye benziyor. Biliyorsunuz, böyle bir masal vardır. Yani kâr eden kurumlar var, hizmet eden kurumlar var. Siz onları alıyorsunuz, bir anda elden çıkartıyorsunuz.

Diğer bir konu, önemli bir konu: Bakın, özelleştirmede 52 milyar dolar dediniz, değil mi? 60 milyar dolar sizin döneminizde. Bunlar ne oldu? Bütçeye gelir olarak geldi değil mi, gelir elde edildi. Biliyorum 60 yani daha önceki dönemlerde 52 dediniz. İyi de onun karşılığında da bir şeylerden vazgeçtiniz. Böyle bir özelleştirme mantığı yok arkadaşlar. Özelleştirme gelirleri teknik olarak bütçe geliri değil; özelleştirme geliri -var olan bilanço yaklaşımından yaklaşalım- aktifteki bir değer biçim değiştirmesi. Yani, bir şeyinizi, var olanı satıyorsunuz, paraya çeviriyorsunuz ama bir kere o elinizden gitti, belki kâr ediyordu, o da gitti ama siz onları hiç saymıyorsunuz, kamunun mal varlığında azalma oluyor. Öbür taraftan gelen geliri alıyorsunuz, gelir diye yazıyorsunuz. Yani, evinizi satın, 250 bin lirayı alın, ev gitti elinizden, kendiniz oturdunuz ya da kiraya verirdiniz, ondan sonra deyin ki: "Ya, benim 250 bin lira param var, gelirim var, evi satarak elde ettim." Özelleştirmenin mantığı da böyle bir yaklaşımdır, böyle bir mantıktır. Ama, bunu böyle muhasebeleştiriyor muyuz Sayın Bakan? Yani, burada baktığınız zaman öyle bir problem var ortada. Özelleştirirken de bunu siz... Bu aslında çizgi altı şeydir baktığınız zaman gelir. IMF zaten yaptığı anlaşmalarda hiç kabul etmedi bunları çünkü gerçek gelir kabul etmiyordu onları bu şekilde. Yani, bunu bu şekilde yapıp 52 milyar... Yani, şimdi diyorsunuz ki: "52 milyar dolar Türkiye kazandı." İyi de ne kadarlık varlıktan vazgeçti? Belki daha fazla, belki onların değeri daha fazlaydı. Biz bunu bilmiyoruz, bilmediğimiz için bu bize bir başarı öyküsü olarak sunuluyor. Eğer, gerçekten bunu biz iyi biçimde belirlemek istesek ne yapmamız gerekirdi? Piyasa değerini bulmamız gerekirdi; piyasa değerinden yüksek satıyorsak gelir, düşük satıyorsak gider olarak kaydetmemiz gerekirdi muhasebe tekniği açısından. Böyle mi

yapıyoruz? Hayır. Siz “52 milyar dolar özelleştirme var.” diyorsunuz, gelir gelmiş, Türkiye gelişmiş. Ne oldu ama? Bir taraftan varlıklar gitti elimizden. Her şeyi satıp mirasyedi gibi harcıyoruz bütün elimizdeki kurumları. Bunların kurumlar var üzerinde, fabrikaları var, makinaları var, arazileri var, limanları var, size yüzlerce, binlerce örnek verebilirim bununla ilgili olarak. O yüzden, böyle bir yaklaşım ihtiyaç var yani bunun görülmesine ihtiyaç var. Yani, piyasa değerleri neydi bunların, ne oldu, ona göre ne alındı? Yani, ben bunu bir başarı öyküsü olarak kabul etmiyorum.

Son bir konuya değineyim bu 85’inci maddeyle ilgili: Şimdi, arkadaşlar, bu, hukuka aykırı, hukuk devletine aykırı, Anayasa’ya da aykırı ve Anayasa Mahkemesi kararı var. Yani, konuştuk, 2012/73 esas, 2013/107 karar sayılı 27 Mart 2014 tarihinde Resmî Gazete’de yayınlanmış. Burada neydi? Bakanlar Kuruluna belli bir yetki veriliyordu değil mi özelleştirme kararlarına ilişkin yargı kararlarının uygulanmaması için? Anayasa Mahkemesi bizim talebimiz üzerine bunu bozdu. Doğru mu? Doğru. Şimdi siz ne yapıyorsunuz? Bunu yasayla düzenlemeye çalışıyorsunuz. “İdare yapamaz, yasayla yaparız.” diyorsunuz. Ama, ben Anayasa Mahkemesi kararını okudum, öyle değil. Bakın -biraz önce Sayın Seçer bir kısım hususları paylaştı- okuyorum: “Mahkeme kararlarının değiştirilememesi, yasamanın ve yürütmenin kesinleşmiş yargı kararlarıyla oluşmuş hukuksal durumlara dokunamaması ya da ortadan kaldıramaması hukuk devletinin temel ilkelerindendir.” Sadece “idare” demiyor Sayın Bakan, sadece “Bakanlar Kurulu” demiyor, yasama için de aynı şeyi söylüyor, kesmiş burada. “Aksi hâlde, yargılama sürecinde taraflara tanınan anayasal güvencelerin varlık nedenlerinin kaybedildiğinin kabulü gerekir.” Devam ediyorum, gene başka bir paragrafta: “Bir uyumsuzluğu mahkeme önüne getirme, mahkemece verilen kararın uygulanmasını isteme yargılamanın sonuç doğurmasını sağlayan hak arama hürriyetinin olmazsa olmaz koşuludur. Mahkemeye erişim hakkı, yargılama sonucunda verilen kararın etkili bir şekilde uygulanmasını da gerektirmektedir. Mahkeme kararlarını uygulanamaz hâle getiren düzenlemeler -ki burada Bakanlar Kuruluna atıf ediyor, şimdi de önümüze gelecek olan bu maddeye- mahkemeye erişim hakkını da anlamsız kılacaktır.” Yani, yargının yetkisinde. Ve bitirirken de gene orada “İdarenin mahkeme kararlarını yerine getirmesi Anayasa’nın 138’inci maddesinde öngörülen bağlayıcılık ilkesi gereği temel bir ödevi olup kararları uygulamama gibi bir tercih hakkı bulunmamaktadır.” Yani, siz burada yaptığınızda, aynı zamanda burada verdiğiniz bilgi notunda da onu söylediniz, diyorsunuz ki: “26/04/2012 tarihli ve 6300 sayılı Kanun’la iptal edilen özelleştirmelerle ilgili yargı kararlarının uygulanmasına yönelik olarak Bakanlar Kuruluna yetki verilmesi, 27/03/2014 tarihli Resmî Gazete’de yayınlanan Anayasa Mahkemesi kararıyla iptal edilmiştir. Anayasa Mahkemesinin iptal kararında özelleştirme uygulamaları sona eren kuruluşlar hakkında verilen yargı kararlarının uygulanmasına yönelik olarak tesis edilecek işlemler konusunda yürütme organı olan Bakanlar Kuruluna yetki verilmesini adli veya idari yargı mercilerince verilmiş olan mahkeme kararlarının sonuçsuz kalmasına yol açacağı gerekçesine yer verildiğinden hazırlanan taslak ile Anayasa Mahkemesinin belirtilen gerekçesi dikkate alınarak geçmişe yönelik ve bir defaya mahsus olmak üzere fiilen uygulanma imkânı bulunmayan özelleştirme uygulamaları sonucunda devredilen kuruluşların geri alınmasına dair işlem tesis edilip edilmeyeceği yasayla düzenlenmektedir.” Böyle bir yorum yok, Anayasa Mahkemesinin kararında, Sayın Bakan, böyle bir yorum yok. O diyor ki: “Hem idareyi bağlar hem yasayı bağlar.” Tabii, oradaki konu Bakanlar Kuruluyla ilgili geldiği için, Bakanlar Kurulu kararıyla bunu düzenlediğiniz için, yargı kararlarını fiilî imkânsızlık yüzünden, orada onu söylemiş ama yargı kararına -biraz önce de okudum- aynı zamanda yasamanın da buna uyması gerektiği, yasayla da bunun değiştirilemeyeceğini söylüyor. Yani, buradaki doğru yorum bu. Yani, bu da gösteriyor ki baktığımız zaman bu kesinlikle Anayasa Mahkemesinden dönecek. Şimdi, bunun bir anlamı yok. Yani, Anayasa Mahkemesinden döneceği bilinen bir maddenin, bir teklifin bir tasarının bir anlamı yok. Bu, aynı zamanda hukuk devletine olan güveni de sarsıcı bir konu. Yani, bu şekilde bu yolu açtığımız zaman... “Yargı kararları uygulanamıyor. Ne yapalım? O zaman bir şey çıkartalım, bir biçimde bir gün halledelim, geçmişe yönelik olarak bunu yapalım.” Bunu yapma hakkınız yok, bunu yapamazsınız. Yani, geçmişe yönelik olarak da, işte, “Geçmişte 4 tane, 5 tane kurum var zaten.” bunu yapamazsın. Zaten, o zaman adrese teslim bir düzenleme olur bu. Bu açıdan da baktığımızda gözüken o ki burada Anayasa açısından da ciddi problemler var.

Diğer taraftan, yargılamanın uzun sürdüğünü biliyoruz yani yargılama uzun sürüyor. Ama, bakın, 28 Haziran 2014 tarihinde Resmî Gazete’de yayınlanan bir kanun var 6545, Türk Ceza Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun. Bu ivedi yargılama usulünü düzenliyor yani bazı hususların, bazı konuların ivedilikle yargılanması gerektiğini söylüyor. Zaten çıkmış, bu tür olaylarda da ivedilikle yargılansın ama geçmişe dönük olarak “Üzerine sünger çekelim, bunu yapalım.” diyemezsiniz. Bunu yeni çıkarmışsınız. İvedi yargılama şeyi burada var. Çünkü, Sayın Bakan, burada “Özelleştirme Yüksek Kurulu kararları” diye de yazıyor. Yani, burada, baktığınız zaman, buna göre de zaten ivedilik... Yani, varsa eğer bir problem yargıyı hızlandırın, Hükûmetsiniz. Yani, geç bile kalmışsınız, çok daha önceden hızlandırılabilirdi yargı yani on iki yıllık iktidarda neden yapmadınız, 2014 yılına kadar beklediniz? Bunun da yöntemi budur. Dediğim gibi, bu düzenlemeler çok anlamlı değil.

Şöyle bir tablo da vardı bize verdiğinizde, baktığımız zaman birçoğunun da öyle kesinleşmesiyle arasında çok da fazla bir fark olmadığını görüyorum. Mesela, SEKA Balıkesir, devir tarihi 10 Haziran 2013' müş; iptal kararı çıkmış, tebliğ tarihi 15/12/2013 yani altı ay sonra, aslında, iptal etmiş ama ondan sonra uygulanmamış. Kesinleşme tarihi -tabii, onun üzerine karşılıklı itiraz olunca- 2016'ya uzamış. Altı ay sonra zaten SEKA'yı burada iptal etmiş. Uygulasaydınız o zaman altı ay içinde. Yani, olduğu bu. Bunları yatırım kabul etmek mümkün değildir diyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Türel.

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Sayın Bakanım, bir kişi daha var konuşacak, onun için...

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Olur, dinleyelim efendim.

RAHMÎ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Şey yapalım, saat sekiz oldu, dışarı çıkacak arkadaşlarımız da var.

BAŞKAN – Ama, Müslim Bey'in konuşması ne kadar sürer?

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Uzun sürer.

BAŞKAN – Müslim Bey'in uzun süreceği için...

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – İftardan sonra konuşayım o zaman.

BAŞKAN – Yalnız, Sayın Bakanım, iftardan sonra siz olmayabilirsiniz, eğer söyleyecekleriniz varsa...

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Bir şey söyleyeyim efendim, beş dakika söyleyeyim.

BAŞKAN – Buyurun, siz toparlayın lütfen.

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Teşekkür ediyorum.

Öncelikle, Sayın Başkanım, size ve tüm Komisyon üyelerine sonsuz teşekkür ediyorum. Yani, farklı bir algı oluştuğunu Ben şunu anlayayım: “Bak, siyaset yapıyorsunuz, siyasi konuşma yapıyorsunuz.” diyorlar. Sanki siyasetçiden siyasi bir konuşma kötüymüş gibi, yapılmaması gerekirmiş gibi böyle arada sırada sözler söyleniyor. Bir siyasetçi için doğru değildir diye düşünüyorum. Siyasetçinin susması siyaset, yürümesi siyaset, konuşması siyaset, nerede durduğu siyaset; durduğu yer de önemli. Yılmaz Güney'in bakışları vardı biliyorsunuz, algılaması vardı. Hatta, bakın, en son Viyana gezisine gittim Sayın Başbakanla. Diyor ki: “Yiğidim, yavaş yürü, heybetin buradakileri korkutuyor.” Başbakanın bir yürümesi var, biliyorsunuz, hepimizin gözünde canlanıyor. Dolayısıyla, yürüme bile bazen mesaj veriyor. Onun için, burada konuşurken... Bu demokrasi karşısında olan kimseler “Bak siyaset konuşuyorsun, bak iyi yapmıyorsun, burası siyaset yapma yeri değil.” Her yer... Siyaset nedir? Vatandaşın, tercihlerini, dileklerini dile getirmiş, yönetim hakkını bir şekilde temsil etmiş, iyi kötü bizi seçmişler getiriyorlar. Onun için öyle yaparsam kusura bakmayın.

İki: İsmim gerçekten İsmet Paşa'dan gelmekte. Mekânı cennet olsun diyorum. İyi şeyler yapmıştır, eksik şeyler yapmıştır fakat problem ne oluyor peki o zaman? Bizim dönemimizde veya başka bir dönemde -bu Menderes döneminde vardı, işte Özal döneminde vardı veya bu dönemde- ne zaman bir şey olduğunda o zaman bu asrısadettmiş gibi veya en ideal dönemmiş gibi “Bak, bizim dönemimizde bunlar yapıldı, böyle oldu.” falan deniliyor. Oysa her dönemde buna benzer sözler olabilir diye düşünüyorum.

Kendi sözlerimi değil, Sabahattin Ali'nin sözlerini aktarıyorum: “Eşkiya dünyada hükümdar olmaz.” diyen birisi biliyorsunuz. Onun şiirindeki eşkiyanın da kim olduğunu iyi bilmek lazım. Sinop Cezaevinde yatıp da “Geçmiyor günler geçmiyor.”, “Leylim ley.” daha birçok şiirleri var.

“Çalmadan çırpmadan bize ekmeğimizi verenleri aç, bizi giydirenleri dolsuz bırakmadan yaşamak istemek bu kadar güç, bu kadar mihnetli, hatta bu kadar tehlikeli mi olmalıydı? Milletin derdine derman olacak yolları araştırmak istedik, bu ne affedilmez suçmuş meğer.” Sabahattin Ali.

Niye diyor? Adam bir şiir okumuş, içeri atmışsın. Çıkmış dışarıda dergi çıkarmış, her dergisini çıkarttığında kapatmışsın. Yazmış “Dergi ne zaman çıkarılır?” diye. O iki ayda bir, ayda bir çıkar. Orada öyle değil, “Toplatılmadığı sürece çıkar.” demiş. Marko Paşa'yı çıkarmış kapatmışsın, malum paşayı demiş kapatmışsın. Hangi dönemde olduğuna bakın. Adam sonuçta diyor ki: “Hapishaneden çıktım, beni öldürecekler, verin bana pasaport.” Vermemiş, ne yapmış? Ali Ertekin diye bir istihbarat ajanı - Bulgaristan'a kaçmak istemiş- sınırda kafasına vurarak öldürmüş, suçunu da itiraf etmiş. Millî duyguları rencide etti diye dört yıl da hapis vermiş, ondan sonra da Menderes'in affıyla dışarıda kalmış. Yani, bakın işte temel hak ve özgürlükler.

Bir başkası, Zekeriya Sertel. “Son Posta” adlı günlük gazeteyi çıkarıyor. Kendi bakış açısına bakın, diyor ki: “Boğuluyoruz, biraz hava isteriz.” Allah için, istenilen durum bu.

Belki yine 1944’de Nihal Atsız davasında şöyle bir suçlama getiriyorlar. Benim değil, onları aktarıyorum yani herkes hakkında böyle yapılabilir diye. 1944’teki suçlama: “Cumhuriyet lafta kalmıştır, idare şekli diktatörlüktür. CHP istismar ve istibdatla memleketi idare etmektedir, halk sefalet içindedir. Suistimal, safahat, israf, rüşvet, soygunculuk gittikçe gelişmektedir.” Nihal Atsız ve bunun içinde Alparslan Türkeş de var. Bunun üzerine, “Bu vatan kimin?” şiirinin şairi Orhan Şaik Gökyay da olduğu gibi daha birçokları da var.

Dolayısıyla, her devirde böyle şeyler konuşulur. Menderes için de “diktatör” diye gazetelere sekiz sütuna manşet atıldı.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – 50’li yıllarda da örnekleri var.

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Rahmetli Özal dönemini de biz gördük. İşte biliyoruz değil mi Özal dönemini. İnanın ki, bu dönem geçtikten sonra bakacağız ki bunların pek iler tutar yeri olmadı diye.

Ben tüm arkadaşlarıma sonsuz teşekkür ediyorum. Şimdi onları tek tek...

Bir kardeşimiz MİLGEM’le ilgili sordu. MİLGEM’de 2 tane firmadan teklif alınmıştı. O iki firmadan gemi teklifleri arasında en iyisini seçtik, dedik ki: “Biz bununla sözleşme yapacağız MİLGEM’de.” Kaç tane? 6 tane. Bunun üzerine birçok tersaneci bana geldi, Başbakan’a da gitmiştir. Dedi ki: “Daha tam rekabet oluşmadı oysa bu gemileri daha ucuza biz de yapabiliydik.” Dediğim şey şu: “İdarede sözle olmaz, eğer böyle bir şikâyetiniz varsa yazılı yapın. Biz de bunu teftişe havale ederiz, teftiş ne kadar verirse öyledir.” Başbakanlık Teftiş Kuruluna şikâyet edildi. Bir araştırma yapıldı, gerçekten bu tip gemileri yapabilecek 6 tersane varken 2 tersaneden teklif alınması tam rekabet ortamını oluşturmamıştır Kamu yararı düşünülerek iptal edilmesi uygundur. İptal edildikten sonra daha ihaleyi kimseye vermedik. Bu 6 geminin içerisinde 2 tanesini Pendik Tersanesine, devletin tersanesine “Gecikme olmasın, zaman kaybı olmasın, siz yapın.” dedik. Geriye kaldı 4. Onun da daha henüz ihalesi yapılmadı. Birinci husus bu, onu arz edeyim.

Bir başka husus, yine çok saygıdeğer bir başka arkadaşım dedi ki: “Türkiye’de üretimi yok ettiniz, hepten ortadan kaldırdınız.” Yani, öyle diyen kardeşime, sayın Komisyon üyemize şunu söylemek lazım: Allah için 150 milyar dolar ihracat yapılan bir ülkede üretim mi sıfırlandı?’ denir mi?

MUSA ÇAM (İzmir) – İthalat ne kadar Sayın Bakan?

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Onu da veririm, onun da burada tek tek rakamları var, onu da söylerim ama almak bile ayrı bir şey. İhracat üretimimizi gösterir, ithalat o şeye ihtiyacınız olduğunu gösterir ama “Bütün üretimi sıfırladınız.” dediğiniz noktalarda her yıl için de veririm.

Bir kardeşim de yine dedi ki: “50’den önceki dönem hepimizin ortak eseri.” Buna da katılıyorum ama her dönemde şey olursa o zaman eksiklerini değil, hep beraber “Bu dönemin eksikleri vardı.” dersek o zaman hiç kimse şey etmeyecek. Ama, hiç eksiklerini görmezsek olmaz.

Dolayısıyla, 1923’teki ihracat ne kadar? 51 milyon dolar; 1929’da 75 milyon dolar, 1945’te 168 milyon dolar, 1957’de 345 milyon dolar, 1961’de ihracatımız 346 milyon dolar, 1970’de 588 milyon dolar, 1980’de 3 milyar dolar, 1990’da 12 milyar dolar, 2002’de 36 milyar dolar. E, bizim dönemde şimdi 156 milyar dolar. Allah için, üretimin olmazsa ihracatın olur mu? Dolayısıyla, bir bakmak lazım üretime.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Ama aralarda çok şey yok.

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Yok yani ona da tek tek bakarım. Burada da var bütün yılların hesabı. Onu bir diyeyim.

Yine denildi ki: “Fakirleşiliyor.” Fakirleşme; kişi başına göreceli yoksulluk, aç kalma sınırı, yoksulluk sınırı diyerek önümüzdeki Birleşmiş Milletlerin, UNDP’nin...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Rakamlar ne?

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Şimdi söyleyeceğim UNDP’den de.

2002 yılından bu yana Türkiye Binyıl Kalkınma Hedefleri’nde büyük bir ilerleme kaydetti. Eğer “Binyıl Kalkınma Hedefleri de ne?” denirse, aşırı yoksulluğu ve açlığı ortadan kaldırmak, herkes için evrensel ilköğretim sağlamak, cinsiyet eşitliği ve kadının güçlendirilmesi, çocuk ölümlerini azaltmak, anne sağlığını iyileştirmek -onun için çocuk ölümleri azaltıldı, anne ölümleri azaltıldı- salgın hastalıklarla mücadele, çevresel sürdürülebilirliği sağlamak, kalkınma için küresel bir ortaklık kurmak.

2000 yılından bu yana Türkiye Binyıl Kalkınma Hedefleri’nde büyük bir ilerleme kaydetti. Aşırı yoksulluk sınırı olarak belirlenen günlük 1 doların altında yaşayanların oranı -elinizi vicdanınıza koyun da karar verin- 1994’te yüzde 1,1; 2006’da bu sıfırlandı, artık böyle bir rakam yok. Kişi başı günlük harcaması, cari satın alma gücü paritesine göre 2,15 doların altında kalan fert oranı 2011

yılında 0,14 iken 2012 yılında 0,06 olarak ortaya çıktı. Yoksulluk sınırı cari satın alma gücü paritesine göre 4,3 dolar satın alındığında bu 2002 yılında 30,30. Türkiye’de her 3 kişiden 1’inin günlük geliri 4,3 doların altında yani 3 kişiden 1’i yoksul.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Sayın Bakanım, insani gelişme endeksinde 2002’de 88’inci sıradaydı Türkiye, şu anda 90’inci sırada.

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Yok, yok, onu da şimdi tek tek söyleyeceğim. Özür diliyorum. Bu verdiklerimizde hiçbir tane yalan yok, çarpıtma yok; eksik şey olursa tamamlarız.

Yoksulluk sınırı 4,3 alındığında, 2002’de 30,33’tü, 2012 yılında 2,27 oldu. Bunun yanında -siz de belirtmiştiniz- gıda yoksulluğu oranı da görece düşük bir seviyede seyrediyor.

Türkiye aynı zaman ilköğretime kayıtlı cinsiyet eşitliğini hemen hemen sağladı, çocuk ve anne ölümlerinin azalmasında önemli ilerlemeler kaydetti. İlköğretime kayıt oranı yüzde 98,7 olan Türkiye, herkes için evrensel ilköğretimi sağlamak hedefini 2015 yılından önce neredeyse tamamladı.

Yine “Bu insani gelişmişlikte üç temel kriteri var.” deniyor. 80’de eğer sizin ortalama yaşam beklentiniz 56’ysa, 2000 yılında 69’sa, şimdi 74’si insani gelişme endeksi hangi yıl daha iyidir? Eğitim görme süre beklentisi 80’de 7 yıla, 2000’de 10 yıla, şimdi yaklaşık 12,9-13’si hangisi daha iyi? Ortalama alınan eğitim süresi 80’de 2,9 yani 3 yıl ise, 90’larda 4,5 yıl ise şimdi 6,5 yıl ise hangisi daha iyi? Satın alma paritesine göre 80’de kişi başına düşen millî gelir 5.800 dolarsa, 90’da millî gelir 7.900 dolarsa ve 2012’de 13.700 dolarsa insani gelişmişlik endeksinde de bakabiliriz.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Bunlar artacak zaten Sayın Bakan.

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Doğrudur ama geçmişten daha iyiyiz, onu söylüyorum tek tek.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – 88’inci sıradan 90’inci sıraya geriledi Türkiye.

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Bu önümüze gelen yasa sadece 5 tane özelleştirme uygulamasını kapsıyor. Madde geçici bir madde. Bundan önce çıkardığımız yasa, 2012 yılında çıkardığımız yasa geçici bir yasa değildi. Her özelleştirilme belli bir süre geçtikten sonra kalıcı yasaydı, Bakanlar Kuruluyla belirtilirdi. Ancak, bu yasa geçici bir maddedir, sadece beş olaya uygulanacaktır.

Bir önceki çıkan da 26/4/2012 tarihinde Mecliste kabul edilen yasada, özelleştirmeye, Bakanlar Kuruluna belirtilmesini Anayasa Mahkemesi iptal ediyor, “Bakanlar Kuruluna bu belirtilemez...” Neden? Yargı Türk milleti adına karar verir, o kararı verirken de örnek olacak kanun çerçevesinde karar verir, hâkim bunu kendi kafasından da vermez. Dolayısıyla, kanunu yapacak buradaki yasama organını... Bu daimî bir kanundu, burada itirazı var, “Bakanlar Kurulu yapamaz.” dedi. Bu getirdiğimiz geçici bir kanun ve aynı zamanda da Meclis yapacak.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – “Yasamayla da yapamaz.” diyor. Sayın Bakan. Yasamayla da yapamazsınız, kanunla da yapamazsınız, öyle diyor.

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Yani, özür diliyorum, eğer “Yasamayla da yapamaz.” dersek o doğru değildir, kim derse... Bak, bir hukuk doktoru olarak söylüyorum, o zaman af kanunlarını niye çıkartıyoruz? Hem mali affı çıkartıyoruz hem bir başkasını öldürene de af çıkartıyoruz. “Ya, ortada kesinleşmiş karar var, sen nasıl çıkartırsın?” niye demiyorsun? Yani, o denilmez, onu şeyde...

Bakın, millet menfaatini Meclis belirler dememiz lazım. Muhakkak ki millet egemenliği Anayasa’yla yasama, yürütme, yargı arasında dağıtılmıştır ama sonuçta, milletin iradesinin de... Hepsi millet adına karar verdiğini söylüyor ama belli ki bu organ, her dört yılda veya her beş yılda bir o millet iradesi yenileniyor. Bir de insafla karar verin, yargıda atadığınızın birisi on iki yıl görevde kalıyor, birisi ömür boyu görevde kalıyor yani bir de ona bakın, ona milletin iradesi ne kadar etki ediyor.

5 tane uygulama; Eti Alüminyum AŞ, Kuşadası Limanı, Çeşme Limanı, SEKA Balıkesir İşletmesi, TÜPRAŞ 14,76. Sayın Başkanım, sizin de elinizde var, “Ondan detaylarını okuyun.” dedi biraz önce Akçay herhâlde. Devir tarih oldu, iptal tarih oldu. Danıştayın her iptal kararından sonra arkadaşlarımızın gidip de zabıta gücüyle, polisle bunları kapı dışına koyabilme durumu yok “İptal kararım var, ben bunu uygulayacağım.” diyerek. Çünkü, o ana kadar geçen sürede personeli gönderdiniz, başka yere taşındı, buradaki evini sattı, başka yerde ev aldı, çocukları orada kaydoldu, eski hâle döndürülebilmesi artık mümkün değil. Ne olacak o zaman? Hemen davayı açmışlar, “Açmama.” deme gibi bir durum yok çizelgenize bakarsan. İptal tarihi 18 Şubat, dava tarihi, iade davası 19 Mart. İptal tarihi Kuşadası 11 Ağustos, dava tarihi 7 Eylül, aynı, 2010 tarihi. Dolayısıyla, bunları yapıyorlar. Kesinleşme tarihleri de var, bunun

üzerine şu yasa çıkınca, bu yasa üzerine Bakanlar Kurulu çıkınca, o zaman artık Bakanlar Kurulu “Dolayısıyla, biz işlem yapacağız, davaları tutmayalım.” dediğinden davalar çekilmiştir, böyle bir açıklık ortaya çıktı.

BAŞKAN – Evet...

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Başkanım, özür bu, belki şuradaki bir cümle...

Danıştay ihaleyi ya iptal ediyor veya devre esas özelleşme yüksek kararını iptal ediyor ama iptal kararı devirden sonra verildiği için geri alınma süreci özel hukuk alanına giriyor. Zorla, gidip Danıştay kararına göre el koyabilmekte de mümkün değil, sonuçta bir hukuki işlemi başlatmak durumundasınız. Kesinleşme süresini biliyorsunuz.

Bakin, bu “hızlı yargılama süresi” deyince... Ben hukukçuyum, iş davalarına giden arkadaşlar, avukat arkadaşlarım bilir. Denir ki: 9. Hukuk Dairesi bakardı, “On beş gün içerisinde karar vermesi gerekir.” dedik, kâğıtta bunu yazar. Allah için, on beş gün içerisinde 9. Hukuk Dairesinin karar verdiği oldu mu? Vermez. Vermeyince ne yapacaksın? İşte check and balance, biraz önce dediği gibi bir denetim vardı. Yargıya bu denetim gitti mi? İzmir Limanı özelleştirmesi oldu, Danıştay istişare görüş verecek, yasada “Bir ay içinde verilmesi gerekir.” dendi, iki yıl geçti vermedi. İki yıldan sonra “Tamam, verebilirsin.” dedi. Alan adam dedi ki: “Kusura bakma, ekonomik durumum değişti, ben de artık almıyorum.” Yani, Danıştay, bu kararı yasaya uymayarak, ülkeyi milyonlarca dolar zarara uğrattı. Allah için, bir kamu kuruluşu, işte kamu yönetimi olduğunda “Arkadaş, zarara uğrattınız.” diyoruz, bizdeyse söylüyorum arkadaşlarıma. “Bunun hesabını kim verecek?” diyor. Ama, yargıya kimsenin bunu dediği yok yani biraz daha check and balance şeyini yargı konusunda dikkate getirmek gerekir diyorum.

Ben tüm yüce heyetinizi saygıyla selamlıyorum.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Oylamayı yap, ben razıyım, oylamayı yap.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Hemen oylayalım Sayın Başkan, millî irade tecelli etsin şurada.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Beklesin, oylamayı yap.

BAŞKAN – Sayın Bakanım, tamam mı?

MİLLÎ SAVUNMA BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Ben yüce heyetinizi saygıyla selamlıyorum.

Bu Komisyonun bu millet için en faydalı, en doğru olacağı şeye karar vereceğine inanıyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkür ederiz.

Özelleştirme İdaresi bugünkü iftarın sahibi, kendilerine şimdiden teşekkür ediyoruz.

Birleşme 21.45’ e kadar ara veriyorum.

Kapanma Saati: 20.15

ÜÇÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati: 21.58

BAŞKAN: Recai BERBER (Manisa)

BAŞKAN VEKİLİ: Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)

SÖZCÜ: Vedat DEMİRÖZ (Bitlis)

KÂTİP: İlknur DENİZLİ (İzmir)

----- 0 -----

BAŞKAN – Komisyonumuzun saygıdeğer üyeleri, Sayın Bakanım, kamu kurum ve kuruluşlarımızın kıymetli bürokratları, yazılı ve görsel basınımızın ve sivil toplum kuruluşlarımızın değerli temsilcileri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Komisyonumuzun 49'uncu Birleşiminin Üçüncü Oturumunu açıyorum.

85'inci maddenin görüşmelerine devam ediyorduk. Bir arkadaşımızın söz talebi vardır.

Sayın Sarı, buyurun.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Evet, teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakanım, hoş geldiniz.

Sevgili arkadaşlar, değerli bürokrat arkadaşlar, sayın basın; iftardan sonraki ilk konuşmacı olmak nasıl olacak, avantajlı mı olacak dezavantajlı mı olacak bilmiyorum. Bizim enerjimiz, evet, tam olabilir ama arkadaşlar yemekten sonra belki biraz rahavete kapılmış olabilir. Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Şimdi, ben sözlerime Sayın Bilgiç'in bir hatırlatmasıyla başlamak istiyorum. Kendisi dedi ki: “Burada yaptığımız bir hukuki düzenleme; Türkiye'nin özelleştirme politikalarını tartışmıyoruz, özelleştirme stratejilerini, uygulamalarını tartışmıyoruz, aslında bir hukuki düzenlemeyi tartışıyoruz.”

Bu tabii, kâğıt üstünde böyle ama hukuki düzenlemeler aslında özelleştirme uygulamalarının sonucu olarak ortaya çıktığı için, dolayısıyla özelleştirme uygulamalarına ilişkin ve özelleştirmenin genel felsefesine ilişkin ve bu felsefeden ne kadar uzaklaştığımıza ya da buna ne kadar yakınsadığımıza ilişkin değerlendirmeler de yapıldı burada haklı olarak. Ben de önce buradan başlayacağım.

Sayın Gök'ün sözlerinden başlamak istiyorum aslında. Sayın Gök iki şey söyledi. Birincisi: Güçler ayrılığıyla ilgili söylediği şeyler kayıtlarda da vardır. Aslında Montesquieu'den bu yana yani 18'inci yüzyıldan bu yana güçler ayrılığı sistemi ile başlamış, Montesquieu'yle başlamış ve bütün çağdaş hukuk sistemlerinde ve bütün çağdaş devlet sistemlerinde temel unsur olmuş olan bir şeyi al aşağı etti. Çok veciz bir değerlendirmeydi, çok derinliğine bir değerlendirmeydi. Bütün siyaset bilimi terminolojisini tersine çevirdi ve dedi ki: “Güçler ayrılığı... Aslında bu güçler ayrılığı ilkesinde yasama, yürütme ve yargı birer güç değildir. Hatta, yargı güç bile değildir. Dolayısıyla, asıl olan halkın egemenliğidir, Parlamentodur. Yargıya biz böyle ‘güç’ dedikçe bunlar da kendilerine güç vehmediyorlar.” dedi. Mealen; tabii, bire bir bu cümleleri kullanmadı ama mealen böyle söyledi. Bu çok yanlış bir bakış açısı. Montesquieu'den bu yana kabul edilen...

SADIK BADAĞ (Antalya) – Bir kısım yargı demek istedi.

BAŞKAN – Şimdi arkadaşlar, tabii, herkes kendi görüşlerini söyleyecek.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hayır, ben de cevap veriyorum yani. Kendi görüşümü anlatıyorum o görüşe karşı.

VEDAT DEMİRÖZ (Bitlis) – Adil nasıl kıyamet kopardı cevap vermedim diye.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Efendim?

VEDAT DEMİRÖZ (Bitlis) – Geçen ben bir şey dedim, Adil'e bir cevap verdim diye, Adil kıyamet kopardı “Bana niye cevap veriyorsun.” diye.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Yok, Sayın Gök bence dinliyor, bak, gayet saygılı bir biçimde. Siz bence müdahale etmeyin, biz anlaşıyoruz aramızda.

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Biraz empati yapıyor.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Biz aramızda anlaşıyoruz.

BAŞKAN – Özelleştirmenin felsefesi...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Şimdi dolayısıyla, tabii ki çağdaş demokrasilerde en önemli olan şey, ulusun egemenliği, halkın egemenliğidir ve halkın egemenliği de yasama örgeninde ete kemiğe bürünür yani Parlamenteoda bürünür çünkü aslolan yasalardır, yasaları halkın seçtiği vekiller yaparlar. Parlamenteonun içinden çıkar yürütme. Bu açıdan baktığımız zaman, yasama da mutlaka yürütmenin üstündedir -ama bu açıdan baktığımız zaman- ve yargı da, yine hukukun verdiği yetkiler çerçevesi içerisinde yargılama faaliyetini yerine getirir. Yani bu üç güç birbirinin dengeler, bu üç güç eşittir, bunların arasında bir hiyerarşi yoktur ama egemenliğin kaynağı açısından baktığınız zaman, evet, Parlamento bunun en üstündedir.

Dolayısıyla, aslında bence bunu vurgulamaya çalıştınız ama biraz talihsiz şeyler söyleyerek, aslında yargının bir güç olmadığını yani “Yargıya da güç demeyelim, o zaman kendilerine güç vehmediyorlar.” biçimindeki sözleriniz bence yanlış anlaşılabilir, onu düzeltmenize fırsat vermek için bunu söyledim.

İkincisi: Buradan biraz özelleştirmelere geçecek olursak, Sayın Gök çok bilinen bir şey söyledi ama çok bilinen ve yanlış olan bir şeyi söyledi. Ekonomiyi tarif ederken dedi ki: “Ekonomi sınırlı kaynaklarla sınırsız ihtiyaçlar arasında bir denge kurmaktır.” Aslında bu İngilizce çevirisinde “need” kelimesinin “ihtiyaç” olarak çevrilmesinden doğan genel bir yanlışlıktır.

İhtiyaçlar sınırsız değil, istekler sınırsızdır. Dolayısıyla, bütün neoklasik iktisat bunun üzerine kuruludur. Yani “İhtiyaçlar sınırsız kardeşim, bizim ihtiyaçlarımız var, kaynaklar kıt; kıt olan kaynaklarla bu ihtiyaçlar arasında bir denge kurmak için bir iktisat yapıyoruz.”

Aslında, kıt olan şey kaynaklar, doğru ama isteklerdir sınırsız olan, ihtiyaçlar sınırlıdır. Örneğin 5 bardak su içersiniz, 6'ncı bardak suyu aynı anda içemezsiniz, ihtiyacınız o kadardır çünkü. İşte, bunun üzerine bir iktisat teorisi kuruldu. O iktisat teorisi de neoklasik iktisat. Biraz önce klasik iktisat, orada neoklasik iktisat, biraz sonra tartışacağımız özelleştirme politikalarının da merkezinde olan, göbeğinde olan yaklaşımdır bu.

Şimdi, buradaki temel konu, özelleştirme politikalarına ilişkin bakış açısına ilişkin temel konu, bu neoliberal iktisat ile bu neoliberal iktisat karşısında konumlanmış güçler arasındaki farklı bakış açılarıdır aslında. 1970'lerin ortalarından beri “Chicago okulu” denen, Newton Friedman'ın başını çektiği parasalcılar ve ondan daha sonra gelen, onun siyaset uygulayıcısı olan -Madam Thatcher demeyeceğim- Thatcher...

MUSA ÇAM (İzmir) – Madam Thatcher...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – ...İngiliz Başbakanı Thatcher- ve Reagan hattının Türkiye'deki uygulamaları...

VEDAT DEMİRÖZ (Bitlis) – “Demir Leydi” mi diyorlardı?

ADNAN KESKİN (Denizli) – Aralarında bir şakaşma var da, onu söylüyor.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – ...işte 24 Ocak kararlarıyla beraber ortaya çıkan Turgut Özal hükümetleri ve 1980 sonrası neoliberal politikalarıyla beraber başlayan bir süreç bu Türkiye'de. 1980'li yılların ortalarında biz Özelleştirme İdaresini kuruyoruz ve Türkiye'de özelleştirme faaliyetleri başlıyor.

Temel amaç ne? “Devlet var, kamu işletmeciliği var; bunlar hantal, bunlar kaynak verimsizliğine neden oluyor iktisatta, bu aynı zamanda ekonomi üzerinde de yük oluşturuyor, bütçe üzerinde de yük oluşturuyor, bunları özelleştirelim.” “Ne yapalım?” “Piyasanın etkinlik kazandırıcı unsurlarından yararlandırımlar bunları, özel sektöre devrederim, ekonomideki verimlilik artsın, daha iyi yönetilsin bu kuruluşlar ve bütçe üzerindeki yükü de hafifletilsin yani bunlardan buraya aktarılabilecek bütçe kaynakları hafifletilsin ve böylece, bir alan açılsın kamuya.” Şimdi, bu şekilde başladı özelleştirmeler.

Aslında, biraz önce, daha doğrusu sabah bize dağıtılan -belki dün dağıtılmıştır bilmiyorum- Özelleştirme İdaresi Başkanlığının “Özelleştirmedeki amaçlar” başlıklı kısmında da sayıldığı gibi, dört tane amaç sayılmış, denmiş ki: “Devletin sınav ve ticari aktivitelerinin azaltılması.” Evet, devleti küçültelim, bunun yerine özel sektör burada var olsun. “Rekabete dayalı bir piyasa ekonomisine katkı sağlayalım.” “Devlet bütçesi üzerinde KİT finansmanı yükü azaltsın.” İşte -bir de geyik- dördüncü madde: “Sermaye piyasaları geliştirilsin, sermaye piyasalarında derinlik artırılsın.”

Şimdi bu çerçevede başlayan ama biraz sonra anlatacağım ama bu çerçevenin çok uzağına düştüğümüz özelleştirme uygulamaları var. Ben sadece bunu giriş babında söylüyorum.

Şimdi, bir şeyi hatırlatmak isterim Sayın Hükûmete, Sayın Bakanım, Sayın Özelleştirme İdaresi Başkanına ve ilgili arkadaşlara: 1970'lerin ortalarından beri başlayan bu süreç, finansal krizle beraber, 2007 ve 2008'le beraber, bu süreci tükettik ve yeni bir siyasal süreç başlıyor tüm dünyada.

Neydi bu temel anlayış yani 70'lerden beri gelen ve özelleştirme politikalarını içine yerleştirdiğimiz temel anlayış neydi? "Devlet kötüdür, devleti küçültelim, kamu işletmeciliği hantaldır, devlete gerek yok, aslanan piyasadır; piyasa üretsin, piyasa en doğru kararları verir." Bunun üzerinden bir ideolojik tahakküm de oluşmuştu Türkiye'de, neoliberal iktisat, neoliberal devlet algısı, onun üzerine kapanan devlet. Neredeyse bunu eleştirmek, dinazorluktuk. Neredeyse bunun yanlış olduğunu söylemek, çok geride kalmış bir düşünceyi savunmaktan ibaretti.

MUSA ÇAM (İzmir) – Modası geçmiş.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ancak bu, küresel krizle beraber değişmeye başladı. Devlet yeniden keşfedildi. Kuşkusuz 1920'lerde, 30'larda, 40'lardaki gibi üretim sürecinin içinde olan değil, o ulusal sınırlar içerisinde üretim yapan, piyasa ekonomisinin eksiklerini kendini piyasa ekonomisinin yerine koyarak kapatan devlet algısı değil ama daha yukarıda duran, stratejik plan yapan, piyasaları yönlendiren, piyasaları denetleyen, gerektiğinde yeni fabrikalar da kurmaktan çekinmeyen, hiçbir ideolojik angajmanı olmayan bir devlet anlayışı. Çünkü piyasaların hata yapabildiği ortaya çıktı. Piyasaları denetimsiz bıraktığınızda en doğru kararları veren unsur olmadığı ortaya çıktı. Yani dünya, önümüzdeki dönemle, 2010'lu yıllar boyunca 2020'li yıllar boyunca bu yeni siyaset anlayışını tartışacak ve konuşacak ve bu yeni siyaset anlayışı da...

SADIK BADAĞ (Antalya) – Sayın Sarı, AK PARTİ bunları konuşuyor.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Konuşmuyor. Bakın, işte özelleştirme uygulamaları...

SADIK BADAĞ (Antalya) – Konuşuyor.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Müsaade ederseniz, biraz açıklamama müsaade ederseniz...

SADIK BADAĞ (Antalya) – Tabii ki, dinliyorum.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – ...bunun uygulamalarda neden böyle olmadığını anlatmaya çalışacağım.

SADIK BADAĞ (Antalya) – AK PARTİ bunları inceliyor ve uyguluyor.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – 2010'lu yıllar boyunca, 2020'li yıllar boyunca dünya bunu tartışacak, bunu konuşacak, bunun politikalarını üretecek, bunun pozisyonlarını üretecek ve özelleştirme politikalarına da dönüp yeniden bakmamızı gerektirecek yeni bir küresel konjonktürle karşı karşıyayız yani yeni bir iklimdeyiz. Dolayısıyla, ben Sayın Bakanımın, aynı zamanda Hükûmetin ve Özelleştirme İdaresi Başkanının ve AK'li ve MHP'li ve muhalefet partisindeki arkadaşlarımla bu genel çerçeveden özelleştirme politikalarını önümüzdeki dönem dizayn etmemiz gerektiğini düşünüyorum.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Bor AŞ'yi inceleme fırsatınız oldu mu son günlerde?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bor mu?

SADIK BADAĞ (Antalya) – Evet.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Evet, sor, sor.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Bir bakın, bir inceleyin.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Sayın Başkan, ne güzel bir sunum yapıyor arkadaşımız, dinliyoruz. Sadık Bey'i de dinleriz yani Sadık Bey de gayet güzel konuşuyor.

BAŞKAN – Arkadaşlar, lütfen kesmeyelim evet.

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Sayın Akçay, hocalar arasında böyle çatışmalar olabilir.

BAŞKAN – Neyse...

SADIK BADAĞ (Antalya) – Sanki biz bunların dışındaymışız gibi bir tavırla oluyor da.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Daha size ilişkin bir şey söylemedim.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Hiç rahatsız olmuyorum, takviye için söylüyorum, bunlar ülkemizde uygulanıyor.

BAŞKAN – Tamam, bir tamamlasın arkadaşımız, ondan sonra şey yapalım.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Bitirdikten sonra da açılabilir.

BAŞKAN – Evet, lütfen...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Şimdi, daha henüz AKP'nin özelleştirme politikalarına ilişkin hiçbir şey söylemedim, hiçbir şey söylemedim, daha genel çerçeveyi anlatıyorum, bunlar girizgâh, daha giriş, daha genel çerçeveyi anlatıyorum.

BAŞKAN – Ama girizgâh...

ADNAN KESKİN (Denizli) – Daha başlangıç, başlangıç. Daha üç saat dinleyeceksiniz.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Aslında AKP'nin uygulamalarının bunun ne kadar uzağında olduğumuzu anlattıkça...

BAŞKAN – Sayın Sarı, on beş dakika girizgâh olursa herhâlde bir saat sürer.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ama konu böyle yani.

BAŞKAN – Lütfen yani.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Konu o kadar geniş bir konu ki, mevzu o kadar uzun ki...

BAŞKAN – Lütfen yani, o zaman bütün özelleştirme...

ADNAN KESKİN (Denizli) – Daha geniş. Oradan laf atıyorlar dağılıyor sonra.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Şimdi, arkadaşlar, Özelleştirme İdaresi Başkanlığının Türkiye’de özelleştirme politikalarının amaçlarına ilişkin bu 4 maddesi aslında bu felsefeyi çok iyi yansıtıyor ama özelleştirmeden beklenen asıl muratlar bu 4 maddenin içinde yok. Mesela ne yok? Örneğin, piyasadaki verimliliğin yükseltilmesi. Yani, devletin sınai ve ticari aktivitelerinin azaltılması bir ideolojik tutumdur. Devleti küçültelim neoliberal iktisada uygun biçimde, rekabete dayalı bir piyasa ekonomisini geliştirelim, kısmen bunun için de bir şeyler söylenebilir. Devletin KİT finansmanını azaltalım, bu sadece özelleştirmeye bir finansal olay gibi bakmak yani onun toplumsal, hukuksal, siyasal verimliliğine dair, istihdama dair politikalarını geride tutmak, sosyal politikalarını yok saymak ama buna bir finansman meselesi gibi bakmak, ki amaçlardan biri bu ve sermaye piyasasının geliştirilmesi ve derinleşmesine katkı da sunmak. Ben özelleştirme politikalarıyla sermaye piyasasının ne kadar derinleştiğini de çok merak ediyorum doğrusu. Yani, birkaç tane halka arz var. Bu halka arzların sermaye piyasasının derinliğini artırarak kaynakların etkin bir biçimde kullanıldığına ne kadar katkı sağladığını da çok merak ediyorum. Bu son madde hep özelleştirmeyle ilgili tartışmaların içine konmuştur, bir çeşit torba düzenleme gibidir. Mesela, piyasaların Türkiye’deki özelleştirmelerle ne kadar etkin hâle geldiğine ilişkin bir çalışma var mı? Ben geçen sefer de bunu sormuştum Özelleştirmeye, bütçe tartışırken. Bu konuya bir doyurucu açıklama alamadık. Yani, piyasaların daha etkin hâle getirilmesi, özelleştirme politikaları açısından böyle bir, Türkiye’de yapılan özelleştirmeler sonrasında piyasalar bu kadar etkin hâle geldi ya da bu kadar verimli çalıştı, Türkiye’de verimlilik bu kadar arttı diye bir çalışma var mı? Örneğin, TÜRK TELEKOM’u özelleştirdik, telekomünikasyonda bir devlet tekeli aldık bir özel tekele verdik yani orada bir tekel devri söz konusu. Mesela, TÜRK TELEKOM’u özelleştirdik diye örneğin telekomünikasyon altyapısında bir rekabet oluştu mu? Bunu çok merak ediyorum.

BAŞKAN – Oluştı.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – TELEKOM’un altyapısını kullanıyor şirketler.

BAŞKAN – Hayır, hayır...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Yani, bir verimlilik artışı oldu mu ya da örneğin Et Balık Kurumunun özelleştirilmesi, ilgili sektörlerin özelleştirilmesi ekonomide ne kadar bir verimlilik artışına neden oldu? Bu, amaç fonksiyonu bile değil. Bununla ilgili bir çalışma yapıldı mı, bu verimliliğin ne kadar arttığına ilişkin bir değerlendirme yapıldı mı? Ben bugüne kadar bunu Özelleştirme İdaresinden duymadım.

Şimdi, mesela stratejik sektörler var, bunlar özelleştirmenin sınırını çizer dünyanın her ülkesinde. Örneğin, stratejik sektörlerimiz bizim neler ve bu stratejik sektörlerimizde özelleştirme uygulamalarına ilişkin çekincelerimiz var mıdır bizim Hükümet politikası olarak?

SADIK BADAĞ (Antalya) – Var bunların hepsi efendim. Kalkınma planlarında var, 2014-2018 planlarında var, hepsi var Sayın Sarı.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Mesela, Sayın Badak, örneğin telekomünikasyon sektörü yani iletişim sektörü bir stratejik sektör müdür Türkiye için? Ya da mesela enerji sektörü, Türkiye gibi enerji konusunda ciddi sıkıntıları olan bir sektör bir stratejik sektör müdür ve buna ilişkin bir özelleştirme çekincemiz olmayacak mı bizim örneğin? Yani, asıl tartışılması gereken noktalar bunlar.

Sonra, özelleştirmelerin sosyal boyutu, istihdama ilişkin boyutu mesela, yine bu amaç maddelerinin içinde sayılmıyor, sanki bu yokmuş gibi. Yani, özelleştirilen firmalarda çalışan insanların sayısının azalması değil tek başına, özelleştirme uygulamalarının Türkiye’deki istihdamın artışına ne kadar katkı sağladığına ilişkin bir amaç görmeliyiz biz özelleştirme politikalarının içinde. Böyle bir amacımız yok, böyle bir amaç koymuş değiliz özelleştirmeye. Özelleştirmelere sadece finansman ilişkisi açısından bakıyoruz yani en fazla bu açıdan bakıyoruz. Mesela, üretime ilişkin boyutu, bir üretim amacı olmalı. Yani, özelleştirme politikalarıyla beraber bizim üretim modelimiz şöyle geliştii, böyle geliştii, böyle gelişecek, Türkiye artık bu sektörlerde çok daha fazla üretim yapacak diye bir çalışma, bir amaç, bununla ilgili bir strateji ben Özelleştirme İdaresinden bekledim, bunun da üzülmeyeceğini görüyorum.

Şimdi, özelleştirmelerle ilgili birtakım ön yargılar var özelleştirme süreçlerini besleyen, tıpkı “Kardeşim, özelleştirme toptan kötüdür.” gibi. Şimdi, bu da bir ön yargıdır yani “Biz özelleştirmeye körü körüne karşıyız, her türlü özelleştirmenin karşısındayız...”

BAŞKAN – Sayın Çam...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hayır, Sayın Çam öyle demiyor.

“...özelleştirme kötü bir şeydir.” nasıl bir ön yargıysa özelleştirme süreçlerini besleyen bazı ön yargılar da var. Şimdi bu ön yargıları da tartışalım. Mesela, bir, “Kamu işletmeciliği kötüdür, hantaldır.” Bu bir ön yargı. Yani, mesela, bunun en güzel örneklerinden birini Türk Hava Yollarında veriyoruz biz. Şimdi, Türk Hava Yolları bir kamu şirketi aynı zamanda.

BAŞKAN – Yüzde 50’ nin altına düştüğü için...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ya, olabilir ama bir kamu payı var, bir kamu ortaklığı var, yönetim atıyorsunuz, şirkete Genel Müdür atıyorsunuz. Yani, demek ki...

SADIK BADAĞ (Antalya) – Onun da tekel özellikleri var ama.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Tamam ama iyi işliyor.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Tekel özelliklerini kaldıralım.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Dünyanın en iyi işleyen, en önemli hava yolu şirketlerinden biri Türk Hava Yolları. Demek ki istenince yapılabilir ya da dünyanın diğer ülkelerinde demir yolu işletmeciliği gibi Fransa’ da, Almanya’ da, dünyanın diğer ülkelerinde de bir kamu işletmeciliğinin kötü olmadığına ilişkin örnekler var.

BAŞKAN – Var.

MÜSLİM SARI (İstanbul) - Demek ki istenince yapılabilir. Yani, tıpkı “Özelleştirme toptan yanlıştır.” anlayışı ne kadar yanlışsa “Ya, kamu işletmeciliği de hantaldır, yanlıştır, bunlardan kurtulalım.” anlayışı da yanlış. Bu, Türkiye’de bazı ön yargıları besliyor.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Biz böyle bir politika içinde değiliz.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ya, sizinle ilgili bir şey demiyorum, bakın, ben genel bir şey söylüyorum, niye üzerinize alıyorsunuz Sayın Badağ?

BAŞKAN – Demiyor, evet, genel söylüyor.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Bize hitaben konuşuyorsunuz.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Size hitaben konuşuyorum tabii. Ben “AKP şu ana kadar böyle yapmıştır...”

SADIK BADAĞ (Antalya) – Ama bu görüştüğümüz maddeyle ilgili mi?

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Üzerinde görüştüğümüz maddeyle ilgili.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Hocam, siz ders verirken öğrencilere böyle kötü muamele yapmıyorsunuzdur.

BAŞKAN – Sayın Badağ, müsaade edin, bir tamamlasın.

Bir tamamlayın lütfen.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Komisyonun uzağında dolaşıyoruz Sayın Başkan.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Sayın Badağ, bitince sizi de dinleyelim, daha da bir derinleşsin şey.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Sizi de dinleyelim, dinleyelim sizi de yani.

BAŞKAN – Neyse, dinleriz, sabaha kadar buradayız nasıl olsa.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Sayın Başkan, burası Plan ve Bütçe Komisyonu.

BAŞKAN – Tabii ki, tabii ki süremiz yok, istediğimiz kadar dinleriz.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Teorik tartışmaları kısa bir zamanda Genel Kurulda yapma şansı yok. Diğer komisyonlarda da olmuyor.

BAŞKAN – Tabii, tabii, öyle, diğer komisyonlarda da öyle sabaha kadar, dün iki buçukta filan bitmiş zaten komisyon, biz de aynı şekilde.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – O yüzden yani memnuniyetle, biz de memnun oluruz sizin düşüncelerinizi almaktan.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Bakın, yarısına katılmıyorum görüşlerinizin.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Yok, yok, konuşuruz şeyde.

BAŞKAN – Sabaha kadar dinleriz, arkadaşlarımız anlatsınlar, biz bir saat, bir saat dinleriz, sabaha kadar buradayız nasıl olsa.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Bu görüşler münhasıran özelleştirmeye alakalı, topluca bir kanun gelirse bunun tümü üzerinde müzakere edilebilir ama burada görüştüğümüz 3 madde, 4 madde, onun için bu kadar...

BAŞKAN – 1 madde.

SADIK BADAĞ (Antalya) – 1 madde?

BAŞKAN – Tabii canım, özelleştirmeye ilgili 1 madde.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Ama olsun, özelleştirmeye ilgili sunuş yapıldı, bize kurumdan şeyler dağıtıldı, rakamlar verildi, olur mu?

BAŞKAN – Ya, üstat, geçici bir madde koyuyoruz, yapmayın.

Neyse...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Neyse, devam edelim.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Badağ, burası bir okul, burası bir okul.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Bu biraz istismara...

BAŞKAN – Lütfen, lütfen...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Gene de dinlemek isteriz, memnun oluruz.

BAŞKAN – Tabii, buyurun lütfen.

Buyurun Sayın Sarı.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Dolayısıyla, böyle bir ön yargı var. Bu ön yargı aslında 1980'lerden bu yana neoklasik anlayış içinde beslendi, AKP de bunu devam ettirdi, bu ön yargıyı.

Şimdi, mesela, ikinci konu şu: Kamu, bu şirketleri... Biraz önce Sayın Bakan da söyledi, önceki Bakan da söyledi. "Ya, bu şirketler zarar ediyor ve kamu bu şirketlere kaynak ayırmak zorunda. Şu anda zarar etmiyor olsalar bile bunlar orta ve uzun vadede bu kârlılıklarını sürdürebilmek için buralara kaynak aktarma zorunluluğu vardır bütçeden, dolayısıyla orta ve uzun vadede bunlar kamu üzerinde yük teşkil ederler, o yüzden bunları elden çıkartalım." Evet, haklı olan boyutları var bazı şirketler için ama mesela, Millî Piyango İdaresinin özelleştirilmesinin kamu bütçesi ya da kamu kaynağıyla nasıl ilişkili olduğunu ben anlayamıyorum söz gelimi. Örneğin, bu devlet Millî Piyango İdaresini özelleştirerek özelleştirmede hangi amaca ulaşmaya çalışmaktadır? Tam rekabet piyasasının oluşmasına mı, ekonomide verimliliğin artmasına mı? Bunun bir KİT olarak ya da bir kamu kuruluşu olarak bütçe üzerindeki yatırım yapılmasını gerektiren bir perspektifi mi vardır? Mesela, biri çıksın bana, "Millî Piyango İdaresini şu sebeplerle özelleştiriyoruz." diye tatmin edici bir açıklama yapsın örneğin.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Mesela kumarın yaygınlaştırılması mı amaçlanıyor?

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Nedir yani? Bunu niye özelleştiriyoruz Sayın Bakan? Türkiye'de Millî Piyango İdaresi niye özelleştirilir? Yani, hem Özelleştirme İdaresinin "paper"ındaki, maddelerdeki amaçlarla ilişkilendiremiyorum ben hem özelleştirmenin global çerçevede çizdiği amaçları içinden anlam kazandırıyorum buna. Dolayısıyla, bunları tartışmak lazım.

Biraz önce söyledim mesela, stratejik sektörler ve kurumlar, bunlara ilişkin çekinceleri olmalı Türkiye'nin yani bir yerlerde, burada sınırlar olmalı. "Her şeyi özelleştirelim, her şeyi bir iktisat, bir finansman mantığı içinde bakarak özelleştirelim." anlayışı doğru olmaz.

Yine, biraz önce söyledim, önemli kriterlerimizden biri verimlilik artışları olmalı. Yani, birtakım sektörlerde özelleştirmeler yaptığımızda, bu özelleştirmelerin o sektörlerde ne kadar bir verimlilik artışına neden olacağını ya da olduğunu tartışmak zorundayız ama şöyle şeyler oluyorsa: Bir devlet tekelı var ortada, devlet tekelini kullanan bir şirket var. Bunların bazıları doğal tekellerdir, TÜRK TELEKOM'da olduğu gibi, mikroiktisat teorisinde gördüğümüz doğal tekellerdir yani oraya başka hiçbir firma giremez çünkü onlar zaten büyüdükçe maliyetleri düşer, büyüdükçe maliyetleri düştükleri için tekel konumundadır. Şimdi, siz tekel konumunda olan bir firmayı alıyorsunuz, bir özel şirkete devrediyorsunuz ve bir özel tekel yaratıyorsunuz. Mesela, bunun verimlilikle ne ilgisi var? Dolayısıyla, özelleştirmeler yaparken verimlilikle ileri gelir bağlantılarının ne kadar düşünüldüğüne ilişkin ciddi kaygılarımız var. TÜRK TELEKOM'u buna örnek verebilirim.

Şimdi, istihdam ve üretim hedefleri dedik. Bizim özelleştirme politikalarımızın içinde istihdam ve üretim hedeflerinin olduğunu söyleyebilir miyiz? Dünyada başka ülkelerde, başka özelleştirme uygulamaları var istihdam hedefi koyan. Bizde niye yok? Özellikle Sayın Bakanımın da ilgi alanına girer yani özelleştirmelerin sosyal boyutu, buradaki istihdam, buradaki üretim hedefleri.

Mesela, Et ve Balık Kurumunun özelleştirmesinin bu sektörde çalışan istihdamı ya da üretimi ne kadar etkilediğine ilişkin bir değerlendirmeniz oldu mu bu özelleştirmeyi yaparken? İstihdam ve üretim arttı mı?

BAŞKAN – Çok arttı.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Sayın Başkan, siz niçin müdahil oluyorsunuz?

BAŞKAN – Hayır, “Arttı mı?” diye sordunuz ya.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Size sormuyorum ki.

BAŞKAN – Bana doğru döndünüz de.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hayır, siz Hükümet misiniz?

BAŞKAN – Estağfurullah.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Erdemir’le ilgili şey olunca, yönetim kurulu şeyi orada.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Mesela, Sümerbank’taki fabrikaları yine arkadaşlar örnek verdi ya da şeker fabrikaları örneğinde. Mesela, biz biliyoruz ki şeker fabrikalarında, aslında fabrikaları satın alan kuruluşların ya da almaya yeltenen kuruluşların aslında bu fabrikaların sadece arsalarıyla ilgilendiklerini -ki şehrin merkezinde kalmış, çok değerli arsalar ve araziler bunlar ama- orada şeker üretimine ilişkin herhangi bir kaygılarının, herhangi bir planlarının olmadığını biliyoruz mesela. Örneğin, şeker alanının özelleştirilmesinin Türkiye’deki şeker üretimine etkisinin ne olacağına ilişkin bir çalışmanız var mı? Bunları bizimle paylaşırsanız çok memnun oluruz.

Şimdi, bir başka konu, özelleştirmelerden elde edilen gelirlere bakış açısına ilişkin. Şimdi, az önce siz söylediniz, sunumunuzda da var. 1986-2002 yılları arasında 8,2 milyar dolar özelleştirme yapılmış, 2003-2014 yılları arasında da 52 milyar dolar. Kabaca topladığınız zaman 60 milyar dolarlık bir özelleştirme var ve bu 60 milyar dolarlık özelleştirmenin kabaca 40 milyar doları bütçe ve hazine olanaklarına tahsis edilmiş. Yani, biz elimizdeki malları satmışız ki bunlar daha çok hazineye aktarıldığı için hazinenin finansmanında kullanmışız yani borç ödemelerinde kullanmışız. Şimdi, dünyanın başka örneklerine, ülke örneklerine baktığımız zaman, bu şekilde uygulayan ülkeler var elbette ama daha mantıklı olan ve daha rasyonel olan şey şudur: Bunlar kamunun yıllarca birikimiyle elde etmiş olduğu kaynaklarla oluşturulmuş kurumlardır. Bunları mesela biz sadece yeniden yatırıma yönlendirecek bir çerçevede değerlendirebilseydik, borç ödemesinde kullanmasaydık, bütçe olanakları içinde kullanmasaydık da Türkiye’nin orta ve uzun vadede verimliliğini artıracak, verimli projelere yatırımlar yapabilecek çerçevede bir fonda değerlendirebilmiş olsaydık ben inanıyorum ki çok daha farklı bir model ortaya çıkabilirdi. Yani, bugün mesela varmış olduğumuz noktada Türkiye’nin –Hasip Bey söylediler, başka konuşmacılar da söylediler- bölgesel gelir dağılımı problemlerinden tutun da ekonomide verimliliğin ve istihdamın kalitesinin artırılmasına kadar, AR-GE harcamaları kadar, çok ciddi alanlara aktarabilecek, verimlilik artışı yaratacak kaynaklara ihtiyacımız var. Mesela, biz bu kaynakları özelleştirmelerden elde ettiğimiz gelirlerden sağlayabilirdik. Onları hazinenin finansmanında ya da bütçenin finansmanında kullanmak yerine, doğrudan doğruya buraya tahsis ederek orta ve uzun vadede Türkiye’nin büyüme potansiyelini daha da artırabilirdik. Belki böyle şeyler yapmış olsaydık -bakın arkadaşlar, 40 milyar dolardan bahsediyoruz- bugün “Türkiye orta gelir tuzağında mıdır değil midir?”i tartışmazdık belki. Türkiye belki bugün küresel ölçekte daha fazla mal üreten ve satan bir ülke olabilirdi ya da Türkiye ulusal katma değeri daha yüksek ürünler üretilip bunu uluslararası pazarlarda satabiliyor hâle gelebilirdi ama biz bu modeli hiç düşünmedik. Yani, çarpıklığı anlatmak için söylüyorum. Biz bir mirasyedi gibi bu kurumları satalım, elimizden çıkaralım, elde edilen gelirleri de...

SADIK BADAĞ (Antalya) – Nasıl mirasyedi oluyoruz? Sizin bu kadar bıraktığınız borçları ödeye ödeye anca bitirdik, hangi miras?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ya, bizim yaptıklarımızı sata sata bitiremediniz Badak. Bir tane de yaptığınız bir mal satın ya.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Ya, bıraktığınız borçları... 130 milyar dolar Merkez Bankasına bıraktınız.

BAŞKAN – Sayın Badak, tamamlasın, arkadaşlarımız da söyleyecekler.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – 3’e kattınız borcu. Dış borçların rakamlarını veriniz birazdan.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Bu ihracatlar ne oluyor?

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Rakamlar geliyor, dış borç 300 milyarın üzerine çıktı.

BAŞKAN – Lütfen, arkadaşlar...

Sayın Sarı, lütfen toparlayabilerseniz.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Şimdi, arkadaşlar, AKP Hükümeti döneminde...

SADIK BADAĞ (Antalya) – Batan bankaların paralarını kim ödedi?

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Sayın Badak, müsaade eder misiniz?

BAŞKAN – Arkadaşlar, söz alıp tamamlayacağız, lütfen.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Sayın Badak, bir sözünüz varsa düğmeye basıp konuşursunuz.

SADIK BADAK (Antalya) – Ama “mirasyedi” filan... İşte, sizin borçlarınızı ödedik.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – İtiraz ediyorsanız düğmeye basıp...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ödediğiniz 23 milyar borç, bıraktığınız 600 milyar dolar zaten.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Önünüzde düğme var Sayın Badak, düğme var önünüzde, oraya basar söz alırsınız.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Sarı. Değerlendirmenizi siz yapın yani.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Yani, şunu düşünün: Bir ev var, bütçe açık veriyor, evin geliri ve giderleri birbirini karşılamıyor ama evde satılacak eşyalarınız var. Diyorsunuz ki: “Ya, bu eşyalar da eski.” Tamam, haklı olduğunuz yanlar olabilir. “Bunlar eski, bunları elden çıkartalım. İşte, koltuğu satalım, televizyonu satalım ve onu cari tüketimde kullanalım.” Oysa ben isterdim ki, daha rasyonel çözüm şu...

BAŞKAN – Tefeciye olan borcunuzu ödeyin.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Sayın Başkan...

Bütçe yerine ya da hazinede borç finansmanı yerine, bunu yeniden yatırıma yönlendirebilecek, Türkiye’nin üretkenliğine katkı sağlayabilecek alanlara aktarmak mümkündür. Biraz önce arkadaşlar yatırımdan bahsettiler. AKP hükümetleri dönemi boyunca kamu yatırımlarının millî gelire oranı düşmüştür arkadaşlar. Alın bakın, 2002’deki rakama bakın, yıl içindeki yatırıma bakın, kamunun merkezi yönetim bütçe olanakları artı bütün genel kamunun yatırım harcamalarının millî gelir içindeki payı düşüyor. Dolayısıyla, siz yatırım falan yapmıyorsunuz. Geçmiş dönemlerden daha yüksek bir yatırım yapıyor değilsiniz. Bakın rakamlara, devletin resmi rakamları.

BAŞKAN – Siz tamamlayın.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Tamamlıyorum Sayın Başkan ama sürekli insicamı...

BAŞKAN – Ama sürekli “siz, siz” diye de konuşunca cevap verme ihtiyacı duyuyor insanlar.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – “Siz” derken AKP diyorum yani.

BAŞKAN – Siz görüşlerinizi söyleyin.

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Siz tamamlayın konuşmanızı, bize laf yetiştirmekten konuşmanızı yapmıyorsunuz.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Laf atmayın, yetiştirmeyeyim ben de.

BAŞKAN – Hayır, lütfen yani.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Laf atıyorsunuz ki yetiştiriyorum.

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Sanki siz özelleştirme yapmıyorsunuz.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Şimdi, Sayın Badak laf atınca ben de laf... Laf niye yetiştirilir? Durup dururken mi yapıyorum yani?

BAŞKAN – Neyse Sayın Sarı, buyurun.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hayır, durup dururken yapmıyorum ben. “Laf yetiştiriyor.” diyorsun, niye yetiştiriyorum?

BAŞKAN – Öyle deyince ister istemez...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Atmayın yetiştirmeyeyim.

BAŞKAN – Tamam, onların hepsine cevap verilir yani, lütfen.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Güzel sunumdan rahatsız oldu arkadaşlar.

BAŞKAN – Yok, yok yani hiç öyle değil inanın.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Sizin için söylemedim Sayın Başkan, sizi kastetmedim yani bu tür tartışmalardan zevk aldığınızı biliyorum yani.

BAŞKAN – Ben de cevap vereceğim şimdi zaten.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Dolayısıyla, daha rasyonel özelleştirme politikası buradan elde edilen kaynakların kullanımını da düşündürdü. Yani, dünyanın birçok ülkesinde de böyle olmuştur. Bu şekilde yapan ülkeler de var kuşkusuz, Türkiye gibi yapan ülkeler de var, Türkiye tek ülke değil ama bir müddet sonra satılacak mal ve hizmet bulamazsınız ekonomide ve bütçeniz o rahatlık içinde açık vermeye devam ettiği sürece başka yollara yönelirsiniz ama ben Türkiye’nin çok yapısal sorunları olduğunu düşünüyorum ve kaynak ihtiyacı içinde olan bir ülke olduğunu düşünüyorum. Tam da burada 40 milyar dolarlık bir kaynağın yani bütçenin olanaklarına değil de

ya da cari harcamalara değil de yatırım ve üretkenliğe dönük harcamalara dönüştürülecek bir mekanizma ve çerçeve kurulabilmiş olsaydı eğer ben Türkiye'nin bugün olduğu yerden daha iyi bir yerde olacağını düşünüyorum.

Son bir husus, Türkiye'deki özelleştirme uygulamaları maalesef bir kaynak ve servet transferine de dönüşmüştür. Arkadaşlar burada çeşitli örnekler verdiler. Satın alınan şirketlerin kısa bir süre sonra ne kadar büyük kârlarla satıldığı, hatta içine hiç yatırım harcaması yapılmadan bunların yapıldığının örneklerini verdiler. Ben çok uzağa gitmeyeceğim sadece Mey İçki'den bahsedeceğim. Mey İçkinin alındığı fiyat belli, altı ay sonra ya da bir yıl sonra içine doğru dürüst yatırım yapılmadan satıldığı fiyat belli. Çeşitli özelleştirme uygulamalarına ilişkin verilen yargı kararları belli. Dolayısıyla, AKP hükümetleri döneminde, 2002'den sonra özellikle, özelleştirmenin bir servet transferine dönüştüğünü de görüyoruz. Burada birtakım firmaların kayırıldığını, birtakım firmalara kaynak transferi yapıldığını, servet transferi yapıldığını ve bunların geri dönüp AKP'yi destekleyen firmalara dönüştüğünü ya da AKP'yi destekleyen firmalar üzerinden bu işin yürütüldüğünü de görüyoruz. Dolayısıyla, Türkiye'deki özelleştirmeleri değerlendirirken bunlara da bakacağız.

Şimdi, bu genel açıklamalardan sonra maddeye gelelim.

(Oturum Başkanlığına Sözcü Vedat Demiröz geçti)

BAŞKAN – Şimdiye kadar madde dışında mıydı?

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hayır, maddeye altlık yaptım.

BAŞKAN – Şimdi, gelişme bölümüne geçtik.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Evet.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Giriş, girizgâh bitti.

BAŞKAN – Tamam.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Şimdi, değerli arkadaşlar, Türkiye'deki özelleştirmenin hikâyesi budur. Şimdi, Sayın Bilgiç demişti ki: “Ya, bunun özelleştirmeyle bir ilgisi yok, biz burada özelleştirme politikalarını tartışmıyoruz, biz burada hukuki bir düzenlemeyi tartışıyoruz.” Nedir bu hukuki düzenleme, ne diyoruz? Diyoruz ki: “Yayımlı tarihi itibarıyla devir ve teslim işlemlerinin tamamlanmasının üzerinden beş yıl geçmiş olan özelleştirmeler hakkında verilmiş olan yargı kararları ile ilgili olarak sözleşmelerinde belirtilen hâller dışında bu kuruluşların geri alınması yönünde herhangi bir işlem tesis edilemez.” Bir defa, maddenin lafzına baktığınız zaman -hiç detaylı araştırmaya gerek olmaksızın yani ruhuna bile girmeden, bununla ilgili gerekçeleri bile tartışmadan- şöyle bir sonuç çıkıyor: Ortada bir mahkeme var, bir özelleştirme uygulaması var, mahkeme bir karar vermiş -yani çok basit bir yorum yapıyorum hiç içeriğine girmeden- muhtemelen iptal etmiş o özelleştirmeyi ya da başka bir karar vermiş, “Eski hâline çevirin, eski sahibine iade edin.” demiş, bir mahkeme kararı var ve diyoruz ki: “Biz, bu mahkeme kararını uygulamayalım.” Şimdi, çok basit olarak baktığınız zaman, bir defa bunun kafadan, en başta, girişte anlattığım güçler ayrılığı sistemine, Anayasa'nın hiyerarşik ilişkisine aykırı olduğu çok nettir. Yasama, yürütme ve yargı erkleri arasında paylaşılan iktidarda her bir erkin kendine özgü hareket alanı olur ve her bir erkin kendine özgü hareket alanı içerisinde hiçbir erk diğer erk üzerinde hükümlanlık hakkına sahip değildir ya da hiyerarşik bir ilişkisi olamaz. Dolayısıyla, biz yasama organı olarak, yargının vermiş olduğu bir kararın idari bir işlemle yani yürütmeye vermiş olduğumuz bir yetkiyle uygulanamayacağına ilişkin bir yasa maddesi tesis edemeyiz. Bu yasa maddesi her şeyden önce hukukun genel felsefesine, güçler ayrılığı ilkesine aykırı olur aynı zamanda Anayasa'ya da aykırı olur. Ve biz biliyoruz ki Anayasa, o ülkede hukuku hiyerarşik olarak sıraya dizer, bu hiyerarşik ilişkisinin tepesine kendini koyar, kanunlar, yönetmelikler ve tüzükler bu hiyerarşie uymak zorundadırlar. Dolayısıyla, bizim bir kanun hükmüyle Anayasa'ya aykırı bir işlem tesis etmemiz mümkün değildir. En basit yorumuyla baktığınız zaman bunu görürsünüz.

Zaten yargı kararlarında -arkadaşlarım konuşurken de söylediler- buna ilişkin Anayasa Mahkemesinin 6300 sayılı Kanun'da benzer nitelikli bir düzenlemeyi iptal ettiği de vakadır. Dolayısıyla, bu düzenlemenin de Anayasa'ya açıkça aykırı olduğu kesindir ve bu Anayasa Mahkemesinden dönecektir.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Ama o ana kadar atı alan Üsküdar'ı geçecektir.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Şimdi, diyorsunuz ki, gerekçe sunarken diyorsunuz ki, sizden önceki Sayın Bakan dedi ki Sayın Bakanım: “Bu bir geçici düzenleme, biz bundan sonraki sürecin düzenlenmesine ilişkin bir yasal düzenleme yaptık. Bu yasal düzenleme ivedi yargılamayı içeriyor ve bu ivedi yargılamayla zaten bu mahkemeler özelleştirme uygulamalarına ilişkin belirli bir sürede karar verecekler zaten bu gecikmeler olmayacak. Ama geçmişte 5 tane kuruluştaki...” Onun listesini de verdiniz. “...böyle beş yıldan fazla bir süre geçtiği hâlde bir fiilî imkânsızlık durumuyla karşı karşıya kalındı ve geçici olarak bu 5 tane kuruluşu bu şekilde düzenleyelim.”

Yani -aynı Özal'ın dediği gibi- dedi ki: "Ya, Anayasa'yı da bir kez ihlal edelim, bir şey olmaz." "Geçici bir maddeyle geriye dönük olarak bu 5 kuruluşla ilişkin bir defa ihlal etsek ne olur?" demeye getirdi.

Bakın, arkadaşlar, biz, burada ilkeleri konuşuyoruz. Anayasa ister 1 kere ihlal edilsin ister 100 defa ister 1.000 defa, hiçbir şey değişmez. Anayasa'nın 1.000 defa ihlal edilmesiyle 1 defa ihlal edilmesi arasında hiçbir fark yoktur hukuken. İlkeleri değiştiremeyiz, prensipleri değiştiremeyiz; hukuk devletiysek eğer, bu hukuk devletinin gereklerini yerine getirmek zorundayız ve herkes bu hukuk devletinin kararlarına uymak zorundadır. Kaldı ki, verilen bu listede, devir tarihi kesinleşmiş olmakla beraber beş yıllık bir süreden önce, yani bütün hukuk süreci tamamlanmış olmakla beraber devredilmeyen ya da ilgili hukuk kurallarının gereğinin yerine getirilmediği örnekler var. O zaman biz de soruyoruz: Niye? Mesela, SEKA Balıkesir İşletmeleri. Yani, devir tarihi 2003'te yapılmış, kesinleşme tarihi 2006.

RECAİ BERBER (Manisa) – Ne zaman, nasıl alacak dava açmadan?

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hayır, 2006'da kesinleşmiş.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Kararı vermiş mahkeme.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Mahkeme kararı vermiş.

RECAİ BERBER (Manisa) – Almak için dava açılmış mı?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Kim dava açmış?

RECAİ BERBER (Manisa) – Geri almak için dava açılmış mı?

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Tamam.

RECAİ BERBER (Manisa) – Açılmış, nasıl alacak, işgal mi edecek?

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hayır, burada "beş yıllık süre" diyorsunuz ya, beş yıldan önce kesinleşmiş.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Adam işgal ediyor on beş yıldır, kamunun malı işgal altında.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Kaldı ki, ben, size sunu sorarım: Bir işlem yapıyorsunuz, bir özelleştirme uygulaması yapıyorsunuz, bununla ilgili bir hukuk süreci başlıyor, niye beklemiyorsunuz hukuk sürecini?

RECAİ BERBER (Manisa) – Üç yıl.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Yahu, hukuka inanıyorsanız...

Yahu, üç yıl, beş yıl, on yıl, yüz yıl olabilir, bakın yüz yıl olabilir.

RECAİ BERBER (Manisa) – Bir tanesi beklendi, İzmir Limanı beklendi, ne oldu iki yıl sonra?

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Bir saniye Sayın Başkan...

RECAİ BERBER (Manisa) – İki buçuk sene sonra ne oldu? "Almıyorum." dedi adam.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Bakın, yüz yıl olabilir.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Almazsa almaz, malın koktu mu yani?

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Şimdi, bu Parlamento...

RECAİ BERBER (Manisa) – Bitti işte, bitti.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Sayın Başkan, özür dilerim...

ADNAN KESKİN (Denizli) – Ya bırakın Allah'ına.

RECAİ BERBER (Manisa) – Neyse, anlatacağım nasılsa.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Sayın Başkan, şimdi, şunu anlatmaya çalışıyorum: Yüz yıl da olabilir.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Bir yandan Yahudi düşmanlığı yap, öbür yandan Yahudi'ye peşkeş çek.

RECAİ BERBER (Manisa) – Ne peşkeşi, milletin rezil oluyor.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Arkadaşlar, bir saniye...

Arkadaşlar, Sayın Başkan; bakın, bu mahkemelerin niye bu kadar uzun sürede karar verdiklerine ilişkin bir düzenleme yaparsanız...

RECAİ BERBER (Manisa) – Şimdi, öyle değil zaten.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Neredeydi aklınız?

RECAİ BERBER (Manisa) – Şimdi öyle değil.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Aklınız neredeydi, 2003'ten beri neredeydi?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ne öyle değil?

RECAİ BERBER (Manisa) – 1982’den beri neredeydi aklınız?
MÜSLİM SARI (İstanbul) – Yahu, tamam, 2003’ten beri siz iktidardaydınız...
RECAİ BERBER (Manisa) – 10 tane Hükümet değişti.
MÜSLİM SARI (İstanbul) – 2003’ten beri on iki yıldır iktidardasınız, on iki yıldır iktidardasınız, neredeydi?
ADNAN KESKİN (Denizli) – Geçmişin yanlışının şeyi olur mu, lütfen... Varsa bir kusurum o ayrı bir şey.
MÜSLİM SARI (İstanbul) – Arkadaşlar, bakın...
BAŞKAN – Evet, sunumunuzu tamamlayın.
Arkadaşlar, dinleyelim sonra...
MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ben şunu sorguluyorum: Biz, bir hukuk devleti miyiz? Evet. Yürütme bir işlem mi yapıyor? Evet. Yargı bunu denetleyecek mi? Evet. Yargı hukuk kurallarına göre mi denetleyecek, kanuna göre mi denetleyecek? Evet.
RECAİ BERBER (Manisa) – Yeni bir kanuna göre denetleyecek bundan sonra.
MÜSLİM SARI (İstanbul) – Tamam, bir dakika...
Yeni kanun ne zaman yaptınız?
RECAİ BERBER (Manisa) – Şimdi yapıyoruz.
MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hayır, öncesinde neredeydi aklınız?
İZZET ÇETİN (Ankara) – Senin yaptığın kanuna kanun demek için...
MÜSLİM SARI (İstanbul) – Bakın, hukukta...
RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – “Biz yaptık, oldu.” diyorsunuz yani.
MÜSLİM SARI (İstanbul) – Kanuna göre denetleyecek.
FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) – Biz yaptık değil, Medis yaptı oldu.
RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – “Biz yaptık oldu.” diye bir şey olur mu yani şimdi?
RECAİ BERBER (Manisa) – Hayır, kanuna göre denetleyecek, biz yeni kanun yapıyoruz, bu kadar.
MÜSLİM SARI (İstanbul) – Arkadaşlar, müsaade eder misiniz?
İZZET ÇETİN (Ankara) – Feramuz, sen mi yapıyorsun bu kanunu?
FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) – Medis yaptı, oldu.
MÜSLİM SARI (İstanbul) – Sayın Başkan, bakın, bu söz haklarına Komisyon Başkanı olarak en fazla riayet etmesi gereken kişi sizsiniz.
RECAİ BERBER (Manisa) – Zaten, oradan buraya indim.
MÜSLİM SARI (İstanbul) – Kötü örnek oluyorsunuz, oradan müdahale ettiğiniz de bundan sonra dinlemeyeceğiz.
RECAİ BERBER (Manisa) – Oradan edemiyorum zaten, onun için buraya geldim.
MÜSLİM SARI (İstanbul) – Yani, imam bunu yaparsa cemaat ne yapsın Sayın Başkan?
RECAİ BERBER (Manisa) – Lütfen, oradan etmedim, dikkat edin, şimdi cemaatim ben burada.
FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) – Ya, Müslüm Bey, bak, sabahdan beri diyorsun ki: “Müdahale etmeyin.” Biz, her konuşmaya başladığımızda karşıdan bir sürü müdahale ediyorsunuz.
BAŞKAN – Müslim Bey’in sekiz dakikalık süresi var, lütfen...
İZZET ÇETİN (Ankara) – Sen de müdahale ediyorsun.
RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Ama deminden beri kaçınıcı kez müdahale ediyorsunuz.
BAŞKAN – Lütfen, süre uzuyor lütfen.
FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) – Yani, ilk defa yapılan bir şey değil.
RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Anladım ama bir yerde de duralım yani.
BAŞKAN – Sayın Üstün, istirham ediyorum...
FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) – Sayın Demiröz, hemen benim sözümü kesiyorsunuz ama.
BAŞKAN – Kesiyorum.
İZZET ÇETİN (Ankara) – Kesme arkadaşın sözünü, niye kesiyorsun?
BAŞKAN – Sana sözüm geçiyor.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ayıp ediyorsun ama Demiröz.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Sayın Başkan, arkadaşların önünde buton yok mu, sadece bu tarafta mı var?

FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) – Buton yok burada, üzerine çay koydum.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Tamam, bas, butona bas butona.

BAŞKAN – Basılı, basılı da sizden sıra bekliyorlar Sayın Sarı.

Lütfen toparlarsanız...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ama son cümlelerime geliyorum sürekli engelleyince uzamak zorunda kalıyor.

BAŞKAN – Yok, yok, haydi bakalım.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Şimdi, şunu söylüyorum: Yani, ortada bir mahkeme var, o mahkeme mevcut cari hukuka göre karar veriyor. Şimdi, siz de yürütme organı olarak yaşamaya diyorsunuz ki: “Böyle bir yasa çıkartalım.” Şimdi, on iki yıldır aksayan bu mahkemelere ilişkin, eğer o hukuk mahkemesinin verdiği kararlar gecikiyorsa onun yargılama sürecine müdahale eden bir karar çıkarttınız, mahkeme de o kararlara uyardı ama şimdi, siz bunu yapmıyorsunuz, on iki yıl boyunca yapmamışsınız, diyorsunuz ki: “Kardeşim, 2003’te bir şirket özelleşti, beş yıl geçti, beş yıl geçmesine rağmen, fiilî imkânsızlık durumu ortaya çıktı. Dolayısıyla, biz istesek de bu şirketleri artık geri alamıyoruz böyle bir karar verirse. Mahkeme böyle bir karar verirse bu kararı geriye dönük olarak uygulamayalım.” Kusura bakmayın, bu Anayasa’ya aykırıdır. Yani, on iki yıl boyunca duracaksınız, yataacaksınız, müdahale etmeyeceksiniz, on iki yıl sonra 2003’teki bir özelleştirmeye çıkardığınız bir kararla müdahale edeceksiniz ve “Bu yargı kararı uygulanamaz.” diyeceksiniz. Bundan sonraki süreç için, tamam, sınır koyalım, yargılama sürecine müdahale edelim, doksan gün, elli gün, neyse, yapacağız, belki biz de buna olumlu görüş verimiz, tamam ama önceki düzenlemelere ilişkin yapmış olduğunuz cari hukuka göre değerlendirin. Bu Anayasa’ya aykırıdır. Bu, Anayasa Mahkemesinden döner. Bu düzenlemeyi olumlu bulmuyoruz.

Bütün bu genel çerçeve içinde, hem özelleştirmenin mantığı içinde ben bir kez daha Sayın Hükûmete ve Sayın Özelleştirme İdaresi Başkanına Türkiye’nin özelleştirme politikalarının bir kez daha gözden geçirilmesi... Çünkü önümüzdeki dönemde belki yeniden kamu işletmeciliğinin kurulabileceğine ilişkin bir alan var yani doğuda, güneydoğuda başka sebeplerle... Mesela, stratejik olarak bir sektör vardır, teknoloji yoğunudur, özel sektör oraya girmiyordu, devlet girecek oraya mesela savunma sanayisinde olduğu gibi.

Sayın Başkan, bütün ideolojik bagajlarımızdan ve angajmanlarımızdan kendimizi azade kılarak bu meseleye bakmak zorundayız. Yeni bir alan açılıyor, bence bu konuyu da tartışmak zorundayız, ileride bütçe geldiğinde, özelleştirme konuları gündeme geldiğinde ama bu geçmişteki uygulamaları da lütfen Anayasa’ya uygun hâle getirelim.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Sarı, teşekkür ederiz.

Buyurun Sayın Berber.

RECAİ BERBER (Manisa) – Sayın Bakanım, değerli arkadaşlar; Sayın Sarı oradan bir pencereden, kendi penceresinden çok güzel bir değerlendirme yaptı ancak biz, tabii, özelleştirme stratejisini bugün, bu kanun vesilesiyle veya bu madde vesilesiyle bu kadar detaylı görüşmek yerine... Türkiye son yirmi beş yılını, 1984’ten bu yana, otuz yılını özelleştirme sürecini yaşayarak geldi ve son on yılda, AK PARTİ hükûmetleri döneminde de çok hızlı ve başarılı bir süreç yaşandı.

Tabii, hangi düzeyden baktığınıza bağlı, hangi pencereden baktığınıza bağlı. Bir kere, devletin tekeli olan sektörlerin özel tekeli oluşturmak amacıyla özelleştirilmesi diye bir şey söz konusu olamaz. Rekabet Kurumu var. Eğer “Rekabet Kurulu Türkiye’de çok faal değil, işte gereken şeyleri vermiyor.” diyorsanız, Danıştay izinleri var. Biliyorsunuz, özellikle TELEKOM’un özelleşmesi Danıştayın izniyle tabiydi, altı ay içinde izin vermeden devir yapılamıyordu, son güne kadar beklendi ve aşağı yukarı son gün verildi TELEKOM.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – TÜRK TELEKOM’un toplam sektördeki ağırlığı ne kadar?

RECAİ BERBER (Manisa) – Şu anda yüzde 50’lere düşmüş vaziyette.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Diğer yüzde 50’si kimin?

RECAİ BERBER (Manisa) – Tabii ki diğer özel sektör.

Bakın, şu anda fiber kablolu olarak TELEKOM’dan daha büyük en az üç tane firma var. Türkiye’de fiber kabloyu bütün şehirlere döşemiş vaziyette. İsimlerini vermeyeyim biliyorsunuz, Superonline’dan tutun da şeye kadar. Şu anda hepsi...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Niye verilmiyor isimleri?

RECAİ BERBER (Manisa) – Mesela Superonline var, başka şirketler, mesela TÜRKSAT var.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Superonline’ın ağırlığı yüzde kaç? Yüzde 1 ya!

RECAİ BERBER (Manisa) – Olur mu?

MÜSLİM SARI (İstanbul) – İnternet ağı üzerindeki ağırlığı yüzde 1 ya!

RECAİ BERBER (Manisa) – Bakın, sadece şu anda TELEKOM’un altyapısını kullanarak...

BAŞKAN – Sayın Başkanın sözünü kesmeyelim, buton var önünüzde.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Deminden beri müdahale etmiyorsunuz.

Lütfen, Divan tarafsızlığını yitirmesin.

BAŞKAN – Buton var önünüzde, o Türkçe biliyor efendim, o duruyor, kendini savunuyor.

RECAİ BERBER (Manisa) – Sayın Başkan, fark etmez.

Ben oradan söylediği için diyorum.

Şöyle: Her şeyden önce şurada anlaşıyoruz: Ben, Özelleştirme İdaresinin özelleştirdiği daha doğrusu hisselerini sattığı, özel olan bir şirketin, kamunun hissesi olan -aynı Türk Hava Yolları gibi- ama özel statüde olan bir şirketin yönetim kurulu başkanlığını yaptım ve bu şirket 1994 yılında 300 milyon dolara satılmıştı Uzanlara. Ne oldu? İptal oldu o zaman. Sonra biz geldik hasbelkader ve 6 milyar dolar üzerinden yüzde 49’una 3 milyar dolar verildi. Ama biz ...

ADNAN KESKİN (Denizli) – Mahkeme kararıyla iptal oldu, değil mi?

RECAİ BERBER (Manisa) – 1994’ten bahsediyorum.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Anladım. Mahkeme kararı değil mi?

RECAİ BERBER (Manisa) – Tabii, tabii.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Uyuldu değil mi mahkeme kararına?

RECAİ BERBER (Manisa) – Verilmemişti zaten.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Uyuldu.

RECAİ BERBER (Manisa) – Verilmemişti zaten; bir.

İkincisi, bakın, bazı şeylerin değerleri piyasa koşullarında oluşur. Bunu ister kamu... Mesela siz dediniz ya hiç doğru dürüst yatırım yapmadan şu fiyata geldi.

MÜSLİM SARI (İstanbul) - Mesela Mey İçki.

RECAİ BERBER (Manisa) – Ben size örnek vereceğim.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Mey İçkiyi örnek verir misiniz?

RECAİ BERBER (Manisa) – Mey İçkiden örnek vermeyeceğim. Özel sektörden Erdemir olarak liman yapmak üzere aldığım Yarımca Porselenin yerinden örnek vereceğim ve bu konuda çok yaygara yapıldı, basında çok yer aldı.

Bizim bir liman ihtiyacımız vardı Marmara’da. En uygun yerlerden biri, bundan ta yirmi yıl önce özelleştirilmiş, 1987 yılında özel sektör tarafından alınmış Yarımca’nın fabrikasının olduğu yer boş duruyordu. Gittik. Burayı Dubai Port alıyordu, açık söyleyeyim. Çok özet söylüyorum: Bakın, Dubai Port alıyordu, sahibi bir Anadolu insanı, sanayici “Burası Erdemire lazımsa -genel müdürüne talimat verdi- gidin, Dubaililere söyleyin, aynı fiyatı vermek kaydıyla biz Erdemire veriyoruz.” 72 milyon dolara -yönetim kurulu kararlarını gösterdiler, inanmayabiliriz diye- biz aldık orayı. Kimden aldık? Özel sektörden bakın ve bu çok eleştiri konusu oldu. Erdemir olarak yirmi yıl önce özelleşmiş bir yeri biz tekrar alıyoruz ihtiyacımız var diye fakat buranın hepsi yaklaşık 700 dönüm bir yer. Hepsi bize lazım değil. Bunun üzerine, dönemin Maliye Bakanı –Ahmet Bey de hatırlar- dedi ki: “Siz ne yapıyorsunuz?” Tabii biz kimseye sormadan aldık, yönetim kurulu kararıyla aldık, 72 milyon dolara.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Tarih ne zaman?

RECAİ BERBER (Manisa) – Tarih 2004.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Devri İktidarınız yani.

RECAİ BERBER (Manisa) – Evet, 2005 ben...

Ve söz verdim, Sayın Bakanla da hukukumuz çok iyi, biraz da espi yaparak, ben dedim ki: “Buranın altı ay içinde yarısını 100 milyon doların üzerinde satacağım.”

Bakın, Türkiye’de o sırada Mersin Limanı özelleşmiş 750 milyon dolara. Ve ne oldu? Dubai Port Amerika’da 2 milyar dolara kaç tane liman alıyordu, orada özelleştirmeden vermediler ve Türkiye’de liman arayışına girdiler. Geldiler, bu limanın tamamını 72 milyon dolara alıyorlardı, biz yarısını 105 milyon dolara tam beş ay sonra verdik.

Bakın, benim aldığım firma özel firma. Oranın genel müdürünün hâlini merak ediyorum. Düşünebiliyor musunuz?

Bakın, sadece şunu söyleyelim: Sadece Mey İçkiye bakmayın, altı ay sonra...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Mey nasıl oldu?

RECAİ BERBER (Manisa) – Aynı şekilde.

Bakın, ben daha ilerisini söyleyelim.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Oraya Hazreti Musa'nın asası geldi, sihri vardı!

RECAİ BERBER (Manisa) – Levent'te bir ilaç fabrikası, ismini söylemeyeyim, İsviçre'nin bir ilaç firması, biz orayı genel müdürlük ve bir yönetim binası yapmak üzere 16 milyon dolara pazarlık ettik.

MUSA ÇAM (İzmir) – Novartis.

RECAİ BERBER (Manisa) – Evet, Novartis.

Alıyorduk fakat bir yandan bu liman yeri, vesaire kamuoyunda Erdemirle ilgili çok büyük şey çıkınca "Biraz erteleyelim." dedik fakat burayı bir başka özel firma 16,5 milyon dolara aldı. Sadece bir buçuk yıl sonra, iki yıl geçmedi. İstanbul'da ve Türkiye'de varlık değerlerinin o süreç içinde nasıl değerlendiğini de görmek lazım.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Mey'de ne oldu?

RECAİ BERBER (Manisa) – Ne oldu? 200 milyon dolara...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Altı ayda ne oldu içkide? Nasıl verildi bu ...

RECAİ BERBER (Manisa) – Altı ayda olmadı o bir kere...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Dokuz ayda. 290'a 900 milyon.

RECAİ BERBER (Manisa) – Değerli arkadaşlar, şimdi ben tek tek şey yapmak istemiyorum.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ama yanlış bilgi veriyorsunuz.

RECAİ BERBER (Manisa) – Tersi örnekler de var.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Mey İçki tersi bir örnek mi?

RECAİ BERBER (Manisa) – Tamam, orada da olabilir.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Nasıl oldu bu? Bunu da açıklayın.

RECAİ BERBER (Manisa) – Ben şunu söyleyeyim: Siz yönetim listesini, hiç şirkete dokunmayın, sadece ve sadece yönetim hissesini özel sektöre devredin, hiçbir şey yapmayın, o şirketin değeri en az 2 kat artar çünkü şirketlere değer katan şey sadece aktifindeki varlıklar değildir, esas değer katan şey onun yönetimidir. Kardemir 1 liraya ta yirmi yıl önce başka bir hükümet verdi arkadaşlar, 1 liraya, şu anda market değeri 3 milyar dolar. Peki, şimdi peşkeş mi çekildi diyeceğiz biz buna? Hayır.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Millî Piyangon nasıl oluyor?

RECAİ BERBER (Manisa) – Onun için, bakın, ben daha makro bakmak istiyorum.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Millî Piyangoyu da anlatır mısınız?

RECAİ BERBER (Manisa) – Şöyle: Şimdi, dediniz ki: "40 milyar doları Türkiye borç ödemek için kullandı."

Değerli arkadaşlar, Türkiye'nin geçmişteki en büyük sıkıntısı şuydu: Biz, kamu olarak özel sektörün kullanabileceği bütün kredilere, bütün finansmana tabiri caizse hazine bonolarıyla el koyuyorduk ve özel sektör borçlanamıyordu. Yüzde 20'lere varan reel faiz vardı. Kimin yüzünden? Özel sektörün değil, devletin yüzünden. Devlet, piyasadan... Borçlanma ihtiyacı azaldığı zaman, bakın, borçlanma ihtiyacımız 1 puan düştüğünde 2 milyar dolar sadece devletin kazancı. Peki, bir puan düştüğünde özel sektörün kazancını da hesap edin, Türkiye ondan 5 milyar dolar kazanıyor.

Siz diyorsunuz ki: Bakın, eğer bu özelleştirmeler olmasaydı...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Böyle bir çalışma var mı ortada?

RECAİ BERBER (Manisa) – Var.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hissiyat olarak mı söylüyorsunuz?

RECAİ BERBER (Manisa) – Hayır, net rakamlar söylüyorum.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Bir ekonometrik çalışma var mı Sayın Başkan?

RECAİ BERBER (Manisa) – Var. Türkiye'de eğer bugün...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Özelleştirme İdaresi Başkanı versin, varsa biz alalım.

RECAİ BERBER (Manisa) – Var.

Bakın, Türkiye’de bugün gayrisafi millî hasıla içindeki Türkiye’nin ödemiş olduğu, devlet olarak, Hazine olarak ödemiş olduğumuz bütçedeki faizlerin bugün yüzde 10’ların altına gelmiş olması bu sayede.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Özelleştirme gelirlerinin aktarılmasının faiz yükü üzerinden toplam ekonomiye, üretim etkisine yönelik bir çalışma var mı?

RECAİ BERBER (Manisa) – Var, doğrudan etkisi var. Reel faizlerin...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Çalışma var mı?

RECAİ BERBER (Manisa) – Var tabii ki.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ampirik bir çalışma var mı?

RECAİ BERBER (Manisa) – Değerli arkadaşlar, bu konudaki...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ben araştırıp bulamadım, varsa bana verin, siz hissiyata dayalı söylüyorsunuz.

RECAİ BERBER (Manisa) – Hissiyata dayalı değil, bunun rakamları var.

Sadece şunu söylemek istiyorum: Bir, hangi hükümet olursa olsun... Şuna katılıyorum: Benim kamu özel işletmeciliği noktasında bir ön yargım yok.

Mesela, 2008 krizinden önce, Halk Bankası da, Ziraat Bankası da özelleştirme kapsamındaydı, şimdi ne yaptı Hükümetimiz? Özelleştirme kapsamından çıkardık. Niye?

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Doğru bir karar.

RECAİ BERBER (Manisa) – Arkadaşlar, 2008 krizi sadece bize değil, bütün dünyaya gösterdi ki, finans sektörü, yüzde yüz liberal bir piyasada olduğu zaman, elinizde hiçbir enstrüman olmadığı zaman, Avrupa’daki gibi Amerika’daki gibi sıkıntıya düşüyorsunuz, bunu biz yaşadık. Nerede yaşadık? 2009’un Aralık, Ocak, Şubat aylarında sadece Ziraat Bankası ve Halk Bankası ayda yaklaşık 1 milyar Türk Lirası bir fonlama yaptı piyasaya. Yapmasaydı o krizden biz bu kadar rahat çıkamazdık.

Arkadaşların çok önemsiz gördüğü, sabahleyin de söyledikleri diğer bir husus: “İşte, bu gelen paralarla IMF’nin borcu ödendi ama şu kadar borç arttı.”

Değerli arkadaşlar, IMF’ye olan borcun, borç niteliğinde sembolik ve birtakım koşullu şartları var. Biz belki de, çok daha fazla, geçmişte de o dönemde de borçlandık IMF’den. O, bir kredibilite sağlıyordu, o nedenle önemliydi.

İkincisi; daha önemlisi; Sizin maliye politikalarınıza, para politikalarınıza doğrudan müdahale ediliyordu, size bir yol haritası veriliyordu ve buna uymak durumundaydınız, birtakım şeyler dayatılıyordu, dolayısıyla kendi kendinizi yönetemez hâle geliyordunuz, bugün Yunanistan’ın olduğu gibi.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Vadesi dolduğu için ödediniz.

RECAİ BERBER (Manisa) – Tabii ki vadesinde ödendi

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Vadesi gelince ödediniz.

RECAİ BERBER (Manisa) - Değerli arkadaşlar, bakın, 17’nci Stand-by Anlaşmasına kadar Türkiye hiçbir stand-by anlaşmasını tamamlamamıştı. AK PARTİ Hükümeti geldi, hiç gocunmadan, hem de Kemal Devriş’in de olduğu Hükümet tarafından...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hatta yeni bir stand-by yaptınız sonra.

RECAİ BERBER (Manisa) – Onu tamamladık ilk defa, sonra, “Yetmez.” dedik, bir kez daha yaptık. Sonra üçüncüsü için, özellikle İstanbul sermayesi dedi ki: “Arkadaş, Türkiye olarak biz, böyle bir IMF anlaşması olmadan yürüyemeyiz, zaten Avrupa Birliğiyle ilgili süreç, Avrupa Birliği çıpası fazla tutmuyor, son dönemlerde gevşettiniz, IMF’yle mutlaka anlaşma olması lazım.” Bu süreç bir, bir buçuk yıl uzadı dikkat ederseniz, üçüncü bir stand-by yapılınsın mı yapılmasın mı? Bu bir yıl sonra, artık biz dedik ki “Bir stand-by’a daha Türkiye’nin ihtiyacı yok ve biz yöneteceğiz.” Yani “Biz yöneteceğiz.” derken, ekonomide IMF’yle koalisyon yapmayacağız. Bu noktaya gelebilmek için de özelleştirmelerin yapılmış olması gerekiyordu. Eğer onları yapmamış olsaydık...

Bakın, Türkiye-tarihinde ilk defa, yirmi beş yıldır- yatırım yapılabilir rating’ini yeni aldı ya, lütfen, istirham ederim. Yani bu sayede hem ülke riskimiz düştü hem de uluslararası piyasalardan çok daha cüzi faizlerle borçlanabilir hâle geldik. Türkiye’nin bu anlamda...

Bugün şunu düşünebiliriz artık, diyebiliriz ki, arkadaşlar, biz özelleştirme politikalarına –verimlilik, ondan sonra sektör rekabetleri, vesaire- dikkat etmemiz lazım. Rekabet Kurumu niye var? Hem kamunun hem özel sektörün birleşmelerini, devirlerini... Sadece kamu satarken Rekabet Kurumu karışmıyor, herhangi bir özel sektör şirketi bir şirketi alırken de Rekabet Kurumuna soruyor,

ancak o şekilde devir yapılabilir. Onun için ben şunu söylemek istiyorum: Yani varlık değerlerinden hareketle ya da özelleştirmede yapılanların...

Bir de burada şu söylendi, üzüldüğüm ondan da... Erdemir'in ihalesine -bizzat televizyon ekranlarında canlı yayınlı izlendi- şeffaf bir şekilde herkes katıldı, teklif verdi. Bizim dönemimizde yapılan ihalelerin hepsi, büyük çoğunluğu, yüzde 99'u canlı yayında izlendi. Büyük ihalelerin hepsi...

İZZET ÇETİN (Ankara) – İzliyoruz canlı yayınları, canlı yayında bir bir artıyor...

VAHAP SEÇER (Mersin) – Hiç hata yapılmadı mı?

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Bakın, hatalar olabilir arkadaşlar ama şunu demek istiyorum: Bakın, burada, bir Seydişehir konusu yapılıyor. Seydişehir'in o ihaleden çıkar çıkmaz... Türkiye'de alüminyum sektöründe ciddi bir firma -ki daha sonra bir vesileyle özel sektörde olduğum için yönetiminde de olduğum bir firma- "Ya, siz burayı aldınız, biz daha fazla da... Bizim limitimiz buydu ama patron 'Benim alüminyum sektöründe olmam lazım.' diye düşünüyor -ve daha çıkar çıkmaz diyor ki- 10 milyon, 20 milyon dolar fazla vereyim, bana devredin." O da diyor ki: "Geçmiş olsun, orada verseydiniz."

Şimdi, orada açık bir rekabet var, Seydişehir'in ihalesine 18 tane firma katıldı arkadaşlar. Yani burada herkes geliyor, açık artırmayla... Siz hiç gidip Özelleştirmede, TMSF'de bir firmanın satış ihalesine girdiniz mi veya gözlemlediniz mi arkadaşlar? İnsanlar orada 100 milyon, 10 milyon, 5 milyon daha arttırırken eli titriyor. Yani o kadar... "Hemen anlaşmış, filanca kişiye veriliyor, peşkeş çekiliyor" gibi bir yaklaşımı doğrusu doğru bulmuyorum. Çünkü biz, neticede, bunları yaparken de kamunun hakkını hukukunu gözetmek durumundayız. Bunların yarın işletmesinde de

Sektör olarak tek tek ele alalım, Sayın Sarı ben de varım gerçekten. Mesela demir çelik sektörü geçen hafta toplantı yaptı, neredeyiz, nereye gidiyoruz diye. Erdemir varken Türkiye'de yassı çelik üreten sadece 1 firma vardı, bir ikinci özel sektör firması yatırım yapmaya cesaret edemiyordu. Niye? Çünkü Erdemir arkadaş, ya fiyatı kırar ya bir şey yapar, devlet bu. Adam onun karşısında nasıl duracak? Ama Erdemir satıldığından bu yana Türkiye'de 5 tane daha özel sektör firması yassı çelik üretiyor İskenderun da dâhil olmak üzere. Türkiye 3 milyon ton yassı çelik üretirken bugün 15 milyon ton yassı çelik üretiyor boru sektöründen tutun da mobilyasına, beyaz eşyasına kadar. Avrupa da biz 5'inci sıradaydık çelik üretiminde, şimdi Almanya'dan sonra 2'nci sıradayız. Hatta, kapasite olarak 50 milyon ton sınırına geldik, tamamını üretime girsek herhâlde, tahmin ediyorum 1'inci sıraya oturacağız. Bu ne sayesinde oldu? Özelleştirme sayesinde. Eğer bir sektörde devlet varsa, oraya özel sektör giremez, korkar, çünkü devlet var karşısında, adamın ne yapacağı belli olmaz.

Mesela çok basit bir örnek vereyim: Yirmi sene önce İSKİ'de Genel Müdür Yardımcısıyım ve alüminyum sülfat diye bir malzeme alıyoruz arıtmalarda, 10 bin ton-15 bin ton. Devletin 1 tane firması üretiyor. İnanır mısınız, ben baktım ki 250 dolar tonu. Türkiye'de yok, Bulgaristan'da da 50 dolar. Dedim ki: "Arkadaş, ben açık ihale yapacağım, gerekirse Bulgaristan'dan alacağız." 1994 yılından bahsediyorum.

Sonra, biz ihale yaptık...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – 1994 değildir.

BAŞKAN - 1994...

RECAİ BERBER (Manisa) – Evet, İSKİ'nin Genel Müdür Yardımcısıyken.

Devletin bu firması yine eskisi gibi geldi, 250 dolar attı, gitti. Tabii, öbür taraftan da 100-120 dolar mı ne idi teklif geldi, biz dedik ki: "120 dolara bulduk, kusura bakma bundan sonra senden almıyoruz." Adam gitti, daha genel müdürlük makamına oturur oturmaz bir mektup yazdı, dedi ki: "100 dolar" Arkadaş, sen 250 dolara satıyordun daha dün, şimdi, 100 dolara nasıl satarsın? Diyor ki: "Benim için önemli değil, ben bunu 100 dolara da satırım 50 dolara da." Buyurun! Yani bunun karşısında özel sektör olarak sizin bir firmanız olsa üç ay dayanırsınız, altı ay dayanırsınız, adamın çünkü zarar etmek gibi bir derdi yok, zarar ettiği zaman hesaba çeken yok "Niye bu kadar zarar ettin?" diye, nasıl olsa Hazine bunların zararlarını çok güzel karşılıyor.

Bir kere, şuna katılıyorum: Kamunun hissesi de olsa, sermayesi kamunun da olsa işletmelerin özel sektör mantığıyla ve özel sektör iş hukukuna göre yönetilmesi lazım, Ticaret Kanunu'na göre yönetilmesi lazım. Bu, mesela, on yıl önce yirmi yıl önce özelleştirmeye başlarken tartışılması gereken bir modeldi.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Nasıl özel sektör zihniyetiyle yönetilecek?

RECAİ BERBER (Manisa) – Yönetilebilir, yönetildi.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Yani bu sektörel bazda değişiklik gösterebilir.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Bazı sektörlerde olabilir.

RECAİ BERBER (Manisa) – Hayır, olabilir, özel sektör mantığıyla dediğim şu: Yönetim kuruluna getirirsiniz...

VAHAP SEÇER (Mersin) – Bunun sosyal yönü vardır.

RECAİ BERBER (Manisa) – Evet, sosyal yönü var.

Şöyle: Geçende de bahsettim Divriği... DİVHAN maden şirketi devletin. İşçi 3.500 lira ücret alıyor Divriği’de. Genel müdür, ücret skalasında 36’ncı sırada, inanamadım, listeye baktım, yani genel müdürden 36 kişi daha fazla ücret alıyor bir şirkette ve bu devlet şirketi.

Biz Erdemir olarak burayı aldık –özelleşti, biz alınca özelleşmiş oldu- dedim ki: “Arkadaş, böyle olmaz, özel sektörün genel müdürü, Demir Export’un veya bir başka özel sektör maden şirketinin genel müdürü kaç para alıyor?”, “10 bin dolar”, “Evet, bizim şirketimizin genel müdürü 10 bin dolar alacak. Ama bu arkadaşlara değil, bunlar zaten burayı iyi yönetememişler.” Biz özel sektörden, bir yerden bulduk genel müdürünü. Ha, oradaki işçi kardeşlerimiz de kusura bakmasın Sivas Divriği’de 3.500 lira ücret olmaz. Onlarla da oturduk, toplu sözleşme yaptık yeniden, ortalama ücret 1.500 lira ve anlaştık şirket birinci yılda kâr etti. Niye? Çünkü genel müdür özel sektördeki gibi alması... Burası ne oldu, burası hâlâ devletin, Erdemir’in ama özel sektör eliyle işletildiği zaman, özel sektör mantalitesiyle işletildiği zaman kâra geçebilir. Ben buna katılıyorum, yani Sayın Sarı bunu kastetti zannediyorum. Yani hissenin kamunun elinde olması, özel elinde olması...

Bugün özel sektörde de birçok firmanın ne kadar verimsiz çalıştığını biliyoruz, özellikle de özel tekelse. Yani ben özel sektör kamu sektörü şeyinde değilim, böyle bir fobim de yok.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Bizim de yok.

RECAİ BERBER (Manisa) – Yok. Ama bazı arkadaşlar diyor ki: “Devletin elinde olursa çok güvenli olur.” Hayır, olmaz arkadaşlar.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Bütün tartışma boyunca meseleyi saptırmaya çalışıyorsunuz.

BAŞKAN – Toparlıyor musunuz Başkanım.

RECAİ BERBER (Manisa) – Onun için ben şunu söyleyeyim...

ADNAN KESKİN (Denizli) – Şuna cevap vermediniz ama Sayın Başkan, Balıkesir’de...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Bakın, ne güzel dinledik değil mi?

RECAİ BERBER (Manisa) – Teşekkür ederim ben de böyle heyecanla anlattım kusura bakmayın.

Şunu söyleyeyim: Burada gerçekten -Sayın Bakanımız da biraz önce... İsmet Bey bu işleri hukukçu olarak da aynı zamanda özel sektörden gelen bir kişi olarak da bilen bir insan- burada bir sorun var. Daha önce bu sorun özelleştirme kararlarıyla, ÖYK kararlarıyla ya da Bakanlar Kurulu kararlarıyla çözülmüş. Bakanlar Kurulu kararıyla çözülmek istenmiş, Bakanlar Kurulu kararını Danıştay iptal etmiş. Niye? demiş ki: “İcra, yönetim yani yürütme mahkeme kararını uygulamazlık yapamaz veya onu hükümsüz hâle getiremez.” Evet, doğru, haklı yani mahkeme bu konuda haklı, iptal etmiş Anayasa Mahkemesi. Biz de diyoruz ki...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Ama “Yasama da yapamaz.” diyor kararda.

RECAİ BERBER (Manisa) – Yasama yapar. Niçin? Bakın...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Öyle diyor kararda.

RECAİ BERBER (Manisa) – Ama şöyle diyelim: Bakın, arkadaşlar, bir sürü dava var şu anda, yürütmeyi durdurma alınmış veya bir... Biz bir düzenleme yaptığımız zaman, o genel anlamda yürüyen yargıya müdahale etmiş oluyor muyuz? Mesela biz diyoruz ki: “Arkadaş, şu cezayla ilgili üç yıl değil de iki yıl olsun ya da şartlı tahliye iki yıl değil de üç yıl olsun.” Burada değiştiriyoruz şartları, adam belki de içeride yatıyor, biz bunu çıkardığımız andan itibaren -mahkemesi bile bitmiş, hüküm bile giymiş ama bizim bu kararımızdan sonra- bir bakıyorsunuz ki, binlerce adam çıkmış.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Ceza hukukundaki kuralı bunu karıştırmayın. Ceza hukukunda evrensel kuraldır. Niye ceza hukukuyla karıştırıyorsunuz bunu?

BAŞKAN – Sayın Başkan, toparlayın lütfen. Son cümle.

RECAİ BERBER (Manisa) – Şimdi, şunu söyleyeyim: Burada gerçekten bir sorunun çözülmesi için bu geldi, bir gündür, aşağı yukarı yirmi dört saattir bu konuyu tartışıyoruz ama şunu teklif ediyorum ben...

ADNAN KESKİN (Denizli) – Ama Sayın Başkan, doğru laflar söylemiyorsunuz.

RECAİ BERBER (Manisa) – Şunu söylüyorum: Sayın Sarı dâhil, arkadaşlar, kim ilgileniyorsa, nasıl Merkez Bankasından biz burada çağırıp bilgi alıyorsak Plan ve Bütçe Komisyonu olarak, ben şunu teklif ediyorum: Özelleştirme İdaresi hem şimdiye kadar yapılan özelleştirmeler hem de bundan sonra gündeminde olan, portföyünde olan yatırım özelleştirmelerle ilgili stratejisini, ne yapmak istediğini –biz Plan ve Bütçe Komisyonuyuz arkadaşlar- çağırırız, bilgi alabiliriz ve alalım.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ama Sayın Başkanım, lütfen bunu takip Komisyon Başkanı olarak. Hep konuşuyoruz ama olmuyor. Bakın, şehir hastaneleri meselesini örnek verdik...

RECAİ BERBER (Manisa) – Sayın Sarı, ben o konuda söyledim, Sayın Bakan birkaç defa bizi “Bilgi vereyim.” diye çağırdı ama veremedi.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Merkez Bankasını da söyledik, lütfen siz Komisyon Başkanı olarak takip edin.

RECAİ BERBER (Manisa) – Şu kanunu bitirelim, önümüzdeki hafta Merkez Bankasını dinleyeceğiz, merak etmeyin.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Gök...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sayın Başkan, ben bir soru soracağım.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Bir cevap vereceğim.

BAŞKAN – Kaçar dakika soru soracaksınız? İkişer dakika.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bir dakika ben soru soracağım.

BAŞKAN – Hayır, bekliyor çünkü.

Sayın Gök...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sayın Başkan, dur kaçamazsın dur.

BAŞKAN – Sayın Gök...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Balıkesir SEKA ihaleyle mi satıldı? 14,76’lık TÜPRAŞ hissesi ihaleyle mi verildi? Onları da bir anlatın...

BAŞKAN – Kayda geçmiyor.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ne demek kayda geçmiyor?

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Sayın Başkan, Millî Piyangoya da cevap vermediniz.

BAŞKAN – Sayın Gök, buyurun.

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Değerli arkadaşlar, Sayın Bakanım; ben de hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Şimdi, tabii, Sayın Sarı’nın ifade ettiği birkaç konuya öncelikle değineyim. Benim özellikle güçler ayrılığından kastım, bu bir teorik tartışmadır. “Bu teorik tartışmanın içerisinde aslında bu süregeldi ve bunu tartışmak gerekir.” anlamıyla ifade ettiğim ve o zaman da detaylarına girmediğim, saat yedi buçuk gibi, “İftara yakındır, arkadaşlarımla sabrını zorlamayayım.” diye o vurgulamış olduğu baştaki ifadelerine katılmakla beraber, yeniden şunu rahatlıkla söyleyebilirim: Biz burada teorik tartışmaları yaparken kavramları yerli yerine oturtmak zorundayız. O kavramları yerli yerine oturtmadığımız zaman bir başka anlam ve bütünlük içerisinde yorumlanabilir.

Şimdi, “parlamentar sistem” dedim ve “Parlamentar model içerisindeki güç kavramının karşılığı Parlamento’nun kendisidir.” dedim. “Güç kavramı” ama eğer siz erk olarak değerlendirirseniz o zaman farklıdır, o zaman, “yasama, yürütme ve yargı” dersiniz ama maalesef bunu, bu “güç” ve “erk” kavramlarını hâlâ farklı bir şekilde karşımıza alıyoruz. Şimdi, ben müsaadelerinizle...

İZZET ÇETİN (Ankara) – “Güç” ve “erk” kavramlarını birazcık açar mısınız?

BAŞKAN – İki de aynı şey zaten.

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Diğeri de, özellikle iktisatla ilgili olan tanımlamada şunu söyleyebilirim: Evet, istekler doğrudur ama istekler ihtiyaçları tetikler. Onu da vurgulamakta fayda vardır.

Şimdi, bakınız, ben bir konuya dikkatinizi çekeceğim. Şimdi, biz iki gündür burada özelleştirmeyle ilgili olan, son derece güzel, seviyeli tartışmalar içerisinde, sadece şunu söyleyeyim: “Siz” ve “biz” diye bir kavram içerisine girmek istemiyorum ama bir bakış açısı olarak değerlendirmek istiyorum. Yani böylesine bir bakış açısı... 2002 öncesindeki Türkiye’nin ekonomik, politik, sosyal ve siyasal sürece olan yansımaları söylemeyeceğim ama iktidar sıralarında oturan ve bir iktidar milletvekili olarak bizim özelleştirme mantığından sonraki değişim ve dönüşümlere ilişkin bazı başlıkları sizinle paylaşacağım. Biz ne getirdik? O özelleştirme, bizim o bakış

açımız, sizin bize karşı koyduklarınızın, efendim, işte, iki gündür tartıştığımız ve “Bunlar nelerdir?” dediklerinizin karşısında eğer yanlışsa herhâlde bunları başaramazdık.

Komisyon Başkanımız üzerinde durdu, sadece o kadar geçeyim, zamanı verimli kullanayım: IMF’ye olan borcun dönüşümünü sağladık, sağlık, eğitim ve barınma alanlarında en ücra köşelere kadar sosyal devlet anlayışını hâkim kıldık, dünyanın en büyük havaalanını cebimizden tek bir kuruş çıkmadan, aksine, üstüne para alarak yaptık.

MUSA ÇAM (İzmir) – Neredekini?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Danıştay gene karar vermiş, gene durdurmuş ya bugün.

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Nükleer santrallerle ilgili uluslararası büyük ölçekli anlaşmalar imzaladık. İnanınız, bakın, ben bir şey söyleyeyim, oradan arkadaşlarım konuşunca, Sayın Sarı da konuşunca bir tek nokta dahi satışmada bulunmadım, bir tek virgülden bulunmadım, üç yıldır buna hassaten dikkat ediyorum.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Dinliyoruz Sayın Gök.

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Şimdi, nükleer santrallerle ilgili uluslararası büyük ölçekli büyük anlaşmalar imzaladık. Biz acaba bunları neyle sağladık? Irakla petrol anlaşması, enerji hatlarının Türkiye üzerinden geçişleri acaba dünyadaki hangi para babalarının keyfini kaçırdı? Marmaray ve üçüncü köprü projeleriyle İstanbul’u âdeta yeniden fethettik. Kanal İstanbul Projesi’yle acaba kimlerin uykularını kaçırdık? Dünya global ölçekte bir ekonomik kriz yaşarken Türkiye her şeye rağmen ekonomik büyümeyi ve ekonomik kalkınmayı özellikle gelişmiş olan ve “dünyanın süper devleti” dediğimiz Amerika Birleşik Devletlerinin dahi dikkatini çekerek hepimiz yurt dışı seyahatlerimizde muhalefetteki arkadaşlarımızla beraber gezerken, eminim, sizler de buna tanık oldunuz “Dünyada küresel kriz varken siz buna rağmen yatırım yapılabilir ve sermayenin güvenilir bir liman olduğunu gösterdiniz, bunu nasıl sağladınız?” diye sorularla karşı karşıya kaldık hep beraber. Otobanlar, duble yollar, hızlı trenler, her ilde açılan havaalanları, bilişim teknolojilerinin dünya devlerine kafa tutacak hâle gelmesi acaba hangi zihniyeti veya kimleri rahatsız etti? Cumhuriyet tarihinin toplamının 2 katı kadar üniversite açtık. FATİH Projesiyle yavrularımız âdeta teknolojiye doymuş oldu. Uzaya yolladığımız uydular, savunma sanayisindeki dev adamlar, yerli helikopterlerden silaha kadar ürettiğimiz ve tasarladığımız birçok yeni teknoloji acaba kimlerin gözünü korkuttu? Savaş uçağından helikopterlere, savaş gemimizden kendi silah sanayimize kadar savunma sanayisinde dünyada artık söz söyleyecek noktaya nereden geldik?

BAŞKAN – Sayın Gök, toparlayın lütfen.

MUSA ÇAM (İzmir) – Müdahale etmeyin, dinleyeceğiz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bırakın konuşsun.

BAŞKAN – Söz hakkı doğuyor bakın, gene kıpkırmızı oldu, tam önerge okuyup bitirmemiz lazım. Dün akşam iftardan sonra başladık, daha aynı maddedeyiz, el insaf artık ya.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bu madde üç günlük madde, üç günlük.

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Değerli arkadaşlar, bunlar bizim 2002 ve sonrasında ortaya koyduğumuz ve özellikle KİT, kamu iktisadi kuruluşlarının temel felsefesine ait, özelleştirmeye ait temel felsefenin bir boyutunun yansıması olarak karşımıza çıktı. Biraz önce saydığım, dünyanın da dikkatini çeken sadece bu ekonomik düzenlemeler mi oldu? Hayır. Tabii ki, ekonomik düzenlemelerle beraber yanı başında sosyal düzenlemeler geldi. Ne geldi? Otuz senedir akan kan... Türkiye’nin doğusunda on dokuz aydır kan akıyor arkadaşlar.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Neyin karşılığı?

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – O da onun neticesinde geldi, o da bizim özelleştirmeye bakış mantığımızın ve ortaya koymuş olduğumuz, on iki yıldır sergilediğimiz özelleştirme mantığının neticesinde ortaya çıktı.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Nasıl?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Toprakları mı verdiniz?

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Eğer ki biz bu kanı durdurmamış olsaydık... Otuz senedir uygulanan politikalar neticesinde 40 bin insan öldü, demek ki yanlış politikalar uygulandı ve yapılan hesaplamalarla 500 milyar dolar gibi bir para bugüne kadar sergilendi.

ADNAN KESKİN (Denizli) – On yıl devriniz de var ama.

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – İşte, biz yeni 500 milyar dolarları Türkiye'nin doğu ve güneydoğusunda harcanmasın, 2023 vizyonu çerçevesinde, ihracata dayalı, gelecek dünyayla süper rekabet edebilecek olan bir ekonomik modeli oluşturmak için, biz, bütün ekonomik, politik, sosyal ve siyasal anlamda âdeta sessiz devrimi gerçekleştirdik.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Çok gürültülü oluyor esasında, hiç de sessiz değil!

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Şu soruyu size sorayım...

BAŞKAN – Evet, son, toparlıyorsunuz...

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – AK PARTİ iktidarları öncesinde, Türkiye'nin her anlamda, sizin “Şura da kötüdür.” dediğiniz, ama “AK PARTİ”yle beraber kötü oldu.” dediklerinizi bulamazsınız, ama ben şunu sayabilirim ki biraz önce saydığım bütün başlıklar, AK PARTİ iktidarları öncesinde hepsi negatif durumda seyrediyordu, ama bugün rahatlıkla dikkatinizi çekebilirim ki “Dünyanın süper devleti” dediğimiz Amerika Birleşik Devletleri dahi, artık Türkiye kendi bölgesinde süper bir devlet olma, inisiyatifin belirlendiği değil, inisiyatif ortasında projelerin belirlendiği bir ülke konumundan çıkıp, projelerini ve kendi projesini ortaya koyan bir ülke konumuna geldiyse, işte, o özelleştirme mantığını, 2002 öncesindeki o mantığı terk edip, yeni devlet paradigmasını ortaya koyarak gündeme getirdi.

BAŞKAN – Sayın Gök, lütfen...

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Daha sayabileceğim, belki günlerce sayabileceğim başlıklar burada söz konusu.

BAŞKAN – Sayın Gök...

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Bunları da tekrar olmasın diye hızlı bir şekilde tamamlıyorum. Sabrınızı da zorladığım için teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Devam, devam!

MUSA ÇAM (İzmir) – Devam Sayın Başkan, niye müdahale ediyorsunuz? Büyük bir memnuniyetle dinliyoruz!

ADNAN KESKİN (Denizli) – Yarım saat konuştu.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Devam, devam!

BAŞKAN – İki size, beş ve beş de Sayın Akçay'ın hakkı var, madem soru...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – İki den fazla konuştu Sayın Başkan, yedi buçuk dakika konuştu, ben tutuyorum süreyi.

BAŞKAN – Buyurun.

RECAİ BERBER (Manisa) – Sayın Başkan, değerli arkadaşlar; biraz önce, özellikle bazı bilgilere dayanarak konuşabilsek, ben, tabii, her konuya girmedim iddia edilen, elimde somut bilgiler olmadığı için. Özellikle Mey İçki, tekrar çok ısrarla söylendi.

2004 yılında, biliyorsunuz 17 Aralıktan itibaren biz Avrupa Birliğinden tarih aldık ve bu özelleştirme, 2004'ten önce yapılan özelleştirmelerden sonra, 2004 ve 2005 yılından sonra çok ciddi artışlar oldu. 2004'te satıldı Mey İçki 290 milyon dolara.

İZZET ÇETİN (Ankara) – 292!

RECAİ BERBER (Manisa) – Alan firma Limak, Nurol, Özaltın ve TÜTSAB. TÜTSAB da biliyorsunuz İzmir'de esnaf odaları...

VAHAP SEÇER (Mersin) – Sen diğerlerine bak, onu boş ver.

RECAİ BERBER (Manisa) – Şimdi, bir saniye...

VAHAP SEÇER (Mersin) – İyi tarafı göster!

RECAİ BERBER (Manisa) – Ne zaman? “Altı ay sonra” denildi ya, 2007 yılında, üç yıl sonra yüzde 90'ı 810 milyon dolara satıldı. Kim sattı? Özel sektör.

VAHAP SEÇER (Mersin) – İhalelere bak, özelleştirmelere bak, hep aynı firmalar!

RECAİ BERBER (Manisa) – Peki, satan firma, 2007 yılında satıldıktan sonra, 2011 yılında tekrar Diageo'ya kaçta satıldı arkadaşlar? 2,9 milyara.

Peki, bu 810 milyon dolara satan özel sektör, “Ya, ben bundan ne kadar zarar ettim, niye 3 milyar dolarlık şeyi 810 milyona sattım.” diye düşünüyor mu şu anda? Düşünmez. Çünkü onun o günkü değeri 810 milyon dolardı.

Diğer bir şey daha söyleyeceğim, 2004 yılında 290 milyon dolara satıldığında, bu gruba satıldığında, bu gruptan sonra teklif veren, ikinci teklif veren Sabancı'ydı ve bunun yarısını verdi değerli arkadaşlar. Mey İçkinin hikâyesi budur yani.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Sayın Sarı, buyurun, beş dakika...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Ben, aslında Sayın Komisyon Başkanının söyledikleri üzerinden bir değerlendirme yapacak ve bir soru soracaktım, ama Sayın Gök de bir şeyler söyleyince ona da cevap vermek zorundayım şimdi, bu durumda sürem biraz daha uzadı diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Beş buçuk olsun.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Şimdi, ben siyaset bilimi öğrencisiyim, doktora yapıyorum. Siyasal erk ve siyasal güç, yani güçler kavramı ve erkler ayrımı ve güçler ayrımı her yerde aynı. Herhâlde benim okumalarım eksik, bugüne kadarki okumalarımın içinde böyle bir şey görmedim. Dolayısıyla, Sayın Gök bunu açıklarsa, erkler ayrımı ile güçler ayrımının nasıl farklı olduğunu ve nasıl farklı yerlere denk düştüğünü, ben de siyaset bilimi öğrencisi olarak öğrenmiş olurum. Birincisi bu.

İkincisi, Sayın Gök, uzun uzadıya İcraatın İçinden programlarını sunar gibi icraatları anlattı, bunların hepsine itiraz edilebilecek noktalar var, ama ben sadece bir şeyi söyleyeceğim, buradaki konuşmalarımızda da hep dile getirdik, onu bir kez daha hatırlatma gereği duyuyorum.

Bakın, Sayın Gök, Türkiye'yi Amerika'yla karşılaştırıyorsunuz. İşinize geldiği zaman gelişmiş bir ülkeyle, işinize gelmediği zaman gelişmekte olan ülkelerle karşılaştırıyorsunuz. Şimdi, Amerika zaten olgun ekonomi -iktisatta olgun ekonomi diye bir şey var- Avrupa Birliği zaten olgun ekonomi, bunların zaten büyüme oranları en iyi dönemlerde bile yüzde 2'lerde, 3'lerdedir. Bu yaklaşık elli yıldır falan böyle. Yani Türkiye gibi bir ülkeyi...

Bu arada telefonla konuşuyorsun sanırım, durabilirim istiyorsan, dinleyebiliyorsan, dinleyemiyorsan durabilirim.

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Hayır, dinliyorum ben seni.

BAŞKAN – Biz dinliyoruz sizi Sayın Sarı, gerçekten dinliyoruz.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Peki.

Yani Türkiye gibi genç bir ülkeyi, gelişmekte olan bir ülkeyi, kendi ülke gruplarıyla karşılaştırmak yerine bir olgun ekonomiyle karşılaştırmak doğru olmaz. O zaman size tutar şu soruyu sorarlar: Buranın millî geliri, gayrisafi millî hasılası kaç, kişi başına geliri kaç, sizin millî geliriniz nominal olarak kaç, kişi başına geliriniz kaç? Bunu sorarlar size. Şimdi elma ile armudu karşılaştırıyorsunuz.

Türkiye'nin büyüme performansını, ekonomik performansını iki şeyle karşılaştırabilirsiniz: Bir, diğer gelişmekte olan ülkelerle karşılaştırırsınız, yani size benzeyen ülkelerle, iki, kendi ülkenizin tarihsel olarak nereden nereye geldiğiyle karşılaştırabilirsiniz. Yani kendi ülkenizin geçmişine dönersiniz dersiniz ki: Şu dönemde bu kadar büyümüş, (X) döneminde bu kadar, (Y) döneminde bu kadar, bizim dönemi-mizde bu kadar, bunun bir anlamı olur.

SALİH KOCA (Eskişehir) – Onu söyleyince ona da itiraz ediyorsunuz!

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Şimdi, ben size devletin resmî rakamlarını veriyorum. Cumhuriyet kuruldu, 1923, 2002 3 Kasımında AKP iktidara geldi. 2002'nin sonuna kadar Türkiye ekonomisinin büyüme ortalaması yüzde 5, devletin resmî rakamları. 2003'te 1 Ocaktan başlıyoruz, sizin iktidarınızı 1 Ocaktan başlatıyoruz, 2013'ün sonuna geliyoruz, hadi 2014 büyüme hedefiniz yüzde 4, onu da kabul ediyoruz, ortalama alıyoruz, 4,9. Devletin resmî rakamları. Yani bir Türk mucizesi yok ortada. Şimdi, siz...

SALİH KOCA (Eskişehir) – Son on yıl ile bizim on yılı karşılaştır.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – On yılı karşılaştırmıyoruz, döneminiz ile eski dönemi karşılaştırmıyoruz.

BAŞKAN – Sıfırla başlayınca yüzde 50 olur.

SALİH KOCA (Eskişehir) – 2002'den buraya on iki yıl oldu...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Tamam, on iki yıl.

SALİH KOCA (Eskişehir) – 1990 ile 2002 arası kaç?

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hayır, 1990'ı niye karşılaştırıyorum? Cumhuriyet kurulduktan bu yana, siz hani 2002 öncesi ve sonrası ayırıyorsunuz ya, tarihi sıfırlıyorsunuz ya 2002'de, diyorsunuz ki 2002'de...

SALİH KOCA (Eskişehir) – On iki yıllık süredeki ortalama büyüme ile son on iki yıllık sürede ortalama büyüme kaç?

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Sayın Koca, buton var, basın, açıklama yapın.

SALİH KOCA (Eskişehir) – Ya, biliyorsanız söyleyin diyorum.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Sözüünüz varsa söyleyin. Siz de kalkın deyin ki “1990-2002 yıllarında bu kadardı.” deyin.

SALİH KOCA (Eskişehir) – Tamam, biliyorsan onu da söyle.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Yahu, biliyorum ben tabii, ama ben başka bir şey söylüyorum. Siz bize dağıttığınız bütün dokümanlarda 2002’de tarihi sıfırlamıyor musunuz kardeşim? Demiyor musunuz ki “2002’den önce, 2002’den sonra. 2002’den nereden nereye!” demiyor musunuz?

SALİH KOCA (Eskişehir) – Diyoruz, hâlâ diyoruz!

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ben de diyorum ki madem 2002’de tarihi sıfırlıyorsun, 1923’ten 2002’ye Türkiye bu kadar büyüdü, 2002’den sonra bu kadar büyüdü.

BAŞKAN – Sayın Sarı, 100’ün yüzde 5’i ile 800’ün yüzde 5’i aynı şey mi?

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hiç fark etmez. 90’ların ortalamasını da 80’lerle karşılaştırdığınızda aynı şey.

BAŞKAN – 100 bin dolarken 5...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Siz ekonometri dersi aldınız mı Sayın Başkan?

BAŞKAN – Tabii, aldık, niye almayalım?

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ekonometri dersi alsaydınız bu soruyu sormazdınız. Büyüme hesapları öyle yapılmaz.

BAŞKAN – Öyle yapılır.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Daha fazla didiklemeğin bu konuyu bence.

BAŞKAN – Hayır, sen devam et.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Dolayısıyla...

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Burası üniversite değil.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ama doğru bilgi verelim, bakın, doğru karşılaştırma yapalım.

Şimdi, böyle bir gerçek var, bu bir. Demek ki tarihsel ortalamaya baktığınız zaman böyle bir şey yok.

Arkadaşlar, ikincisi, Türkiye’yi Türkiye’ye benzer ülkelerle karşılaştıralım, gelişmekte olan ülkelerle. Hani diyor ya Sayın Başbakan “Kriz bize teğet geçti.”

2002’den 2014’e kadar Türkiye’nin büyüme ortalamasını... Ki orada iyi yıllar var, kötü yıllar var, yani krizden önceki yıllar var, krizden sonraki yıllar var. Krizden önce... Hani siz diyeceksiniz “Kriz var.” Bakın, ben size çok içten bir rakam vereyim. 2002-2007 ortalaması, krizden önce, dünyada her şey güllük gülistanlık, Türkiye’nin büyüme ortalaması 6,9 -tarihsel ortalamadan fazla- gelişmekte olan ülkelerin 7,5. Krizden sonraya geliyoruz, Türkiye’nin ortalaması 3,5’a düşmüş, gelişmekte olan ülkelerinki 5,5, toplam ortalamada gelişmekte olan ülkelerin altındayız.

BAŞKAN – Evet, toparlıyoruz.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Dolayısıyla, elmalarla elmaları, armutlarla armutları karşılaştırdığınız zaman, hiç illüzyon yapmanıza gerek yok, bir Türk mucizesi yok ortada, ama Türkiye’yi gider Amerika’yla karşılaştırırsanız, Avrupa’yla karşılaştırırsanız, o zaman yanılırsınız, o zaman dediğiniz olur, ama bir algı yaratmak için siz bunu kullanıyorsunuz.

Şimdi, gelelim Sayın Berber’e. Şimdi, Sayın Berber dedi ki: “Bizim ciddi finansman açıklarımız vardı, bu finansman açıklarımızı kapatmak için 40 milyar dolar...”

RECAİ BERBER (Manisa) – Sadece o değil ama!

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hayır, özelleştirme bağlamında söylüyorum.

RECAİ BERBER (Manisa) – Özelleştirmenin aynı zamanda önünü açtı diyorum.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ya, bak, başka bir şey söylüyorum, diyorsunuz ki: “40 milyar dolar bütçe buraya aktarıldı zaman içinde, dolayısıyla, o bizde kısmi bir iyileşme sağladı, ‘crowding out’ etkisini azalttık yani kamu dominant olarak piyasalara girip yüksek miktarlarda parayı çekmek zorunda kalmadı. Böylece özel sektöre de para kaldı, faiz üzerindeki baskı azaldı, azaldığı için faiz oranları düştü. Faiz oranları düştüğü için uyarılmış yatırımlar üzerinden yatırım harcamaları arttı.” Böyle bir ampirik çalışma yok. Yani bunun olduğuna dair... Şöyle çalışmalar var: Kamuda “crowding out” düşüyor, düşünce de toplam yatırım harcamaları bundan etkililiyor diye bir çalışma var. Ama Özelleştirme İdaresinin özelleştirme gelirlerinin buraya aktarılmasından dolayı faiz harcamalarının düşürüldüğü, bunlar arasında bir korelasyon olduğuna ilişkin bir çalışma yok. Siz hissi ve mantıki bir yorum yapıyorsunuz.

RECAİ BERBER (Manisa) – Hissi değil. Hazinesin ihaleleriyle bunların gelirleri arasındaki ilişkiyi yapalım, bakalım.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Tamam, yapalım. Böyle bir ampirik çalışma yok ama.

Bu ispatlanmış bir şey değil.

Sayın Berber tersi bir şey söyleyeyim: Sayın Başbakanın konuşmalarıyla, belli zamanlarda yaptığı konuşmalarıyla piyasada oluşan gerginliğin faiz oranları üzerinden, Hazinesin borçlanma maliyeti üzerine ne kadar etki ettiğine ilişkin çalışmalar var. Örneğin, Avrupa Birliğine giriş sürecinde Medeni Kanunu'na ilişkin değişiklikler konusunda direnişin kamu maliyesi üzerinde 3 milyar dolarlık bir yük yaptığına ilişkin çalışmalar var. Yani tersi örnekler vereyim, böyle çalışmalar var; çalışılmış, raporlanmış ama aksi çalışmalar yok.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Akçay, buyurun.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Değerli arkadaşlar, benim özelleştirmeyle ilgili birkaç sorum olacaktı, yalnız ondan evvel, Sayın Gök'ün birkaç ifadesiyle ilgili bir iki hususu söylemek istiyorum.

Tabii, kurulan üniversitelerden, hızlı trenlerden, yapılan yatırımlardan bahsetti. Şunu da hatırlatmak isterim ki: Bizler de muhalefet partileri olarak Türkiye Büyük Millet Meclisinde bu üniversitelerin kuruluşlarına, yapılan yatırımlara gerek bütçe görüşmeleri sırasında gerek gelen kanun tasarıları sırasında her türlü desteği, katkıyı ve teşviki de verdik, motivasyonu da yaptık ve bunların bir kısmında da bizlerin imzası da bulunmaktadır, onu da söylemeyi bir borç biliyorum.

Bir de yurt dışında 2008-2009 küresel ekonomik krizde mali sistemin, bankacılık sisteminin sağlam olması nedeniyle Türkiye'nin bundan az etkilendiği hususunun ifade edildiğini söyledi ki doğrudur. Fakat, bunda da biraz insafı ve vefalı olmak gerekir ki 57'nci Hükümet döneminde yapılan bankacılık düzenlemelerinin büyük rolü bulunmaktadır. Bu düzenleme Merkez Bankasının bağımsızlığı Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumunun kuruluşu ve bankacılık mevzuatının iyileştirilmesi gibi bir dizi çok önemli yapısal kararlar ve kurumlar oluşturulmuştur. Ama günümüzde maalesef, Merkez Bankasının ve Başkanının bir kaşık suda boğulmak istendiğini, BDDK gibi düzenleyici, denetleyici kurumların “vesayet kurumları” diye eleştirildiğini de ben hatırlatmak istiyorum.

Diğer bir anlaşılmaz husus da âdeta on dokuz aydır kan akmadığı, buna da özelleştirme mantığıyla bir paralellik kurdu. Tabii bunu anlamak zor. Özelleştirme mantığıyla bu kan nasıl durdu? Terör örgütüyle iktidarın yaptığı müzakere ve pazarlık kastediliyor herhâlde. Ama özelleştirme deyince -ilk çağrıştırdığı- özerkleştirme gibi bir mantığı galiba algılıyor. Vallahi, bir kere, “On dokuz aydır kan akmıyor.” sözü doğru değil. Kan akmaya devam etmiştir. Ancak, akmaması elbette herkesi sevindirmekle birlikte, âdeta, ülkenin güneydoğusunun idaresi, asayiş PKK terör örgütüne teslim edilmiştir. Terör örgütü silah bırakmadığı gibi silahı da Hükümete, iktidara ve millete dayamaya da devam etmiştir. Tehditlerini, şantajlarını her daim küstahça sürdürmüş, tehdit ve şantajla AKP iktidarına yasal düzenleme yaptırmıştır. Bu “barış süreci” denilen şey... Terör örgütünün tehditlerine karşı kamuoyunda gıkı çıkmıyor ama Oslolardan bunların yankılarını duyuyoruz. Şimdi, İçişleri Komisyonunda görüşmeleri tamamlanan 7 maddelik, tasarı mı, teklif mi hatırlayamadığım o 7 maddelik görüşme dahi PKK elebaşı Öcalan'ın ısrarlı talep ve dayatmasıyla getirilmiştir, çok açık ve net bir şekilde kamuoyuna ve şimdi de Cumhurbaşkanlığı seçim sürecinde âdeta acı bir hakikat, pazarlık hakikati olarak da durmaktadır.

Şimdi, bunları geçiyoruz değerli arkadaşlar, konumuz bu değil. Şimdi, sorduğumuz sorulara yine maalesef, yeterince cevap alamadık Sayın Başkan. İsrarla, bugün birinci ayı tamamladık bu tasarı görüşmelerinde...

BAŞKAN – Bir ay, bir gün.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Evet, bir ay, bir gün. İşte, bir tablo verildi, özelleştirilen, bu 85'inci maddenin kapsamı içerisinde olan 5 işletmeyle ilgili fiilî imkânsızlık bir türlü izah edilemedi, işletme bazında. Nedir yani fiilî imkânsızlık? Bunun tablolarıyla, rakamlarıyla, yapılan çalışmalarıyla, gerekirse de görüntüleriyle ortaya konulması ve Komisyonumuzun ikna edilmesi gerekir. Kaldı ki fiilî imkânsızlık diye bir durum hukukta söz konusu olmaz. Hukuk, çözümleyici bir kurumdur.

Diğer bir husus da: Özelleştirme İdaresi ekonomiye katkı verecek düzenlemeler mi yapacaktır yoksa bir tasfiye idaresine mi dönüşmüştür? Bu soruyu da sormak gerekir.

Bir diğer soru: Özelleştirilen şirketlerden hangileri faaliyetlerine devam ediyor, hangileri tasfiye edilip başka faaliyet alanlarında icraat gösteriyor, hangileri tasfiye edilmiştir? Bunları da tabii, Komisyon olarak bilmemizin bu maddenin daha vukufiyetle düzenlenmesinde katkısı olacaktır.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Akçay.

Evet, maddenin görüşmeleri tamamlanmıştır.

Şimdi, madde üzerinde aynı mahiyette iki ayrı önerge var, sırasıyla okutuyorum:

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan 1/931 esas numaralı İş Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı'nın 85'inci maddesinin kanun tasarısından çıkarılarak diğer maddelerin madde numaralarının buna göre teselsül ettirilmesini arz ve teklif ederiz.

Vahap Seçer	Rahmi Aşkın Türeli	Bülent Kuşoğlu
Mersin	İzmir	Ankara
Müslim Sarı	İzzet Çetin	Musa Çam
İstanbul	Ankara	İzmir
Adnan Keskin		
Denizli		

Aynı mahiyetteki diğer önergenin imza sahipleri:

Erkan Akçay	Sümer Oral	Mehmet Günel
Manisa	Manisa	Antalya

BAŞKAN – Hükümet ayrı ayrı okuttuğum önergelere katılıyor mu?

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYŞENUR İSLAM (Sakarya) – Katılmıyoruz.

BAŞKAN – Birinci önerge üzerinde, Sayın Kuşoğlu söz sizin.

Buyursunlar.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakanım, önerge üzerinde değil de hazır sizi bulmuşken bir konuyla ilgili bir soru sormak istiyorum çünkü bu konuyla ilgili bize çok fazla “tweet”, mesaj ve mail geliyor. Geçen gün söz konusu etmişim, sosyal yardım ve dayanışma vakıfları, siz genel sağlık sigortasıyla ilgili bu gelir testlerinin yapılacağını söylemiştiniz, 9 bin vakıf çalışanı olduğundan bahsetmiştiniz. Onlar kadro istiyorlar, “Bu torbada bize de kadro verilsin.” diyorlar, “Biz sadece gelir testini değil, başka konuları da yerine getiriyoruz, çok görevimiz var ama Sosyal Güvenlik Kurumunda çalışanlarla aynı şartlarda olduğumuz hâlde hiçbir şekilde kadro alamıyoruz, mağduruz.” diyorlar. Bununla ilgili bir şey yok mu? Yani, torbaya bunu ekleyemez miyiz? Böyle bir düşünceniz, çalışmanız yok mudur hakikaten? Onlara verebileceğimiz bir cevap yok mu?

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYŞENUR İSLAM (Sakarya) – Vakıflar, Bakanlığa bağlı değil biliyorsunuz, Vakıflar Genel Müdürlüğüne bağlı bir tüzel kişilik. Onların kendilerine mahsus çalışma şartları var, müteveli heyetleri tarafından sözleşmeyle alınan elemanlar. Başından itibaren o şekilde alınıyorlar, hakları da buna göre düzenleniyor. Böyle bir çalışma yapılmadı, böyle bir çalışma yok.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Ama çalışmalarında ağırlıklı olarak siz yönlendiriyorsunuz onları değil mi sosyal yardım ve dayanışma vakfı oldukları için?

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYŞENUR İSLAM (Sakarya) – Yani, ücretleri bizden gidiyor, onu mu söylüyorsunuz?

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Ücretleri sizden gidiyor, görevlerini de siz yönlendiriyorsunuz.

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYŞENUR İSLAM (Sakarya) – Vakıflar görevlendiriyor onları ama, bu arada, mesela gelir testini yapmak gibi filan, bizimle birlikte başka bakanlıkların da bazı işlerini yapıyorlar.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Hiçbir çalışma yok.?

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYŞENUR İSLAM (Sakarya) – Böyle bir çalışma yok, evet.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Buyurun Sayın Çetin.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sayın Başkan, bizim önergemiz çok kısa. Bu 85'inci maddenin kanun tasarısından çıkarılmasını istedik. Niye istedik, hele bir sor bakalım.

BAŞKAN – Niye istediniz acaba?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Söyleyeyim, bak...

İLKUR DENİZLİ (İzmir) – Sormayın, cevap verecek.

SALİH KOCA (Eskişehir) – İki günden beri onu anlatmıyor muydun?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Şimdi başlıyorum daha.

İLKNUR DENİZLİ (İzmir) – Niye soruyorsunuz Başkanım?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Daha şimdi başlıyorum, esas özü.

SALİH KOCA (Eskişehir) – Seni anladık biz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ben de sana anlatayım, dur şimdi Koca.

SALİH KOCA (Eskişehir) – Anladık onu yani.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bak, bir kanun çıkardık arkadaşlar bu Mediste. Kanunun tarihi 26 Nisan 2012, yürürlük tarihi 10 Mayıs 2012, kanun numarası 6300. Orada dedik ki: “Özelleştirme uygulamaları sonunda kuruluşların nihai sözleşmelerinin imzalanarak devir ve teslim işlemlerinin tamamlanmasından sonra özelleştirme işlemlerinin bütün sonuçlarıyla birlikte tamamlanmış bulunması, söz konusu kuruluşları devralanlar tarafından üretim, yatırım, modernizasyon, istihdam ve bunlara bağlı her türlü hukuki, ticari ve mali tasarruflarda bulunulması nedeniyle oluşacak fiilî imkânsızlık karşısında geri dönülmeyecek bir yapının ortaya çıkması hâlinde yargı kararlarının uygulanmasına yönelik olarak, Bakanlar Kurulu tesis edilecek iş ve işlemler konusunda karar almaya yetkilidir.” Yani, siz, burada, 2012 yılında yine 6300 sayılı bir torba kanunla hukuka karşı bir hile yoluna başvurdunuz. Şimdi, sen sordun “Niye çıkmasını istediniz?” diye, ben sana söylüyorum, bak, ne oldu?

Değerli arkadaşlar, biraz evvel Sayın Akçay bazı şeyler söyledi, doğru şeyler söyledi. Şimdi, ben tekrar girmek istemiyorum o konulara ama... Bu ülke üzerinde yurttaşın habersiz olarak pek çok pazarlık konusu yapılırken, Heybeliada verilen bir kararla yeniden Rumlara devredilirken veya Avrupa Birliği'nin Türkiye'deki azınlıklar için bastırarak isteyeceği her türlü kolaylık en kısa zamanda yerine getirilirken ne yazık ki yargı kararları yerine getirilmiyor. Danıştay 13. Dairesinin, bazı özelleştirme uygulamalarını durduran kararlarının, Bakanlar Kurulu kararıyla, demin sözünü ettiğim Bakanlar Kurulu kararıyla baypas edilmesine ilişkin yasal düzenleme Anayasa Mahkemesince iptal edildi. Bunları Özelleştirme İdaresi Başkanı da söyledi. Sadece satır başlarıyla söyleyeyim:

Bu özelleştirmeler, Anayasa Mahkemesinin iptal kararı;

1) Seydişehir Eti Alüminyum, hemşehri Cengiz Kardeşler İnşaatı verilmişti.

2) Kuşadası Limanı, LİMAŞ, daha sonra İsraili Sami Ofer' in oğlu Eyal Ofer' e satılmıştı.

3) TÜPRAŞ' ın yüzde 14,76' sı yine Sami Ofer' e verilmişti.

4) SEKA Balıkesir' in yaklaşık 1.780 dönüm arazisi, 230 lojmanı, 30 bin metrekare kapalı alanı, barajı, ormanı, hepsi 1,1 milyona verilmişti.

5) Çeşme Limanı, Ulusoy Ortak Grubuna satılmıştı.

Danıştay 13. Dairesi hukuka aykırı olan ve âdeta bedava giden bu kuruluşların özelleştirilmelerini iptal etti. Burada Özelleştirme İdaresi Başkanlığına düşen görev Danıştay kararının uygulanmasıydı ancak Bakanlar Kurulu 12 Haziran 2012 tarihli Resmî Gazete' de fiilî imkânsızlık nedeniyle -bu imkânsızlığı da Hükümetin kendisi yarattı tabii- yukarıdaki özelleştirmeleri iptal eden Danıştay kararlarının uygulanmamasına karar verdi. Olay tarafımızdan Anayasa Mahkemesine taşındı. Anayasa Mahkemesi, Bakanlar Kurulu kararının dayanağı olan yasal düzenlemeyi iptal etti, lakin, iş bitmedi. Anayasa Mahkemesinin kararının devamında bir olumsuz hüküm vardı, oraya hemen sığınıldı, denildi ki: “Özelleştirilen yeri alanların aldıkları kurum dâhilinde yaptıkları yatırım, modernizasyon vesaire, devlet malının geri dönüşümü imkânsızsa özelleştirmelerin iptalini isteyen mahkeme kararlarını -sizin dayanağınız da o- yok sayacaksınız.”

Şimdi, değerli arkadaşlar, bu konu artık netleşti ki bu özelleştirilen kuruluşlardaki şaibe ısrarla Danıştay tarafından, Anayasa Mahkemesi tarafından tespit edilip o malların Özelleştirme İdaresi Başkanlığına geri alınması gerekirken geri alınma işlemi yapılmıyor ve burada bir hile işiye yönetime başvuruluyor. Nedir o? Yasa yapmak.

Bakın, değerli arkadaşlar, gerçekten kısa, çok kısa, öyle canınızı sıkacak değil, gerçekten güzel bir belgeyi ben bilgilerinize sunacağım. Ne olur okumama izin verin.

SÜREYYA SADI BİLGİÇ (Isparta) – Dağıt istersen daha iyi olur, yazılı bulunsun elimizde.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Yo, yo, çok fazla değil.

Diyor ki bir sayın bakanımız: “Ben özelleştirmeye karşı değilim. Özelleştirme İdaresi bana verildiğinde Sayın Abdullah Gül Başbakanı. Kendisi devlet bakanlıklarına, Başbakan yardımcılıklarına -ki bunlar da devlet bakanlığı sayılıyor- hangi birimlerin bağlanacağını önceden çalışmış. Bana da şunları vereceğini söyledi tam listeyi açıklayacağı gün. Listeye baktım, listeyi pek beğenmedim

aslında ve kendisine dedim ki: Şunu benden al, şunu bana ver. Mesela, DPT listede değildi, DPT'yi görüşmemiz sırasında aldım. Bana bağlı şeyler vardı, onu da başkasına ver dedim. Bana verilen şeyler içinde Özelleştirme İdaresi de vardı, bunu da benden al demedim, onu kabullendim ve aldım. Erdoğan Başbakan olunca da aynı görevlendirme devam etti. Eğer özelleştirmeye karşı olsaydım doğrudan Özelleştirmeyi benden alın derdim çünkü o safhada istediğimi alıp bırakma gücüne sahiptim. Daha sonra Başbakan ile aramızda ihtilaf başladı. Bu ihtilafın bir parçası olarak Özelleştirme İdaresini bırakmak zorunda kaldım. Özelleştirmeyle ilgili ihale takvimlerini belirledik. Özelleştirmeyle ilgili bütün kuruluşların özelleştirme programlarını hazırladık. Hangi kuruluşun hangi tarihte ihaleye çıkacağını da belirledik. Ben bunu basın açıklamasıyla da açıkladım ama hiçbir kuruluşun özelleştirilmesi için ihaleye çıkamadan ben bırakmak durumunda kaldım. Onun için hiçbir özelleştirmede imzam yoktur. Özelleştirme İdaresini bıraktıktan sonra Başbakan beni Özelleştirme Yüksek Kuruluna yazmıştı. Daha önce tartıştığımız, daha önce özelleştirilmiş bazı kuruluşların taksitlerinin ertelenmesiyle ilgili bir kararı getirdiler bana imzaya Yüksek Kurul üyesi olarak, 4 tane kuruluş. Bizden önceki dönemde ihaleyle devletten bir şeyler almışlar, farklı taksit yılları var. Örneğin, sekiz yıl içinde ödeyecekler borçlarını. Faizlerini silen, taksitlerini on iki yıla çıkaran karar. Bu uygulamalar özelleştirme mevzuatına da aykırı. İlk başta taksit süresini on iki yıl diye ilan etsen ona farklı para söyleyecek, ihaleye girecek insanlar olacak. Burada doğrudan yolsuzluk var bana göre. Bana getirdi imzaya özelleştirmeden sorumlu bakan, ben Özelleştirme İdaresini bıraktıktan sonra Kemal Bey almıştı -yani Unakıtan- baktım, Başbakan imzalamış, öbür hiçbir bakan imzalamamış, ikinci imzaya bana getiriyor. Aslında Başbakanın en son imzalaması lazım, Başbakandan önce benim imzalamam lazım, en önce de özelleştirmeden sorumlu bakanın kendi imzalaması lazım ama bana imzaya getirenin, bakanın imzası yok. Bu kararın anlamı "Ya seni bu koltuktan alırsın ya da burnunuzu sürteriz." demek dedim. Koltuktan alabiliyorsan al, alamıyorsan burnumu sürttürmem, al götür bunu dedim. Bu, Erdoğan'ın Başbakan oluşunun ilk ayıydı.

Zaten en başta da bu sebepten, tabii, bir sürü sebebi de var da bu konuda bu sebeplerden biriydi" aralarının açılmasının. "Ben Özelleştirme İdaresini bıraktıktan hemen sonra beni idare üst kurulunda görevlendiriyorsunuz. İlk imzaya getirilen bu oluyor, benim daha önce tartıştığım Özelleştirme İdaresinden bıraktığım konuyu içeren şey geliyor önüme. Ben imzalamadım ama Başbakan bu olaydan dolayı benimle tam iki ay küs kaldı. Aramızın açık olduğunu kamuoyu bilmesin diye yurt dışına giderken Başbakanlık vekâletini bana bırakıp giderdi, yurt dışına giderken protokol gereği yolcu ediyorsunuz, gelince karşılıyorsunuz, basın toplantısı yapıyorsunuz. Basın toplantısında yan yana oturduğum hâlde benimle konuşmazdı ama vekâletleri bırakır giderdi. Sonunda dedim ki bir gün, gece on ikiye doğru odasına gittim: Ya, iki aydır konuşmuyoruz, siz en iyisi Özelleştirme Yüksek Kurulundan beni alın da rahat edin dedim. Başbakan Erdoğan "Ama sıkı duracaksın." dedi. Kendi tabiri aynen bu. Ben zaten her zaman sıkıyım dedim yani dışarı laf çıkmayacak demek istedi ve o kadar sıkışmış ki gece on ikiye geliyor ama o günkü tarihli Resmî Gazete'de hemen yayımlanarak ertesi günü beklemeden beni Özelleştirme Yüksek Kurulundan aldı. Böylece, ne Özelleştirme Yüksek Kurulunda bulundum ne de Özelleştirme İdaresi başlangıçta bende olduğu hâlde sürdürdüm. AKP dönemindeki özelleştirmelerde benim imzam yok ama benim bazı özelleştirmelerde imzam var, o da 1996-1997 yıllarındaki Maliye Bakanlığı döneminde. Ben Özelleştirme Yüksek Kurulunun üyesiydim ve o dönemdeki özelleştirmelere de imza attım."

Değerli arkadaşlar, bu, gerçekten özelleştirmelerin ne kadar şaibeli, ne kadar kokuşmuş olduğunun ibret vesikası. Başbakan yurt dışına giderken Başbakanlığı emanet ettiği Başbakan Yardımcısı arasındaki konuşma bu arkadaşlar yani "Sıkı duracaksın." diyor ve o da her zaman sıkı olduğunu söylüyor. Şimdi, bunu okumamdaki neden şu sevgili arkadaşlar: Yani biz burada bu 85'inci maddenin gerçekten bir önce tartıştığımız, dün tartıştığımız, 82'nci maddede olduğu gibi, özellikle hukuku yok sayan, hukuk devletinde yargı kararlarını ne idarenin ne yürütmenin ne de yasamanın yargı kararlarına "uymuyorum" deme hakkının olmadığını bu Anayasa'nın 138'inci maddesi çok açık biçimde yazmış. Yani ben inatla ve ısrarla bir kez daha okuyayım: "Yasama ve yürütme organları ile idare mahkeme kararlarına uymak zorundadır. Bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir surette değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez." diyor.

Değerli arkadaşlar, bütün arkadaşlar aşağı yukarı söyledi yani şimdi özelleştirme yapıyorsunuz, yaptığınız özelleştirmelerde gerçekten yargı kararları uzamışsa siz idare olarak uzaması için hem hukuki yollarda yasanın size verdiği yetkileri kullanıyorsunuz hem de bir demokrasi anlayışınız hukukla örtüşmediği için, yürütme erkinin başında bulunduğunuz için yargıya doğrudan doğruya müdahale ederek bu kararların geciktirilmesini ve geri alımı imkânsız noktalara gelmesi için özel çaba sarf ediyorsunuz, işin özü bu.

BAŞKAN – Evet.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bu nedenle şimdi kalkıp da burada Danıştayın verdiği kararlara, Anayasa Mahkemesinin vermiş olduğu kararlara rağmen geri alma işlemlerini yapmamışsınız ve kendinizi ve de Hükümeti yani Özelleştirme İdaresinde bu işi ihmal

eden kamu görevlilerine rücu edilmesin ya da onlar suçlu sayılmasın, biz de burada arada bir sürü yolsuzluk var, çok açık ve net, yüzde 1 fiyatına satılan Balıkesir SEKA'nın hesabı bizden bir daha sorulmasın diye böyle bir düzenleme yapıyorsunuz ama 100 yaşına geldi Kenan Evren, 100 yaşından sonra mahkeme kararını verdi, üstelik de Anayasa'ya hüküm koyulmuştu, bunların yargılanamayacağına ilişkin.

BAŞKAN – Evet.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Onun için benim sözlerimi tehdit algısı olarak değerlendirmeyin. Yapılan suiistimallerin hukukta, hukuk yoluyla hesabı sorulmasa bile vicdanlarınızda muhasebesinin yapılması gerekir yani bu fakir ülkenin, yoksul ülkenin 7,5-8 milyon yeşil kartla yaşamını sürdüren yurttaşın, onların çocuklarının, dulun, yetimin, sakatın hakkı olan bu malları iç edeceksiniz, yandaşa peşkeş çekeceksiniz, İsraililere peşkeş çekeceksiniz, başkalarına peşkeş çekeceksiniz ondan sonra da yargı kararlarına rağmen yapmış olduğunuz hataları özel bir maddeyle ortadan kaldırma gibi bir kurnazlığa başvuracaksınız. Yemezler, beyler bunu. Bunu yemezler, kusura bakmayın.

BAŞKAN – Evet, peki...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Başkan, “Evet, evet” Bekir Bey gibi konsantrasyonumu bozma lütfen.

BAŞKAN – Önerge üzerinde konuşuyorsunuz çünkü önerge sahibi olarak.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Şimdi, “hı, hı” diyorsanız ayrı bir şey.

BAŞKAN – Evet, toparlayın lütfen yani Sayın Keskin'in söz hakkını aldık da onun için o da...

ADNAN KESKİN (Denizli) – Ben dinlerim efendim, siz rahat olun.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Neyse daha başka önergeler de var, Sayın Keskin Ağabeyimiz de o zaman o önergelerde de konuşur, merak etme sen.

BAŞKAN – Tamam, o zaman önerge üzerinde bir kişi diyorum, hakkınızı ona verin.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bu konuda gerçekten yaptığınız girişim hukuka da, ahlaka da uygun bir girişim değil. Sayın Bakan, sizin bu saatte gelmiş olmanız bir talihsizlik yani sizin adınıza hem bizim adımıza.

BAŞKAN – Efendim, biz şans telakki ediyoruz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Hem de adrenalinimiz yükselmiş, kavga edecek insan ararken karşımızda sizi bulduk yani kusura bakmayın, kurnaz davrandılar, kurnaz davrandılar sizi buraya göndererek.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Sizin kısa mı olacak?

VAHAP SEÇER (Mersin) – Çok kısa bir soru soracağım.

BAŞKAN – Tamam.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Evet, o nedenle yani biraz o bölgenin insanı olmamız nedeniyle sempatiğimiz var, sizi üzmem ama yürütmenin bir üyesisiniz ama yürütenlerden olmadığınız inancındayım, onu ayrıca söyleyeyim.

Onun için önergemiz olarak bu maddeyi geri çekin diyoruz.

BAŞKAN – Çok teşekkür ederiz.

Evet, Sayın Seçer, kısa sorunuzu alalım.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Çok teşekkür ediyorum Sayın Başkan, çok kısa.

Sayın Bakan, özelleştirmeye ilgili değil, Sayın Bakanın konusuyla ilgili. Bugün gazetelerde sabah yine kadın cinayetlerini okuyunca gerçekten çok üzüldüm, Türkiye toplumunun kanayan yarası. Şimdi, geçtiğimiz günlerde basında beyanatınızı okudum “Kadın cinayeti işleyenleri lanetliyorum.” diye. Tabii bu lanetleme hepimiz için geçer, hepimiz lanetliyoruz ama bu sorunları ortadan kaldırmıyor. Elimde veriler var, gerçekten tüyler ürpertici, siz de tabii ki bu rakamlara hâkimsiniz. 2013 yılı rakamları toplam hayatı sonlandırılan kadın kardeşlerimizin miktarı 237 ve bunların da değişik sebepleri var; ayrılık, kıskançlık, reddetme, ekonomik sıkıntılar. Bu yıl bakıyorum ilk altı aya, geçen yılı pek aratmıyor yani ortalama olarak da tutturacak yine 2014 Haziran sonuna kadar 139 cinayet işlenmiş ve koruma talebinde bulunan kadınlarımız var, 12 kardeşimiz var. Dün işlenen cinayetlerden bir tanesinde de koruma talebi var hatta bu konuda da sanıyorum bu tedbiri de aldırılmış ama ona rağmen kocası tarafından katledilen hanım bir kardeşimiz var.

Geçtiğimiz günlerde, çocuklara ve kadınlara yönelik, cinsel saldırılara yönelik bazı değişiklikler yapıldı, umarım bunlar caydırıcı olur.

Şimdi, biliyorsunuz çok farklı konuların konuşulduğu bir torba yasa düzenlemesi yapıyoruz. Olmaz demeyin yani Ceza Yasası'nda bir değişiklik yapılacaksa, ivedi değişiklikler varsa hazır bir aydır çalışıyoruz -daha kaç gün çalışacağız bilemiyorum- böyle bir teklifiniz varsa gelin, bunları da görüşelim. Nedir, bunların sebebi nedir? Yani ortada yasalar kifayet ediyor da uygulamada bir sıkıntı var ya da yasalar kifayet etmiyor mu? Kurumlar arasında bir eş güdüm sorunu mu var, koordinasyon sorunu mu var? Mahkemeler mi işini yapmıyor, kolluk güçleri mi yapmıyor, siz mi işinizi yapmıyorsunuz, biz mi, yasama mı işini yapmıyor? Gerçekten 21'inci yüzyıl dünyasında, Türkiye'sinde utanç verici bir tabloyla karşı karşıyayız. Dolayısıyla, bu konuda görüşlerinizi almak istiyorum.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Bakanım.

AYKUT ERDOĞDU (İstanbul) – Bizim de sorularımız var.

BAŞKAN – Tek tek versin ki unutuluyor sonra, kızılıyorsunuz.

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYŞENUR İSLAM (Sakarya) – Teşekkür ediyorum.

Gerçekten üzerinde ciddiyetle durulması gereken bir konu bu. Ben lanetliyorum derken elbette bu laneti hepinizin, hepimizin, bütün Parlamentonun, hatta bütün ekseriyetinin Türk milletinin...

VAHAP SEÇER (Mersin) – “Beşerim” diyen, “insanım” diyen herkes için.

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYŞENUR İSLAM (Sakarya) – Evet.

...katıldığını bilerek söylüyorum yani sizlerle birlikte söylüyorum bunu gerçekten.

Doğru zannedilen bazı yanlışlar var, onlarla başlayayım arzu ederseniz. 135 benim bildiğim kadarıyla şu ana kadar, 2014'te cinayete kurban giden kadın sayısı, aile içi şiddet dolayısıyla daha doğrusu cinayete kurban giden kadın sayısı fakat bunların içinde koruma altında olan kadın yok. Yani bizim Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı olarak korumamız altında olduğu hâlde korunduğu kişi tarafından öldürülen kadın yok. Ha, bu iyi bir nokta mıdır? Hayır, değildir. Yani övünebileceğimiz bir şey değil bu ama bir yanlış veri, onu düzeltmek isterim. Sadece bir hadise var. Emniyete başvurmuş kadın, iki üç ay önce olan bir hadiseydi, öldürülen kadın emniyete başvurmuş, emniyet ona bir koruma tahsis etmiş, o, mahkemeye giderlerken koruma polisiyle beraber galiba adliye civarında, mahkeme civarında cinayete kurban gitti, koruma polisi de kendisiyle beraber öldürüldü. Ama hani orada bir yanlış anlama var, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından koruma altına alınmış bir kadın değildi o. Biz koruma kararı verdiğimiz vatandaşlarımızı, kadınları eskiden “sığınma evi” dediğimiz, şimdi “kadın konukevi” dediğimiz, adresleri belli olmayan evlerde barındırıyoruz, daha doğrusu belli olmamasına dikkat ettiğimiz evlerde barındırıyoruz, gerekirse kimlik değişikliği yapıyoruz, her türlü tedbiri almaya çalışıyoruz. Bugüne kadar böyle bir kurban vermedik Allah'a çok şükür, inşallah bundan sonra da olmaz ama biraz önce söylediğim gibi yani bu ifti har ettiğimiz bir sonuç değil. Sadece bir istatistiki bilgiyi düzeltmek istedim.

“Yasalar mı yeterli değil?” dediniz. Şahsi kanaatim yasaların yeterli olmadığı yolunda değil, bir Bakan olarak da kanaatim böyle. Basından takip ediyorsunuzdur, eşini öldüren insanların ya da işte sevgilisini, kız arkadaşını, nişanlısını öldüren canilerin müebbetle yargılandıklarını, on iki, yirmi dört, otuz yıl ceza aldıklarını görüyorsunuz. Yasalarla alakalı cezaların az olduğuna dair bir kanaat toplumda yok.

“Uygulamada mı bir hata var?” Haklı bir soru. Oraya baktığımız zaman da şöyle bir şeyle karşılaşıyoruz: Uygulama nerede devreye girer? Cinayet vuku bulduktan sonra kişi yakalanıyor mu, yargılanıyor mu, infazı uygulanıyor mu? Buraya baktığımız zaman burada da bir sorun olmadığını görüyoruz. Yani bu caniler intihar etmedilerse eğer mutlaka yakalanıyorlar, yargılanıyorlar, yüksek ölçülerde cezaya çarptırılıyorlar ve infaz da ediliyor. Demek ki hadise meydana geldikten sonra yani sonuçla ilgili yaptırımlarda -ki bizim vazifemiz büyük ölçüde bu, Parlamentonun- ve yürütmeye ilgili yaptırımlarda bir sorun yok.

Peki, o zaman sorun nerede? Sorun süreçte. Yani daha açık ifadesiyle söylersem sorun şu: Bu insan tipi bu toplumdaki nasıl yetişiyor, niye yetişiyor? Bu insan tipi niye var ve nereden yetişiyor yani biz nerede hata yapıyoruz? Nerede hata yapıyoruz ki aynı yastığa baş koyduğu kadını herhangi bir hatadan dolayı, bu hata çok ağır bir hata da olabilir ya da çok sudan bir sebep de olabilir. Geçenlerde rastladık, mesela, köfte yapmasını istemiş de kadın yapmamış da onun için sinirlenmiş, öldürmüş filan. Yani bu tür şeyler de karşımıza çıkıyor ya da işte aldatma iddialarıyla, hani bunu da ağır bir şey olduğunu düşünelim. Sebep ne olursa olsun herhangi bir insanın kendisini ilah yerine koyarak, tanrı yerine koyarak bir başka insanın hatasını ölümle cezalandırma hakkı, hürriyeti, salahiyeti yoktur. Hiçbir insanlık yasasında yoktur, kamu vicdanı bunu reddeder, hiçbir kanun, hiçbir norm, ahlaki ya da toplumsal norm böyle bir şeyi uygun görmez, doğru görmez.

Peki, bütün kanaatlerimiz böyle olduğu hâlde bu durum nasıl meydana geliyor, asıl araştırmamız gereken konu bu diye düşünüyorum. Bu bir sosyal araştırma konusu. Biz bununla ilgili incelemeler yapıyoruz ama bugün de ifade ettim, tek başına bir insan,

tek başına bir bakan, hatta Parlamento tek başına, Hükûmet tek başına bu işin altından kalkabilir değildir. Bu bir toplumsal sorun, hepimizin sorunu. Topyekûn bir zihniyet değişikliğiyle bu işin altından kalmak zorundayız.

Benim Bakan olarak sorumluluğum nerede? Eğitim mekanizmalarımı derhâl kontrol etmeliyim, ediyorum. Acaba, daha fazla eğitim verebilir miyim, daha fazla insanı insaniyete davet edebilir miyim, daha fazla insanı böyle bir suçu işlemekten küçük yaşından itibaren alıkoyabilecek birtakım mekanizmalar kurabilir miyim, böyle mekanizmalar bulabilir miyim? Üzerinde yoğunlaştığımız şey bu, çalıştığımız konu bu. Yani bir zihniyet değişiminden söz ederken bunun bir parçası olarak da eğitimden söz etmek mecburiyetindeyiz. Biz, Bakanlık olarak bu eğitimleri elimizden geldiği kadar yapıyoruz. Millî Eğitim Bakanlığıyla görüşmeleri yaptık. Onlar kendi müfredatlarına seminerler olarak, üniteler olarak -başlı başına bir ders değil belki ama bazı derslerin için üniteler olarak- şiddete karşı birtakım eğitimleri koyacaklar. Bunu nasıl yapacaklarını uzmanları belirleyecek. Biz, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı olarak yıl içerisinde sürekli bu eğitimleri yapıyoruz ama sıklaştırmamız gerektiğini görüyoruz ve farklı alanlara kaydırmamız gerektiğini görüyoruz. Bu eğitimleri şöyle yapıyoruz: Genelkurmayla anlaşmalarımız var, tüm askerlere yapıyoruz bu eğitimleri, şiddete karşı eğitimleri. Kamu kurum ve kuruluşlarıyla var, onların mensuplarına yapıyoruz. Okullarda yapıyoruz. Diyanet İşleri Başkanlığıyla yaptığımız anlaşmalar var. Camilerde yapıyoruz, vaazlarda... Yani onlar yapıyorlar bizim belirlediğimiz eğitimleri. Köy odalarında, camilerde toplu olarak davet ederek insanları, onlara eğitimler yapıyorlar. Kitaplar basıyoruz. Dijital ortamları kullanmaya çalışıyoruz bu eğitimleri yaygınlaştırmak için ama galiba biraz daha fazla gayret sarf etmemiz gerekiyor. Şimdi, uzmanlarımız buna çalışıyor “Daha fazla ne yapabiliriz?” diye.

Hepinizin desteklerini bekliyoruz. Gerçekten bu sarmaldan çıkmamız lazım, kurtulmamız lazım. Bize yakışan bir durum değil. Hani şöyle diyerek işin içinden kurtulmak da bana iyi gelmiyor: Dünyada artan bir şiddet eğilimi var, Türkiye de tabii bundan etkileniyor ister istemez. Ama bu konuda biz bazı hassasiyetlerimiz ve hasletlerimiz dolayısıyla örnek olabiliriz. Bu sarmalın içinden çıkmamız gerekiyor diye düşünüyorum.

Teşekkür ediyorum soru için.

BAŞKAN – Soru sormak isteyen çoğaldı, sırayla...

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Sayın Başkan, küçük bir soru...

BAŞKAN – Sorsun mu Sayın Keskin?

ADNAN KESKİN (Denizli) – Sorsun efendim, Mevlânâ gibi olduk zaten.

BAŞKAN – Peki, buyurun Sayın Akçay.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Tabii, sorularımızı yönetiyoruz, Sayın Bakana da çok teşekkür ediyoruz, cevap da veriyor. Tabii, bu arada özelleştirmeye ilgili sorularımız da kaynamasın, güme gitmesin.

BAŞKAN – Yok, yok.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Sayın Bakanım, kadına şiddette kırsal kesim de, kentler de bir analiz edildi mi? Nerelerde daha çok yaşıyor? Şimdi “köylerde” diyorsunuz. Ben köylerde çok daha az olduğu kanaatindeyim. Bunun bir ayrımı var mı, nasıl analiz ettiniz?

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYŞENUR İSLAM (Sakarya) – “Köylerde daha çok.” demedim Sayın Vekilim, köylerde de eğitim yapıyoruz manasında.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Yok, yok, anladım ben, merak ettiğim için sordum, öyle demediğinizi biliyorum ama ben merak ediyorum.

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYŞENUR İSLAM (Sakarya) – Bugün bir araştırma yayınladık, sabah saat 11.00’de onun lansmanını yaptık, bir kitap yayımladık. Bu aile araştırması kitabımızda sorularınızın cevapları var ama 9 makaleden biri sorduğunuz soru. Ezbere bir şey söylersem yanlış olur.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Okuyalım o zaman onu.

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYŞENUR İSLAM (Sakarya) – Olur. Yani, böyle bir araştırmamız var, henüz bugün yayımladık.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Peki, onu Komisyonumuza dağıtmayı düşünür müsünüz?

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYŞENUR İSLAM (Sakarya) – Hayhay, memnuniyetle, yarın göndereyim sizlere.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Sayın Keskin, sorunuz keskin olmasın, kısa olsun.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Ben de Sayın Bakanın konuşmasından sonra bu konuda bir iki şey söylemek istiyorum.

İnsanın sistemle uyumlu yaşamasının temel koşullarından birisi bir iş sahibi olmasıdır. Bir insanın işi yoksa, işsizlik girdabının içinde sürünüyorsa işsizlik onun için en büyük canidir, en büyük faşisttir. Sabah evinden çıkarken eşine tencere kaynatacak parayı bırakamayan, okula giden çocuğuna arkadaşlarının yanında mahcup olmasın diye simit parası vermeyen insanların çok yoğun olduğu bu ülkede insanları sistemle uyumlu yaşatmanız çok güçtür, imkânsızdır. Türkiye bu açıdan baktığınızda bir yandan yetenek mezarlığına dönüşmüş durumda, öbür taraftan da özellikle üniversite eğitimi yapmış olan gençler için Türkiye’de en büyük sıcak sorunlardan birisi işsizlik. Gençler her gün, sistemle uyumlu yaşayabilmek, başkasına boyun eğmemek için, hayatını sürdürmek için paslı bir vida hâline gelmiş durumdadır. İşsizlik girdabında ekonomik sıkıntıda bulunan insanlar bugün Türkiye’de o sıkıntılardan kurtulabilmek için mutluluğu uyuşturucuda aramaya başlamışlardır. Haberlerde, gazetelerde, uyuşturucu kullanımının ortaokullara kadar indiğine ilişkin değerlendirmeler var. Bu konuda, bugüne kadar Türkiye önemli bir önlem almış değil. Dolayısıyla, bu kadar sıkıntısı olan bir toplumda böylesine yapay birtakım gerekçelerle, kolluk gücüyle, ceza hukukundaki cezaların artırılmasıyla bunları önlemek mümkün değildir. Cezaların bu cinayetlerin işlenmesindeki yıldırma gücü çok azdır. Zaten ceza kurumunun amacı insanları ıslah ederek topluma iade etmektir, yoksa işkence hâline getireceğiniz bir ceza sistemiyle insanları topluma kazandırma şansınız yoktur. O nedenle herhâlde daha derinliğine bir çalışmaya ihtiyaç var, daha ciddi araştırmalara ihtiyaç var.

Bir taraftan tabii sabahtan beri tartışıyoruz “Türkiye çok kalkındı, büyüdü...” Sabahleyin siz yoktunuz, ben bazı istatistiki sonuçlar okumuştum. 62 milyon kişi Türkiye’de konut masrafını karşılayamıyor. Bunlar yapılan istatistiklerin, araştırmaların sonucu. 42 milyon kişi borçlarını ödemekte zorlanıyor. 63 milyon kişi evinden uzakta bir hafta tatil yapamıyor. 45 milyon kişi ucu ucuna hayatını sürdürebiliyor. 41 milyon kişi bir kap et yiyemiyor.

BAŞKAN – 42 milyon kişi nasıl borçlu olur ya, öyle şey mi olur? Yok öyle bir şey.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Böyle bir toplumda, sorunların böylesine dağ gibi devasa boyutlara ulaştığı bir toplumda herhâlde bu cinayetleri önlemek daha ciddi çalışmaları kaçınılmaz hâle getiriyor.

Benim bir sorum olacak idareye: Sabahleyin de vurguladım ben. Elimde 8 tane limanın özelleştirilmesiyle ilgili kesinleşen mahkeme kararları nedeniyle idareye başvuru var bu mahkeme kararlarının gereklerinin yerine getirilmesi için. Hopa Limanı, Sinop Limanı, Giresun Limanı, Rize Limanı, Ordu, Tekirdağ, Antalya. Bu limanlarla yapılan özelleştirme işlemlerinin hepsi hakkında verilen mahkeme kararları kesinleşmiş ve bunların gereklerinin yerine getirilmesi için sendikanın idareye yapmış olduğu bir başvuru var. Bu konuda ne gibi bir işlem yapıldı, ne gibi bir işlem yapılması düşünülüyor? Bir.

İki: Aslında bu yasa maddesinin görüşülmesiyle Komisyon suça iştirak ettirilmiş durumda. Daha önceki düzenleme nedeniyle Anayasa Mahkemesine dava açılırken Bakanlar Kurulunun yapmış olduğu işlemin iptali için Danıştay’ın 13. Dairesine açılmış olan bir dava var, ben de ara verildiğinde öğrendim. 2012/2881 esas no.lu bir dava açılmış, 6300 sayılı Yasa’yla yapılan düzenlemenin iptaline ilişkin yani Bakanlar Kurulunun almış olduğu ertelemeye uymama kararına ilişkin bir dava açılmış. Bu dava görüşülürken burada bizim bu maddeyle ilgili düzenlemeyi görüşmemiz Anayasa’nın 138’inci maddesine göre yasak. Maalesef bu davada herhangi bir bilgi verilmediği için Komisyonunda, burada görüşme yaparak Anayasa’nın 138’inci maddesinin (3)’üncü fıkrasına aykırı bir işlem yapmış hâle geliyoruz biz. “Görülmekte olan bir davayla ilgili görüşme yapılamaz.” şeklinde açık hüküm var ama bu konuda sizin herhâlde bilginiz vardır, idarenin bilgisi vardır ve bu davada yürütmenin durdurulması kararının verildiğini de öğrendim. Aydın Kuşadası’nda avukatlık yapan bir avukatın açmış olduğu davanın sonucu bu.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Sayın Başkan, soru mu soruyor?

ADNAN KESKİN (Denizli) – Soru soruyorum tabii.

Neden bu bilgi verilmedi bize?

Üç: Önceki düzenlemede bir paragraf vardı. Fiilî imkânsızlığın ortaya çıkmasında yargı kararlarının uygulanmasıyla ilgili Bakanlar Kurulu yetkilendirilmişti önceki düzenlemede. Şimdi, fiilî imkânsızlık düzenlemesini ortadan kaldırıyorsunuz yani fiilî uygulama imkânsızlığı olmadan da yargı kararlarının uygulanmasının önüne geçecek bir düzenleme yapıyorsunuz. Madde açık: “Beş yıl geçmiş olan özelleştirme hakkında verilmiş olan yargı kararlarıyla ilgili olarak sözleşmelerde belirtilen hâller dışında bu kuruluşların geri alınma usulünde herhangi bir işlem tesis olunamaz.” Daha önceki düzenleme biraz daha hukuka uygundu, biraz daha işin namusu

vardı. Şimdi fiilî uygulamaya falan gerek yok. Olsun, olmasın, açıkça direkt iniyor, niye bunu değiştirmek ihtiyacı hissediliyor, merak ediyorum.

BAŞKAN – Onun da namusu var kendine göre.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Hayır, yok canım, nesi var Sayın Başkanım? Burada hiç olmazsa bir koşul getiriyordur, diyorduk ki: Fiilî uygulama imkânı olmaz ise yargı kararının uygulanması için Bakanlar Kuruluna yetki veriliyordu. Şimdi, bu düzenlemede, daha iyiye gitmesi gereken düzenlemede bu fiilî uygulama imkânı olmazsa bile artık yargı kararının uygulanması gerekmeyecek. Böyle bir düzenleme nasıl getirilebiliyor, bunu anlamadım, lütfen bu konuda bir bilgi verin.

Dört: Şimdi, sabahtan beri tabii özelleştirmenin iyiliği, güzelliği hakkında bir sürü laf söylendi “Türkiye şöyle kalkındı, böyle kalkındı.” Ben de sabahleyin bir sürü rakam okudum, iç borç hakkında, dış borç hakkında, insanların bireysel banka kredileri hakkında. Bir de bazı örnekler verdim. Şimdi, lütfen şunu bize açıkla mısınız: Niçin Balıkesir SEKA’daki tesisler başka bir kişi davet edilmeden tek bir kişi davet edilerek pazarlık usulüyle verildi. Böyle bir uygulama için hangi özel bir gerekçe vardı? TÜPRAŞ’ın yüzde 14 küsur hissesinin satışında da aynı yöntem neden uygulandı? Başka özelleştirmelerde en azından bir ihale usulü deniyor, başka insanlar davet ediliyor ama bu iki yerde tek kişi davet ediliyor, her ikisinde de tek kişiyle pazarlık yapılarak bunlar satılıyor. Herhâlde bunda özel bir gerekçe var bizim bilmediğimiz, idarenin bildiği; bu konuda, kamunun böyle bir yöntem uygulamakla daha kazançlı, kamuya daha güzel bir iş yapılmasını haklı kılacak bir gerekçe var. Bu konularda da bilgi vererseniz memnun olurum.

Teşekkür ederim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Sayın Çam, sizin sorunuz kısa mı?

MUSA ÇAM (İzmir) – Yani, bir yarım saat falan!

BAŞKAN – O zaman buyurun.

MUSA ÇAM (İzmir) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Sayın Bakan, bu düzenleme Anayasa’ mıza ve Anayasa Mahkemesi kararlarına aykırı bir düzenleme. Bunu inatla ve ısrarla söylüyoruz ve yineliyoruz. Bu Komisyon ve bu Komisyonda bulunan milletvekili arkadaşlarımız yanlış yönlendirilerek böyle bir karar altına imza atılıyor. Bir kez daha bunu söylemeyi tarihsel bir görev ve sorumluluk biliyoruz.

Yine bugün, İstanbul’da üçüncü havalimanının temeli atıldı ve bu üçüncü havalimanıyla ilgili TOKİ’nin yapmış olduğu kamulaştırmalar var. Bu kamulaştırmalar sonucunda 4 vatandaşın, yaklaşık olarak 70.855 metrekaarelik 4 arsa sahibinin açmış olduğu dava bugün İstanbul 3. Asliye Hukuk Mahkemesi tarafından haklı görüldüğü ve bu vatandaşların kamulaştırma bedelleri eksik ve düşük fiyatla belirlendiği için açmış oldukları dava sonucunda mahkeme kararını verdi. Vatandaşları, 4 vatandaş çok haklı buldu. Bilirkişinin saptamış olduğu fiyatlar üzerinde bir kamulaştırma yapması gerekirken TOKİ bunları yapmıyor ve vatandaşlar hakkını mahkemede arıyorlar.

Peki, Sayın Bakan, vatandaşlar hakkını mahkemede değil de nerede arayacaklar? Yani siz TOKİ’siniz, ben TOKİ’yim, sizin ailenizin o havaalanı inşaatının olduğu yerde arazileriniz var. Para vermişsiniz, almışsınız ve biz oraya havaalanı yapacağız. Geliyoruz, kamulaştıracğız. Sayın Bakan ve ailenize diyoruz ki: “Biz şu fiyattan kamulaştıracğız.” Siz de diyorsunuz ki: “Olmaz kardeşim. Vermiş olduğumuz bedel düşük bir bedeldir. Ben hakkımı arayacağım.” diyorsunuz, mahkemeye gidiyorsunuz. Mahkeme de sizin arazileriniz için bir bilirkişi heyeti oluşturuyor ve yeniden fiyat belirliyor ve siz mahkemenin, bilirkişinin belirlemiş olduğu bu fiyatı reddediyorsunuz. Mahkeme sizin hakkınızı veriyor, hakkınızı teslim ediyor. Diyor ki: “Sayın Bakan, siz haklısınız. Sizin araziniz düşük bedelle kamulaştırılmış. Ben mahkeme olarak sizin hakkınızı koruyorum ve hakkınızı size yargı kararıyla teslim ediyorum.” İktidar diyor ki: “Hayır, ben mahkeme kararını dinlemem. Mahkeme kimdir ki. Ben yaptım, geçtim, gittim. Vururum dozerleri, kepçeyi, alırım giderim.” Böyle bir hukuk devleti olabilir mi Sayın Bakan. Bizim ısrarımız ve inadımız, vatandaş her kim olursa olsun, onun hakkının, hukukunun korunması ve kollanmasıdır. Tıpkı köfte yapmayıp ta kocası tarafından öldürülen, haksızlığa uğrayan kadın gibidir bu. Böyle bir şey olabilir mi, böyle bir hukuksuzluk olabilir mi Sayın Bakan ya. Sizden istirham ediyorum, bu düzenleme hukuk dışıdır, Anayasa’ya ve Anayasa Mahkemesinin vermiş olduğu kararlara aykırıdır, bir.

İkincisi de, kadın cinayetleriyle ilgili, söylediniz, vallahi Sayın Bakan, kusura bakmayın ya, bu ülkemizin Başbakanı kalkıp “Kindar bir nesil yaratacağım.” diyor, bakın, bunu söylüyor ve İstanbul İl Gençlik Kolu Kongresine telefonla katılırken onlara diyor ki: “Kininize sahip çıkın.” Siz bunu nereye çekerseniz çekin, toplum bu kadar kamplaştırılıyor ise ve bu tip telkinlerde bulunuyorsa, ya bu çocuklar, ileride büyüyen... Tıpkı Hrnt Dink’i öldürenin de bir çocuk olduğunu ve onun da bir annesi olduğunu, bir anne tarafından büyütüldüğünü hepimizin bilmesi gerekiyor. Böyle, kindar nesil yetiştirilirse sonunda olacak olan budur.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Çok teşekkür ederiz.

Sayın Sarı, buyurun.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Teşekkür ederim. Ben sadece, aslında, konuşmamın içinde de sorduğum iki tane soruyu araya kaynamasın diye yeniden sormak istiyorum. Bilmiyorum, Sayın Hükümet mi cevap verir, yoksa Özelleştirme İdaresi Başkanı mı cevap verir.

Özellikle bazı sektörlerde yapılan özelleştirmelerin bu sektörlerdeki verimliliğe olan katkısının ne olduğuna ilişkin bir çalışma var mı? Böyle bir çalışma yaptı mı Özelleştirme İdaresi? Bu çalışma Özelleştirme İdaresinin uygulayacağı politikaların yönü ve yönelimi konusunda da ışık tutucu olacaktır.

Yine, belli sektörlerde yapılan özelleştirmelerin bu sektördeki istihdama katkısının ne olduğunu, üretime katkısının ne olduğunu bilmek istiyorum. Yani mesela “‘X’ sektöründe yapılan bir özelleştirme sonrasında ‘x’ sektördeki verimlilik artışı nedir?”i sormuyorum. O özelleştirmenin o sektör üzerindeki verimlilik katkısının ne olduğunu soruyorum. Böyle bir çalışma var mı, yok mu?

Üçüncüsü: Millî Piyango İdaresinin özelleştirilmesinin gerekçesini merak ediyorum. Yani hangi gerekçeyle biz özelleştiriyoruz Millî Piyango İdaresini?

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Çok teşekkür ederiz.

Evet, önergeler üzerindeki sorular ve görüşmeler tamamlanmıştır.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Bütçe görüşmeleri değil de bu yazılı cevap meselesi gündeme gelmişti de. Ben üç yıldır burada bütçe yapıyorum, onlarca soruya yazılı cevap vereceğiz dendi, sadece Enerji Bakanlığından iki soruma cevap aldım. Üç yıldır hiçbir cevap gelmedi. Yani bu cevap meselesinde de bence Komisyonumuzun takipçi olması gerekiyor. Burada size de...

BAŞKAN – Doğru.

Buyursunlar Sayın Başkanım.

Kısa ve öz, doyurucu olsun.

ÖZELLEŞTİRME İDARESİ BAŞKANI AHMET AKSU – Öncelikle, Ahmet Aksu ben, Özelleştirme İdaresi Başkan Vekili.

Sayın Başkanım, değerli Komisyon üyeleri, Sayın Bakanım; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Elimden geldiği kadar, çok kısa bir şekilde sorulara cevap vermeye çalışacağım.

Öncelikle Millî Piyango özelleştirmesinin gerekçesiyle ilgili başlamak istiyorum. Millî Piyangoya ait şans oyunlarının özelleştirilmesi bizim 4046 sayılı Kanun'dan ayrı bir kanuni düzenlemeyle, Meclisten geçen bir kanuni düzenlemeyle yapılan bir özelleştirme var. Buradaki temel amaç, devletin şans oyunlarının düzenlenme, tertiplenme ve organizasyonundan çekilmesinin sağlanması. Millî Piyango İdaresini özelleştirmiyoruz. Millî Piyango İdaresi Millî Piyango İdaresi olarak kalıyor. Hem bu şans oyunlarının özelleştirme sonrasındaki düzenlenmesi ve takibiyle hem de bu şans oyunlarının dışında, spor kulüplerinin, televizyonların ve diğer kuruluşların düzenlemiş oldukları şans oyunları ile ilgili olarak denetleyici bir organ olarak muhafaza ediliyor. Bu kanunla...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Siz cevaplayamıyorsanız siyaseten cevap...

ÖZELLEŞTİRME İDARESİ BAŞKANI AHMET AKSU – Kanunla belirlenmiş devletin şans oyunlarından çekilmesi ve bunun özel sektöre açılması. Yanlış hatırlamıyorsam, en son 2010 yılında yapılan bir kanuni düzenlemeyle yapılmış ve Özelleştirme İdaresine görev verilmiş.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Gerekçesini soruyorum, yani fiilî durumu değil.

Şimdi, Sayın Bakan cevap versin o zaman.

Özür dilerim Başkanım, bir söz alabilir miyim.

BAŞKAN – Bence şey var yani burada, kontrolde tutmada sıkıntı var.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hayır, hayır, Sayın Başkan, bakın, rafinerilerden çekilme, telekomünikasyondan çekilme, limanlardan çekilme, bunların hepsinin altında bir gerekçe var. Mesela deniyor ki: “Bunlar zarar ediyor. Burada verimlilik söz konusu değil. Burayı rekabete açacağız.” Bunların hepsinin tartışılabilir de olsa gerekçeleri var. Ama şimdi Millî Piyango İdaresinin özelleştirilmesinin gerekçesi ne? Ben bunu istiyorum. Nedir yani bunun gerekçesi?

Buna Sayın Başkan cevap veremez, buna siyasetin cevap vermesi lazım. Burada bir siyasi karar var, bu kararın gerekçesinin ne olduğunu öğrenmek istiyorum ben.

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYŞENUR İSLAM (Sakarya) – 2010 yılında çıkarılan bu kanunun gerekçesine bakmama müsaade edin. Biraz zaman isteyeyim sizden. Ondan sonra cevap vereyim.

ÖZELLEŞTİRME İDARESİ BAŞKANI AHMET AKSU – Sayın Başkanım, gene özelleştirme sonrasında faaliyetine devam eden kuruluşlarla ilgili bir sayı istenmişti. 18/11/2002 ve 30/6/2014 dönemleri içerisinde özelleştirilen 55 kuruluştan 53 tanesinin faaliyetine devam ediliyor. Yine, varlık satışı ve devir yoluyla özelleştirilen 101 işletmeden de 82 tanesinin faaliyeti devam etmektedir. Gene, bu dönem içerisinde özelleştirmeye konu olan kuruluşlarda çalışan memur ve sözleşmeli statüde çalışan personel sayısı 40.086, daimî ve geçici işçi statüsüyle çalışan personel sayısı da 62.153'tür. Bu 62.153 personelden 8.336 kişinin iş akdi ve kıdem ve ihbar tazminatlarıyla birlikte tüm yasal hakları ödenmek suretiyle ilgili kuruluşlara bu varlıklar devredilmiştir. 53.817 kişi de toplu iş sözleşmeleri ve yasalardan doğan tüm hak ve alacaklarıyla birlikte özelleştirilen kuruluş ve işletmelerde çalışmaya devam etmektedir. Memur ve sözleşmeli statüde çalışan personel olarak söylediğimiz 40.086 kişinin çalışma yerleri de yine 4046 sayılı Kanun'un 22'nci maddesi çerçevesinde talepte bulunmaları hâlinde diğer kamu kurum ve kuruluşlarına nakledilmişlerdir. Emekliliği gelen kişiler de emekliliğini isteyerek emekliliğe ayrılmışlardır.

Özelleştirilen kuruluşların sektöre katkıları ve sektörün özelleştirme sonrasındaki durumuyla ilgili olarak da tabii, zaman zaman bizim yaptığımız çalışmalar da oluyor. Et Balık Kurumunun özelleştirilmesinin sektöre etkisi, Recai Berber Bey'in söylediği gibi, Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalarının özelleştirilmesinden sonra demir çelik sektöründe yaşanan gelişmeler, bütün bunların derli toplu hâlde olduğu, aslında, büyük, kalın bir bizim çalışmamız, raporumuz vardı üniversite hocalarıyla birlikte yaptığımız. Cengiz Yavilioğlu Bey Özelleştirme İdaresinde çalışırken onun koordinasyonunda. Onu bütün millîyetkilerimize göndermiştik.

BAŞKAN – Bir daha gönderirsiniz.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Yani verimliliğe ve istihdama etkisi var mı?

ÖZELLEŞTİRME İDARESİ BAŞKANI AHMET AKSU - Etkileri olarak...

Şimdi, onunla ilgili de benim gene söylemek istediğim, tabii biz Özelleştirme İdaresi olduğumuz için Özelleştirmenin olumlu yönleri olduğuna ilişkin genel perspektif içerisinde olacak çalışmalarımız diye, aslında ben de zaman zaman üniversitelere gidiyorum, zaman zaman dışarıda üniversite hocalarıyla buluşuyoruz ve onlardan benim hep istediğim şeydu: Yani bunların, bu tür çalışmaların daha objektif, tarafsız organlar tarafından yapılması ve bu çerçevede de bizim bütün bilgi ve belgelerimizin onlara verileceği şeklinde beyanlarımız oldu. Biz, tabii, diğer bağımsız kuruluşların da bu tür çalışmalarını her zaman desteklemeye hazır bir kuruluşuz.

Sektöre katkılarıyla ilgili olarak, yine Recai Bey söyledi, yani otuz yıl boyunca Türkiye'de yassı çelik sektöründe sadece Ereğli Demir Çelik Fabrikaları olmuş. Ereğli Demir Çelik Fabrikaları gibi bir devin karşısında hiçbir özel sektör yassı çelik üretimine geçmeye cesaret gösterememiş. Ereğli Demir Çelik'in özelleştirilmesinden sonra 5 tane yeni yassı çelik tesisi kuruldu özel sektör tarafından, işletiliyor. Aynı şekilde, TÜPRAŞ'ın özelleştirilmesinden sonra, Türkiye'de tek rafineri olan TÜPRAŞ'ın özelleştirilmesinden sonra, bildiğiniz gibi, Socar'ın rafineri yatırımı başladı, devam ediyor. Bunun dışında Adana bölgesinde de başka bir yatırımcımız gene rafineri yatırımı için izinlerini aldı, çalışmalarına devam ediyor.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

ÖZELLEŞTİRME İDARESİ BAŞKANI AHMET AKSU - Biz teşekkür ederiz.

BAŞKAN – Evet, Hükümetin katılmadığı önergeleri oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

85'inci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... 85'inci madde kabul edilmiştir.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Artık yeter Başkan.

BAŞKAN – Hayır, hayır, devam edeceğiz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bir dakika, nasıl devam edeceksin ya, hangi hakla?

BAŞKAN – Bir önergemiz var, okuyun.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Bir önerge daha var orada Sayın Başkan.

BAŞKAN – İki önerge aynı mahiyette.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Önergeler nerede?

BAŞKAN – Burada.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Benim önergemi okutmadınız.

BAŞKAN – Seninkini de okuttuk.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Benim önergeyi okudunuz mu?

BAŞKAN – Okuduk tabii, isminizi de okuduk.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Peki, gerekçeyi sordunuz mu bana?

BAŞKAN – Hayır, siz açıklama yaptınız, soru sordunuz.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Yok efendim, bana gerekçeyi sormadınız.

BAŞKAN – Hayır, hayır, aynı mahiyette iki önerge okudum, isimleri de okudum.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Hayır efendim, yok, öyle şey olmaz, soru sormak gerekçeyi açıklamak değildir.

BAŞKAN – Sayın Akçay, lütfen, şeyi getirelim bak görün, okudu, çocuk okudu.

Bir dinleyin. Okudum, isminizi de okuduk.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Gerekçeyi de okuyacaksınız Sayın Başkan.

BAŞKAN – Söz aldınız siz onun üzerine, soru sordunuz, konuştunuz, şeyler konuştu. Önergelerde 1 kişi değil, 5 kişi, 6 kişi konuştu.

Evet, bir önergemiz var, onu okutuyorum...

ADNAN KESKİN (Denizli) – Sayın Başkan, ben 5 tane soru sordum yarım saat beklelikten sonra...

BAŞKAN – Sonra verecekler.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Başkan, “her gün on ikide” diye karar aldık.

BAŞKAN – Hayır, devam edin siz.

HÜSEYİN ŞAHİN (Bursa) – Oylasın Başkan devam edelim mi etmeyelim mi diye.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Hayır, nesini oylayacak? Her gün öyle oylama mı olur ya! Yok öyle şey.

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan kanun tasarısının 40 ıncı maddesinin İç Tüzüğü’nün 43 üncü maddesi gereğince yeniden görüşülmesini arz ve teklif ederim.

Hüseyin Şahin

Bursa

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bir dakika arkadaşlar, ne o...

BAŞKAN – Hayır, geriye dönük bir şey var, tekriri müzakere.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Tekriri müzakere falan yok.

MUSA ÇAM (İzmir) – Başkanım, ne tekriri müzakeresi, hangi maddeyle ilgili?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Yok öyle bir şey!

BAŞKAN – Dinlerseniz okuyor bak, geldi işte.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Neyi dinleyeceğim Başkanım!

BAŞKAN – Bağırmayın lütfen! Lütfen oturun, oturun yerinize!

İZZET ÇETİN (Ankara) – Her gün kavgayla mı kapatacağız burayı?

BAŞKAN – Hayır, çalışıyoruz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ne demek çalışıyoruz?

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Olmaz böyle bir şey, emrivakiyle getiremezsiniz...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sayın Başkan, yapamazsın bu işi.

BAŞKAN – Tekriri müzakereye ait önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ya, neyi sunuyorsun ya! Belki biz konuşacağız önerge üzerinde.

MUSA ÇAM (İzmir) – Neyi oyluyorsun Sayın Başkan?

BAŞKAN – Ya, tekriri müzakereyi oylatıyorum.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hayır, biz söz alacağız, konuşacağız.

BAŞKAN – Ya, tamam, okusun.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Oyladın sen.

BAŞKAN – Hayır... (Gürültüler)

(Oturum Başkanlığına Başkan Vekili Süreyya Sadi Bilgiç geçti)

BAŞKAN – Arkadaşlar, bir oturun, herkes yerine otursun!

Tamam arkadaşlar. (Kürsü önünde toplanmalar, gürültüler)

Değerli arkadaşlar, birleşime beş dakika ara veriyorum.

Kapanma Saati: 00.27

DÖRDÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati: 00.31

BAŞKAN: Recai BERBER (Manisa)

BAŞKAN VEKİLİ: Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)

SÖZCÜ: Vedat DEMİRÖZ (Bitlis)

KÂTİP: İlknur DENİZLİ (İzmir)

(Oturum, Sözçü Vedat Demiröz tarafından açıldı)

-----0-----

BAŞKAN – Komisyonumuzun değerli üyeleri, 49'uncu Birleşimin Dördüncü Oturumunu açıyorum.

Şu anda kaldığımız yerden devam ediyoruz.

40'inci madde üzerinde bir önerge vardır, okutuyorum:

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan...

(Kürsü önünde toplanmalar, gürültüler)

İZZET ÇETİN (Ankara) – Devam etmeyelim Sayın Başkan.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Yorulmuş olan ayrılın Sayın Başkan.

MUSA ÇAM (İzmir) – Yaptığınız doğru bir iş değil.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Yanlış yapıyorsunuz.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Yanlış yapıyorsunuz, saatlerdir konuşuyoruz.

SALİH KOCA (Eskişehir) – İki günde bir madde...

MUSA ÇAM (İzmir) – Ne alakası var ya!

SALİH KOCA (Eskişehir) – Olur mu ama ya!

MUSA ÇAM (İzmir) – Niye olmasın ya, neden olmasın yani?

SALİH KOCA (Eskişehir) – Bu mu çalışmak, bu mu işkence?

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Öyleyse çalışalım.

SALİH KOCA (Eskişehir) – İnsanlara yazık değil mi?

MUSA ÇAM (İzmir) – Konuşmayalım yani.

SALİH KOCA (Eskişehir) – Tabii ki konuşun ama suiistimal ediyorsunuz lütfen, şu insanlara yazık değil mi, bu arkadaşlara yazık değil mi?

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Kes artık, uzatma tartışmayı.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ne okuyorsunuz?

SADIK BADAĞ (Antalya) – Komisyon çalışıyor, Komisyon görevinin başında.

BAŞKAN – Ben okurum o zaman ya.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Olmaz böyle şey.

(Oturum Başkanlığına Başkan Recai Berber geçti)

BAŞKAN – Ya, arkadaşlar, şimdi Sayın Seçer...

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Oradaki Komisyon Başkanlık Divanına...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Böyle bir şey olur mu ya, ayıp ayıp?

BAŞKAN – Keyfi değil.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Sayın Başkan, bize zorluk yapmaya kalkarsanız, lütfen, burada, komisyona yapmış olursunuz. Nedir bu ya?

BAŞKAN – Böyle bir şey yok!

Şimdi, arkadaşlar...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ben Başkanlık Divanına müdahale etmiyorum ama gece, gün bitimidir, artık yeter.

BAŞKAN – Yani siz çalışmıyorsunuz sadece, herkes çalışıyor. Bir kırk gün daha çalışmaya niyetimiz yok.

İZZET ÇETİN (Ankara) – İster çalışın ister çalışmayın.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Tamam, siz de ister çalışın ister çalışmayın.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Buna çalışmak mı denir?

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, oturuma beş dakika ara veriyorum.

Kapanma Saati: 00.34

BEŞİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 00.38

BAŞKAN: Recai BERBER (Manisa)

BAŞKAN VEKİLİ: Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)

SÖZCÜ: Vedat DEMİRÖZ (Bitlis)

KÂTİP: İlkunur DENİZLİ (İzmir)

(Oturum, Sözçü Vedat Demiröz tarafından açıldı)

-----0-----

BAŞKAN – Değerli Komisyon üyeleri, 49'uncu Birleşimin Beşinci Oturumunu açıyorum.

Görüşmelere kaldığımız yerden devam ediyoruz.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan, Komisyon Başkanına karşı ayıp ediyorsunuz, kendi arkadaşınıza karşı ayıp ediyorsunuz.

BAŞKAN – Hayır, ayıp etmiyoruz.

MUSA ÇAM (İzmir) – Beş dakika kapattı, gitti ve ona karşı yapıyorsunuz bunu, çok ayıp ediyorsunuz, bu, yaptığınız ayıptır.

BAŞKAN – 40'ıncı maddedeki önergeyi okutuyorum...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Usulle ilgili söz istiyorum Sayın Başkan.

(Ankara Milletvekili İzzet Çetin tarafından Komisyon salonunun ışıkları kapatıldı)

HÜSEYİN ŞAHİN (Ankara) – Yani bu da olmaz, İzzet Bey, vallahi olmaz, yemin ediyorum olmaz.

BAŞKAN – Işığı açın lütfen.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Böyle bir rezalet yok ya!

BAŞKAN – Yaptığınız şey, hep böyle zaten, bugüne kadar sıkılmadan çalışmalara engel oluyorsunuz. Sayın Çetin, bu hakaret doğru bir şey mi, yaklaşıyor mu?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Senin yaptığın doğru mu, içeride konuşuyor.

BAŞKAN – Beş dakikaydı, bitti.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ne beş dakikası? Yani tam madenlerdeki dayıbaşını geçtiniz ha?

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Başkanım, ben usul hakkında söz istiyorum.

BAŞKAN – Bu, okunsun sonra verimiz.

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan İş Kanunu ile Bazı Kanun Hükmü Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısının Çerçeve 40 ncı maddesi ile 5502 sayılı kanunun 36 ncı maddesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Hüseyin Şahin

Ekrem Çelebi

Bursa

Ağrı

MADDE 40 – 5502 sayılı Kanunun 36 ncı maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Muafiyetler

MADDE 36- Kurum, bu Kanun kapsamındaki faaliyetleri dolayısıyla yapılan işlemler yönünden ilgili kanunlarda yer almamış olsa dahi 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununa göre alınan harçlardan, elektrik ve havagazı tüketim vergisi ve yangın sigortası vergisi hariç olmak üzere 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu gereğince alınan vergi, harç, katılma payı ile tasdik ücretlerinden, düzenleyeceği kâğıtlar nedeniyle damga vergisinden, sahip olduğu taşınmazları dolayısıyla emlak vergisinden, satın alınan ve satılan taşınmazlar ile ilgili olarak tapu ve kadastro döner sermaye bedellerinden ve her türlü dava ve icra işlemlerinde teminat yatırma mükellefiyetinden muafır.

Kurumun taraf olduğu her türlü davalarda Kurum aleyhine hükmedilen asıl alacak ile vekâlet ücreti ve yargılama giderleri, alacaklı veya vekilinin Kuruma ödemeye dayanak makbuz ve belgelerle birlikte yazılı şekilde yapacağı müracaat üzerine bildireceği banka hesap numarasına, müracaat tarihinden itibaren otuz gün içinde ödenir. Bu süre geçmeden Kurum aleyhine cebri icra yollarına başvurulamaz. Belirtilen sürede ödeme yapılamaması halinde, söz konusu alacaklar genel hükümler dairesinde tahsil olunur. Mahkeme

kararlarında yer alan miktarların kararın kesinleşmesinden önce ödenmesi halinde, söz konusu kararların ilgili mercilerce bozulmasını müteakip ödenen miktarlar, ödeme tarihinden itibaren işleyecek kanuni faizi ile birlikte ilgililerden tahsil edilir.

Kurumu Vekil sıfatıyla temsile yetkili olan İ. Hukuk Müşaviri, Hukuk Müşaviri ve kadrolu Avukatlarının bir listesi Kurumca yazılı olarak veya Adalet Bakanlığınca belirlenen esaslar dairesinde elektronik ortamda ilgili Cumhuriyet başsavcılığına, bölge idare mahkemesi başkanlıklarına; askeri savcılıklara ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Başkanlığına verilir. Bu listeler, Cumhuriyet başsavcılığı tarafından adli yargı çevresinde, bölge idare mahkemesi başkanlığınca idari yargı çevresinde bulunan mahkemelere gönderilir. Yüksek mahkemeler ve bölge adliye mahkemesindeki duruşmalarda temsil yetkisini kullanacakların isimleri ilgili mahkemelerin başsavcılıklarına veya başkanlıklarına bildirilir. Listede isimleri yer alanlar Baroya kayıt ve vekaletname ibrazı gerekmeksizin Kurum Vekili sıfatıyla her türlü dava ve icra işlemlerini takip edebilirler. Vekil sıfatıyla temsil yetkisi sona erenlerin isimleri anılan mercilere aynı usulle derhal bildirilir."

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Başkanım, usul hakkında bir...

BAŞKAN – Sayın Kuşoğlu usul hakkında söz vereceğim önce bir Bakanıma sorayım sonra...

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkanım, usul hakkında söz istediler önce.

BAŞKAN - Sayın Bakanım, okunan önergeye katılıyor musunuz?

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYŞENUR İSLAM (Sakarya) – Katılıyorum.

BAŞKAN – Katılıyorsunuz.

Evet, Sayın Kuşoğlu usul hakkında görüşün sonra size gerekçeyle ilgili söz vereceğim.

Buyurun Sayın Kuşoğlu.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Değerli arkadaşlarım, bu akşam da yine son zamanlarda yaşadığımız üzüntülü bir hadise yaşadık. Biz üç seneden beri beraber çalışıyoruz, birlikte çalışıyoruz. Hiç tartışmadan SPK gibi bir kanunu da beraber geçirdik burada, finansal kiralamayı hatırlıyorsunuz, faktoring gibi kanunları gibi geçirdik burada. Üç tane bütçe yaptık birlikte. Şimdi -bu biraz da moda oldu- her sene dönem sonunda bir torba kanun geliyor, bu torba kanuna ne bulunursa ekleniyor, burada bir maraton yaşıyoruz, ardından aşağıda, Genel Kurulda bir maraton yaşıyoruz, sabahlıyoruz, saçma sapan bir şekilde bir yasama görevi yapılıyor güya, bir şeyler çıkarıyoruz.

Şimdi, bu senesinde geçen senekilerden daha farklı olarak Anayasa'ya aykırılıklar var arkadaşlar, Anayasa'ya aykırılıklar var, kişi hak ve özgürlüklerine aykırılıklar var, tezatlar var, Allah'tan korkmazlıklar var, devleti ayaklar altına almak var, devletin tahribi var. Bunlara karşı benim, arkadaşlarımdan veya sizlerin, hepimizin direnmesi lazım, vicdanı olan herkesin direnmesi lazım. Tayyip Bey, Başbakan geçen gün söylemiş: "Benim Plan ve Bütçe Komisyonum bunu geçirecektir. Şöyle yapacak, böyle yapacak." O doldurulara gelmeyin Allah aşkına.

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) – Öyle bir şey denmedi.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Burası Plan ve Bütçe Komisyonu, sizler de aklı başında, bizler de aklı başında insanlarız, bu devlete nasıl kanun çıkarılacağını hepimiz gayet iyi biliyoruz, nasıl kanunlar olması gerektiğini biliyoruz. "Bir an önce çıksın." Boyacı küpü değil ki bir an önce çıksın. Yani, bugün bütün gün tartıştığımız konu: Milyarları ilgilendiriyor, milyarlarca dolar, basit bir şey değil ki ayrıca, hani parasını geçtim, devletin egemenliğini ilgilendiriyor ya, mahkeme kararlarını uygulamıyoruz geriye yönelik olarak. Bir devlette olmaz bu, çağdaş bir devlette böyle bir şey olmaz. Evvelsi gün tartıştığımız, şurada çalışan kamu görevlilerinin mahkeme kararlarını, haklarını gasbediyoruz. Bununla ilgili olarak benim mücadele etmemi nasıl ayıplarsınız, nasıl burada bununla ilgili direnmemi, bununla ilgili konuşmamı ayıplarsınız? "Niye bunlar böyle saçmıyorlar? Bunlar adam olmaz, zaten bunlar CHP'li, zaten şöyle adamlar. Bir an önce ayak diremesinler de geçsin." diyebiliyorsunuz. Siz de bunlar için direnmek zorundasınız en az benim kadar. Siz de vebal altında değil misiniz? Sizin vicdanınız, sizin de bilgi birikiminiz yok mu? Bunlara karşı siz de direnmek zorundasınız değerli arkadaşlarım? Nedir bu? Yani, biz Allah'tan korkmayıp da başka bir otoriteden mi korkacağız? Yarını da var bu işlerin? Yarın hepimiz üzülürsünüz bunlar yapıldı diye, bunlar çıktı diye. Bunların o kadar büyük sıkıntısı olur ki devlete, o kadar büyük tahribatı olur ki. Bakın, bir değil bunlar, bu Anayasa'ya aykırı olanlar, bir değil, beş değil, kaç tane? Arka arkaya sayıyorum şu anda saymama gerek yok ama sayabilirim. O kadar çok devleti tahrip eden madde var ki, o kadar sıkıntılı madde var ki. Siz burada otursanız emini m benden daha fazla direnirdiniz şimdiye kadar. Devleti bilen insanlarsınız, ülkeyi tanıyan insanlarsınız. Bunların çıkmasına nasıl "evet" diyebiliriz, nasıl vicdanınız bunlara "evet" diyebilir? Gerçekten diyemezsiniz, hiçbiriniz diyemez, inanıyorum ama bunu bir şey konusu yapıp da "Bir an önce bunu yapalım, çıkaralım, bitirelim, gidelim." Bunu diyemezsiniz, demeyin de lütfen.

Teşekkür ederim Başkan.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Sayın Çam, buyursunlar.

MUSA ÇAM (İzmir) – Teşekkür ederim.

Öncelikle Sayın Başkan sizin yaklaşımınızı onaylamadığınızı ve bizim tanıdığımız Sayın Vedat Demiröz'e hiç yakışmadığını söylemek isterim.

Bir maddeyi görüştük, 85'inci maddeyi, evet uzun, dün de 82'yi görüştük, gerçekten uzun saatler görüştük. Bizim görevimiz de, Parlatentonun ve parlatenterlerin görevi de önlerine gelen kanun maddelerini, teklifleri, tasarıları enine boyuna, ne getirip ne götürdüğünü incelemek, araştırmak ve bu konuda vicdanının sesine kulak vererek burada oy kullanmaktır. Biz de ana muhalefet partisi milletvekilleri olarak üzerimize düşen görevi yapmaya çalışıyoruz. Bu bizim yaptığımız görevi "Siz bizi engelliyorsunuz, siz savsaklıyorsunuz, siz uzatıyorsunuz." gibi yakıştırmalarla karşılaşmak bizi gerçekten çok rahatsız ediyor ve üzücü ve bunun da bunu dile getiren arkadaşlarıma da hiç yakışmadığını belirtmek isteriz. Biz muhalefet partisi milletvekiliyiz, görevimiz bizim bu, görevimiz bu, bunu dile getirmek sonunda saatlerce tartışılabilir. İşte, bugün saat iki'de, iki buçuk'ta başladık, bu saate kadar konuştuk sonuçta 81'inci madde sizin parmak oylarınızla kabul edildi. Burada bir sorun yok ama "Hayır, hiç tartışmayalım bizler hemen gelsin, hemen çıksın gitsin, bitsin." Böyle bir dünya yok arkadaşlar, bunu bizden beklemeyin. Yarın siz muhalefet olursanız, bir başka parti iktidar parti iktidar olursa, biz olursak aynı tavrı sizin yapmanız gerekir, göreviniz bu sizin, muhalefet partilerinin görevi budur zaten, yapması gerekenler.

Geçtiğimiz hafta içerisinde belli noktalarda mutabakat sağlandı, 10 madde, 15 madde, 16 madde birden de geçti ama biz zaten baştan söylemiştik, 81, 82, 85 gibi önemli bu maddelerin bizim açımızdan kırmızı noktaları olduğunu ve bunu enine boyuna tartışacağımızı çünkü bu Anayasa'yı ihlal etmektir, Anayasa Mahkemesinin verdiği kararları yok sayma hükmündedir. Bunlara karşı direnmek, bunlara karşı görüşlerimizi söylemek bizim en temel insani hakkımız, bizim kendi siyasi görüşümüz değil, yazılmış çizilmiş, yüzde 90 küsur oy almış beğensek de beğenmesek de bu Anayasa'yı korumak kollamak hepimizin görevi. Ha eksiklikleri var bu Anayasa'nın, yanlışlıkları var, katılmadıklarımız var. Bunları hep birlikte, Anayasa'yı birlikte değiştirme şansımız var, bunu yapabiliriz ama mevcut Anayasa'yı ihlal etmek bir suçtur. Bu suçu işlemek için de biz burada görüşlerimizi dile getiriyoruz.

Sayın Başkan, 40'inci maddeyle ilgili tekririmüzareke istiyorsunuz, olabilir, olabilir ama bunu bize önceden söyleyin. Şimdi bunlar dağıtılmış yani buradaki yoğunluktan dolayı dağıtılan önergelere bizim bakma şansımız yok. Ne zaman yeni bir önerge geldi, okunmaya başlayacak, biz o zaman o önergeyi burada bulup çıkartıyoruz çünkü neden? Burada konuşan biziz, konuşan biziz. Dolayısıyla, vakit bulup da "Hangi önerge geldi, hangi önergede tekririmüzakere isteniyor?" diye bakma şansımız yok. Sizin biraz daha nezaket göstermeniz gerekiyor. Evet bugün iki buçukta başladık. İki buçukta başladık diye de iki buçuğa kadar devam edecek bir hâlimiz yok. Yani sonuçta insanız, onikide başlasaydık olmadı, yarın on birde geliriz ne var bunda yani? On birde geliriz, on birde tekririmüzakere yaparız. Yani iki, üç madde daha geçince, önerge okununca ne oluyor, bitiyor mu bu işler yani? Yapmamamız gerekiyor, yüz yüze bakıyoruz.

Bazı arkadaşlarım, genç arkadaşlarım çok da heyecanlı. Burada biz birbirimizi daha iyi tanıyoruz, meziyetlerimizi, özelliklerimizi, davranışlarımızı biliyoruz ve alıştık birbirimize karşı. Bizim neleri söylerken art niyetli olduğumuzu, neleri söylerken kötü niyetli olduğumuzu ölçebilen insanlarız bizler, aşağısı gibi değil. Dolayısıyla, yeni gelen arkadaşlarımızın biraz daha buna itina göstermeli ve bizim kendi aramızdaki hukukumuzla biraz daha dikkat etmemiz gerekiyor. Burası aşağısı değil. Biz üç yıldır burada iyisiyle, kötüsüyle, doğrusuyla çalışıyoruz. Nejat Bey'in böyle kalkarak yürümesini ben hayretler içerisinde karşıladım. Onun ne kadar naif, ne kadar saygılı bir dost arkadaş olduğunu biliyorum yani, Mehmet Erdinç'i de biliyorum ama geriliyoruz yani. Bunlara gerek yok, birbirimizi kırmaya hakikaten gerek yok ya. Şimdi koridorda yine el ele yürüyeceğiz burada, yan yana yürüyeceğiz. Bunları yapmadan ara verelim, yarın on bir de geliriz, 40'inci maddeyi tekriri müzakere ederiz, yine oylarsınız, yine geçersiniz ama şimdi gecenin bu saatine getirip de burada 40'inci maddenin tekriri müzakeresini yapmaya da gerek yok ya, gerek yok. Sayın Komisyon beş dakika ara verdi, temsilcilerimizden, bizim grup sözcümüz ve MHP'den arkadaşımızla beraber görüşme yaparken burada "Ha, oku, hadi oku, devam et." deyip ve sizin de Sözcü olarak burada toplantıyı açmanız Komisyon Başkanına karşı da bir nezaketsizlik olduğunu düşünüyorum, bunun böyle olmaması gerekiyor.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Biz çalışma için...

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) – Sayın Başkan, söz istiyorum.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sayın Başkan, söz istemiştim.

BAŞKAN – Sırayla vereceğim.

2 kişi oradan, 1 kişi bizden.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Bizden mi?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Hiçbir zaman yönetici olmadılar ki, hiçbir zaman yönetici olmadılar, onu görüyoruz.

BAŞKAN – İki aydır buradayım, kafa bırakmadınız, bu kadarı da gene iyi.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Hiçbir zaman yönetici olmadınız, kusura bakmayın da.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Suçüstü yakalandın.

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) – Sayın Başkan, ben az konuşan öz konuşan bir insan olduğumu düşünüyorum.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Az sinirlenen aynı zamanda.

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) – Çok sabırlı olduğumu düşünüyorum.

MUSA ÇAM (İzmir) – Öylesin, hakikaten öylesiniz.

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) – Lütfen...

Eğer bu akşam irade dışı böyle bir noktaya getirildiysem bunu muhalefet milletvekillerinin ben takdirine bırakıyorum. Her şeyin bir hududu var, her şeyin bir sınırı var, her şeyin. Tabii ki konuşacaksınız, sonuna kadar saygı duyuyorum. Bir aydır da elimizden geldiği kadar, benim de elimden geldiği kadar, dinliyorum, faydalaniyorum, istifade de ediyorum ama bunu artık bir oyun hâline getirmenin, bunu artık bir “Bak senden daha fazla konuşurum, gecenin saat on ikisine getiririm, bugün de şu kadar yaptırırız.” noktasına getirmenin de bir şeyi yok. Her şeyin bir hududu var arkadaşlar, her şeyin. Tabii ki muhalefet konuşacak, sonuna kadar saygıyla karşılıyorum, tabii ki yanlış bulduklarınızı söyleyeceksiniz ama üslubu içerisinde ama hakaret etmeden. Bir ayın içerisinde –hiçbir ismi söylemiyorum- birçok arkadaşımızın birçok hakaretine maruz kalmamıza rağmen, kalmama rağmen sesimizi çıkarmadık, bu noktaya geldik ama bu noktada da sizin de bazı konularda o sınırı, sabır sınırını çok iyi kollamanızı ben temenni ediyorum artık. Evet, böyle bir noktaya gelmekten ben utanç duyarım ama eğer siz olayları bu noktaya getiriyorsanız bunu da artık siz takdir edin, siz düşünün yani benim başka diycek bir şeyim yok. Ben yine söz almazdım, ismimi söylediğiniz için söz alıyorum. Ben şahsen buradaki bütün arkadaşlarıma bir birey olarak çok değer veriyorum, dışarıda saygı duyduğum iyi konuşmalar yapıyorum ama sizin grup olarak bu noktaya getirmedeki iradenizin de ben artık belli bir noktaya geldiğini düşünüyorum. Bunun da takdiri sizi tabii ki.

Teşekkür ederim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Sayın Çelebi...

EKREM ÇELEBİ (Ağrı) – Başkanım, teşekkür ediyorum.

Gerçi Nejat ağabey konuştu ama...

Yani, ben şurada özellikle şunu istihram ediyorum: Lütfen, konuştuğunuz zaman karşınızdakilerin de bir insan olduğunu, onların da sınırlarının olduğunu ve aynı şekilde sizin gibi bir milletvekili olduklarını ve bir gruba bağlı olduklarını ve grubun da bir genel başkanlarının ve başbakanlarının olduğunu düşünün. Yani, burada Başbakanımıza yapılan hakareti dahi bir “sadaka toplama” adı altında... Ben özellikle istihram ediyorum bu tür cümlelerin kullanılmamasını. Bunu biz Divanda da rica ettik, arkadaşlarımızın geri almalarını ve artı, demin Sayın Koçer’in söylediği gibi, gerçekten şahsımıza varıncaya kadar bir hakarettir. Yani, özelleştirmeye ilgili elbette ki sizin kanaatleriniz olabilir, biz bunu çok saygıyla karşılarız ama sizlerden istihramım şudur: Lütfen, karşınızdakilerin de insan olduğunu düşünün artık.

Ben teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkürler Sayın Çelebi.

Buyurun Sayın Çetin.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sayın Başkan, tabii, söylenecek çok şey var. Burada 30 Mayıs’tan bugüne kadar geçen süre içerisinde, özellikle de 4 Hazirandan bu yana 15 arkadaş çok yoğun tempoda çalışıyor, 17 Hazirandan bu yana da bütün bir Komisyon, bürokratlar, basın, bakanlık temsilcileri, herkes çok yoğun çaba sarf ediyorlar. Defalarca söyledik, herkesin bir ailesi var. Yani, çalışma ilişkilerinin kurulması bir düzene bağlanmış, yasaları var, yönetmelikleri var. Şimdi, insanız ve gün 24 saat, gün bitmiyor. Şimdi, ben

zaman zaman hakikaten sert sözcükler söylediğimi biliyorum ama muhalefetten üç grup da burada dedi ki: “Gerçek amacınız Soma’da 301 madencinin geride kalanlarının yaralarını sarmaksa, amaç buysa ya da orada açığa çıkan taşeron sisteminin dizginlenmesiye ve de kamuoyuna beklenti olarak sunulan vergi affı ve sigorta prim aflarıya ayırın çözelim.” İlk 60 maddeniz kalsaydı, ilk teklifiniz, şimdiye Meclis süresi içinde bitmiş, tatile girmişti. Sizin amacınızın Soma ya da taşeron ya da vergi affı gibi düzenlemeler olmadığı verdiğiniz önergeler, yaptığınız eklemeler ve yaptığınız bu sözüm ona, yasa çalışmalarıyla ortaya çıktı. Bak, üç partinin de ayrı ayrı, yani aklın yolu bir, hemen hemen aynı maddeleri içeren, hem MHP’nin hem Halkların Demokratik Partisinin hem de bizim Cumhuriyet Halk Partisi olarak ayrı ayrı önergelerimiz reddedildi. Ne diyoruz orada biz? “Şu, şu, şu, 17, 18 maddeyi -kiminin 19 madde- getirin görüşelim, bir günde çıkaralım.” Yanaşmadınız. Şimdi, tabii, Mecliste buraya getirdiniz, tartışılacaktır elbette, burası teknik bir Komisyon. Sen eğer memurların çalışma koşullarını değiştiriyorsan kamu çalışanlarının sorunu gelecektir gündeme. Siz, 64 ayrı kanunda, 62 tane kanun hükmünde karnamede değişiklik öngören bir torbayla geldiniz; karmakarışık bir şey Biz diyoruz “verdik” Bak, az evvel yaptığın usule uymuyor Sayın Başkan. Evet, bize birkaç saat önce verdiniz. Ama bilmiyorum, arkadaşlar da söylemiş olabilir, gereksiz tekrardan da kaçınmak isterim gecenin bu saatinde. Ne yaptı? “Önergeyi oku.” 40’inci maddenin tekriri müzakeresi. Ya, benim ya da buradan oturan arkadaşların 40’inci maddeye ya da o önergeye önceden bakma şansımız yok. İktidar olmanın avantajlarını yaşıyor arkadaşlar. Biz, her muhalefet partisi de önergelerini toptan, ta baştan veriyoruz -bürokratlara da, iktidar partisine de- “Alın arkadaşlar, üzerinde çalışın...” Biz burada katkı yapmaya çalışıyoruz “Şu, şu maddeleri düşünün, görüşün...” Ee, sizinkiler saatinde geliyor. Bugün sabahleyin verdiniz, doğru, verildi, işte burada, göstereyim size, işte göstereyim size, daha yeni çıkaracağım.

BAŞKAN – Tek madde görüşüldü.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Tek madde görüşüldü ama o madde de o kadar geniş ki, memleketin varlıklarıyla ilgili, bütün varlıklarıyla ilgili topyekûn bir madde.

BAŞKAN – Fırsat çoktu. Tek madde görüşüldü, o madde üzerinde görüşülürken bakabilirdiniz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Yerine göre bir maddede onlarca önerge geçtiği günler oluyor. Yani, ben istirham ediyorum. Buradaki çalışma düzeni hafta başında konuşuldu ve dedik ki “Birbirimizi incitmeyelim, germeyelim, gece 24.00’te kapatalım. Bugün, birdenbire bizim arkadaşlar da -her ne olduysa bilmiyorum- 24’e geldiğinde... Dün, orada oturan arkadaşımız tam 24.00’te “Yarına kapattım.” dedi. Evet arkadaşlar, o düzenek kurulmuştu. Kuralları sık sık bozarsanız, kanunları sık sık bozarsanız, yönetmelikleri sık sık bozarsanız kim neye uyacağını şaşırır. 24.00’e geldi, evet, gidecek herkes. Yani, biz tamam milletvekilleriyiz, seçildik, kamuya karşı borcumuz var. Ya, kamu görevlisi arkadaşlar var, memurlar var, eşleri var, çocukları var. Bir aydan bu yana ramazan gelmiş, evinde iftar yapmayan memurlar var. Onların çocuklarını da düşünün ya, bu kadar gaddar olmanın bir manası olamaz bu mübarek ramazanda.

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) - Gelin, hep beraber düşünelim.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Siz düşünün.

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) - Siz de düşünün.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Yöneticiler düşünecek, sana söylemiyorum. Ben burada çalışacağım arkadaşlar, ben çalışıyorum. Ben çalışarak kazanan ve alın terimden başka hiçbir kazanç peşinde koşmayan, Allah’a şükürler olsun, zengin olma tehlikesini de atlatmış birisiyim. Öyle bir sevdam yok, onun için de çalışırım, hiç endişeniz olmasın. Yani, burada biz çalışalım, maddeyi geçirelim...

Arkadaşlar, kanun oldubittiye getirilerek yapılmaz, üzerinde tartışılarak, konuşularak yapılır. Tahammül ister demokrasi. Bu demokratik rejim o kadar kolay oluşturulmuyor, teamüller o kadar kolay oluşturulmuyor. Onun için yani gecenin bu saatinde... Al, bir saat oldu, incittiğimize değdi mi Sayın Başkan? Sana söylüyorum. Incittiğimize değdi mi? Tam bir saat oldu, saat 01.00. On ikide bitirseydin, bak bir madde bile geçmedi, yarın da iddiam o, her bir önergede bir saat konuşacağım, Halep oradaysa arşın burada; buyurun.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Çetin, dünden saat 24.00’te bıraktık da bugün...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Her bir maddede bir saat konuşacağım isterseniz sabaha kadar çalışın.

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) – Bugünden yarının tehdidini mi yapıyorsunuz?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sabaha kadar çalışın, ben de çalışacağım. Ben de çalışacağım, sabaha kadar çalışacağım.

Buyurun, ben çalışmaya varım.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Sayın Başkan ben de söz alabilir miyim?

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Buyurun Sayın Seçer.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ben çalışmaktan kaçan bir adam değilim; buyurun.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Şimdi, aslında her şey güzel gayet güzel gidiyordu Sayın Başkan, Nejat Bey.

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) – Bu geceden yarının tehdidi bu şekilde olacaksa...

VAHAP SEÇER (Mersin) – Tehdit yok Nejat Bey, bir saniye.

FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) - Tehdit canım, daha nasıl yani tehdit değil.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Bir saniye...

FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) – Bakın, bir sınırlama getirmemiz lazım bu Komisyon konuşmalarına, bunun sonu olmaz.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Feramuz, bir bitirelim, tamam bitiriyorum.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Demokrasi tahammül rejimi.

FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) – İzzet Bey, biraz önce sen dedin ki “Tam bir saattir...”

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Tahammül hep bizden bekleniyor.

FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) - Biz seni dinledik değil mi? Bir saat, bir buçuk saat okudun biz gıkımızı çıkarmadık.

İZZET ÇETİN (Ankara) – O da böyle bir saat, 24.00’ten sonraydı Sayın Feramuz, 00.27 idi.

FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) – Ama biraz önce dediniz ki -burada biz yüz yüze bakıyoruz- öyle laflar ettiniz ki zaman zaman, aslında kavgada söylenmeyecek laflar ettiniz, yüz yüze bakılmayacak laflar ettiniz. Herkes yutkundu, sinirlenmemek için Ramazan günü dışarıya çıktık. Dedik ya “Bulaşmayalım, satışmayalım...” diye. Bu kadar ağır lafları taşsöylesen çatlar. Onun için sabır sınırları bence de zorlanmıştır, artık son noktaya gelmiştir. Bir an önce birbirimizi fazla kırıp, dökmeden...

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Bu işi bitirelim yani evet.

FERAMUZ ÜSTÜN (Gümüşhane) – Bir sınır koyun kardeşim, insanların konuşma süresi sınırsız değil, bir sınır koyun, belirleyin. Kim kaç dakika konuşacak, ne yapacaksa belli olsun ve biz de süremizi, saniyemizi bilelim ve ona göre hareket edelim. Hakikaten herkesin sınırları gerildi.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ederiz.

Buyurun Sayın Seçer.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Şimdi, Sayın Başkan, aslında bugün tartışmalar gayet güzel gidiyordu yani zaman zaman gerginlik olabilir, bundan doğal bir şey de olamaz. Konuştuğumuz konu da siz kendi pencerenizden...

BAŞKAN – Ama size uygun gitti de ondan yani, güzel gitmesi o.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Siz kendi pencerenizden baktığınız zaman siz haklısınızdır ama muhalefete de hak vermeniz lazım yani bizim bir anlamda tarihe not düşmemiz lazım. Yani şimdi baktığınız zaman...

SADIK BADAĞ (Antalya) – Hakaret ederek değil ama.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Bakın ama lütfen bir dinleyin. Bakın, ben sakın sakın anlatayım düşüncelerimi. Şimdi, sizin anlayışınıza göre... Millî irade sizin aldığınız oy oranı değil, bize de insanlar oy veriyor; o da millî iradenin içerisinde, MHP de BDP de herkes millî iradeyi temsil ediyor.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Elbette.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Bizim tarihe not düşmemiz lazım.

Şimdi bakın, bugün tartıştığımız konu, özellikle dün tartıştığımız konu çok netameli konular, çok ciddi konular.

Şimdi bakın, bizim gerekçemiz ne konuyu bu kadar uzatmamızda, sürekli söz almamızda, sürekli anlatmamızda? Diyoruz ki “Kardeşim, Anayasa’ya aykırı birtakım düzenlemeler yapılıyor.” Şimdi, Mehmetçiğim, bakın, teknik bir düzenleme olsa yanılırız ama bunun telafisi mümkündür, üç gün sonra, beş gün sonra, iki ay sonra, üç ay sonra tekrar dersiniz ki: “Ya biz yanılmışız teknik olarak.” Ne bileyim, herhangi bir konuda, bankacılık konusunda bir çalışma yapıyoruz, leasing konusunda bir çalışma yapıyoruz, vergi konusunda bir çalışma yapıyoruz değişik değer koymuşsunuzdur, 10 koyacağınıza 8 olmuştur, yanlış ama bunu bir ay sonra düzeltirsiniz, telafisi mümkündür, iki ay sonra telafisi mümkün. Biz başka bir şeyden bahsediyoruz, diyoruz ki: “Kardeşim, siz kuvvetler ayrılığını yok sayıyorsunuz, siz yasamayı yok sayıyorsunuz, yargıyı yok sayıyorsunuz.” Siz sadece yürütme olarak... Bunu tüm samimiyetle söylüyorum, bakın şimdi, zaten sizin bilinçaltında ne var? Sayın Demiröz ne dedi az önce? “Bizimkilere de söz vereceğim.” Şimdi, divandaki bir Sayın Divan Başkanı.

BAŞKAN – Dil sürçmesi.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Dil sürçmesi değil, doğru söylüyorsunuz.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Hayır, hayır, işte bakın ama o hafızanın arkasında... Bunu tüm samimiyetimle anlatmaya çalışıyorum, lütfen siz de müsamaha gösterin. Bir yanlış tespit de şu:

BAŞKAN – Siz de bizimkilersiniz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Yok, yemezler.

BAŞKAN – Plan ve Bütçe Komisyonuna “Bizimkiler” diye hitap ediyorum her zaman.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Geç, geç.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Şimdi Vedat Bey, bakın bir aydır burada çalışma yapıyoruz, siz bunu gözünüzde çok büyütüyorsunuz, çok uzun bir çalışma süresi değil. Bakın, şu anda sanıyorum 140 madde. 140 madde şu anda görüştüğümüz, alt komisyon, üst komisyon ve çok önemli maddeler. Yahu bir ay da konuşulur, iki ay da konuşulur. Ben geçen gün Sayın Başbakanı yadırgadığımı söyledim.

Bak Nejat Bey, bakın şimdi, bakın şimdi....

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) - Sen konuş ben seni bir ay dinlerim. Senin üslubunu, bak senin üslubunu seviyorum.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Sağ ol.

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) – Faydalaniyorum, birçok arkadaşın üslubunu da seviyorum. Hiçbir arkadaşımız da buna itiraz etmez. Sen konuş seni dinlerim hiç sorun değil ama burada bakın, dikkat çekmek istediğimiz şey şu: Bakın, biraz önce bir tehdit oldu “Yarın ben size gösteririm.” diye. Şimdi bunu siz...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ben o kavramı kullanmadım. “Her önergede bir saat konuşurum.” dedim.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Ama şimdi bu neyi gösterir?

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) – Sonuna kadar saygı duyuyorum sizin fikirlerinize, muhalefet ettiğinize sonuna kadar saygı duyuyorum. İstedığınız kadar konuşun başımla gözüm üstüne.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Tamam, tamamlayayım.

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) – Bunda anlaşalım ama burada lütfen üslubumuza dikkat edelim, üslubumuzda hakaret olmamalı. Ben sizi bir ay daha sabırla dinlerim burada ama hakaret ederseniz, tehdit ederseniz...

VAHAP SEÇER (Mersin) – Ben de kabul etmem, hiçbir arkadaşım da kabul etmez bunu. Oluyor, zaman zaman haddini aşan sözlerimiz oluyor; benim de olabilir, sizlerin de ama bakın yüz yüze bakacağız.

Şimdi, İzzet Bey size yarın ne gösterecek? Silah mı gösterecek, size mi saldıracak? Belki şunu demek istiyor: Yarın çok daha fazla konuşacağım.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Onu açık söyledim.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Bunu söylemeye çalışıyor yani bundan alınganlık yapmayın.

İZZET ÇETİN (Ankara) – “Her bir önergede bir saat konuşurum.” dedim.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Bakın Nejat Bey, Sayın Başbakan...

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) – “Ben size yarın gösteririm.” ne demek?

VAHAP SEÇER (Mersin) – Bakın, Nejat Bey, lütfen empati yapın, kendinizi bizim yerimize koyun. Sayın Başbakan şunu söyledi, dedi ki... Size grup toplantısında söyledi ben televizyonda izledim ve vallahi kulaklarıma inanmadım. Bu bir kere taktiksel bir hatadır, stratejik bir hatadır. Başbakan gibi, yani mutfakta çok önemli beyinlerle çalışan bir Sayın Başbakanın bu hatayı yapmasına anlayamıyorum.

BAŞKAN – Size yanlış aksettirildi, öyle bir şey demedi.

VAHAP SEÇER (Mersin) – “Muhalefete göz açtırmayın.” dedi yahu! Şimdi, empati yapın.

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) – Hayır, öyle bir şey olmadı.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Kendinizi benim yerine koyun.

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) – “Plan ve Bütçe Komisyonu üyelerine kolaylıklar diliyorum.” lafının dışında hiçbir şey olmadı.

VAHAP SEÇER (Mersin) – “Muhalefete göz açtırmayacaksınız.” dedi.

MUSA ÇAM (İzmir) - “Muhalefet engelliyor.” dedi, “Muhalefet engelliyor.” dedi.

BAŞKAN – Yani siz de araştırmadınız.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Yani lütfen siz de bizi anlayışla karşılayın, biz burada tarihe not düşmek durumundayız, görüşlerimizi ortaya koymak durumundayız. Yarın er geç sizin yanlış düşündüğünüz ortaya çıkacak. İnsanlar demesin “Yahu CHP de uyumuş, MHP de uyumuş.” Böyle bir şey olamaz. Demokrasi ise buna tahammül etmemiz lazım.

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) – Tahammülümüzde hiçbir sıkıntı yok.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ederiz.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Yani bizim de... Demokrasilerde çoğunluğun dediği, azınlığın da görüşlerine saygı duymak lazım. Onun için hepimiz lütfen itidalli olalım.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Evet, çok teşekkür ederiz, sağ olun.

Evet, önerge hakkında siz bilgi vereceksiniz herhâlde.

Buyurun.

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BİRİNCİ HUKUK MÜŞAVİRİ VEKİLİ AV. NURAY OKAR – Evet, madde alt komisyonunda görüşülürken, bu maddemiz alt komisyonunda görüşülürken birinci fıkrasında şu anki kanunumuzun 36'ncı maddesinde yer alan muafiyetler maddesi vergi tekniğine uygun olarak derli toplu hâle getirilmişti. Fakat muhalefet milletvekillerimizin önerileriyle bir cümlede bir eleştiri oldu o eleştiriye biz değerlendirdik “Belediyelerce yürütülen her türlü hizmet karşılığı alınan ücretlerden muaf olduğumuz” yazılıydı, gerçi o 1946 tarihinden beri bizim kanunumuzda yazılıydı ama bu eleştirileri dikkate aldık ve belediyelerin hangi hizmetlerinden muaf olduğumuzu tek tek yazdık. Bu arada Belediyeler Birliği Genel Sekreterimizle de bir araya geldik, bir mutabakat sağladık ve maddenin birinci fıkrasını bu hâle getirdik.

BAŞKAN – Evet, muhalefetin önerilerini de dikkate aldınız.

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BİRİNCİ HUKUK MÜŞAVİRİ VEKİLİ AV. NURAY OKAR – Dikkate aldık, onu kaldırdık.

BAŞKAN – Ne kadar güzel işte. Sayın Seçer, görüyorsun ne kadar güzel işte.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – “Verilen hizmet karşılığı alınan...”

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BİRİNCİ HUKUK MÜŞAVİRİ VEKİLİ AV. NURAY OKAR – Evet, onu kaldırdık ve tek tek saydık belediyelerin hangi hizmetlerinden ücret alınmayacağını.

Diğer taraftan, maddenin ikinci fıkrası zaten yine alt komisyonunda sayın muhalefet milletvekillerimizin önerileri ve katkılarıyla yeniden dizayn edilmişti, yeniden kaleme alınmıştı ve yine onların da oylarıyla geçmişti.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ederiz.

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BİRİNCİ HUKUK MÜŞAVİRİ VEKİLİ AV. NURAY OKAR – Üçüncü fıkramız...

BAŞKAN – Muhalefetin katkılarına teşekkür ediyoruz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bir soru soracağım.

BAŞKAN – Üçüncüyü de söyleyin.

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BİRİNCİ HUKUK MÜŞAVİRİ VEKİLİ AV. NURAY OKAR – Evet, üçüncü fıkrada da efendim, kurum olarak bugün itibarıyla derdest dava ve icra dosya sayımız 588 bindir. Hazinenin yaklaşık 600 bindir. Biz bu 588 bin dava dosyasını 311 kadrolu avukat ve 551 sözleşmeli avukatla yürütüyoruz.

BAŞKAN – 800 küsur.

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BİRİNCİ HUKUK MÜŞAVİRİ VEKİLİ AV. NURAY OKAR – Hazinenin dava sayısı da 500-550 bin arasında değişiyor. Yani bu anlamda hazineyle başa baş gidiyoruz. Bugüne kadar duruşmalara vekâletname ibrazıyla giriyorduk. Şimdi, hazine avukatlarıyla aynı konumda oluyoruz (3)'üncü fıkrayla vekâletname uygulamasından vazgeçerek duruşmalara yetki belgesiyle giriyoruz. Dolayısıyla, şu anda ödemek zorunda kalınan, avukatlar tarafından ödenmesi gereken baro pulu uygulamasından da vazgeçmiş oluyoruz. Ona kısaca bir örnek vermek istiyorum.

BAŞKAN – Ya gerek yok.

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BİRİNCİ HUKUK MÜŞAVİRİ VEKİLİ AV. NURAY OKAR – Çok kısa bir örnek vermek istiyorum.

BAŞKAN – Muhalefet yardımı zaten gerek yok.

Evet, Sayın Sarı buyurun.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Yok hayır.

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BİRİNCİ HUKUK MÜŞAVİRİ VEKİLİ AV. NURAY OKAR – Henüz almadık.

BAŞKAN – Bir soru soracaktım dediniz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ben söyledim.

BAŞKAN – Pardon Sayın Çetin buyurun.

MUSA ÇAM (İzmir) – Baro temsilcisi konuşacaktı.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Evet, bir Baro temsilcisi bir görüşünü belirtsin, ben ondan sonra soracağım sorumu.

BAŞKAN – Baro temsilcisini alt komisyonda saatlerce dinledik, geçen maddede dinledik.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Yeni bir değişiklik verdin Sayın Başkan.

MUSA ÇAM (İzmir) – Yine dinleyeceğiz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Tekriri müzakere istiyorsun.

BAŞKAN – Siz bir şey soracaksanız cevaplasınlar.

MUSA ÇAM (İzmir) – Tekriri müzakere istediniz. Tekriri müzakerede görüşünü alacağız.

BAŞKAN – Bir dakikalık açıklama o zaman buyurun.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sayın Başkan, teknik bir konu Sayın Başkan, bize yol gösterecektir, biz hukukçu değiliz.

BAŞKAN – Sizin önerinizi dikkate alıyoruz.

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ AV. EKİM ERGÜN – Sayın Başkan, Sayın Bakan, sayın milletvekilleri; bu (3)'üncü fıkra kapsamında zaten gerekçede de belirtildiği gibi kurumun birinci hukuk müşaviri, hukuk müşaviri ve kadrolu avukatlarının baro vekâlet pulundan muaf olması amaçlanmıştır.

Şimdi, bu baro pulu konusu Avukatlık Kanunu'nun 27 ve 27/a maddelerinde düzenlenmiştir. Türkiye Barolar Birliği nezdinde sosyal güvenlik, sosyal yardım ve dayanışma hizmetlerinde kullanılmak üzere kaynağı bu kanunun 27'nci maddesinin (2)'nci fıkrasında gösterilen sosyal yardım dayanışma fonu kurulmuştur. "Bu fondan yapılacak harcamalar Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulunca hazırlanacak ve Adalet Bakanlığınca onaylanacak yönetmelikte gösterilir." denilmiştir ve bu fondan elde edilen gelirler ve harcamalar Adalet Bakanlığı denetiminde yapılmaktadır. Fon kapsamında meslektaşlarımıza bugün itibarıyla tedavi, geçici iş göremezlik, olağanüstü, cenaze, ek emeklilik gibi yardımlar yapılmaktadır. Son bir yıl içerisinde bu kapsamda yapılan yardım 8 milyon 177 bin 311 liradır. Bu fonun kurulduğu 2005 yılından bu yana ise toplam 32 milyon lira bu fon kapsamında harcama yapılmıştır. Aynı zamanda stajyerlerin zorunlu genel sağlık sigortası primleri 2011 yılından bu yana 6111 sayılı Kanunu'yla çıkartılmıştı bu, Türkiye Barolar Birliği tarafından ödenmektedir ve bir yıl içerisinde, geçen sene içerisinde 1 milyon 285 bin lira ödenmiştir. 2011 yılından bu yana ise 5 milyon 785 bin lira ödenmiştir. Sosyal Güvenlik Kurumu avukatları pul yapıştırmayarak bu fonun kaynağında belli bir azalmaya sebebiyet verecektir. Ayrıca şöyle de bir sıkıntı vardır: Yani bir serbest avukat meslek hayatı boyunca sürekli pul yapıştıracak, birikime katkı sunacak ve bu hizmetlerden yararlanacak ancak Sosyal Güvenlik Kurumu avukatı pul yapıştırmayacak ancak baro levhasına kaydı olduğu anda veya emekli olup mesleğe geri döndüğünde bu yardımlardan yararlanacaktır. Bu adil değildir.

BAŞKAN – Çelişkili bir durum diyorsunuz.

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ AV. EKİM ERGÜN – Eşitlik ilkesine de aynı zamanda aykırıdır.

Saygılarımla.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Hükûmetin katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum:..

İZZET ÇETİN (Ankara) – Soru soracağım Sayın Başkan.

BAŞKAN – Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sayın Başkan söz istemedik mi?

İLKNUR DENİZLİ (İzmir) – Basmadınız. Basın, basın, basın.

BAŞKAN – Kabul edilen önerge doğrultusunda maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

MUSA ÇAM (İzmir) – Söz istiyoruz bu konuda Sayın Başkan.

BAŞKAN – Madde kabul edilmiştir.

Hayır, basılmamıştır.

MUSA ÇAM (İzmir) – Niçin hayır, neden hayır?

BAŞKAN – Hayır burada şey yoktur.

İLKNUR DENİZLİ (İzmir) – Oylamaya geçtiğinde basılmamıştı.

BAŞKAN – Soru sordun görüştün.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) - Devam Başkan, devam.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan, keyfî olarak yönetiyorsunuz burayı, bu şekilde olmaz.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Sayın Başkan, söz istiyorum.

BAŞKAN – Ortak bir önergemiz var, onu okutuyorum, başka bir önerge.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Söz istiyorum, Sayın Başkan.

BAŞKAN – Ne sözü?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sayın Başkan, haddinizi aşıyorsunuz artık.

BAŞKAN – Hayır bu bitti. Her maddede usul üzerine söz iki de bir olmaz, hayır.

MUSA ÇAM (İzmir) – Önerge hakkında konuşuyoruz.

BAŞKAN – Ya germeyin Allah aşkına.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) - Önerge hakkında konuştuğun Sayın Çam.

BAŞKAN – Ya burada kimse söz istememişti. Ya siz niye önergeleri oylattırmıyorsunuz? Niye sonuca gitmeye engel oluyorsunuz?

(CHP sıralarında gürültüler)

İZZET ÇETİN (Ankara) – Konuşacağız sonra oylayacaksınız.

BAŞKAN – Hayır.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Ya beraber...

BAŞKAN – Niye vereyim, neyle ilgili istiyorsunuz.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Önergeyle ilgili niye söz vermiyorsunuz.

BAŞKAN – Şu anda bitti, önerge filan bitti, maddeyi kabul ettik geçti. Yeni maddede konuşursun.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Böyle bir şey olur mu!

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Sen vermedin.

BAŞKAN – Olur, gayet usulüne uygun.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Her türlü kötü sözü hak ediyorsun sen.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Usule ilişkin söz istiyorum.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ne demek!

BAŞKAN – Buralarda söz falan yok. En son Çetin istedi verdik.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Vermedin sen bana söz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Konuşmadın mı Barolar Birliği konuşsun diye...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Soru soracaktım.

BAŞKAN – Ne sorusu var ya! Ne sorusu be! Hadi oradan!

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) - Geçelim Başkanım. Başkan geçelim.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Bir dakika izin verir misin bir şey söyleyeceğim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Buyurun.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Şimdi, Sayın Başkan, burada belli yumuşak üslupta yumuşak bir biçimde gidiyoruz.

Arkadaşlar da...

BAŞKAN – Çok yumuşak.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Ya sen gerginleştiriyorsun, sen bilerek kendin gerginleştiriyorsun.

BAŞKAN – Çok yumuşak canım. Çok yumuşak gidiyoruz, ben diyorum işte katılıyorum sana

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Ya sen gerginleştiriyorsun, usul açısından arkadaşımız soru soracak. Bir tane soru sorsun ondan sonra devam et, ne var bunda.

BAŞKAN – Sordu efendim, sordu.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Kim sordu.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) - Bir aydır soru soruyorsunuz.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Ya arkadaşlar bir ay bitti onlar. Şimdi ayrı bir noktadayız burada, önergelere geçtik.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ya, Vedat Ağabey sormadı.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) - Ondan sonraki önergede sorsun.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Ya bir dakika arkadaşlar. Böyle bir usul yok.

BAŞKAN – Ya sizin maksudınız bağcıyı dövmek, Allah aşkına.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) - Böyle bir usul de yok.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Başkan bağcıyı...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bak, gene kapattın.

İLKNUR DENİZLİ (İzmir) – Ya ışık yanmıyordu.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Ya Başkan, ya arkadaşlar...

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) - Ne istiyorlar ya!

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Ya arkadaşlar bakın...

MUSA ÇAM (İzmir) – Söyledik biz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Kapattı.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Bundan önce ne olduğunun önemi yok. Şimdi artık maddeler bitti.

MUSA ÇAM (İzmir) – Bilerek yapıyorsunuz bunu.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Ya bir dakika.

MUSA ÇAM (İzmir) – Bilerek yapıyorsunuz.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Bir dakika söz bende herhâlde değil mi Başkan?

HÜSEYİN ŞAHİN (Bursa) – Sizde.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Bir dakika arkadaşlar.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ya arkadaşlar...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Ya bir dakika. Şimdi, bakın, arkadaşlar, şunu söylemeye çalışıyorum. Zaten maddeler bitti, bundan sonra önergelere geçildi. Yani bundan önce şöyle yapıyordunuz, böyle yapıyordunuz, bunun bir anlamı yok.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Yapmayın ya!

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Sizin burada Başkan olarak yapmanız gereken varsa o sözü vermektir. Niye vermiyorsunuz isteyene, ısrarla kulağınızı tıkıyorsunuz.

BAŞKAN – Kendi istemedi.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Neye göre isteyecek.

BAŞKAN – Barolar Birliğinden birinin konuşmasını...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Hayır, burada...

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Ya bir soru sorsun.

MUSA ÇAM (İzmir) – Barolar Birliğinin temsilcisi konuştuktan sonra bizim konuşmayacağımızı mı tahmin ediyorsunuz. Bu kadar...

BAŞKAN – Tekrar istemediniz ki.

MUSA ÇAM (İzmir) – Yanıyor lamba yapmayın ya!

İLKNUR DENİZLİ (İzmir) – Sayın Çetin'in yanmadı.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan, yanlış yapıyorsunuz. Bakın...

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) - Başkanım devam.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Bak, bu yanlış bir yöntem. Bu yanlış bir yöntem arkadaşlar.

BAŞKAN – Vallahi billahi yoktu ya.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Bu yanlış bir yöntem.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan, ben de yemin ediyorum Vallahi de Billahi de vardı ya.

RAHİMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Ya söyledi ama kaç kere.

MUSA ÇAM (İzmir) – Ayıp ya!

BAŞKAN – Ortak bir önergemiz var.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Hayır.

MUSA ÇAM (İzmir) – Bu konuyu tekriri müzakere ediyoruz Sayın Başkan, konuşacağız bu konuda.

BAŞKAN – Ya ben dönüyor dönüyor gene veriyorum. Yok, en son onu söyledi, bitti.

MUSA ÇAM (İzmir) – Yanlış yapıyorsunuz biz sosyal tarafları dinledikten sonra konuyla ilgili değerlendirmemizi yapacağız. Siz oldu bittiye getirerek bizim düğmeye basıp söz istedik, bunları görmezden gelemezseniz, olamaz bu.

BAŞKAN – Sayın Çam, önergeyi arkadaşlarınız hazırlamış, sizin arkadaşlarınız hazırladı.

MUSA ÇAM (İzmir) – Kim hazırlamış önergeyi?

BAŞKAN – Neyle ilgili, neyi yapacaksınız, kendi önergeniz.

MUSA ÇAM (İzmir) – Kim hazırlarsa hazırlasın, biz bu konuda görüşlerimizi açıklayacağız. Milletvekili olarak bu konuda özgürüz.

HÜSEYİN ŞAHİN (Bursa) – Sayın Çam, Sayın Çetin. Doğru doğru özgürsünüz. Ortak bir önergemiz var.

BAŞKAN – Yanmıyordu ya.

Yeni önergeyi okutuyorum, ortak bir önergemiz var. Basit, ortak bir önergemiz var.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ortak önerge yok.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Orada konuşursunuz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ortak önerge yok.

BAŞKAN – Var. Dağıtın onları.

“Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan kanun tasarısını aşağıdaki maddeni eklenmesini...”

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan, bu konuda tekriri müzakere istiyoruz, bu konuda görüşlerimiz var.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) - Devam edin arkadaşlar.

MUSA ÇAM (İzmir) – Bu yaptığınız...

“arz ve teklif ederiz.

Vedat Demiröz	Erkan Akçay	Bülent Kuşoğlu
Bitlis	Manisa	Ankara

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan, bu yaptığınız Medisin iradesine, Komisyonun iradesine aykırıdır. Hukuksuzluk yapıyorsunuz, yanlış yapıyorsunuz.

BAŞKAN – Tamamen ben hukuka, İç Tüzük’e göre yönetiyorum. Hiçbir hata yapmadım.

“Madde: 13 Haziran 1989 tarihli...”

MUSA ÇAM (İzmir) – Bizim söz hakkımızı engelleme hakkınız yok Sayın Başkan.

(CHP sıralarından gürültüler)

“...ve 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununun 12 nci maddesinin dördüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir;

"Yeminli mali müşavirlerin tasdikten doğan mali sorumlulukları ile disiplin sorumlulukları ayrı ayrı müstakil bir rapor ile tespit edilir. Bu kapsamda yeminli mali müşavir hakkında sorumluluk raporu yazılabilmesi için yeminli mali müşavirin yazılı savunması istenir. Savunma isteme yazısının tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içerisinde savunma yapılmaması durumunda ilgili yeminli mali müşavir savunma hakkından vazgeçmiş sayılır."

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Gerekçe alalım.

BAŞKAN – Evet, ortak düzenlenen önergemize Hükûmet katılıyor mu?

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYŞENUR İSLAM (Sakarya) – Katılıyoruz.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Evet, bilgi alalım.

MUSA ÇAM (İzmir) – Nedir, o nedir?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Bilenler bir bilgi versin.

BAŞKAN – Sayın Kuşoğlu, cevap vermek ister misiniz?

Sayın Akçay... Yok.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sen ver, ne olduğunu açıkla.

BAŞKAN – Ben vereyim eğer şey yoksa.

SADIK BADAK (Antalya) – Katılıyor zaten, gerekçe okumaya gerek yok ki, Hükûmet katılıyor.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Allah, Allah, bilgi istiyoruz ya, bırak gerekçeyi, bilgi istiyoruz biz.

BAŞKAN – 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavir ve Yeminli Mali Müşavirlik Yasası'na göre tam tasdik yapan yeminli müşavirlerin daha sonra tasdik yaptıkları raporlar, merkezî denetim elemanlarınca incelendikten sonra yeminli mali müşavirin savunması alınmadan, buldukları bir fark var, matrah farkı bulduklarında kuruma raporu yazıyorlar, kurumdan takibi yapıyorlar -mali takibini- ancak yeminli mali müşavirin savunmasını almadan...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hangi kurum?

BAŞKAN – İlgili şirketten.

Yeminli mali müşavirin savunmasını almadan, yeminli mali müşavire de kınama veya disiplin suçundan dolayı rapor yazıyor, hiç savunmasını almadan, odasına gönderiyor ve bunu uygulamasını istiyor. Savunma alınmayan yeminli müşavir de mahkemeye gidiyor, savunma alınmadan düzenlenen bu rapor düzenlendiği için düşünüyor. Biz şimdi savunma için otuz günlük süre vereceğiz. "Yeminli mali müşavir, gel. Sen bunu niye görmedin veya bununla ilgili ne söylüyorsun?" O da savunmasını yapacak diyecek ki bu, bu, bu; inceleyecek, evet, hatası varsa zaten tutanak tutulacak, rapor yazılacak yoksa savunmada haklı buldu mu rapor yazmaktan imtina edecek. Bu, odanın haberi var, Maliye Bakanlığınca gelmiştir. Sayın Bülent Kuşoğlu Bey şimdi bize dargın olduğu için söylemiyor. Sayın Akçay'ın da haberi var. Bu, sadece savunma hakkını vermekle ilişkilidir.

Başka bir şeye katılmak isterseniz cevap verebilirim.

Evet, Hükûmetin katıldığı ve açıklamasını yaptığım önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Bu önerge doğrultusunda yeni madde ihdasını oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Bir sonraki önergeyi okutuyorum...

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan Kanun Tasarısına aşağıdaki maddenin eklenmesini arz ve teklif ederiz.

Uğur Aydemir

İlknur Denizli

Manisa

İzmir

MADDE... "4/6/1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanununa aşağıdaki madde eklenmiştir.

"EK MADDE 9- Bu Kanununun 2 nci maddesinde sayılan 4. Grup madenlerden "Linyit" ve "Taşkömürü" çıkarılan işyerlerinde, yer altında çalışan işçilere ödenecek ücret miktarı 4857 sayılı Kanunun 39 uncu maddesi uyarınca belirlenen asgari ücretin iki katından az olamaz."

BAŞKAN – Sayın Bakanım, önergeye katılıyor musunuz?

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYŞENUR İSLAM (Sakarya) – Katılıyoruz.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Evet, bununla ilgili de bir açıklama alalım.

BAŞKAN – Bununla ilgili açıklamayı Çalışma Bakanlığından alalım.

ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANLIĞI TEMSİLCİSİ – Sayın Başkanım, saygıdeğer milletvekilleri; bugüne kadarki maden kömürlerinde, genel olarak çalışan iş yerlerinde asgari ücret ve onun yukarısı, o işverenlerin takdirine bağlı bir uygulamaydı, piyasaya göre verilen. Şimdi, en az 2 katı olarak belirlenmesi ve asgari miktarının belirlenmesine dönük bir tespit getiriliyor.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Niye sadece linyit ve taş kömürü? O linyit ve taş kömürü olması...

ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANLIĞI TEMSİLCİSİ – Bu, yer altında olması ve çalışma şartlarının zorluğundan dolayı ve kömür olması, aynı zamanda meslek hastalıklarına da bu taş kömürü ve linyitin sebebiyet veriyor olması, işin zorluğuna göre bu alt limit belirleniyor.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başbakan ve Bakan “2 bin lira ücret” diye bir öneride bulunmuştu.

HÜSEYİN ŞAHİN (Bursa) – “...az olamaz.” diyor zaten burada, çok olamaz demiyor.

MUSA ÇAM (İzmir) – “2 bin lira” demiştiniz, burada “ağari ücretin iki misli” diyor.

ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANLIĞI TEMSİLCİSİ – Ama alt limiti belirliyor Sayın Vekilim burada, “İki katından az olamaz.” diyor. Dolayısıyla 2 bin lira da verilebilir, 2.500 lira da verilebilir.

MUSA ÇAM (İzmir) – “2 bin lira” diye bir şey çıkmıştı. Başbakanın söylediğine...

ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANLIĞI TEMSİLCİSİ – O açıklamayı ben bilmiyorum Sayın Vekilim.

MUSA ÇAM (İzmir) – Soma’da yaptı bunu, Soma’da yaptı.

ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANLIĞI TEMSİLCİSİ – “2 bin lira” şeklinde bir açıklamayı bilmiyorum ama bu konuda bir alt limitin belirlenmesi ve 2 katı olarak belirlenmesinin uygun olacağını düşünüyorum çünkü yer altında çalışma şartlarının zorluğuna göre bu alt limitin belirlenmesinin uygun olacağını düşünüyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Hükûmetin katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Yeni madde olarak maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Bakın, nasıl geçiyor tartışmasız maddeler? Nasıl geçiyor, gördüğünüz gibi.

İLKNUR DENİZLİ (İzmir) – İyi şeyler yapıyoruz beraber.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Bazen bir maddeyi bir gün tartışsınız, bir maddeyi bir dakika tartışsınız.

BAŞKAN – Diğer önergeyi okutuyorum:

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ya, önergenin adını, numarasını söyle de bilelim. Hangisini okutuyorsun? “Diğer önergeyi okutuyorum...”

BAŞKAN – Feramuz Üstün... Sırayı bir geçin...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Hangi önergeyi okutuyorsun? Hangisi? Kaç numaralı? Böyle düzensiz bir şey götürürseniz...

BAŞKAN – Evet, Soma’yla ilgili olanları öncelikle geçiriyoruz.

Okutuyorum:

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan 1/931 sayılı İş Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısına aşağıdaki maddenin eklenmesi arz ve teklif ederiz.

Feramuz Üstün

Gümüşhane

MADDE ...- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"e) Uluslararası sosyal güvenlik sözleşmeleri hükümleri saklı kalmak kaydıyla; yabancı bir ülkede kurulu herhangi bir kuruluş tarafından ve o kuruluş adına ve hesabına Türkiye’ye üç ayı geçmemek üzere bir iş için gönderilen ve yabancı ülkede sosyal sigortaya tâbi olduğunu belgeleyen kişiler ile Türkiye’de kendi adına ve hesabına bağımsız çalışanlardan, yurt dışında ikamet eden ve o ülke sosyal güvenlik mevzuatına tâbi olanlar,"

BAŞKAN – Hükûmet önergeye katılıyor mu?

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYŞENUR İSLAM (Sakarya) – Katılıyoruz.

BAŞKAN – Evet, Sayın Genel Müdürüm...

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKAN YARDIMCISI CEVDET CEYLAN – Sayın Başkanım, sayın milletvekillerim; burada yapılan düzenlemeyle daha önce bu düzenleme yönetmelikle yapılmıştı. Danıştayın iptali nedeniyle kanuna aktarılıyor.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Danıştay niye iptal etti?

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKAN YARDIMCISI CEVDET CEYLAN – Kanunda yasal dayanağı olmadığından dolayı Sayın Vekilim. Şöyle ki: İkili sosyal güvenlik sözleşmesi yapılmayan ülkelerde, ikili sosyal güvenlik sözleşmemiz yoksa gelen işçiler kendi ülkelerinde sosyal güvenliklerinin olduğunu belgelerlerse ve iddia ederlerse Türkiye’de sigortalı olmuyorlar. Böyle bir düzenleme vardı şu andaki mevcut sisteme göre. Bu da özellikle Çin’den ucuz maliyetli işçi getirilmesine yol açıyor ve Çin’den de bunun sigortalı olup olmadığını bizim tespit etmemiz mümkün değil çünkü kapalı bir ülke, biliyorsunuz. Oradan istedikleri belgeyi,

istedikleri diplomayı getiriyorlar ve burada sigortasız bir şekilde ucuz iş gücü olarak istihdam ediyorlar hatta bu konuyla ilgili bu iptalden sonra yoğun bir talep patlaması olmuş ve ikili sosyal güvenlik sözleşmesi yürüttüğümüz özellikle Güney Kore ve Japonya, bu iptalden sonra “Biz sözleşme görüşmelerinden geri çekiliyoruz.” diye bir bilgi gönderdiler çünkü bir anlamı yok sözleşme yapmamızın. Sözleşmesiz ülkeler daha avantajlı konuma geliyordu. Burada yapılan düzenlemeyle bu sözleşmesiz ülkelere gelenler eğer üç ayı geçiyorsa ondan sonra artık Türkiye’deki sosyal güvenlik sistemine tabi olacaklar. Bu üç aylık süre de efendim, montaj dolayısıyla gelen işçiler varsa yani büyük işlere alınmış ve montaj için getiriliyorsa o süreyi geçirmeleri için.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Buyurun Sayın Sarı.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Şimdi, burada sözleşmesiz olarak gelenlerin üç aydan fazla Türkiye’de olması durumunda onları da sigorta kapsamına alıyoruz. Mükabiliyet esaslı çerçevesinde tersi durum söz konusu mu? Yani...

BAŞKAN – Öyle bir anlaşmamız belki yok.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ama zaten sözleşmesiz olan, anlaşmasız ülkeler için zaten bu.

BAŞKAN – Ama Çin’le zaten bir anlaşmamız yok.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hayır, yani Türkiye’de yurt dışında üç aydan fazla çalışan Türk işçilerine ilişkin herhangi bir koruma mekanizmamız var mı?

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKAN YARDIMCISI CEVDET CEYLAN – Yok efendim, yok. Yok Sayın Vekilim.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Tek taraflı işletiyoruz yani

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKAN YARDIMCISI CEVDET CEYLAN – Evet.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Peki, bu kapsamda ne kadar işçi olduğunu tahmin ediyorsunuz?

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKAN YARDIMCISI CEVDET CEYLAN – Yani şu anda bununla ilgili bir bilgi yok elimizde.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Bunun mesela bize maliyeti ne olacak bu işin?

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKAN YARDIMCISI CEVDET CEYLAN – Bize bir maliyeti değil de...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Prim ödeyecekler bunlar.

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKAN YARDIMCISI CEVDET CEYLAN – Tabii, tabii. Bize hem bir prim ödeyecekler... Daha doğrusu getirme ihtiyacı olmayacak aynı maliyet olunca Sayın Vekilim. Şimdi, onlar ucuz iş gücü olduğu için burada hiç sigorta falan yatırmıyor, dolayısıyla o Uzak Doğu ülkelerinden getiriyor, burada hiç sigorta primi ödemiyo. Ucuz iş gücü. Onlar eğer sigortalı olursa onlar getirmeyecek, yerli iş gücünü kullanacak çünkü maliyeti aynı.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – O zaman yani bizim yerli işçimiz açısından olumlu bir pozisyon oluyor.

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKAN YARDIMCISI CEVDET CEYLAN – Evet efendim.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Rekabet açısından.

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKAN YARDIMCISI CEVDET CEYLAN – Evet.

BAŞKAN – Sayın Kuşoğlu, barışmak kaydıyla söz sizin.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Cevdet Bey, burada sadece kısa vadeli kollar mı, uzun vadeli kollar için de mi bu getirildi?

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKAN YARDIMCISI CEVDET CEYLAN – Tamamı efendim. Aynı Türkiye’deki yerli iş gücü neye tabiyse aynısı olacak?

BAŞKAN – Sayın Çetin...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Şimdi, tabii bu konuyla ilgili olarak iki taraflı bir durum söz konusu. Yani biraz da madde belki çok geç kalmış bir düzenleme. Bu 2012, 17 Mayıs’ta Zonguldak’ta ölen 30 madenciden sonra yer altında kalan 2 işçinin cesedi altı ya da sekiz ay sonra çıkartılmıştı Çinliler tarafından. O günlerde oraya gittiğimde cenaze sırasında -Sayın Bakan da vardı zannediyorum o zamanki Çalışma Bakanı- oradaki cenaze sahiplerinden birisi “Allah’a şükür biz cenazemize kavuştuk. Burada Çin’den gelen işçiler kimsesiz bir biçimde ormanlık araziye gömülüyorlardı. Çatalağzı’nda. Binlerce, yüzlerce kaçak Çinli çalışıyor buralarda.” dedi. Ben de bunu basına böyle dendi diye verdiğim zaman oradaki o firma itiraz etti. Ben de bunu söyledim. Yani hakikaten çok geç kalmış bir düzenleme ama senin söylediğin nokta, yani ikili anlaşma yapılmamışsa bir anlamı da yok. Getirilmeye devam ediliyor. Nasıl engel olacaksınız?

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKAN YARDIMCISI CEVDET CEYLAN – Efendim, işte onun için üç ayı koydu. Eğer ikili sözleşme yoksa üç aylık...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Üç ay uzun bir süre değil mi?

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKAN YARDIMCISI CEVDET CEYLAN – Efendim, onun da montaj işçiliği var, yani büyük iş alıyorlar, montaj...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Yani onlara geçici üç ay bile olsa, montaj bile olsa geldiğinde o da insan, onun da mesela bir yükü bir yerden taşıyorsunuz, bir sebzeyi ya da tavuğu -insandan vazgeçtim- bir yerden bir yere naklederken sigortalıyorsunuz, sigortalattırıyorsunuz. Bu hangi ülkeye mensup olursa olsun insan. Yani öyle bir kural konmalı ki orada o sigortalı olmalı, onun da belki geldiği ülkede eşi var, çocukları var. O da bir insandır ve belki de o çocuklarını hiçbir zaman göremeyecek şekilde bir kazaya uğrayabilir. Niye sigortalı olmak konusunda bir düşünce oluşturmadınız? Yani sigortalılığı mecbur kılacak bir düzenleme öngörmediniz?

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKAN YARDIMCISI CEVDET CEYLAN – Son derece haklısınız fakat tabii bizim sözleşme yapmadığımız ülkelerin işte tamamı böyle ucuz iş gücünün olduğu ülkeler değil. Yani gerçekten gelişmiş ülkeler de, örneğin Amerika, Türkiye’den bir iş aldıysa ve büyük bir iş ve montajlı bir iş ve bunu sadece kendi ülkesinden getireceği teknik elemanlarla yapabiliyorsa onlara bir zaman, süre tanımak gayesiyle üç ay ama tabii komisyonun takdiri, tabii onu...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Cevdet Bey, siz düzenlemeyi yaparken son cümleinizde mesela “Yurt dışında ikamet eden ve o ülke sosyal güvenlik mevzuatına tabi olan...” Yani kendi geldiği ülkede sosyal güvenlik kapsamında sigortalı geliyorsa veya bizim buradan-atıyorum- Rusya’ya giden bir firmayla giden işçi burada sigortalı yapılmışsa bir sorun yok. Sigortasız ve kaçak çalışan... Gün geldi bundan yedi-sekiz yıl evvel Türkiye’de resmî Çalışma Bakanlığının açıklaması “1 milyon 200 bin yabancı kaçak işçi var.” denildi. Bu Çalışma Bakanlığı kayıtlarında mevcut. Türkiye’de...

BAŞKAN – Bu bazen sanayi makinelerini getiriliyor. Onların montajıyla ilgili biliyorsunuz, üç ay o amaçla konuldu.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sadece yer altı madenleri gelmesin aklınıza. Bu özellikle tekstilde merdiven altlarından tutun, uzun yol ve yük gemilerinde, inşaat sektöründe yaygın olduğu sektörler var. Hem de çok yaygın. Yani onlar içerideki iş gücünü de atıl konuma, işsiz bir konuma itiyorlar. Yani bir önlem düşünün. Madde bence eksik, yani yeterli değil.

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKAN YARDIMCISI CEVDET CEYLAN – Sayın Vekilim, şöyle: Bu üç aylık süre zaten geldiği ülkeden sosyal güvenliği olduğunu belgelerse üç ay var. Zaten belgelemezse geldiği günden itibaren sigortalı olmak zorunda. Yani mutlaka

BAŞKAN – Tabii, tabii. Eğer bu süre ileride sıkıntı yaratıyorsa daha aşağıya çekebiliriz bir başka şeyde.

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKAN YARDIMCISI CEVDET CEYLAN – Ama bu montaj işlerinde o da sıkıntıya yol açabiliyor. Yani mutlaka sigortasının olduğunu belgemesi lazım.

HÜSEYİN ŞAHİN (Bursa) – Olumlu bir şey.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Kuşoğlu.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Cevdet Bey, bu uluslararası hukukta bir ülkede ikamet etme şartı altı aydır, yüz seksen gündür, niye üç ay yaptınız bunu? Burada da sıkıntı söz konusu olmaz mı?

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŞKAN YARDIMCISI CEVDET CEYLAN – Efendim, bu ikametle ilgili değil. Dediğim gibi bazen böyle gelişmiş ülkeler Türkiye’den montaja dayalı bir iş aldıkları zaman orada kendi ülkelerinde de bunun sosyal güvenliklerinin sağlandığını belgelerse en azından o montaj için kendi ülkelerinden getirmesi zorunlu olan işçiler var. Yani onlara ilave bir külfet gelmesin düşüncesiyle ama Komisyonun takdirinde. Bu süre daraltılabilir.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Hükûmetin katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyoruz: Kabul edenler... Etmeyenler... Önerge kabul edilmiştir.

Yeni bir madde olarak oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Uzman erbaşlarla ilgili -o konudan da bilgimiz var- önergeyi okutuyorum:

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan 1/931 Esas numaralı İş Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısına aşağıdaki maddenin eklenmesini ve müteakip maddelerin buna göre teselsül ettirilmesini arz ve teklif ederiz.

Hüseyin Şahin

Bursa

"MADDE - 18/3/1986 tarihli ve 3269 sayılı Uzman Erbaş Kanununun Geçici 2 inci maddesindeki "6 ay" ibaresi "1 yıl" olarak değiştirilmiştir."

İZZET ÇETİN (Ankara) – Silahlı Kuvvetlerden kim var burada?

BAŞKAN – Maliyenin bu konuda bilgisi var galiba.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sadece Maliyenin değil. Bakın, bu önergeyi atlayın, yarın bir görevli gelsin, bir izahat versin arkadaşlar. Yani uzman erbaşların dünya kadar sorunu var. Yani adam kapı kapı dolaşıyor, her birinizin kapısına geliyor. Uzman erbaş ben yatay geçiş yapayım, falanca belediyeye yahut falanca kamu kuruluşuna atlat beni diye. Yarın Millî Savunmadan ya da Genelkurmay'dan bir görevli çağırın, bilgi versin.

VAHAP SEÇER (Mersin) – İyi hatırlattın onu. Söylediğin gibi adamlar her gün kapımızda.

BAŞKAN – Bir Maliyeyi dinleyelim, eğer şeyse yarın devam ederiz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Uzman erbaş...

BAŞKAN – Ama lehlerine bir şey bu. Altı ayı bir yıla çıkarmış.

Evet, buyursunlar.

MALİYE BAKANLIĞI DAİRE BAŞKANI UĞUR SANCARBABA – Sayın Başkanım, sayın milletvekillerim; ikinci ayda yapılan bir düzenlemeyle, 6519 sayılı Kanun'la yapılan düzenlemeyle tüm kamu personelinin askerlik görevini yaptıktan sonra memuriyete girenlerin askerlik hizmeti memuriyetten sayılırken uzman erbaşlarda maalesef bu düzenleme eksikti. Yani askerlik hizmetini yaptıktan sonra uzman erbaşlığa girenlerin muvazzaf askerlikte geçen süreleri sayılmıyordu. 6519 sayılı Kanun'la hâlihazırda çalışanlara, uzman erbaşlara bu hizmetin sayılması imkânı getirilmiş, geçici maddede de görevinden ayrılan, yani şu ana uzman erbaş olmayanların geçmiş hizmetlerinin de sayılması imkânı getirilmiş. Kanun koyucu altı aylık sürede bunun tamamlanmasını emretmiştir. Altı aylık sürede Silahlı Kuvvetler bu intibak işlerini tamamlayamamış olup altı aylık süre bir yıla uzatılmaktadır. Yapılan düzenleme bundan ibarettir.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Ben burada uzman erbaşlıkta geçen... Benim bu konuya itirazım yok. Benim itirazım başka bir konuya. Yani madem bir torba kanun bu, anlaşıyor ki 150 maddeyi bulacak bir kanun tasarısı. Burada uzman erbaşlığa bu askerlikte geçen sürelerinin intibakına katılıyorum. Doğru, bir eksikliğin giderilmesi ama onlar uzman erbaş olduktan sonra da ikişer yıllık sözleşmelerle çalıştırılıyor. Otuz yaşına gelmeden ayrılırsa belediyeler ya da diğer kamu kuruluşları güvenlik alanında istihdam etmek üzere yatay geçişle memuriyete dâhil edebiliyorlar fakat otuz yaşı geçmiş, ayrılmışsa, sözleşme yenilenmemişse bunlardan bir işsizler ordusu oluşuyor. Bir de genç. On yıl, beş yıl orduda bu görevi yaparken böyle bir maaşı almış iyi kötü. Şimdi onu da bulamıyor. Uzman arkadaşları bir davet edin arkadaşlar.

BAŞKAN – Bu konuda yarın davet edelim onları. Bu konuyu, sizin endişe duyduğunuz şeyi dinleyelim onlardan.

HÜSEYİN ŞAHİN (Bursa) – Bu ayrı bir şey, o ayrı bir şey.

BAŞKAN – O ayrı tabii.

İZZET ÇETİN (Ankara) – O ayrı bir konu da uzman erbaşlıkla ilgili.

MEHMET YÜKSEL (Denizli) – Devlet Personel bir açıklama yapsın Başkanım.

BAŞKAN – Peki, buyursunlar.

DEVLET PERSONEL BAŞKANI MEHMET ALİ KUMBUZOĞLU – Efendim, uzman çavuşlar ve uzman erbaşlarla ilgili son derece lehlerinde güzel yasal düzenlemeler yapıldı. Daha önce 45 yaşına kadar çalışıyorlardı ve işlerine son veriliyordu. 2012 yılında yapılan bir düzenlemeyle bunlara 45 yaşına kadar silahlı kuvvetlerde çalıştıktan sonra geri hizmetlerde emekli olana kadar çalışma imkânı getirildi; bu bir.

İkinci ve daha önemlisi, kamu kurumlarında, herhangi bir kamu kurumu bunların hizmetine ihtiyaç duyarsa açıktan atama izni alınmak suretiyle, Devlet Personel Başkanlığından açıktan atama izni alınmak suretiyle kamu kurumlarında istihdamları yapılabilir. Şu ana kadar, bildiğim kadarıyla, 3 bin civarında kamu kurumlarında istihdamları yapılmış ve müracaat edenlerin de durumları değerlendirilmektedir.

Takdir edersiniz ki...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Kaç kişi bekliyor Başkanım?

DEVLET PERSONEL BAŞKANI MEHMET ALİ KUMBUZOĞLU – Kaç kişinin beklediği konusunda net bir fikrimiz yok ancak zaman zaman...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Birikim ne kadar oldu havuzda?

DEVLET PERSONEL BAŞKANI MEHMET ALİ KUMBUZOĞLU – Yani bize müracaat etmiyorlar bunlar tabii, kamu kurumlarına müracaat ettikleri için net olarak sayılarını bilmiyoruz. Yani daha önce memuriyet yapmış açıkta olan kişiler nasıl kurumlara müracaat edip istihdamları sağlanıyorsa uzman erbaşlar da aynı şekilde, kurumlara müracaat ediyorlar, eğer kurumlar ihtiyaç duyuyorlarsa atamaları yapılabilir.

İZZET ÇETİN (Ankara) – İhtiyaç duyuyorlarsa, kadro varsa, boşluk varsa, o kadar zor ki Sayın Başkan. Yani o kadar zor ki o. Kapı kapı dolaşıyorlar milletvekillerinin kapısını onlar.

ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKAN YARDIMCISI HALİL ETYEMEZ – Sayın Vekilim, bunlar aslında görevlerine son verilenler değil. Bunlar istifa edip bu yolu memuriyete geçme yolu olarak görüyorlar.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Tabii ki arkadaşlar, tabii ki Sayın Bakan Yardımcım.

ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKAN YARDIMCISI HALİL ETYEMEZ – Yığılmanın nedeni o.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Hayır, şimdi, şöyle bir şey var: Hepimiz askerlik yaptık ama muvazzaf asker yok herhâlde bu salonda şimdi? Bunlar silahlı kuvvetlerin en alt kademesinde görev yapan insanlar. Yani ben silahlı kuvvetlerin içerisinde yirmi sekiz yıl görev yaptım bir biçimde. Oradaki ast-üst ilişkilerini sürekli olarak gözleyen birisiyim. Yani orada uzman erbaşın, çavuşun... Yani er bilir ki bir yıl, on beş ay askerliğinin sonunda sivil gidecek. Bu, yaşam biçimi olarak seçecek. Kendisinden başka onun altında bir tek er var, onun dışında herkes bunun amiri. O disiplin içinde o kadar zor ki yaşamını sürdürmek. Ezilmemek için psikolojik olarak... Zaten bozuluyor bunların psikolojileri ya istifa edip ayrılıyorlar.

Sizin söylediğiniz yasal hakkı açıktan atama izni almak suretiyle kamu kurumlarında, demin söylediğim o, eğer yer bulurlarsa, eğer torpilleri varsa, dayı bulabilirlerse işe girerler, dayı bulamazlarsa yaşamlarını zor sürdürürler.

VAHAP SEÇER (Mersin) – İzzet Ağabey, bunu çözmek lazım. İnsanlar bize geliyor.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Tabii, onu söylüyorum.

Şimdi, bakın, bir şeyinize hiç katılmıyorum, hiç kusura bakmayın. Silahlı kuvvetler de bu ülkenin bir kurumu. Ne kadar uzman erbaşları var ellerinde, giriş çıkış yapanlar ne kadar, bunların sayılarına erişmek çok kolay arkadaşlar. Bir general arkadaş yakın bir zamanda buraya giren...

Bakın, Sayın Bakan Yardımcım, dinler misiniz?

ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKAN YARDIMCISI HALİL ETYEMEZ – Dinliyorum ben.

İZZET ÇETİN (Ankara) – HARB-İŞ sendikası Genel Başkanı olduğumda bu yasa ilk çıkarken bir sohbet sırasında söylemişim bir general arkadaş: Siz gençlerin enerjisini alıp posasını 30 yaşına gelince kenara bırakacaksınız. Bir işsizler ordusu yaratacaksınız. Bu hepimizi üzecek demiştim. Bundan iki yıl evvel karşılaştık –emekli oldu- tanıdık var mı diye sordum, falanca kişi uzman erbaş bana geldi. “Ya onlar, ordu oldular.” dedi. O kadar çok ki. Silahlı kuvvetlerde çalışmaya tahammül edememiş istifayla ayrılmış. Belediye arıyor, kamu kurumu arıyor. En kolay da belediyeler. Diğer kamu kurumlarına geçmek için belediyeleri kullanıyor.

Dolayısıyla orada yasal hakları vermiş olsanız bile o yasal hakkı kullanabilmek çok zor. O alanda çok zor. Yani norm kadro uygulamanız var. Hangi kurumda kaç memur istihdam edilecek, kaç işçi istihdam edilecek, belediyeler dâhil, belli. Norm kadroyu aşp bir belediye başkanı yeni bir erbaş ya da çavuşu, uzman erbaş ya da uzman çavuşu istihdam edemiyor. Orada bir tıkanma var. İktidar partisi milletvekili arkadaşlar da sustuklarına bakmayın, onların da kapılarını mutlaka çalışıyorlar. Yani bizimkiler iş bulamıyorsa, Demiröz’ünkiler buluyorsa ona bir şey diyemem, onun tarafındakiler. Yani iktidar tarafı buluyor da, hep bize gelenler bizimkilerse o zaman bizimkiler hep işsiz demektir. Sesiniz çıkmıyorsa sizin öyle bir durum var orta yerde.

BAŞKAN – İmkânlarımız ölçüsünde yardımcı olmaya çalışıyoruz.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Size de geliyorlar mı?

BAŞKAN – Geliyorlar.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Niye sesiniz çıkmıyor?

BAŞKAN – Sizi dinliyorum. Sesimizi çıkarınca kızılıyorsunuz, susmayı tercih ettik.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Söz alabilir miyiz?

İZZET ÇETİN (Ankara) – Konuşalım dediğiniz, çözüm arayalım dediğiniz konu bu.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Konu şimdi bu değil Sayın Başkan.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Daha açık şöyle söylenebilir: Uzman erbaş ve uzman çavuşluktan önce askerlikte geçen sürelerinin bir bakıma hizmet süresine sayılması olayı. Olayın özü bu.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Sayın Seçer...

VAHAP SEÇER (Mersin) – Sayın Başkan, bu yapılan önergedeki düzenleme olumlu ama az önce Sayın Personel Dairesi Başkanı da söyledi, bu uzman erbaşlar 2012'ye kadar 45 yaşına kadar hizmette olabiliyorlardı, şimdi 2012'de yapılan düzenlemeyle 45 yaşından sonra da geri hizmetlerde çalışabiliyorlar.

Bizim sıkıntımız şu: Bu arkadaşlar kendi istekleriyle ya da zorunlu sebeplerle, işte psikolojileri bozuluyor vesaire ya da bunu bir geçiş olarak görüyorlar, uzman erbaşlık yapıyorlar, belli bir müddet sonra torpili bulabilirlerse, özellikle belediyelerde görev almak istiyorlar.

Şimdi, bu iş bizler için çok büyük bir yük. Gerçekten özellikle kendi seçim bölgelerimizde, çevremizde insanlarla kötü oluyoruz. Yani bunun Türkçe karşılığı şu: Bu insanlar torpil bulabilirse geçiş yapıyorlar, torpil bulamazlarsa böyle bir imkândan yoksun kalıyorlar. Bunu ortadan kaldırmak lazım. Ya bu hakkı vermemek lazım bu insanlara ya da veriyorsak bu hakkı torpil aramadan, torpili olmadan belli bir mevzuata bağlayıp, buna bir sınav sistemi mi getirilir, kadro mu açılır? Bu insanlar torpil aramadan o imkânı bulsunlar. Yani buna bir çare bulmak lazım.

Yani bu düzenleme içine de konabilir. Böyle bir çalışma yapıp önümüzdeki günlerde de yine böyle bir torba yasa düzenlenmesinde pekâlâ düzenleme yapılabilir.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Özel getirsinler ne torbası?

BAŞKAN – Evet, teşekkür ederiz.

Sayın Kuşoğlu...

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Sayın Başkan, demin 3 bin mi dediniz işlemi tamamlanan?

DEVLET PERSONEL BAŞKANI MEHMET ALİ KUMBUZOĞLU – Evet, 3 bin kişi.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Burada gerekçede diyor ki: “Yaklaşık 72 bin uzman erbaşın intibakına yönelik çalışmalar tamamlanamadığından...”

DEVLET PERSONEL BAŞKANI MEHMET ALİ KUMBUZOĞLU – Çalışanlar. Silahlı kuvvetlerde çalışanlar onlar.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Silahlı kuvvetlerde uzman erbaş sayısı nedir?

DEVLET PERSONEL BAŞKANI MEHMET ALİ KUMBUZOĞLU – 72 bin kişi.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Bunların ne kadarı istifa etti, ne kadar boş kadro var? Bende 70'e yakın bekleyen var böyle cv'si olan.

BAŞKAN – Gizli bu sayılar lütfen.

Sayın Başkanım, sayıları açıklamayın lütfen.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Gizli ama, buraya yazılmış. Gizli olduğu da belirtilmemiş.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Gerekirse kapalı oturum yaparız Sayın Başkan.

BAŞKAN – Astsubayların, subayların, askerin sayısı söylenmez.

İZZET ÇETİN (Ankara) – Aç, gir siteye gör.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Gizliyse, gizli oturum yapalım.

BAŞKAN – Hayır, yazılmış zaten burada.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Ne oldu? Şunu sordum: Bu 72 bin, 3 binin işlemi yapıldı, dışarıda bekleyen, istifa eden ne kadar var?

DEVLET PERSONEL BAŞKANI MEHMET ALİ KUMBUZOĞLU – Şimdi, uzman erbaşlarla ilgili sayıyı vereyim: Mevcut çalışanların sayısı sadece uzman erbaşlar 45 bin kişi, atamayı bekleyen yani kamu kurumlarında arayış içerisinde olan 7 bin kişi var şu anda tespitlerimize göre.

Devlet Personel Başkanlığı izni çerçevesinde kurumlara yerleştirilen 3.120 kişi şu anda rakam olarak.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Sayın Bakanım, size sormayı...

VAHAP SEÇER (Mersin) – Ben soruma yanıt bulamadım. Nasıl bir düzenleme yapılabilir? Sayın Başkan bir açıklama yapsın.

BAŞKAN – Bir çalışma yapsınlar. Şu anda ona uygun...

HÜSEYİN ŞAHİN (Bursa) - Kamu kurumlarına yüzde 2 şartı var şu anda.

BAŞKAN - Sayın Bakanım, okunan önergeye katılıyor musunuz? Sormayı unutmuştum ben.

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYŞENUR İSLAM (Sakarya) – Sordunuz, katılıyorum dedim, evet.

BAŞKAN – Bir kere daha söyleyin.

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYŞENUR İSLAM (Sakarya) – Katılıyoruz.

BAŞKAN – Evet, Hükümetin katıldığı ve yeni madde ihdasını kapsayan önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan 1/931 esas numaralı Kanun Tasarısına aşağıdaki maddenin eklenmesini arz ve teklif ederiz.

Vedat Demiröz

Bitlis

"MADDE 5393 sayılı Belediye Kanununun 73 üncü maddesinin yedinci fıkrasının birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Anlaşma sonucu belediye mülkiyetine geçen gayrimenkuller haczedilemez."

BAŞKAN – Bu konuda büyükşehir belediyeleriyle ilgili geçen arsalar...

Evet, okunan önergeye katılıyor musunuz?

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYŞENUR İSLAM (Sakarya) – Katılıyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Bilgi...

İZZET ÇETİN (Ankara) – Sen ver önerge sahibi.

BAŞKAN – Ben verebilirim.

Büyükşehir belediyelerinden geçen arsalar...

Siz buyurun.

TÜRKİYE BELEDİYELER BİRLİĞİ GENEL SEKRETERİ HAYRETTİN GÜNGÖR - Sayın Başkanım, sayın vekillerim; öncelikle saygılar sunuyorum.

Kentsel dönüşüm alanı ilan edilen yerlerde anlaşmayla belediye mülkiyetine geçen yerlerin haczedilmesi kentsel dönüşüm projelerinin uygulanmasını aksatıyor. Dolayısıyla böyle bir düzenlemeyle projelerin uygulama kabiliyetinin artırılması amaçlanıyor.

Arz ederim.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hangi, nasıl arz ve düzenleme... Sayın Başkan, nasıl haciz? Biraz bir iki örnek mesela...

BAŞKAN – Borçlarından dolayı haczedilmesini...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Kimin borçları?

BAŞKAN – Belediyenin borçlarından dolayı. Biliyorsunuz bir madde daha geçirmiştik şeyle ilgili, belediye borçlarına karşı...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Yani kamulaştırmayla ilgili bir şey değil değil mi?

BAŞKAN – Değil, değil, kentsel dönüşümle ilgili.

Sayın Seçer bu konuyu iyi biliyor.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Önerge sahibi sizsiniz.

BAŞKAN – Gerekçeyi okuyun:

Gerekçe:

Belediyeler tarafından gerek 12/11/2012 tarih ve 6360 sayılı On Dört İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Yedi İlçe Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ve 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununun 73'üncü maddesi kapsamında yürütülen kentsel dönüşüm ve gelişim projeleri kapsamında vatandaşlarla yaptığı

anlaşmalarla kendisine geçen ve üzerinde proje uygulanarak yeniden vatandaşlara verilecek olan taşınmazlara haciz uygulanmaktadır. Bu durum, projeleri uygulanmaz hâle getirmekte ve taşınmazların hak sahiplerine devrini gerektirecek mağduriyetlerine sebep olmaktadır. Önerge ile, yaşanan mağduriyetlerin giderilmesi amaçlanmaktadır.

BAŞKAN – Vatandaşlardan alınan ve onlara konut karşılığı alınan yerlerin haczedilememesi.

Evet, söz isteyen? Yok.

Hükûmetin katıldığı ve yeni madde ihdasıyla ilgili önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Ben de kabul ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Akçay.

Sıradaki önergeyi okutuyorum:

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan Kanun tasarısına aşağıdaki maddenin eklenmesini ve diğer maddelerin buna göre teselsül ettirilmesini arz ve teklif ederiz.

Vedat Demiröz

Bitlis

MADDE (1) 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununun geçici yedinci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"Geçici Madde 8- 15 inci maddenin son fıkrası hükümleri, devam eden her türlü icra takipleri hakkında da uygulanır. Bu maddeyi ihdas eden kanunla 15 inci maddeye eklenen fıkranın yürürlük tarihinden önce yapılmış icra takipleri gereğince konulan tüm hacizler kaldırılır."

BAŞKAN – Hükûmet önergeye katılıyor mu?

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYŞENUR İSLAM (Sakarya) - Katılıyoruz.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Bilgi alabilir miyiz?

BAŞKAN – Tabii.

Buyurun Sayın Akçay.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Burada bir "ihdas edilen" ibaresi diye okundu, burada, benim elimdeki önergede öyle bir ibare yok.

BAŞKAN – Redaksiyonla okundu, doğru.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Birinci cümleden sonra tekrar okur musun, biz yazalım buraya.

(Tekrar okundu)

BAŞKAN – Belediye borçlarının tamamı haczedilmesin, borcu kadar haczedilsin... On gün süre verdik. On gün içerisinde kendisi "Ben şunu teminat gösteriyorum." dediği zaman haciz maciz yapılmıyordu. On gün içerisinde teminat vermezse borcu kadar kısmı haczediliyordu. O maddeye istinaden bunu da ilave ettik. Şu anda bile geriye dönük olarak mevcut elindekileri de aynı şekilde uygulansın diye veriyoruz.

MUSA ÇAM (İzmir) – Burada şöyle bir tuzak var mı?

VAHAP SEÇER (Mersin) – Geriye dönük...

BAŞKAN – Hayır, hayır, geriye değil. Şu andaki icra takiplerine de aynı uygulama getirilsin, icra makamı yazı yazacak, "Bana bu kadar borcun var, bir yer göster." On gün içerisinde gösterdiyse mesele yok, o da kabul ederse. Göstermezse gidecek kendi alacağı kadar kısmını haczedecek, geriye kalanı belediye faaliyetine devam edecek.

Sayın Çam, buyurun.

MUSA ÇAM (İzmir) – Şimdi, tabii, ilerleyen saatler... Bunlara hemen bir çırpıda bakmak mümkün değil.

Şimdi, geçen 91'inci maddede bu arsalar taşınmaz oldu ya, şimdi buradan kaynaklanarak acaba bu çeşitli yandaş vakıflara ve yandaşlara verilecek olan bu taşınmazlar kılçıksız bir şekilde mi teslim edilecek? Yani böyle şeylerin üzerlerinde var olan...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Endişelerini giderin arkadaşların...

MUSA ÇAM (İzmir) – Şimdi, ben bu maddede şöyle bir endişe duyuyorum. 91'inci maddeden bağımlı olarak, ilintili olarak buradaki arsa ve taşınmazlar veriliyor. Verilirken de üzerine hiçbir borç morç hiçbir şey kalmamasın, tertemiz tabakta kılçıksız bir şekilde ikram edilecek.

BAŞKAN – Hiç ilgisi yok. Teşekkür ederim.

Bir Belediyeler Birliğini dinledim.

TÜRKİYE BELEDİYELER BİRLİĞİ GENEL SEKRETERİ HAYRETTİN GÜNGÖR – Sayın Başkanım, 15'inci maddenin son fıkrasına eklenen bir hüküm vardı sizin de bahsettiğiniz gibi, buradaki sorun şuydu: Belediyelerin bin liralık borcuna karşılık 1 milyon civarında taşınmazına haciz konabiliyordu. Bu, tabii, daha önce kabul edildi. Bunun kabul edilmesi sonucu hâlihazırda var olan icra takiplerinin de ilgili bir geçici madde eklenmesi gerekiyordu. Bu geçici madde daha önce 15'inci maddenin son fıkrasına eklenen maddenin uygulamasına yönelik bir düzenleme olarak yer alıyor.

Belediyelerimizi rahatlatacak bir düzenleme. Takdirlerinize arz ediyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Hükûmetin katıldığı ve yeni madde ihdasını gerektiren...

ADNAN KESKİN (Denizli) – Barolar Birliği de söz istiyor.

BAŞKAN – Buyurun.

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ AV. EKİM ERGÜN – Şimdi, Anayasa Mahkemesi açısından da konunun değerlendirilmesi gerek. Maddenin ihdasından önce konulmuş hacizler de kaldırıldığından dolayı hukuk güvenliği ilkesine aykırı duruyor. O bakımdan...

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Daha önce ihdas edilen 15'inci maddeyle birlikte değerlendirerseniz problem yok.

TÜRKİYE BELEDİYELER BİRLİĞİ GENEL SEKRETERİ HAYRETTİN GÜNGÖR – İkisi aynı tarihte çıkıyor ya, mevcut 15'inci madde olmadan ki hacizler de var ya şu anda, onları kaldırıyoruz.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Maddede yapılan düzenleme çerçevesinde kaldırıyoruz. Aslında biraz da redaksiyon ihtiyacı var bunun.

TÜRKİYE BELEDİYELER BİRLİĞİ GENEL SEKRETERİ HAYRETTİN GÜNGÖR – Bir sıkıntı usul olarak var.

MUSA ÇAM (İzmir) – Barolar Birliği bir uyarıda bulunuyor.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Onu bir açıklayın isterseniz.

BAŞKAN – Sayın Erdinç, anladınız mı?

Bir daha tekrarlar mısınız?

TÜRKİYE BELEDİYELER BİRLİĞİ GENEL SEKRETERİ HAYRETTİN GÜNGÖR – Şimdi, Barolar Birliğinin tereddüdü şöyle: Tabii, 15'inci maddede bir düzenleme yaptık yani borç miktarınca bir haciz konulmasıyla ilgili bir düzenleme bu. Bu yeni getirdiğimiz maddenin düzenlemesi de buna paralel olarak yapılmış bir düzenleme. Yine, 15'inci madde çerçevesinde haciz konulacak ama teminatlar gösterecek belediye, o teminatlar çerçevesinde devam edecek, onun haricindeki hacizler kalkacak. Aslında bunu böyle, bu şekilde redakte edersek veya gerekçe bu şekilde düzeltilirse daha rahat olur, sıkıntı yaşanmaz.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Yani teminat gösterdikten sonra bu hacizler kalkıyor.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Tabii. Aslında maddeden bu anlaşılıyor.

VAHAP SEÇER (Mersin) – O zaman, ne sakınca var hukuk güvenliği açısından?

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Maddeden anlaşılıyor aslında da belki zorlama bir yorumla böyle bir şey çıkabilir, yoksa maddeden anlaşılıyor.

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ AV. EKİM ERGÜN – Yazımda sıkıntı var. Biz birbirimizi anladık.

HÜSEYİN ŞAHİN (Bursa) – Redaksiyon yetkisiyle geçirelim Başkanım.

BAŞKAN – Sayın Çelebi...

EKREM ÇELEBİ (Ağrı) – Başkanım, şimdi, Barolar Birliğindeki arkadaş burada da aslında biz bunu İcra İflas'ta da geliştirebilir miyiz? Yani şöyle bir şey: Şimdi, mesela şahsın, bir işçinin diyelim ki bir şirketten, A şirketten 100 milyon liralık bir alacağı vardır ama işçi şirketin bütün mal varlığına haciz getiriyor, dolayısıyla ilgili şirket nefes alamıyor. Yani bu yönde bir düzenleme olsa, aslında böyle bir şey de geliştirilebilir mi İcra İflas Kanunu'nda?

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Yani iki cümle aslında...

EKREM ÇELEBİ (Ağrı) – İki cümleyle biz bunu geçiştirebiliriz yani, onu söyleyeyim.

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ AV. EKİM ERGÜN – Sizin söylemek istediğinizi anladım, ancak hacizler zaten alacak miktarınca konulur. Yani...

EKREM ÇELEBİ (Ağrı) – Hayır, hayır. Ama bu, belediyeler için ama aynı, şahıslar... Diyelim ki şahsın şirketi vardır, taşınır veya taşınmaz mal varlığına... Diyelim ki şahsın 500 milyon liralık bir alacağı vardır ama 1 katrilyonun üzerine, bütün şirketine haciz geliyor. Bunun yanı sıra 3 kişi daha açtığı zaman ilgili şirket iflas ediyor.

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ AV. EKİM ERGÜN – Örnekle açıklasak belki daha...

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Şöyle yapsak bu sıkıntı çözülür mü? Yani bu "İcra takipleri gereğince konulan tüm hacizler 15'inci maddedeki fıkra hükmü dikkate alınarak kaldırılır." şeklinde bir şey yaparsak aslında dediğiniz şey kalkar ortadan. Öyle bir redakte edersek düzelir gibi.

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ AV. EKİM ERGÜN – Şimdi, 15'teki o son eklenen fıkra bir önergeyle eklenmişti ve elimde olmadığından dolayı şu an bir şey söyleyemiyorum, ancak buradaki sorunu anlattım. Bir de Sayın Vekilimize söyleyeyim: Aslında alacak meblağınca, 10 liralık...

EKREM ÇELEBİ (Ağrı) – Tabii, tabii, alacak meblağınca, neyse o.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Zaten öyle yapılıyor da sıkıntı şu: 10 liralık alacak için 100 liralık mala haciz konuluyor. Bu sıkıntı var. Aslında 15'inci maddenin temel mantalitesi de bu. Yani 10 liralık alacak için 10 liralık haciz koyalım, belediye bunun için teminat gösterebilir, göstermediği takdirde 10 liralık haciz koyalım. Bu, geçici 8'inci madde de buna paralel olarak yapılmış, bundan önceki hacizlerde 10 liralık alacak için 100 liralık haciz konulmuşsa bunu 10 liralığa çekelim, geri kalanını kaldıralım. Aslında mantık bu.

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ AV. EKİM ERGÜN – Mantiği anladım da işte bu yazımda sıkıntı var. Sizinle birbirimizi gayet iyi anlıyoruz biz. Yalnız, eski önergeyle kabul edilen şey elimde yok, o yüzden bir şey söyleyemiyorum. Yarın onu inceleyip de birlikte şey yapabiliriz.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Biz şunu yapacağız: "İcra takipleri gereğince konulan tüm hacizler önceki fıkra..." Ne yaptık onu Remzi?

TBMM BÜTÇE BAŞKANLIĞI BAŞKAN YARDIMCISI REMZİ ÇİFTİEPİNAR – Şöyle dedik... Bir daha okuyayım mı?

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Bir daha oku, istersen yeni hâlini okuyalım, daha mantıklı olur.

BAŞKAN – Yeni hâlini bir daha dinleyelim.

TBMM BÜTÇE BAŞKANLIĞI BAŞKAN YARDIMCISI REMZİ ÇİFTİEPİNAR – "15'inci maddenin son fıkrası hükümleri, devam eden her türlü icra takipleri hakkında da uygulanır. Bu maddeyi ihdas eden kanunla 15'inci maddeye eklenen fıkranın yürürlük tarihinden önce yapılmış icra takipleri gereğince konulan tüm hacizler söz konusu fıkra hükümleri dikkate alınarak kaldırılır."

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Bu şekilde zaten toparlar.

BAŞKAN – "Hükmüne uyarlanır." desek ne olur ki?

TBMM BÜTÇE BAŞKANLIĞI BAŞKAN YARDIMCISI REMZİ ÇİFTİEPİNAR – Yani borcuna esas tutarın dışındakiler için kaldırılıyor.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Tamam, zaten o aynı şey.

BAŞKAN – Tamam. Evet, redaksiyonla...

MUSA ÇAM (İzmir) – O yeterli oluyor mu Sayın Baro Temsilcisi?

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Şimdi, Baro Temsilcisinin kafasına takılan şu: 15'inci maddeyi görmediği için aslında onu...

MUSA ÇAM (İzmir) – Görsün, görsün 15'inci maddeyi.

BAŞKAN – Verin bir 15'inci maddeyi.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Var mı 15'inci madde arkadaşlar? Geçici 15 var mı? 15'in son fıkrası...

BAŞKAN – 91'in son fıkrası.

MUSA ÇAM (İzmir) – 91'in son fıkrası mı?

BAŞKAN – Son fıkrasına ilave ettik.

MUSA ÇAM (İzmir) – Kafamda o soru işaretlerinin olması çok normal, 91 deyince...

EKREM ÇELEBİ (Ağrı) – Redaksiyon üzerinde yapılır onun Başkanım.

MEHMET ŞÜKRÜ ERDİNÇ (Adana) – Geçelim, bir sıkıntı olursa düzeltiriz, tamam.

MUSA ÇAM (İzmir) – Yarın Baro Temsilcisiyle beraber çözülsün.

BAŞKAN – Redaksiyon yetkisiyle beraber, tekrar, yeni madde ihdasını içeren önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Saat 02.00 artık.

BAŞKAN – Aynı, belediyeyle ilgili bir madde daha var.

Önergeyi okutuyorum:

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan 1/931 esas numaralı Kanun Tasarısına aşağıdaki maddenin eklenmesini arz ve teklif ederim.

Vedat Demiröz

Bitlis

"MADDE ... - 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasının (10) numaralı bendi ile 13/06/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Başbakanlıkça veya Bakanlar Kurulunca başlatılan yardım kampanyalarına makbuz karşılığı yapılan aynı ve nakdi bağışların tamamı."

BAŞKAN – Sayın Bakanım, okunan önergeye katılıyor musunuz?

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYŞENUR İSLAM (Sakarya) – Katılıyorum.

BAŞKAN – Gerekçeyi okutalım, sonra anlaşılmayan bir şey olursa açıklarım.

Gerekçe:

Başbakanlıkça veya Bakanlar Kurulunca başlatılan yardım kampanyalarına teşvikin sağlanması için vergi indirimi yapılmaktadır.

BAŞKAN – Ara sıra, bütün tabii afetlerde Başbakanlık veya Bakanlar Kurulunca yapılan kampanyalar var. Bunlar için, her biri için Kurumlar Vergisi veya Gelir Vergisi Kanunu'na tek tek madde ilavesi yerine, makbuz karşılığı yapılan aynı ve nakdi bağışların açılan kampanya giderleri otomatikman gider yazılacak.

MUSA ÇAM (İzmir) – Söz istiyorum.

BAŞKAN – Bağış ve yardım olarak kabul edilecek.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Yani vergiden düşülecek.

BAŞKAN – Vergiden değil, vergi matrahından düşülecek.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Matrahtan düşülecek.

BAŞKAN – Yüzde 20'si düşecek sadece, beşte 1'ini devlet karşılayacak.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Peki, normal uygulamada nasıl oluyor?

BAŞKAN – Normal uygulamada şu anda ilan edilenler var ama Gelir ve Kurumlar Vergisi'nde, en sonda diyor ki: "Bu kanunda yazılı olmayan giderler kabul edilmez mutlaka."

ADNAN KESKİN (Denizli) – İstisna, muafiyet derken vergi bırakmayacaksınız.

BAŞKAN – Onun için, Bakanlar Kurulu...

ADNAN KESKİN (Denizli) – Hayır bu, verirse verir. Yani adamın yaptığı hayrı da devlete mi yüklüyorsunuz?

BAŞKAN – Diyelim ki "Soma için bir bağış kampanyası" yazmıyor, açıldığı zaman otomatikman gider olarak da yazılsın diye düşünülüyor.

Buyursunlar Sayın Çam.

MUSA ÇAM (İzmir) – Bir muafiyet getiriliyor burada, Başbakanlığa bir muafiyet getiriliyor. Ben sendikayım...

BAŞKAN – Başbakanlığa değil, o kampanyaya.

MUSA ÇAM (İzmir) – Matrahtan bir indirim yapılıyor. Sendikayım, ben de bir yardım topladım, bir kampanya yaptım, bağış yapacağım. Ben bundan faydalanan mıyım, faydalanmayacak mıyım?

BAŞKAN – Siz Bakanlar Kuruluna müracaat edeceksiniz, uygun görürse evet...

MUSA ÇAM (İzmir) – Veyahut da burada sendikalar var ve meslek örgütü var, baro var... Siz, baro, topladınız mesela bu Soma'yla ilgili...

BAŞKAN – Ama, tabii afetlerde bu yalnız...

MUSA ÇAM (İzmir) – Soma değil mi?

BAŞKAN – Soma işte, ama... Evet...

MUSA ÇAM (İzmir) – Tamam, bir dakika, peki...

VAHAP SEÇER (Mersin) – Soma tabii afet değil ya. Soma tabii afet değil ki iş kazası.

MUSA ÇAM (İzmir) – Soma topladı, Başbakanlık matrahtan muaf. Peki, bir dakika, Baroya soralım: Siz de kampanya yaptınız mı? Var mı öyle bir şey? Sayın Başkan, soralım: Baro, var mı öyle bir şey, yaptınız mı?

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ AV. EKİM ERGÜN – Soma konusunda -ben yaklaşık bir aydır buradayım, bir ay öncesindeki rakamları biliyorum- 1 milyon lira civarında para toplanmıştı, bu ara 1 milyon lirayı geçmiştir.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Soma ama tabii afet değil.

HÜSEYİN ŞAHİN (Bursa) - Afet, afet... Millî afet ilan edildi ya.

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ AV. EKİM ERGÜN – Soma konusunda toplandı. AFAD'da bildiğimiz kadarıyla 20 milyon lira civarında veya daha fazlasında bir para, bağış toplandı o konuda.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Peki, burada bir şey var mı...

BAŞKAN – Özel sektörü teşvik etmek, yaptığı bağışı gider yazmak.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Millî afet olur mu Hüseyin ya? Doğal afetin tanımı vardır, o kavramın altını dolduran bazı olaylar vardır, sel baskını, deprem...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hayır, hayır... Başkan, Sayın Başkan...

BAŞKAN – Efendim...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Bizde orada şey yok ama yani belirli bir tanımlama yok. Şimdi, mesela doğal afet olduğu sonucuna nereden vardınız?

HÜSEYİN ŞAHİN (Bursa) – Doğal afet yok zaten.

BAŞKAN - Bakanlar Kurulu ilan ederse olacak.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Tamam, yani dediniz ya “doğal afet” falan, şimdi burada Başbakanlığa ve Bakanlar Kuruluna verilen çok geniş bir yetki var.

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Mevcut hâli zaten Bakanlar Kurulu...

VAHAP SEÇER (Mersin) – Doğal afeti nereden uyduruyorsunuz? Öyle bir şey yok.

BAŞKAN - Kampanya... Yetki var.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Herhangi bir kampanya olabilir bu.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Doğal afet yok burada.

BAŞKAN - Alttı gerekçede var.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hayır, hayır, şey çok genel.

MEHMET YÜKSEL (Denizli) – Başkanım, Maliyeden açıklama alalım.

BAŞKAN – Tamam, Maliye bir açıklama yapsın maddeyle ilgili.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Yurt dışı da dâhil mi bunun içine? Dâhil tabii.

BAŞKAN – Yurt dışındaki işletme yardım ederse kendi defteri Türkiye'de mi? Onun bizimle ne ilgisi var ya?

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hayır, yurt dışı kampanyaya, örneğin Sudan'a mesela.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Somali'ye...

BAŞKAN – Sudan'a ama Türkiye'de ilan ederse o zaman olur.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Yani, yurt dışındaki bütün işlemler ve eylemler de dâhil mi?

HÜSEYİN ŞAHİN (Bursa) – Başbakanlık ve Bakanlar Kurulunun yapmış olduğu bütün yardım kampanyaları; yurt içi, yurt dışı...

BAŞKAN – Açıkça, Somali'ye bir kampanya açılsa olur, bu niye vergi kanunları açısından...

MALİYE BAKANLIĞI TEMSİLCİSİ – Değerlendirelim.

İLK NUR DENİZLİ (İzmir) – Doğal afetlerle ilgili olanın zaten Bakanlar Kurulu düzenlemesi var, şimdi genişletiliyor.

BAŞKAN – Dinleyelim.

MALİYE BAKANLIĞI TEMSİLCİSİ – Efendim, zaten mevcutta, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun 89'uncu maddesinin birinci fıkrasının (10) numaralı bendinde ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu'nun "Diğer indirimler" başlıklı 10'uncu maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi uyarınca, Bakanlar Kurulunca yardım kararı alınan doğal afetler dolayısıyla Başbakanlık aracılığıyla makbuz karşılığı yapılan aynı ve nakdi bağışların tamamı gelir ve kurumlar vergisi matrahlarından indirilebilmektedir mevcutta.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – "Doğal afet" diyor ora

MALİYE BAKANLIĞI TEMSİLCİSİ – Mevcutta. Ancak, uygulamada bazı durumlarda Başbakanlıkça başlatılan yardım kampanyaları da olabilmektedir. Mükelleflerimiz bir bağışta bulunduklarında eğer Bakanlar Kurulunca bir karar alınmamışsa, Başbakanlık kararı varsa indirim konusunda sıkıntılar yaşamaktadırlar, indirim hakkından faydalanamamaktadırlar, bu düzenlemeyle buna imkân tanınıyor.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ama işte, maddenin ilk hâlindeki o daraltıcı tanım burada genişletiliyor, orada "doğal afetler" diyor, burada her şey var.

MALİYE BAKANLIĞI TEMSİLCİSİ – Aksine bir şey olacağı tahmin edilmiyor Sayın Vekilim.

MUSA ÇAM (İzmir) – Çok genişletiliyor her şey.

HÜSEYİN ŞAHİN (Bursa) – Ya, şimdi, Soma mesela doğal afet değil ama kampanya başlatılıyor. Mersin'de bir şey olabilir, başka bir yerde bir şey olabilir.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Kuşoğlu.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Tekrar söylüyorum: Ne konuşayım, ne diyeyim yani ne yapayım? Kanun mu yapıyoruz, zıkkımın dibini mi yapıyoruz belli değil ya. Böyle bir şey mi olur Allah aşkına?

Gelir ve Kurumlar Vergisi Kanunu'nda öz olarak işle ilgili olması kaydıyla indirim konusu yapılır giderler, bunun birkaç istisnası vardır, onun da bir limiti vardır, kazancın yüzde 5'i kadardır. Bu kadar genişletilmesi istisnalara sebep olur. Burada meslektaşlarım var, doğru değildir, ben çok doğru bulmuyorum Maliyeden yetmişmiş birisi olarak. Maliyeciler şu anda bir şey diyemiyorlar ama bu kadar genişletilmesi yanlıştır. İstismara müsaittir bu. Niye bunu bu kadar genişletiyoruz? Gereği yok ki.

MUSA ÇAM (İzmir) – Bir şey sorabilir miyim?

BAŞKAN – Tabii.

Buyursunlar Sayın Çam.

MUSA ÇAM (İzmir) – Yani şimdi, bunlardan Başbakanlık muaf olacak, baro muaf olmayacak. Vallahi bu düzenlemede ben şöyle bir şey görüyorum: Bu, bavulla para aklama gibi bir şey olacak, bavulla parayı alacak, gidecek ve aklayacak yani. Bu budur, bu düzenleme oraya getirecek.

MALİYE BAKANLIĞI TEMSİLCİSİ – Bu, mükelleflerle alakalı bir şey Sayın Başkanım, Başbakanlıkla alakası yok.

MUSA ÇAM (İzmir) – Bu, suistimale çok açık ve çok geniş bir düzenleme, bundan çok pis kokular çıkacak ama hiç merak etmeyin.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Ya, bağışı yapan kendi kesesinden yapsın. Maliyeye niye yüklüyor bunu?

ADNAN KESKİN (Denizli) – Böyle dolaylı yapacağınıza Bakanlar Kuruluna bir yetki verelim, "İstedğini yapar." diyelim. Yani vatandaşın alacağını almıyorsunuz, böyle istisna yapıyorsunuz. Ne gerek var buna? Bir insan hayır yapacaksa bunu da artık vergiden düşersiniz. Bu toplum hangi sosyal dayanışma... Bu kadar topluma verilen kaçınan bir devlet ayakta kalabilir mi ya? Zaten topluma vermek ayıplandı, almak beceri hâline getiriliyor bu toplumda. Şimdi, bir hayır yapacağım -Soma'da mesela milletvekilinden para istendi- ya, ben içimden geliyorsa, ahlaki ve vicdani kanaatim varsa bunun gereğini yaparım, yapmayacaksam sana ister daha vergi muafiyeti... Böyle bir düzenleme olabilir mi ya? İnancılara da ters bu yapılan şey ya.

BAŞKAN – Teşvik için bunlar yani.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Nesi teşvik olacak Başkanım? Okul yapıyor istisna, oraya yapıyor istisna. Böyle bir şey olur mu ya?

BAŞKAN – Ama kasasından çıkacak adamın.

MUSA ÇAM (İzmir) – Suistimale açık.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Olur mu Başkanım? Bu, bağış ya.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ama bağış yapıyor ya, gönüllü bir şey bu yani.

BAŞKAN – Ya, ona Kuşoğlu zaten baştan beri karşı ya, diyor ki: “Vakıflara yardım ediyoruz. Niye vergi matrahından düşüyoruz?”

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Söz alabilir miyim?

BAŞKAN – Tabii, buyursunlar.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Sayın Başkan, şimdi, bu maddenin önceki hâli de bence mantık olarak doğru değil. Yani şimdi, bir insan bağış yapıyorsa onun tazyikine katlanır. Yani nedir onun tazyiki? Bir miktar bağış yapıyor, ondan mahrum kalmayı da göze alır. “Bağış yapıyorum gönüllü, içimden geldiği gibi.”

BAŞKAN – Yüzde 80’ini zaten geriye alıyor, yüzde 20’si için konuşuyoruz, inanın öyle.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Sayın Başkan, mantık gereği... Şimdi, siz bir hayır yapıyorsunuz, verdiğiniz hayır da neyse odur yani. Şimdi, bunu bir de ayrıca teşvik etmeye çalışmak, bununla ilgili vergi düzenlemesinde matrah indirimi yapmaya çalışmak açısından...

BAŞKAN – Bunun kayıt altına alınması bakımından çok faydalı, öbür türlü “Cepten şunu yaptı, bunu yaptı.” Ne yaptığı belli değil.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Bitirebilir miyim Sayın Başkan?

ADNAN KESKİN (Denizli) – Yani abesi meşrulaştırmaya çalışıyorsunuz.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Bu gerçekten mantık olarak doğru değil, bir.

İkincisi: Burada, orada doğal afetlerle sınırlı olan bir durumun ve yetkinin daha da genişletilmesi söz konusu. Yani buraya bir sınır koymak gerekir ya da redaksiyonla, neyse. Bu kadar geniş, ucu açık bir yetkinin verilmesini biz doğru bulmuyoruz.

MALİYE BAKANLIĞI TEMSİLCİSİ – Sayın Vekilim, öyle bir sınırlama koyarsak o zaman Soma tabii afet olmadığı için bu şeyden faydalanamıyor.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Şimdi, bakın, Soma’yla ilgili birtakım şeylere ilişkin bir düzenleme yapalım ama burada Başbakanın istediği, Bakanlar Kurulunun istediği her şey bunun kapsamına girer. Bunu nasıl engelleyeceğiz?

İLKNUR DENİZLİ (İzmir) – Nasıl ayıracağız?

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Bilemiyorum yani yetki geniş.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Kabul edilen bir afette...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Afet demiyor ama.

SADIK BADAĞ (Antalya) – O anlaşılıyor ama.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hayır. Nereden anlaşılıyor?

SADIK BADAĞ (Antalya) – Yardım nereye olur başka? Sizin söylediğiniz, Afrika’da bir Somali olabilir.

MÜSLİM SARI (İstanbul) –Evet, mesela.

ADNAN KESKİN (Denizli) – Ama onun adı yardım olmaz, yardım değil o.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hayır, şunu söylemeye çalışıyorum: Metnin özünden ve içeriğinden yani şu lafzından bunun sadece doğal afetler ya da çok yardıma ihtiyacı olacak bir nokta için verileceği sonucu çıkmıyor, çok geniş bu yetki. O zaman bunu sınırlayalım.

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Sayın Başkan, değerli arkadaşlar; ben 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu’nun 89’uncu maddesinin 10 numaralı fıkrasını okumak istiyorum size, aynen şöyle diyor mevcut hâli: Bakanlar Kurulunca yardım kararı alınan doğal afetler dolayısıyla Başbakanlık aracılığıyla makbuz mukabili yapılan aynı ve nakdi bağışların tamamı giderleştirilebilir.” Burada Bakanlar Kurulunun yanına Başbakanlık getiriliyor, bir de doğal afetlerin... Yani Başbakanlığın kapsamı genişletiliyor. Mesela Başbakanlık...

VAHAP SEÇER (Mersin) – Yüzde 5 limiti var.

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Şu an burada yok yani tamamı giderleştirilebilir.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – O tamamı itibarıyla bir değişiklik, bir limit var.

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Orada hiç değişiklik yapmıyor.

Sayın Seçer, orada hiç değişiklik yapmıyor, sadece bu mevcut hâle bir “Başbakanlığı” ekliyor. Başbakanlığın kendisi böyle bir kampanya başlatabilir Bakanlar Kurulu kararı olmadan, bir de doğal afetleri biraz daha genişletiyor. Burada -atıyorum Ae’yle alakalı söylendi- Ae’yle alakalı Başbakanlık bir yardım kampanyası başlatırsa mükellef bunu giderleştirebilecek.

Ben bunu açıklama ihtiyacı hissettim. Komisyonun takdirine sunuyorum.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Yani şimdi, felsefe olarak mevcut meri kanun da bence yanlış. Yani şimdi, bağış gönüllülük esasdır, bağış yapmak ayrı bir şey, vergi vermek ayrı bir şey. Yani yine, bir şirket bir bağış yapabilir fonun matrahından düşmesi için.

MEHMET MUş (İstanbul) – Bu, ayrı bir tartışma, doğru.

MALİYE BAKANLIğI TEMSİLCİSİ – Zaten ihtiyarı Sayın Vekilim.

VAHAP SEÇER (Mersin) – şimdi, mevcut durumu daha da genişletiyoruz anladığım kadarıyla. Mevcut doğal afetler konusunda bir yardım kampanyası başladığı zaman yine bu kanundan faydalanabilmesi için Bakanlar Kurulu kararının olması lazım. şimdi, diyoruz ki: Biz bunu daha da genişletelim. Bugün iktidar sizsiniz, yarın biziz, bir başka gün bir başkası. Bunlar istismara açık işler yani hayır işleriyle vergi işlerini farklı tutmak lazım. Yani ben hayır yapacaksam sağ elin verdiğini sol el bilmemeli.

(Oturum Başkanlığına Başkan Recai Berber geçti)

BAşKAN – Sayın Seçer, burada bir şeye açıklık getirelim mi? şöyle: Bu Kızılay gibi kurumlar zaten istisna kapsamında AFAD’ta böyle bir istisna olmadığı için Başbakanlık veya Bakanlar Kurulu dediğimiz zaman sadece AFAD yetkili ve AFAD’a yapılan bu yardımlar için kurumlar vergisi veya gelir vergisinden...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – AFAD’ın olduğunu nereden çıkardınız? Öyle demedi Sayın Bakan ya, öyle bir sınır yok, “uygun görülen” diyor.

BAşKAN – Başbakanlıkça düzenlendiği için...

VAHAP SEÇER (Mersin) – şimdi, mevcut yasada doğal afetlere ilişkin Bakanlar Kurulu kararı...

BAşKAN – Ama bunu AFAD getirdi ya.

VAHAP SEÇER (Mersin) – şimdi, daha da sınırları genişletiyor, ben karşıyım bu işe. Yanlış yani, istismara açık.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Sayın Başkan, şimdi, aynı zamanda şöyle bir problem daha var burada: şimdi...

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYşENUR İSLAM (Sakarya) – Soma için yapıldığı anlaşılıyor.

Yani, ben anladığımı söyleyeyim arzu ederseniz değerli arkadaşlar: Burada, bu, Soma’ya yapılan yardımların teşvik edilmesi için düzenlenmiş bir şey. Başbakanlığa bağlı olduğu için AFAD’ı kapsam içine alıyor, Bakanlar Kurulu kararını ortadan kaldırıyor ve tabii afeti de ortadan kaldırıyor, Soma tarzı bir afette de yapılabilir.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Sayın Başkan, şimdi, niyet olarak öyle olabilir ama kanunu bağlamıyla da beraber yorumladığımız zaman böyle bir niyetle kartılmış olsa da burada tanınan yetkinin çok geniş olduğunu ve bunun içine çok çok farklı şeylerin de girebileceği sonucu çıkıyor. Mesela rnek vereyim: Yurt dışındaki bir afete yardım kampanyası. şimdi, normal koşullarda Türkiye’deki bir afete insanların yardım yapmasının vergiden düşürülmüş olması da bir dereceye kadar anlaşılabilir ama ben yurt dışındaki bir afete yardım yapıyorsam neden Türkiye’deki vergi sistemi yani Türkiye’deki verginin daha matrahının düşmesi sonucuyla karşı karşıya kalabileyim.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Onu ben söyleyeyim.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Direkt kendi cebinden ödesin. Yani burayı sınırlamak lazım biraz.

BAşKAN – şöyle, burada redaksiyon şöyle: Ben AFAD olduğunu bildiğim için ama Maliyede herhâlde “AFAD dışında da olabilir.” şeklinde mi söylüyorsun burada.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Evet, her şey olabilir.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Sayın Başkan, bu hâliyle kalması bence doğru.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hayır ama çok geniş bu yetki. Niyeti anlıyorum Sayın Bakanım, Soma’yı kapsama alalım ama bu kadar geniş bir yetki her şeyi içerebilir.

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYşENUR İSLAM (Sakarya) – “Ae’yi de kapsama alalım.” diyebiliriz onun için zannediyorum.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Mesela ben vergi mükellefi olarak yani Türkiye’deki kullanılan vergilerden yararlanacak bir vatandaş olarak Açe’ye niye yardım yapmak isteyim ki? Ben istemiyorum, benim vergimi oraya kullanmayın. Kendi cebinizden ödüyorsanız ödeyin niye vergi matrahından düşeyim ben onu.

VEDAT DEMİRÖZ (Bitlis) – Hayır, sen gider yazma...

BAŞKAN – Şöyle, zaten...

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ama benden daha çok vergi alacaksın, toplam vergi hasılatın düşük kalacak.

BAŞKAN – Arkadaşlar, burada yardım, şöyle...

VEDAT DEMİRÖZ (Bitlis) – Tamam, halktan almayabilirsin, ihtiyari bu, gider yazmazsın.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Hayır, hayır.

Sayın Demiröz, şimdi siz vergi veriyorsunuz değil mi?

VEDAT DEMİRÖZ (Bitlis) – Evet.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Sizin vergilerinizle bana hizmet geliyor. Şimdi siz diyorsunuz ki: “Ben Açe’ye yardım yaptım, benim vergi matrahımı düş.”

VEDAT DEMİRÖZ (Bitlis) – Evet.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Senden daha az vergi alacak devlet, bana daha az harcama yapacak. Ben bunu istemiyorum.

VEDAT DEMİRÖZ (Bitlis) – Başka bir üründen harca.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ben istemiyorum bunu, kendi cebinden öde.

BAŞKAN – Sayın Badak da söz istedi, bir saniye.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Kendi cebinden öde, benim şeyimi niye engelliyorsun.

BAŞKAN – Tabii orada limit de var tabi yani öyle limitsiz indirim yapma imkânı yok.

SADIK BADAĞ (Antalya) - Sayın Başkan teşekkür ederim.

Ben bu önerenin bu hâliyle kalmasını sağlıklı buluyorum. Tabii muhalefete mensup arkadaşlarımızın ifade ettikleri tereddütler, kendi açılarından haklı görünebiliyor ilk anda. Fakat meseleye daha geniş açıdan baktığımız takdirde bu yorumun, bu gelen önerenin daha doğru olduğu görülüyor.

Hatırlarsanız, Kanada’ya aralık ayından bir seyahatte bulunduk beraber, Kanada Dostluk Grubu olarak. Orada ziyaret ettiğimiz komisyonlardan bir tanesi Senato Dışişleri Komisyonuydu. Orada Senato Dışişleri Komisyonu aynı zamanda ticaret konularını inceliyor. Bize sordukları sorulardan bir tanesi doğrudan, Türkiye 2,5 milyar dolar yurt dışına yardım yaptı. Önce bize teyit ettirdiler “Ne kadar yardım yaptı Türkiye?” diye. Hani 2013 yılında sosyal yardımlar bakımından dünyada 4’üncü açıklandı Türkiye. “Neden yapıyor bunu Türkiye” dediler.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Yurt dışına mı?

BAŞKAN – Evet, sadece yurt dışına.

SADIK BADAĞ (Antalya) – Yurt dışına.

Biz tabii, bizim geleneklerimiz, göreneklerimiz, fakire yardım etmek gerekçelerimizle ifade ettik, bunu izah ettik. Fakat meselenin başka bir tarafı da var, bunu ancak dünyada söz sahibi olmak isteyen toplumlar yapıyor. Yıllardır da Amerika, Avrupa ülkeleri, gerek doğrudan gerek kurdukları vakıflar vasıtasıyla yapıyorlar. Bu vakıfların pek çoğunu sizler biliyorsunuz. Özellikle Alman vakıflarının ülkemizde esnaflara yönelik yaptıkları yardımları arkadaşlarımız biliyorlardır.

Şimdi, ülkemiz, dünyada söz sahibi oldukça, ticaretini geliştirebilmek için, sosyal ve siyasi etkisini geliştirebilmek için, uluslararası kuruluşlarda el ele tutuşacağı, iş birliği yapacağı ülkelerin sayısını artırabilmek için bu yardımları yapmaya ihtiyacı var, daha da artırmaya ihtiyacı var. Balkanlara, Kafkaslara, Afrika’ya, Uzak Doğu’ya, ihtiyacı olan ülkelere Türkiye bunları yapabilmeli, sadece hazine kaynaklarıyla, devlet kaynaklarıyla, TİKA’nın, Yunus Emre Vakfının ve benzer kamu vakıflarının, kuruluşlarının kaynaklarıyla değil gönlünden geçiyorsa, uygun görüyorsa, özel sektörün bir kısım kaynaklarının da buraya aktarılması neticede ülkemize bir yumuşak güç olarak –öyle adlandırılıyor dünyada bu- dönecektir. Bizim milletimizin, çocuklarımızın yüksek menfaatlerine uygun olacaktır kanaatindeyim.

Bu yetkinin istismar edilebileceği gelecek hükümetler tarafından ifade ediliyor. Hiçbir hükümetin, hiçbir Türkiye Cumhuriyeti hükümetinin bunu istismar edecek noktada olmayacağı kanaatindeyim.

Bu sebeple, bu önerenin doğru olduğu kanaatindeyim ve destekliyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ederim.

Sayın Çam...

MUSA ÇAM (İzmir) – Şimdi biz, Hükûmetin bunu iyi niyetten getirdiğinden herhangi bir endişe ve kuşku duymuyoruz ama çok geniş yetkiler veriyor ve eğer bir insan, bir şirket, bir holding hayır yapacaksa onu yapsın ama hayır yapıyorum diye özellikle vergi matrahından kaçmak ahlaki olarak da etik olarak da çok doğru değil. Bu bir yol olur ve istismara çok açık bir konudur ve çok geniş yetkileri kapsamaktadır. Doğru bulmuyorum bunu. Yoksa iyi niyetten düzenlenmiştir ama bu iyi niyeti istismar edecek çok geniş bir düzenlemedir, doğru bulmuyorum. Bunun alanının biraz daha daraltılması gerek.

BAŞKAN – Sayın Çam, şu anda Kurumlar Vergisi ve Gelir Vergisi Kanunu'nda çok geniş bir şekilde düzenlenmiş zaten, sınırsız. Şu anda kamu yararına vakıf ve dernekler dâhil...

MUSA ÇAM (İzmir) – O zaman buna ne hacet var Sayın Başkan?

BAŞKAN – Burada sadece, orada kanunda bu hüküm olmadığı için birçok kamu yararına vakıf, dernek, vesaire yapıldığı zaman bu bağışlar orada indirilebildiği hâlde Başbakanlıkça veya Bakanlar Kurulu kararıyla yapılan bir yerde bu imkân yok.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ama doğal afeti de kaldırıyorsunuz Sayın Başkan.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Doğal afetlerde var.

BAŞKAN – Tabii doğal afet dışında da bakın... Hatta değerli arkadaşlar, bakın, kamu yararının ötesinde, kamunun yapacağı bir hizmeti yapıyorsa orada limit de yok. Mesela, okul yaptı. Okulda kârın yüzde 5'i yokken okulda limit yok, istediği kadar düşebiliyor. Öyle değil mi arkadaşlar maliyeciler buradadır. Limit yok yani istediği kadar düşebiliyor.

Buyurun.

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Sayın Başkan, yine Gelir Vergisi Kanunu'nun 89'uncu maddesinin 11'inci fıkrasında "İktisadi işletmeleri hariç, Türkiye Kızılay Derneğine ve Türkiye Yeşilay Cemiyetine makbuz karşılığı yapılan nakdi bağış ve yardımların tamamı." Bunları indirim konusu yapıyorlar yani Kızılay ve Yeşilaya böyle bir öncelik verilmiş. Burada şimdi...

VAHAP SEÇER (Mersin) – Orada da matrahtan düşüyor değil mi?

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Düşüyor tabii matrahtan düşüyor.

BAŞKAN – Matrahtan ama limit yok.

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Yani buradaki, şimdi Başbakanlığa bir yetki veriyor. Siz şimdi Kızılaya yaptığınız her türlü yardımı düşüyorsunuz, Yeşilay cemiyetine yaptığınız her türlü yardımı da vergi matrahından düşüyorsunuz.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Ama onun dışında da olabilir. Artık buna göre doğal afet sınırı olmaksızın...

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Şöyle söylüyorum, mesela Türkiye Kızılaya ve Yeşilay cemiyetine yapılanların tamamı doğal afet...

BAŞKAN – Yani Kızılay yurt dışına da yapsa fark etmiyor.

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Hiç fark etmiyor. Yaptığınız an bunu giderden düşürüyorsunuz. Burada verilen bir yetki var, Başbakanlığın açacağı veya Bakanlar Kurulunun kararıyla açacağı yardım kampanyaları.

BAŞKAN – Evet.

Teşekkür ederim.

Sayın Seçer, buyurun.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Şimdi, mevcut kanunda zaten bu imkân sağlanmış değil mi?

BAŞKAN – Genel anlamda, evet.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Başbakanlığın doğal afetler konusunda aldığı Bakanlar Kurulu kararında bu imkân var.

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Sadece Bakanlar Kurulunda var normalde...

VAHAP SEÇER (Mersin) – Tamam. Şimdi biz bunu genişletiyoruz.

Şimdi, biz –Müslim Bey de söyledi- temel felsefeye karşıyız.

MEHMET MUŞ (İstanbul) – Niye karşısınız...

VAHAP SEÇER (Mersin) – Tabii kardeşim yani ben istersem bağış yaparım.

BAŞKAN – Evet.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Önemli bir şey söylüyorum.

Müslim şunu söylüyor, diyor ki: “Eğer bu bir sevapsa 100 liralık sevabı 95 liraya sevap yaptırıyorsunuz adama.” Tabii yani biraz şey deyimiyle...

BAŞKAN – Ama hayır şu da var, çoğu da zaten yazmıyor. Burada yazmak isteyip de yazamayanlar için böyle bir imkân veriliyor. Yoksa illa indirecek diye bir kural yok.

VAHAP SEÇER (Mersin) – Mevcut hâlden daha geniş bir alan açıyoruz, imkân açıyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Hükûmet önergeye katılıyor mu?

AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANI AYŞENUR İSLAM (Sakarya) – Katılmıştık evet.

BAŞKAN – Hükûmetin katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Arkadaşlar, yarın saat 12.00’de toplanmak üzere oturumu kapatıyorum.

Kapanma Saati: 02.31